

كتاب لغت شهنامه
٢٣
٢٣

لغت شهنامه

لعبد القادر

البغدادی

أما هو

٤٦٨٩

٢٣
٢٣

بوكتاب مستطاب استاذ الاساتذة ووجه الجهابذ جومري و
 ومجد الدين عصرا ديب الادب ورس العلماء استاذ عبد القادر
 افندي حيدر بنك ارضانه مسكين فمدره جوم مبرور نفسه وحدث
 وعلم نحو لغته فريد ووجب ايدى رحمه الله تعالى حرره محمد
 راده

والمقدر
 ١٨٢

٤٦٨٤

المعظم
 موقوف هذه السجدة الحليلة سلطان الاعظم
 مالك الحرمين واليمن حاد دم الحرمين الشريفين
 سلطان السلطان العارفي محمود
 حاروقها صحتها سرها لم يطالع وكن
 وتعلم واسمها ادا م تولى
 القصاص المطلق حرره
 احمد سراج راده المص
 باوقاف الحرمين
 الشريفين
 عهدها

بسم الله الرحمن الرحيم
 شناسه بر لغت بود محمد خدا گزینت اوست بنده لطف
 که هر سر مود صذر بیاورد از شکر صدیکه تو کرد
 حمد ثابت الالاس و سپاس بحد و قباس اولاد
 بی زوال و مفیض انجیر و التواء جنبانه شایسته
 و سر اوار در که محور اکنون هر دانه بر لنگ و هر نشانه
 بر بنیان انعام و احسان ایلدی و درود نامعدود
 اولی خلاصه هر موجود حبیب ملک معبود حضرت
 محمد محمود آل و اصحاب ایلد روح منور و مرقه مظهر
 علی التوالی مدر الایام و اللیلک اشار اولنور که نیجه
 پادشاهان والا مقدار فریدون و کبیر و اعتبار خدا
 دین مبینی سطوتند زبون و خاکسار اولشکر در
 لیس کلامی نبی بنعت کماله صلی الله علیه و آله
 و بعد استعجیل حقیر و بنده بر تقصیر المعتمد علی لطف
 ربه القدر الهاد عید القادرین عمر البغدادی
 بود و جمله توفیر و بوطور ایلد تعبیر ایدر که هجرتک
 بعد الالف سبع و شین سه سنده مکاره شهنشاه
 فردوسی نامدار بلاغت شعار که متضمن احوال
 ملوک و پلان و مقبول طبع مشکلی پسندان جهان
 واقع اولد فی الواقع بیت به ازین کس نگفت

و نتوان گفت در چنین کس لغت و نتوان گفت
 اشار مطالعه ضبط اسامی رجال و بنامک اصح
 ضبطه اتباع ایدوب هر لفظ غریبه مصادف
 اولد قد کتب لغات فارسیه به واجعت اولوب
 بعد تبیین الحقیقه فرج المجاز بر جیده تسویده فرا
 اولنور اید و نیجه کتب مفیده دغ لغات عدیده
 اکاظم اولندر و بر عدت صحایف مسوده ده
 مهجور و زاویه نسیانده خفی و مستور قائلند
 حکمه اعزه اجابدن بری تسویدون تبیینه نقل
 ایتملی اشارت بیوروب التماسه اجابت
 و استدعاسه اطاعت اولنوب جمع و کیف
 و تمیق و تصنیف ایتملکه غم و جنبانه ایدر
 اولنمغه جرم اولندر شعر و غم غم و الالانام مقام
 فاضل مایندی الیه کتاب و افق خیر و نایقه
 بصیردن نامولر که بوفیرک بضاعت مزاجان
 عین رضا ایلد قبول ایدوب قدح و ترغیب
 ایلد باعث فحالت و تسویر اولیوب خلل و
 فسادین اصلاح ایلد دستگیر اولد و فرغ الله
 التوفیق و هو خیر رفیق بیت قلب است نقد
 و خردار جوهریت لیکن امید بر نظر سعد شریف
باب الالف مع الالف
 آسانداده تشبیه در مشبه بهک آفرینه لا حق المود
 بیت بطر مشور آسانست کردار او نکورای و پاکیزه

و خوب رو. آوج مغاسی دخی دارد. بر آسوده
 فعل امر و وصف در. نه که رکن الدین بوزر بیت
 بکش از راه جست و جوشن. از تک و پوریک
 آس. کاتبی دخی بوزر بیت در که کین مو که آرای
 رزم. در دم عیش انجمن آسای بزم. نمانی لغت فراسا
 و قار و بیکس مغاسنه در. نه که ابن یمن بوزر بیت
 هر و اگر با قدر عنای تو هم بالاسی. که چنان مطبوع
 و خوش اندام و با آسانی. ثالث آسنگ مغاسنه
 اسم مصدر در. عیده نو با مغاسنه. کرد
 و کشیدن ایله استعمال اولور. نه که بهر بوزر بیت
 چنان نمود بکن دوش ماه نو دید. چوماه نو کند
 گاه خواب خوش آسا. بونک درت اسمی دخی دار
 بری پانک در باد فارسی و عربی و ضم بین مهمله
 و آخری کاف عربی ایله. نه که بسیج بوزر بیت
 چوپانک کند ماه فرخ از خفا. قراره نو نماید فرار.
 نمانی خایماز در. نه که ملکای روم بوزر بیت
 انجمن کز عطسه و از خایماز. این دلم کرد و جواهر
 تو باز خایماز دخی لغت در. نه که سوزنی بوزر بیت
 کس از ان جمله سادمانه نکشت. بنب گرم و خایماز
 الف حذف اولوب خیمازه دخی دینور. نه که
 عوفی بوزر بیت سعت اندیشه را افکنده در دامان
 عادت خیمازه در جیب کجا انداخته. ثالث دلم
 فتح دالین ایله. رابع فاذ در فار و زار فار ایله

نه که طیان دیشدر بیت میکند چون زبید ماغی فازه.
 در دمانس نهاد باید زار. فازه دخی دینور. نه که
 انور بوزر بیت تو ز خواهی و فر سخن عرضه دادم
 تو در فازه افقی و فر در عطا سه. استفتح و ضم
 همه ایله دین مجوسده کتاب زندک شرح و تفسیر
 رئیسوزر دشت حکیم تالیف ایدوب حضرت باری
 جسته ایکسین بکا ویردی دیوا دعا ایتدر بیت
 خداوند را دیدم اندر بهشت. مر این زند و اشت
 همه او نوشت. از دلم ضحاک ناپاک اسمیدر بیت
 بران محضر از دلم ناگزیر. کواهی نوشتند برنا و پیر.
 اصله معرو ایله مغاسنه در که عیده بنین دخی
 هر بر او موزنده مرض سرطان ایله ایست شکند
 بر عارضه ظهور ایتمهکله اکا از دلم دیوب بو علاقه
 کندینه دخی اطلاع اولمشدر از دلمک و از هر اک
 دخی دینور. و عند البعض از هر اک اول عارضه نک
 اسمیدر. بر اسمی دخی دلمک در که ضحاک ایله توب
 اولمشد اصلی ده ایله اک دخی مرکبدر. اک کار مجزه دخی
 عربی ایله آفت و عیب مغاسنه در نه که منصوبه از
 بوزر بیت عدوی تو که هنرم شکسته باد مدام.
 تنور حادنه میسوزدنی در آتش اک. مختشم دخی
 وصف شده بوزر بیت که نهد موسی عمر اید بیضا
 در آب. چون کستد جانب خود باشدن از پنج اک.
 اول شفاک ناپاک اوز عیب اولمعه دلمک ایله ملقب

اولی آنکه کتب تواریخده بود جمله معدود در اول
زشتی دوم کوتاهی سوم بیدادگری چهارم بی شرمی پنجم
بسیار خوار ششم بزرگی هفتم دروغ گوئی هشتم
شناختن کار نهم بخردی براسمی دخی بوردراغ خادانه

محلله ذکر اول نور مع البکار

آب مود و استعاره طریقه ر و نطق و لطافت و قدر
و منزله و عوض و وفای طلاق اول نور عریده دخی
بوتجو ز شایع در قال الشعالی العرب نستعیر الماء لكل
ما یحسن منظره و موقعه و یعظم قدره و حکمه بویته
قدر و منزلت معنای در **بیت** و راهزنگان نزد افراسیاب
فروتر بنی شمت و جاه و آب **آب** فتح بفرایده
هند طرفین غنیمت فریده بر شهر **بیت** ز غنیمت سوی
اند **آب** آمدم ز آسایش اندر شتاب موم **ایزد**
بهرام چوبین سپهسالار **بیت** بیکدست بر بود
ایزد کتیب که بکذاش می آب دریا با سب
اصطلاح و ج کلمه دخی مرکب بر ایزد که ذات باریک
اسم شریفید و بر کشت در کوزل و محبوب معنای
و بری اسب در آن معنای کشتی بایه مرکب و لحنی
ساقط اول **کشت** کوزل آن صلی معنای در
و ایزد کتیب اضافه مقلوبه قبیلند در اصل کتیب
و تاخیر مضاعف پهلوی در و تقدیم لغت جمود در **آب**
کشت کشتا سب بلخده بنا اند و کی آنشکده و آن
اسکندر خراب اید و بچنده اول خراین و نفاست

اضافت محققه قبیلند در اصل کسر ایله در **بیت** فروزنده
جوشن و زین اوسب پرستنده فرخ آذر کتیب
کتیب دین مجوسه زردشت ایتا عند آری نفک
التونخ اولمغله بولقب ایله ملقب اولد بوکار سب
دخی دیورنه که بویته مذکور در و کجسر و خینه
بیت ز پاکیزه جا فرو ز سب همی بر فروزم چو در
وجه تسمیه شیخ نظر منک بویته خط هر در **بیت** زده
موبدش نعل زین براسب شده نام آن آذر کتیب
مجوسه هر کیم آنشکده بنا ایدر سه یا خد متنده شهر بولور
اول آتشی اسمنه مضاف ایدر لر و مطلقا آنشکده
کلورنه که سیاوش کوشیوزده خطاب اند و محله در
بیت با اسب تو شاه اسب نیست کلاه تو آذر کتیب
و مقام سر عتده آتش معنای شده احراق جهنم
چون برده کلشدر **بیت** سوار بگردار آذر کتیب
بکابل سوی سام شور سب و کما ناز بزه کرد و از با
اسب بیند اخت نیری چو آذر کتیب مجازا اول
صاحبنه ده اطلاق اولمشدر **بیت** سپید چنین گفت
کاذر کتیب بند نامور ز زنجی ز سب ز سب بوز
غیر ز سب مذکور در راغ شاه الله محلله ذکر اول نور
و آتش پرست معنای ده کلورنه که لطیفی بود
اگر رخ نماید بدین شیوه دو ستون اهل اسلام آذر
آشوب مرج و مرج معنای اسم مصدر در آشوبن
ما خود در اسم فاعل دخی کلور شهر آشوب کی **بیت**

بهرسم ز آشوب بد کوهان • بویره ز گردان مازندران
افراسیاب این پشنگ بن زادشمن فریدون در پادشاه
 توران زمین در نوکی قتل اندکند مکره او را یکی پیل
 ایران زمین متصرف او که زال این سام آن ملکند
 سور و زو این طهماسبی پادشاه ایله آخر الامر
 کیخسروالنده که او که **ازجانب** پادشاه توران
 زمین این افراسیاب در پیرنوخ مکره پادشاه و لری
 اسفند یاران دز شهر نده قتل ایله **بیت** مکر شاه رجا
 توران خدا که دیوان بدندی به پیشش بیای

مع النار

است ضم همزه ایله کتاب زنگ شرح و تفسیر در استا
 دخی لغت در نه که ذکر اولندی • و ابستا قصر و مدینه
 و کسر با و عربله ده لغت در **بیت** بدان آب روشن سر
 و تن بست • بهیچو اند اندر نهان زند و است
انزیرت فتح همزه و کسر را و ایله افراسیاب را و
بیت همی ساختن کار رزم آزمای • بکاخ اندر غر
 رهنای **البحر** سکون لام و فتح جیم فارسی و سکون
 خایله طمع معناسنه در **بیت** بالبحر خود را میفکن
 بدام • میان دلیران شوی نیکام **انجوست** علو
 آیدست و اور همی ایله جزیره در که دریاده او لوهر
بیت بنزد میرای تو ماندم بست • چو کشته زرد
 بر انجوست **انجست** مدینه و کسر با ایله سیاهی
 غل فندان یا محندن چقوب حواله ایندی دیکدر

فصل ماضی در **بیت** پیچید بر زین و کزگران • بر آهنت
 چون پنگ آنگران • و مطلقا چومق و صومق معنا
 کلور **بیت** کش د آخ میا بسته اهلوا • بر آهنت ازو
 جلمه خسر و **اردرهشت** بعضی ضم همزه ایله و بعضی
 ایله روایت ایتمند ز فوس قویمده سنه در ایکنجی آی
 اسمیدر و تاریخ جلال الدین ملک شاه سلجوقیده فصل
 بهار ایکنجی آیدر **بیت** بدو گفت پیران که خوم هشت
 کس کو بیند بار در هشت • فصول اربونک ساینه
 فصل بهار • فروردین • اردر هشت • خرداد • فصل
 تیر • مرداد • شهر یور • فصل خریف • مهر • آبان •
 آذر • فصل شتا • دی • بهمن • اسفند ایریز
 فوس قویمده بونک سامی شهر سنه در بر فصله
 یوقدر ابتدا سنه فروردین در مجموعی نصاب الصیغه
 بو قطعه ده مذکور در **قطعه** ز فروردین چو بکنه شیمی
 م اردر هشت آید • بمان خوداد و تیر ایله که مرداد همی
 پس از شهر یور و از مهر و آبان و دی و آذر • که بر بهی

مع الجیم العوج

انج مدینه و فتح کاف فارسی ایله براغا جدر که باشند
 اگر در اولور دشمن کیسه آتوب آنکه جکر لری فایده
اکتدر **بیت** بختند ناراج و رشیش را • کج کز قدش
انج قدر و قیمت معناسنه در ارجمند بوندن مرگند **بیت**
 پسر داد یزد آید ختم • ز بهوده که ارج نشا ختم
انج مدینه و سکون خار معجمه ایله غنصر معناسنه در

ضد و مخالف معنای عاصره بر رینه ضد اولفله اطلاق
 اولگد جمعی آتشجای در **الفتح** الفتح ذی فضل امر در قمن
 و اکتساب معنای **بیت** میلفج دشمن چو شای کن
 نگو نام خود در تباهی کن **ایچ** کسر هزه ایله فرید و کچک
 او غلیدر فارس عراق و خراسان ولایتی اکا و یروپ غمد
 ایتش یگر برادر لور و سلم اکا حسد ایدوب قتل ایتله
 نسل و اتباعه ایرک وینور حذف جیم ایله و مذکور و کلا
 دخی ایرک وینور کتایسته جنگ ایران منم
 باورده سالار ایت منم **مع ایچیم انکار**
ایچ معنای معنای در از نشاء الله محکمه ذکر اولور **بیت**
 نت نه نهادن بر اسپرلی سیاوش نکودایچ باکس عکس
مع الدال
آفتند مدح و فتح فا و سکون نون ایله خصوصت جنگ
 معنای **در بیت** دیر و جهانسوز پر خاشخه نزار و جبر
 کار دگر **آوند** مدح و فتح واو و سکون نون ایله لیل
 و بر مان و کوزه آب معنای **در بیت** چنین گفت با
 زال زره چو آوند خواهی به تیغ نگر **آورد** مدح و فتح
 واو ایله جنگ و حمله معنای آوردین دن ما خود
 حمله ایتک و مبارزت معنای **آورد** بونیز ما خود
 جنگه عدل معنای **در بیت** از و باز گشتند دل پر
 کس آورد با کوه خارا نگر **آورد** فتح هزه و سکون را
 و فتح واو ایله اوج معنای وارد در بر ترک و رنج
 بیس معنای **بیت** بار مان واروند مردن و فراز

آورد کون کون سیم و زره ویری بغداد ارمانی در کج
 وینور **بیت** اگر پهلوان ندان زبانه بتار تو واروند را حله
 ویری لهر اسب شاهک پدر اسیم **در بیت** که لهر اسب
 پورار وند شاه که اورا بدر آن زمان تاج و کلاه **آورد**
 تقدیم واو ایله رار مملکه او ز رینه ایت و شکوه معنای
بیت سیاوش مرا چو فرزند بود که با فردا بوز و او زرد
آفتند مدح و سکون نون ایله عدد مجهول در او چید اونه
 و ارجحه عیده بضع معنای و علی وجه الشک و التخبین
 سوز سوز ملک **بیت** بدید آیدان چهره نور مند نکور زخو
 صد بار واند **آورد** سمار سده ده اولی شتر یلدر
 و سعد **در بیت** کنون این جهانجوی زد منست که
 فرخ ترا ز اور فرد منست **آورد** کسر هزه و سکون را و جهله
 هر ایک یگر می بشنچ کونید **در بیت** بهر فت سوی سیاوش
 کرده باده سپندار در روز آرد فرس قدیمه هفت
 و اسبوع اولما مغلک ایک او نوز کونیک هر برینه سم
 وضع ایدیکر جمله سی بود **آورد** بهمن از در
 شهر یور اسفندار مذ **آورد** مرداد دیباده
 آذر آبان خور ماه تیر کوش و زهر
 مهر سروش رشن **آورد** بهمن بهرام رام
 باده و بیادین دین **آورد** آشتاد آسمان
 زامیاده مار اسفند انیران **آورد** بهمن قیطه
 جمع ایله **آورد** دست دیکر بهمن و اردی بهمن
 دگر شهر یور اسفندار مذ **آورد** مرداد ز دیباده

آذر و آبان و خور باشد چو ماه و تیر و کوش و دنی بهترین
نیمه افتاد است رسد مهر و سر کوش و رشن و فروردین و
بهرامت چو رام و باد و دیبا دین و دین و ارد و آشتاد
وزان پس سما و زامیاد استغفار اینان دان که این سنی
میاد از حکیم فارسی یا دانت ضرورت شعر ایچون او
و ایچونیک او کند معلوم اوله که بواسطه اصطلاح
جائیت در که تاریخ قدیمی دیکله مشهور در ابتدا سی
جستید زمانند رسنه شمسیه ضبط ایچون بیل او ایچون
حصه ایدوب هر بر حصه به بر اسم وضع اندیکونه که
ذکر اولند و هر سینه او تو ز کون طومغه سنه او چو ز
التمش کون اولور و آبان آبان آبان آبان آبان
زیاده ایدوب او چو ز التمش کون اولور و هر آیه
یوز بیکمی بیله دک بر رنج یوم دخی اعتبار ایدوب برای
زیاده ایدوب و هر یک ایله مستی ایدوب اولند آخره
برام ایدوب اول بیل او و اوج آی اولور و قانونی
مختل اولی من ایچون کبیسه اعتبار اولور و اصطلاح
اسلامیده که واضع سلطه جلال الدین ملک شاه بود
عصر نه مقومین بود ذکر اولن آیلری کبیسه اعتباری
فروردین آبان اولنی نور و زدن طوموب در رشن
هر رینه اوج آی تعیین اندیکونه که ذکر اولند و آبان
آخنه اولن آبان کونک مجموع اسمی اندرگاه در عید
خمسه مسترقه دینور مفصل اسمی بود در انموده
اشود استغفار و آشت و آشت و آشت و آشت و آشت

آبان آبان صوک بشی کونک و تیر که مجوسک معتبر برامید
مغاسی تربیت روح دیکدر بو اسم ایله مستی اولد و غنک
و جهی بود که مذکور کونکرده طائفه مجوس انواع طعمه
و استرید اولورینه میایدوب زعم فاسد لجنه جانکی
کلب غدا نور و خمس مسترقه آبان آخنه اولمغه
استباه اولوب خمس مسترقه پروردگار ظن اینکین
اختلاف واقع اولد احتیاط ایچون خمس مسترقه پرورد
اضافت ایدوب و ز کون برام ایدوب کونک و کتاب
التقویم فی صناعه التجهیم لایه الیجان البیرو و اسم
ایامده یوم ایله آی اسمی موافق کلیمک برام ایدوب
زمره ایدوب و مثلاً فروردین آبان اوج طومور بنی
کون و ارد و رشتک او چینی کون و خدادک التجهی
کون و تیرک اوج او چینی کون و مردادک بدینی کون
و شهر یورک در دینی کون و مهرک اوج التجهی کون
و آبانک او چینی کون و آذرک طومور بنی کون و دیک
سکونچ و اوج التجهی و بیکمی او چینی کون و بهمنک
ایکینجی کون و استغفار مذک بشی کون کبی

مع الذال المعجمه

اسپید صاحب سپاه و سر عکر مغاسنه در سپه
کبه و شهاده ده پادشاه مغاسنه چون کلمه رنده
زال دن عبارت در بیت که از بیم اسپید نامور
چگونه کسایم پیش تو در اکثر اسپید حذوف اخره ایله
و عرفه ملوک ديلم و طبرستانه اطلاق اولور

آرام آرا میدن دن فعل مستقبل و امر غایب است
 معنای **بیت** بنمودن آشکن تیر هوش **بیار**
 از غارت و جنگ و جوش **مع الزار**
آذر فوس قویده تاسع شهر سنه در و تاریخ جلایه
 آفرین شهر صیغدر **بیت** در و همن و آذر و فور دین
 همیشه بر از لاله بینی زمین **سپر** کسر همه ایله قلکان
 معنای در اکثر حذف همه ایله در **بیت** همی تیر بارید
 همچون تکرک **بوان** اسپر کرک و بر خود و ترک **آذر**
 مدینه و کسر زار فارسی ایله میسقط و هوشمند معنای
بیت زبده خواه روز و شب آثر بانش **بیت** روز
 با ترکش و تیر بانش و آثر بیدن دن امر دخی کلور
 بسیار کردن معنای **اصطط** پارس ده که تیر از
 ولایتی در بر شهر در طول اول ایکی فرسخ و
 اول فرسخ در با سنه کیومرث شروع اید و
 جمشید تمام ایله ملوک پیشدادیان و کیانیان تحکام
 ایله آثار غریبه لوی داموا و خوابگر اید و حضرت
 سلیمان داود علیهما السلام دخی تحکام ایدن
 ایله حالا خوابی بیا بدر و چل منار ایله معروف
بیت سکندر بیا بد با صطط پارس **بیت** بدیم شامان
 شد و فخر پارس **آخر** بلذ در که عبیده نجم و کوب
 دیو را یکی معنای دخی وارد در یکی قال در **بیت**
 یکی آخر گفت از از پس پراه **بیت** کزینسان پیرم سر ساه
 و بری رایت و علم معنای در شهنامه ده بونجه قدر

بیت بیارید کاید نیز دیک شاه **بیت** چو ترکان بدیدند
 اختر پراه **بیت** مدینه و کسر با و داور سی ایله چای
 و چشمه صد لاجق **بیت** از از رفتن بیست اندیشه
 خاست **بیت** بدل گفت کا بشخور این یکی است **بیت** حرف شرط
 و آره دخی مخفت بچقو و فشار معنای **بیت** چو خستو
 نیاید بنزد دکر **بیت** پیرم میانش پیرنده **بیت** آغار آغار دین
 فعل امر اصلا مق و اصل مق معنای معنای متعذر و لا
 کلور و فرستد مق معنای ده کلور **بیت** اگر شاخ
 خیزد از پنج نیک **بیت** تو با شاخ بدر میا غار و یک **بیت** آمار
 مدینه ایله خشل در که جوله آنکه ایله خشر **بیت**
 هر یک شد زیر فعل اندک **بیت** چو کرباس مار داده بخون
بیت آتش فور در که عبیده جمره دیو **بیت** نه انجک
 چو آتش بود راست رو **بیت** ز اختر شناس این نه آرشاه
بیت اردشیر ملوک فرسک طبقه رابعه سندن که ساسانیان
 اوج پادشاه سمید بر بر اردشیر با بکان در و بو طبقه
 او کی پادشاهید بر پرنیک اسمی دخی اردشیر دین
 ساسانیان بهمن بن اسفندیار بابک والد که پدر نیک
 اسمیدر بابک اردوان بن زسی طرفند که ملوک اشکانیان
 فارس حاکمی ایله و اردشیر پدر بابک بابک یانده چو
 ایدر بابک آنک خصوصه بر واقع کور و صوبین
 سوال اندکده نسبی اظهار ایله بابک کا غرت و اکرام
 ایدوب قونی و بود و اندن اردشیر مذکور متولد و
 حد بلوغدن صکره اردوان اوزرینه خروج اید و قبل

اندکند حکم پادشاه اول در جمیع رجب مسکونه حکمی نافذ
 اول که قوی یل ایله ایکی آر پادشاهین ایگه. وری
 اردشیر نیکو کار در که شاپور ذوالاکتاف برادرید
 اول ایکی یل پادشاه اول که عایت ایله عاقل و نیکو
 اول طغله بولقب ایله ملقب اول که. و برادر اردشیر شیر و
 بن خسر و پیر دریدی یاستنده ایکن پادشاه اول که
 بر بچین بیلند حکم بر بنده سی کندنی قتل ایگه **آبگیر**
 اول چغور در که اچکنده صوا اول که کرک کول اولسون
 که بوییده اکا غدر دینور بوییده **بیت** بر نیستین
 نخستیم به تیر که از خون او کشت خاک آبگیر کرک بر که
 اول که بوییده بزم تعریفنده بویور **بیت** طبعی
 زین پر از مشک ناب. به پیش اندک و آبگیر کل
ایدر کسره ایله اینجا معناسنه در شهر نامه ده جوق
 مذکور در **بیت** بدو گفت بر گود ایدر میبای. چه دل که
 ایدر مچیت را **آزدر** علی دزن حیدر لایق و نراوار
 معناسنه در شهر نامه ده جوق مذکور در **بیت** از ابراهیم
 مرد در هزار. همه نامدار اردر کارزار **اسکدار** فتح و ضم
 همزه ایله اول قاصد در که هر منزله اکا آت مینادر
بیت فرستاده شد اسکداری براه. پس نیت خود
 ساخت که راپاه **استوار** قوی و محکم و امین معناسنه
 کلور که خاین اولمیه **بیت** بپوید رستم سوزنده
 یکه کرد اسب و نجفت استوار **اسکندر** عاشر ملوک
 کیانیان در و آخر لیدر این داراب بن بهمن بن اسفندیار

و ذوالقوس ایله مشهور در که سدی با جوج و با جوج ایلی
 برادرینی دنا قتل اندکند حکم ایران زمین متصرف
 اول که افخ درت یل پادشاه اولدی

مع الزار العرب

اسپروز کسره و فتح با و فارسی و ضم راه مهمل ایله
 بر طاعن در که صبی ایله دریای زره با بیننده در افرا
 دار الملکی اول که در بشت کنگ بوداغ ایله دریای زره
 با بیننده در **بیت** چو باد درد و بارنج و غم دید و زبون
 بیامودمان تا که اسپروز **افراز** بود و معناسنه در جوق
 ما خود در **بیت** تلی بود بر کوشه ره بلند. بر افرا
 بران هوشمند **ارز** ارزیدن اسمر قیمت و بها معناسنه
 ارز بد لایق و نراوار اولم معناسنه ده کلور **بیت**
 بسنده کنم زین جهانم ز خویش. بدانند که پایه و از خوش
اندرز و صیت و اصم که معناسنه در **بیت** بکین
 فرستادمان. پس پند و اندرز ما دادمان **اورم**
 ضم همزه و میم ایله مشتری یل زیدر که آفونند دال
 نته که ذکر اولند **بیت** کهین بنده تو بودا و رفرا. که تو
 چون شبا و مردم چو ز **آز** حص در تضرع معناسنه ده
بیت خود آمد از نامور بار که. بیزدان نمود آزو
 بجا یکی **ارنواز** جمیده همیشه که ضحاک مشکو سیدر
 با یوان شاه شب دیر یاز بخواب اندک بود
 با **ارنواز** انداز انداره و مقدار معناسنه در **بیت**
 اگر بستمی نیست انداز و مر. می از تیره شود کوش که

مع التین

افس حذف همزه ایله ده لغتدر کلمه تخت و نذر مستدر
طرز و استنزا و عجت و بهوده و مکر و حیل و مفاسنه ده
بو بیتده معنی اخیر مراد در بیت که چندین با فصول و
خز و کنون و فزاسایتی آمد بسرا **سپهریس** فتح همزه
و سکون با و فارسی ایله میدا مفاسنه در **بیت** نشانه
نهادند بر اسپهریس سیاحتی نکرد ایچ با کس مکیس
الکوس فتح همزه و سکون لام ایله بر دیو اسیمده **بیت**
چو الکوس آواز رستم شنید و کس کفیه از تن همی طسید

مع الشین المعجمه

آرامش آرامیدن از اسم مصدر در راحت و قوام
بیت تخت آفرین کرد بر کردگار خداوند آرامش
و کارزار **ارش** مد همزه و فتح را ایله کیتقاد ایکنجی
آرتش دخی دینور و کیکاوس برادریدر **بیت** نخستین
چو کاوس آفرین چو آرتش دوم و سوم کی پستین
و بر کاکشک دخی اسمی آرتش در بر وایتده طهماسب
و بر وایتده منوچهر سلا حداریدر بر او فتح فرق جلید
کتدر تاریخ دولتشاهیده و سیار کتب تواریخ حکایت
مسطور در نظامی بیور **بیت** از انشد نام آرتش چهارم
که از آمل بحر و انداخت او **بیت** **ارش** فتح همزه و کسره
در سکدن بر مقلد او جنبه دک در که عبیده ذراع دینور
بیت پیاده پس بیل کرده بای ابانه ارش نیزه
جان ربای

مع الفین المعجمه

نقشه

افس فتح و ضم میم و سکون را و جمله ایله مهابت و قدر
و قیمت مفاسنه در **بیت** جوانی با مرغ مردانه بود
نش در فشتش سپید و کبود **ارش** فتح همزه و سکون زار
و بای ایله شاخ درخت مفاسنه در **بیت** درین از غما
و درین بیسته سار خدا را بخواسکر خواه بار **امین**
آمین سخن در فعل امر در اصل آینه در **بیت** میامینج
کوزلو کهن چیز باشد بدید از نوبی آینه سخن و سخن
و قشدر من مفاسنه لازم و مستدر کلور

مع الکاف العربی

اشک موقوف و ثانی ملوک اشکانیاندر که ملوک
نوسک طبقه ثانی شد سیدرا شغ غین مع ایله لغتدر اشکان
بن دارا در بر وایتده بدیریل و بر وایتده یوکی
بیل پادشاه اولی

مع الکاف الفارسی

آرتشک مد همزه و فتح زار فارسی ایله بوروش که یوزده
و آکنده اولور قوجه لقون یا غضب **بیت** بگفت این
و بر وایتده از پیش او بر از خشم جان و بر آرتشک رو
آرتشک آتش رنگ دیکدر اصل آرتشک در راحت
اولمشدر **بیت** فروغی بدید آمو از هود و سنگ دل
سنگ کشت از فروغ آرتشک **اورشک** ایکی معنی دارد
بیتی تحت پادشاه مفاسنه در **بیت** درینج افسر و
کنج و اورشک عاج باغ یاره و طوق زربین و تاج
و بری حشمت و ابهت مفاسنه در آرتشک ده لغتدر
بیت بخوید همانا فرنگین تحت نه اورشک شاهی نه تاج

و نه تخت **ارژنگ** بر دیو در که پادشاه مازندران ایدی
 و دیو سپید انگ سپه سالار ایدی کیکاوس انگ باینده بر
 اولوب رستم خلاص ایلد **بیت** نباید که ارژنگ و دیو
 سپید بجان از تو یا بند هر دو امید و ترا و تورانی
 مبارز لرزندی بر مبارز در **بیت** یلانی چو ارژنگ مرد
 چو شیر که هرگز ندید دل از جنگ سیر و بر مشهور نقاش
 اسفید نقش ارژنگی اکا منسوب بر نته که شیخ نظامی
 چو **بیت** روان کرد گلک سیه رنگ راه بر آب من
 و ارژنگ راه میر خسر و دخی بوی **بیت** بقصر دولت
 مانع و ارژنگ طراز سحر می بستند در سنگ اما
 میر خسر و ک بو بنیده ارژنگ تا نیدن عیار تدر **بیت**
 که در چین دیدم ارژنگ بدکار که که در دایره خط
 پر کار و مجازا تصاویر و نگار خانه سنده طلا
 اولتور و مطلق نگار خایند دخی اطلاعی اولتور
 شیخ نظامی بوی **بیت** که چو کرده اند این دو صوت
 نگار و ارژنگ را بر یکی سان نگار بونقاشه ارژنگ
 دخی دینور

مع اللام
اغال آغا بیدر فضل ام در آغا ایله مدخره ایله ارشد
 و کشور مک که عربیده اغار و تحریص دیور **بیت** تو لشکر
 بر آغال بر لشکرش بیکبار تا خیره کرد در پیش **ارمایل**
 بر سازه اید که ضحاک آن مطبخنده شجری انیم
 غایت اید صاحب مروت اید هر کون که ضحاک ایدی
 بیکناه قتل اتدروب مغر لینی اموزنده اولان

اژدها به طلائیه انیم کچون مطبخنده قتل اچون کوندری
 ارمایل که مایل نام بوله شی ایله برین قتل ایدوب
 برین آزاد ایدوب طالعده چور رر رر روایت اولتور
 کرد اول باو باقی نسلندند **ارمایل** ایرانده مشهور
 بر سهر در لکن فتح با ایله در **بیت** دو فرزند مارا کنون
 باد و خیل بمرت باید سوی ارمایل

مع المیم
آرام معرو و مستقر مکان مفاسنده کلور **بیت**
 بحر نشیند آرام تو زجاج و کمر بستر نام تو آرم
 مدخره و فتح زار بای ایله توقیر و احرام مفاسنده
بیت کنون خیره آرم دسمن مجوی بدین بار که میر
 ابرو و له سیاوش را دل پر آرم بوده زیبار خاش
 پر از نتم بود اندام عضو بدن مفاسنده
 بر چو کر فتنی بل مدار بشکخ اندام او شرفکار

مع النون
آذر بادکان آذر با بجان اقلیمید که کبلسه شهر
 نیر در قوبیده آتشکده لر مکان اولمغله بوایم ایله
 اولدر معوی آذر بجان در **بیت** بیکاه در آذر ایاکان
 بودند شامان و آزادکان **وله** چنین تا در آذر ایاکان
 بستو بایزکان و آزادکان **آزید** مدخره ایله
 ملوک پیش دادیان در نسل جمیدون پادشاه عالیجاه
 کاوه آهنگر اعانتی ایله ضحاک قتل ایدوب سلطنت
 الیه **بیت** زدهقان بر مایه کس نغیده که نغیده

آفرید و نرسید و قصر موه و خد فی ایله ده لغت مشهور در
 پدر نیک اسمی آیتین در غل و زن پاک دین تانک یکی طرفه
 یار خطی در تخته که خاقانی بیورر بیت خاصه سیم کسبت
 جو پدر روستم . قاتل ضحاک کیست جز پسر آیتین . کار
 خیانتده ملکیتی اوج اولادینه تقسیم ایله دیار منوریه فواته
 کلنجه بیوک اوغلی سلمه نامزد ایله و دیار مشرقی جیحون
 ولد وسط توره معین ایله و آبران زمین که فارس و
 عراق و خراساندر کوچک اوغلی ارجه ویرد اول ایلی
 برادری تختگاه حسد ایدوب ارجی قتل ایله یل فرید و
 ارجک قزق اوغلی منوچهری اوز لر نه ایدوب
 ارجکین قتل ایدوب باشلری فرید و نه کنور و فرید و
 بشیوزیل پادشاه اولکه **آب دندان** موافق و
 ملایم و لطیف دکن کتبتد بیت اگر آب دندان بود
 میزبان . بدان شهر خرم دو هفته **آیین** رسم و قایل
 تا کوف مغسانده در بیت دل از داور به پیر داشتند
 باین یکی پیشی نو ساختند و له که تا زنده بر تو نوی
 بود . پس ننگی دوزخ آیین بود **آشکان** این
 اول ملوک فرسک طیفه تالاشه سیدر ملوک اشکان
 جمله سی بوکا منوچهر اسکندر عصر نده خوفند زین
 ایدر اسکندر دار الملک اولن فارسی و زمین عراق
 و جزیره ی افطحش رومیه و یزد درت بیلدن صکه
 آشکان خروج ایدوب افطحش ملوک ایلدر و جمله
 ملوک طوایفه عهد ایله که اسمعی اسمعی اوستنه یازوب

حین احتیاجده عسکر امداد ویره لکنند یلرند خراج
 آلیه افریل پادشاه اولدر **آردوان** اشکانیانک
 اوج پادشاه اسمیدر بر اردوان بن بلاسان
 بلاس بن فیروز بن زسی بن بلاس بن بهرام بن
 شاپور بن اشک بن دارادر اوج یل پادشاه اولدر
 و بری اردوان بن اشخ در که فیروز بن کیکاوی
 بکرمی اوج یل پادشاه اولکه . و بر اردوان بن زسی
 بن کوردز بن بلاس بن خسرو بن اشخ مذکور درین
 بستی یل پادشاه اولکه **ایران** فارس و عراق و خراسان
 ولایتی در که فید و ملکیتی اولادینه تقسیم اندکه مذکور
 ولایتی کوچک اوغلی ارجه و برش ایله اسمعی ایله شجیه
 اولندر . و بر و ابده ایرا هوشنگ بن سیامک
 بن کیومرث اسمیدر و ایرا زمین اکا منوچهر بیت
 سپاه اندر ایرا پراکنده شده زخ و مرد و کود و همه بنده
انوشیروان ملوک ساسانیه در بن قباد بن فیروز بن
 یزدگرد در . **انوشیروان** عدل ایله مشهور در اصل انوش
 انوشه خرم و خوشحال مغسانده در قرق سکن یل پاد
 اولکه اوغلی بدی یل سلطنتون کچک کنه صکه شول
 عدل ایله بر یوزینی معمر ایله در که الی دوم رخا
 یولندی حضرت رسالت پناه صلی الله علیه وسلم
 انگ عصر نده دنیا ی مشرق ایدوب وجوده کلکی
آذر برزین ضم با ایله بر آشکده نک اسمیدر برزین
 اول آشک صاحبی در ارا شاه تکه محلقده ذکر انوش

بعضی زنده برزیک
تیر آتش
مانند کیم

بیت سزاوار این جستن کین منم • برزم آذر تیز برزین
آهر من دیو و ابلیس و شیطان در **بیت** برقت اهر من را
با فسون **بیت** • جوهر تیز و بارکی بر نشست **اول**
دروغست یکسر هم گفت او • نشاید بجز اهر من جفت او •
مدهمه و فتح با ایله ده لغت در **بیت** تو گوئی که از روی او
ز آهنت • نه مردم ترا دست کاه منست • و آهر من
ایله ده لغت در • نه که امیر مغزی بود در **بیت** مکرنا که کین
بر عینیت سیاره • مکر در شب شیخون کرد بر مرغ اهر من
آزمون آزمون دین اسم مصدر در امتحان و تجربه معناه
بیت نشست آزمون را بصدوق شاه • ز پناه همبر اند
اسباه راه **ارمان** فتح همه ایله امک و سعی معنای
ماوراءالنهر لغتی در **بیت** بارگاه و اردم دهنه • فوا
آورد گویند کون بیم و زهر **آختن** مدهمه و کسر تا ایله
سلاحی غلافون چغروب حواله و قصد اینک معنای
بیت ز آختن تیغها در غلاف • که قاف را در دل افتاد
و مطلقا چغروب و چکک معنای مدهمه و کسر **بیت** کین
بر سر آختن از بند خویش • برون آمد از خداوند
آزن مدهمه و سکون با بر عری ایله چوقور در
لبت در یاد که موج اوره اوره آلتی مجوف اید و
پاره پاره صوبه اینر **بیت** همی خون دام و دود و دود
بریزد کند در یکی آزن **آزین** آفریندن فعل امر
و اسم فاعل در خالق معنای **بیت** جهان آفرین
تا جها آفرید • سوگن چورستم نیامد بدید • و کلمه تیز

و تخمین

و تخمین و عهد و شادخی کلور **بیت** همی آفرین کرد بر کین
که کین بنو مانا و شد پای **ایله** کسر همه ایله همچنین
و بو تخمین معنای مدهمه در **بیت** بایران کراید ونگ
سهراب کرد • بیاید ناماند بزرگ و نه خود **آزین** شهر
طونم سی و تریس و آرایشه در و جمعه یومنه آفرین
دید کلور یوم زینت اولد و همچون در **بیت** بر اهر من
آفرین **بیت** • بیار است میدان و خود در نشست
آشوقش متغیر و پریشان اولمقد آشتن دخی دینو
بیت کینون رسم آن بارکش کوفتست • ز راه و زریخ
اندر آشتن **الان** فتح همه ایله ترکمانده
بر ولایت در و قبل بر شهر در **بیت** **الان** و فرغ بلیه
داد • بدر گفت کای که دهنه و زرد **اندر بمان** فتح
همه ایله افراسیاب او غلی ارجاسب شاهک برادر
ایکی وزن اوزره کلندر بر کسر ایله **بیت** **اندر بمان**
که پروزکت • بگشت از دلیر ماسی شست
و بر سکون را و فتح یا ایله **بیت** برادر برادر دو
آهر منان • یکی کهرم و دیگر **اندر بمان** **آهر من** راه
ایله علی وزن افسر داماد قیصر روم در کشتاسب
آرد بای قتل اندو که قصه سنده **بیت** پر سنده
گفت اهرن بلیس • بیامد همی با یکی **انجمن** **انجمن**
درنگ و مجلس جامع در **بیت** زیکا نیمه پر داختند
ز خوشان یکی **انجمن** ساختند **آوردن** آوردن
و کتورک معنای در **بیت** نماز آوردیش دران

پیش بخت چنان گشته خشنود از جرج و بخت او زن
 زار فارسی ایله او زید دن فعل امر واسم فاعل در
 اقد من و خصم غالب کلوب یره بر قن معناسنه در
 بیت منم گفت سیر او زن کرد کیر مکنه و کمان دارم و کرز
 و تیر اشک در کسره مخره ایله شکار ایلمک معناسنه در
 بیت نبود یکینی چنین که ترم که زمان بد و پیل و تیر
 اشکرم اندر خور و لایق و سزاوار و ملق و یا قشمن
 معناسنه در بیت کنون ارخ و مند و صنفه د بدان
 جایکه گفتن اندر خور و اشکن علی وزن افسه نسل فریدون
 بر سپهسالار ایرانی در بیت سرانچن اشکن نامدا
 نگهدارشان بود در کارزار انکاشتن سزک و طن ایلمک
 معناسنه در کردن و ایلمک معناسنه ده کلور بیت
 و زانجا یک رور برکاشتنده سه منزل یکی منزل انکاشتن
 آریس مخره و فتح را ایله کی قباک در دنجی او غلی در
 و یکا و سک برادریدر بیت کجا آریس بود چارم
 بدین هر چهاران بدر شاد کام آب چین سکون با ایله
 گفتن آلتنه که پیر اندر بیت به بیان که چیز نخواهی
 ز رخ ندارم بگر آب چین در گفتن مع الواء
 آهویو مع وفدر و عیب و نقیصه معناسنه ده کلور
 بیت هنر با است و آهویکی که کرد در پیش
 اندکی مع الها
 ارغنده راد جمله و غین معجمه ایله علی وزن برکنده ششم
 ایله حرکت کلن برنجی حیواندر بیت سوی رزم آمد و جو

سیر مکنه بر باز و سمندر به زیر آرغده مخره و ضم
 ایله مثله بیت سر پرده سبز دیدم بزرگ سپاه
 بگردار آرغده کرک آب در زیرگاه صمان آلتنه صو
 مشکیدر دیسه و جیده معناسنه بیت ز گفت سیاوش
 بخندید شاه بند آگه از آب در زیرگاه آزرده مخره
 و چلماش و ویران اولمغه قریب اولان باکی بیت
 سپید همی کرد لشکر بکشت از ان طاق آزرده اندر
 آرده مخره و فتح را ایله ساکن و مستقر معناسنه در
 مصدر آر مدخ در آرمید معناسنه بیت ز دریای آرده
 بر خاست موج سپاه انور آمد همی فوج فوج آخته مخره
 ایله یو جلمتش افراخته معناسنه در اختن و افراختن
 مترادف در بیت چو شای یکی مر که ساخته سرش بر سپهر
 بلند آخته استوه فتم مخره ایله خدنه ده جایند در و فروگاه
 معناسنه در انبوه کثرت و وفات معناسنه در بیت
 ز بس کا سپه کوه ناگوه بوده ز انبوه شای کوه استوه بود
 آرده مخره و زار فارست و عربی دخی م ویدر اسم مفعول
 و فعل باض در آردن رنگ کردن یعنی بویامین و نقش ایلمک
 معناسنه بیت بر آورده در کنیز آتشکده هم زند
 و استابزار آرده و هم راه به راه گاه زده زمین
 بر ز دیار زار آرده و بچانغ ایله یا آکنه ایله صاحب خوب
 اکو و در به که دیش دیش ایلمک و دید یکم معناسنه
 کلور بیت ز مردم ستم کر ز دام و دده دلی کونباند
 بدر آورده آشنه مخره ایله صوده یوزمک بیت

بزرگان بدانش بیابند راه. ز دریا کند زینت آب نشانه
انوشه فتح همه و ختم نوینک خنک و خرم و خوش حال
 معاشه در **بیت** بدو گفت پیر که از شهر یار. **انوشه**
 بزرگ تابود روزگار و غریبه طوبی له و ترکیده مواد
 و فارسیده تشکا مغاسنه ده کلور **بیت** فروخت
 جسم و روز از خود. **انوشه** که کو خود پرورد **وله**
 علی طریق الاستهزاء **بیت** **انوشه** که کودید کوه برید
 درود از شما خود بدینسان **اسیم** مختل الدماغ
 دنگ و دنگ مغاسنه در **بیت** سر برده بر دند زبوا
 بدشت سپهر از خود شنید **اسیم** گشت **آور** دکا موکه
 و محل جنگ در **بیت** نهادند آورد کاهای بزرگ. دو جنگی
 بگردار از غنده کرک **وله** فرو شنید و گرفت نیزه بدست
 باورد که رفت چون پیل مست **آغشته** اصلغمش مغاسنه
 آغشتن دغ ماضی و اسم مفعول در **بیت** ز تورانیان
 گشته ام فر چنان. که شد خاک آغشته از خونشان.
الفقه فتح همه و سکون لام و فتح فاء و سکون قاف الیه
 قانج و کسب مغاسنه الفقه مصدر بدیر **بیت** بگردار
 اگر کردی. ز الفقه خویش خور دی.

مع الیا

آمو آمو نوینک دخی و بدیر چوین ار ما غیدر که خوازم
 ولایت کیدر **بیت** **آمو** لشکر کهی ساختن. شب روز
 ناسود از ناخنی **اسپی** کسر همه و فتح بار قار ایلمه نام
 و کامل مغاسنه در تپری حذف همه و ختم سین ایلمه

لغز **بیت** زبان اندر آرم بسود در. چو گشت این کز
 داستان **اسپی** کسر همه و فتح بار قار و ختم نوینک
 و اما داف اسباب اولی از او جاریه سیدر منظم و لغز
 بیزن آن قتل ایلمه **بیت** بچهره چوماه و بنام **اسپی**
 سمن پیکر و دلبر و مشکور **از** **الله** ایچون ایلمه حبسه
 الله و الله ایچون در یلین صدقه شکرانه مغاسنه **بیت**
 ذکر ایرد هر چه بایست بود. یکی سرخ یا قوت بد ناسود
وله ز مردان و از جنگ و نیزه دست. همه از در هر چه
 بایست است **باب الیا** **الو** **مع الالف**
بالا مو و اوج مغاسنه و کار در بر قند و قانت **بیت**
 پبالا بود چون یکی سر و برزه بگردن بر آرد ز پولاد
 و بری یک آت مغاسنه که عریده جنب و بنور
بیت فرود آمد از کوه و بال از خواست. **ایلمه** جامه خرد
 آرا خواست. و بر طایغ و کوه مغاسنه در **بیت**
 مغه شهنما ده چو قدر **بیت** فسوگر چو بر تیغ بالا رسید
 قی و اسب اسور بال کشید **وله** بر آمد بران بند
 چو دود بر شد پیش ستان و سمع زود بر **بیت** فتح و ختم
 با ایلمه بکت و چو مغاسنه در **بیت** همی بدرد و بدرد
 بر با هم از دود بینیم و هم زو ستم **بیت** بوا محل عاده
 مغاسنه در اصله بوا در آخنه دال مخدو **بیت**
 که ختم بوا میهن و مان نو. بکته پراکنده فرما نو.
مع الیا

باب بدرد و الی مغاسنه در **بیت** چو از دباب نو خوا

نه انگیزی از هر سوی همتان **بانو کشتب** رستم قزیدر که گو
منگوه سی و نیزن والد سید **بیت** همین دخت بانو
کشتب سوار بهمن داد کرد و کشتی نامدار **بیت** بوب ضم تا ایل
نقیس آود و ستم سی خالی و کیچ کبی **بیت** بکتر د بوب بند
بارگاه **بیت** نشست از برگاه خضر و بگاه **مع آت**
بایت که کلو مفاسنه که عبیده حاجت دینور بایشن
تا خود در کلو اولی مفاسنه مستقبلا تنده پس یایه
ابدال و لنور **بیت** که اکنون که زردا بود یارمند **بیت** کرد
بایسته چرخ بلند **بیت** ضم تا ایل فندماره وین شهر
بیت ز زابلستانا بدریای **بیت** ز نوئی نوشند

عبدالدرست **مع الجیم**
بیت زار مهمله و غار مجمل علی و زنه سمندر او یقوده
آغ بصفه که عبیده کا بوس دینور **بیت** سوز دهن
بصد دل دویده بچنگش **بیت** بر خنج سوید سکون را و فتح
خایله ده کلمه **بیت** که شمس فخری یور **بیت** چنان در خوا
شد ظلم از نهیبش **بیت** که پندار و را بگرفت بر خنج **بیت**
اغاجی دخی یور **بیت** بوصول تو فر ایمن بدم از مگو
تا فراق آمد و بگرفت چو بر خنج مرا **مع الجیم الفات**
بیت بسجیدن دغ اسم مصدر در حقیق ایلک و برایش غم
و شروع ایلک مفاسنه **بیت** بخوردن چو کردند سونش **بیت**
ریندند و از و خور دند **بیت** و فعل امر دخی کلور **بیت**
بو بیده در **بیت** بگفت سناره شمر منگراچ **بیت** خود کرد
سیاوش **بیت** با اصلده زاید در **بیت** که میر خسرو

بیت میداد چو نظم نامرا **بیت** با فکنداشت نام **بیت** هیچ
سجیدر و دخی یور **بیت** بسجیدن کار کلمه **بیت** ز کلکش
کار صد دستور آید **بیت** بو کلمه ده لزومی شیوع بولمغه
نفس کلمه جز اولوب بر بادخی اذخل اولنور **بیت** که
بو بیده در **بیت** شوم گفت و بسجید این کار گفت
بخویشان بگویم که مارا چه رفت **مع الجیم**
بیت حصه و بهره و برز مفاسنه در **بیت** کجیات آن
بر و باز و تیر چرخ **بیت** که اکنون نگار از آن هیچ **بیت**

مع الدال
بیت ز فتح با و سکون را ایلک اسم فعل امر در یولدن صاول
و اوزاق اول مفاسنه دار و برد کرد و فر و لمی و یو
کنایت در **بیت** بوشیدر شتم سلیم نبرد **بیت** باورد کرد
با دار و برد **بیت** لفظ عربی جمع بلد در شهر مفاسنه
اصلی بلاد در فارسی قاعده سی اوزره اما له او نشد
بیت بخوان چنان شهر یار بلید **بیت** نبودی جز از کورد **بیت**
بیت باورد فتح و سکون را ایلک خواسانده بر شهر در **بیت**
ایلک نسار اسنده اصلده باورد باینس اسمید **بیت**
اول یری کندنیه اقطاع و برد که اول شهری بنا
ایدوب اسمی ایلک مستحق اولور ایورد دخی دینور
بیت میان سرخس است و باورد و طوس **بیت** ز باورد
بر خاست آواز کوس **بیت** با و بین مهمله ایلک قانع
و خستود مفاسنه در **بیت** مکن بیشتر زین دلت با
زنده **بیت** با دخواستی چنان کنی **بیت** و برابر و کاف مفا

پولادونو
بر دیو سیمید

کلور بیت وزوشد کر زنده پولادوند که باوی
بکشتی نیامد بسند بند مو و جملہ و مکر معناسند ده
بیت بسے کشته ام در فراز و نشیب نیم مرد گفتار بند
و فریب و له می همچو زوباه بند آورده چه سودست
هم سر به بند آور با دند ضم تا ایلہ لغز و غصبت ایلہ
همین منی در بیت بالکوس برزد یکی باوند کجاست
شد سست و شمشیر کند و له چو الکو آواز رستم شنید
دلش گفت ازین می بر طپید مع الدال المعجمه
حالا بوالفاظ جمله سی دال مملک ایلہ او قنور کلن اصل
لغت او زرنه تعریب اولند بالاد یک آتد که عریه
جنیت دینور آفریدن دال حذف اولنوب بالاد
دینور نه که ذکر اولند بیت به پیشش زبالاد افتا
و پنج که درگاه کار آمدندی پنج بید درت معناس
وارد و بر قواق اغا جیدر و بری جماعت مسند
فعل امر در با سید معناسند یعنی اولک بیت
بگردان چنین گفت بیدار بیدار بدین فرخی قال با باز
و بر بر دیو بازند را اسبیدر بیت نه از رنگ ماند
نه دیو سبید نه سنج نه اکواد و غندر نه بید بونکوب
دیو سبیدر و بر بر پیوده و بیخ معناسند در بیت
که بهرام دادش بایران نوید سخن گفتن او بود با دق
بیجا و جیم علی ایلہ بر نوع با قوت سر خدر و کهر با معناسند
کلور و مشهور در بیت شد آن تخت شاهی و آن دستگا
ز کاتار و بودشی چو بیجا و گاه با و کسر با ایلہ بیدار

و لفظ

و لفظه معناسند در بیت که افراسیابش بسیر بر نهاد
هنو کجدار از و پنجاب و بیا د بیداد مهر و ترکستانده
بر شهر در پادشاهی کافور نام و جمله ایلہ آدمی خوار رستم
آن فتح ایلک بیت دزیر بود و از مردم آباد بود کجا
نام آن شهر بیداد بود بشد ضم با و تشدید بین ایلہ
تخفیفی دخی جایز در مر کجا معناسند بیت چو زانده
یکی تیغ زد که سترنگ ریزش برنگ بشد بخرد عاقل
معناسند در با ایلہ خردون مگر کبر بیت شد بخن
موبدا و رد ساره شاکا و هم بخردم بر ارد
ضم با ایلہ ابرازیدن فعل مستقبل در با قشمتی و
لا یق اولن معناسند بیت بر ارد ترا گاه و کنت
کیان بتوشا مردم ازین دودلک به آفرید
همیشه سیدر های دخی همیشه سیدر ایکسی ار جاب
شاه اسیر ایدوب رو بین دز شهرنده جنس ایلدی
اسفندیار بر کاشان بولند اول شهره واروب
ار جابی قتل ایدوب همیشه لرین خلاص ایلدی
بیت همار خردمند و به آفرید که باد هوار و آریا
ندیده ببردند از ایلو برهنه سران تهی پا را سبدا
دوشه دختران بسود ضم با ایلہ بسودن دخی فعل
واسم مصدر در یو فکمت و لمس و سورک معناسند
بیت چنین گفت پس ما مور با فرود که این را بتندی
نباید بسود و له طوائف بجای اندر که هر چه بود
زدینار و از کوهر ناسود یعنی لمس اولنما من که ناسند

و غنچه کن پند **بالید** بالیدن دغ فعل ماضی در او ز معنی
و بیو مک و نشو و نما بولین **بیت** دلش آزه زنده اینچنین
آکهی **بالید** برگاه شهنشاهی **بدرد** اصله باد رود
الف حذف اولند یا خود بار الصاقیه دغ مرکب اوله
درود اسنلک و سلامت مفاسسه در بآش ایله شمل
اولنور ایسه صاغ و اسن اول دیکله **بیت** بدو گفت
خسر و که بدرد و بآش **بیت** چها جا و دگ تار و تو بود بآش
و کردن ایله استعجال اولنور و دغ و مفارقت مفاسسه
اولور زیر او دعه بری برینه صاغ و اسن اول
بیت بدرد و کردن رخ هر کس **بیت** بوسم مان اشک بام
بس **بیت** سواد سیا و شک شبرنگ آت در **بیت** چنین گفت
شبرنگ بزاره که فولک مبرزین سپس **بیت** دراه

مع الرأ

بیت کسر با ایله زبان پهلویه اول بیک عدد در
بیت کجا بیور از پهلوی شماره بود در زبان دری
ده هزاره و صفا کد دخی اسیمدر **بیت** نه قه پیش دام
ز جشمید **بیت** که بیرید بیور میانش باره صفا کد او بیک
آت مالک او ملکه بوا سله مستی اولک اکثر بیورست
دیورته که خاقانی بیور **بیت** دوش محمد از در مهر
بنو است **بیت** آن دوش بیور سب بود جار از دما
باخر و خاور ایکیس الفاظ اضداد دندر هم مشرق
و هم مغرب مفاسسه در قرینه ایله مقصود معلوم اولور
بویتده **باخر** مشرق خاور مغرب مفاسسه **بیت**

چو مهر آورد سور خاور کریم **بیت** هم از باخر برزند باز تیغ
بوکایانده بر عکس در **بیت** کنون خاور راست تا باخر
همی بشکند پست تیران **بیت** چو پیر این زرد پوشید
سوی باخر کشت کیته فروز **بیت** چو خور چادر زرد
بر سر کشید **بیت** بد باخر چون کل شنلید **بیت** همی بود
تیره شب کت روز **بیت** سور باخر کشت کیته فروز **بیت**
اسب مفاسسه در **بیت** که زین را بندارم از پشت
به نیروی زلم و فرمان هور **بیت** اصله اشقر آت مفاسسه
وصف در نه که بویتده وصف واقع در **بیت**
چو پاسخ نداند دستور را **بیت** را بکنج آن باره بود را
و وصف مذکور مفاسسه اولد و غنی مسعود سعد بویتده
و اضحدر **بیت** بورد چرم تو از بس خون **بیت** که زدش
بر بر خشت و بر پهلوه **بیت** بر خشت آت ارقه سیدر اصلیه
الواندن رنگ فستقی در **بیت** باد سر تنگتر و سر کس مفاسسه
بیت مرا پیش کاوس بر در نوا **بیت** یکی باد سر نامو پهلوان
بادغ سکون دال و فتح غین معجمه ایله خانه تابست نیدر
ایچنده بل کوف کوف اسر **بیت** هر آنکه تابش فتد در جان
ز تابش نشین بادغ سا دما **بیت** بر مو و حیواند و قیل
در سیندز بکیم در که رستم جنگده کیر ایدر **بیت** از این
تیره بر آمد باره **بیت** که آمد خداوند کو پال و بیر **بیت** میان
بسته و نیزه و خود و بیر **بیت** همی کرد اسبش بر آمد باره
و شاه مازندان و صفنده **بیت** چو بشنید سدر چون
یکی پاره بره بر برش پولاد و بر تنش بره بوکایان

دخی دیواران شادانه محکمه کلور بر پنج مفاسه وارد
 بر او ست و فوق مفاسه **بیت** سخن چون بر سر برد
 دستان سام . نشست از بر چرم ریز گام . و بری
 سینه نک طرف بزمین و طرف شمالید که ایکی پستان
 طر فیدر **بیت** بر سر سینه اشکبوس . فلک از
 دست او داد بولس . مجازا سینه مفاسه مشهور
 نه که بوبسته در **بیت** پیاده بر دبر میا سرش . بدو
 سدر پشت و بال و برش . و بر وطن و قمارگاه مفاسه
بیت زهر بر و بوم و فرزند خویش . بگویم و از بر
 پیون خویش . و بر میوه و ثمر مفاسه در کرک با کول
 اوله کرک نجره کول اوله **بیت** درختی که شیرین بود
 نکرد کسی که آزار او . و گو آنکه شیرین نباشد بر
 ز پا اندر آید ز ناکه سرش . مجازا نتیجه و فایده مفاسه
 کلور **بیت** بدو گفت کار شاه پیر در کر . ای باب از آخر نیک
 بار بود دخی بر پنج مفاسه وارد بر بر یوک حمل مفاسه
 و بر کره و قره مفاسه و بر راه لوجلیل مفاسه
 و بر دیوان پادشاهی مفاسه و بر رازن دستور مفاسه
 نه که بوبسته اذن مفاسه در **بیت** در بار داون
 بر ایشان بست . روانش ز در در اذن نخست .
 و بوی و گردن مفاسه ده کلور که عبیده جید
 و رقبه دیوار و بومج غیبدر **بیت** بجو امشکر زخم
 ار شہ یاره و کره سرش را بکنند ز بار **بیت** بهایه
 چون نمین مفاسه **بیت** دویاره بهایه و دو کوا

یکی طوق پر کوشا و وار **بیت** اصل بجاره در کاف
 اولمشدر **بیت** هو بود کشت بر چون کار شد . سپهر
 از ان کار بجار شد **مع الزام**
باز بر پنج مفاسه وارد بر بر طوعان در که آنکه نکار
 اولشور و بر دخی قولج در که عبیده باغ و بنور **بیت**
 بدو گفت رو خجری کن دراز . اباد شده آر چون پنج **بیت**
 و بر قول و باز و مفاسه در که عبیده عضد دیوار
بیت جوان جها بخوی بردش ناز . کرا از ان سوخت
 اکنند باز **بیت** زخم با و سکون را ایله بوجه و بلند مفاسه
 بپنید بالای بوز مرا . برو باز و تیغ و کر زمره **بیت**
 نخواهی بخر تیغ و کر زمره . منس بوز دارا و بالای بوز
 تیغ همک و قامک ایکی ده بلند در . و بوجه ک و
 بلند مفاسه ده کلور **بیت** چو خورشید بر زده بر ز
 کوه . میانها بستند توراکر و ده . و زیلای و حسن و
 مفاسه ده کلور **بیت** در پنج آن برو باز و و بال او .
 با چهره و بر ز چنگال او **بیت** در پنج این دلیر و چندی
 سپاه . که با فود بر زنده و با تیغ و کاه **بیت** ز فتح با سکون
 کاف فارسی ایله غم و باده در و قیل مهانی شہر
بیت به بکماز بنهست یک روز شاه . همیشه و بزرگ
 ایران سپاه **بیت** تو با این سوارا بس بر جند . بیار
 در ایکیماز چند **مع الزام**
باز کورک و عشر و خراج مفاسه در پنج معر **بیت**
 به بجاره که باز و ساوگرا . پذیرفت بایز را بیکان .

باز خواه کومرگی و بازگاه کومرک آلفر مکان در بیت
 چنین گفت پس کیو با باز خواه که کشی که امت بر بارگاه
 اگر باز نزدیک شاه آورند و کمر برین بارگاه آورند
 بونده باز خواجدر **مع التین**
برطاس حد و در رسیده بر شهر دره و قیل ولایت
بیت تخمین زین یاد کنج عوس و نچس و ز برطاس
 از روم و روس **برجیس** ختم با ایله سمار ساد سده
 نجم مشرب در بیت خورشید پیش جهان آفرین بر خنده
 برجیس که آفرین نجوم سبعة سیاره جمله سی
 بوبیتده مذکور در بیت کواکب م و تیر و تاهید را
 چو خورشید و بهرام و برجیس کیو **یوس** فتح با ختم
 یا خطی ایله امید مغاسنه در بیت یوسم بند این
 بگاوش شاه بنزدیم چو آمد ز لشکر سپاه و گنبد
 نه سولینور دیو قولن قورب دکلمک مغاسنه ده
 کلور **بامس** مقید و بارسته مغاسنه در مس فتح
 میم ایله قید و بند دراز شاه الله محکمه کلور **بیت** چو
 و توانا و کز بدم به پیر در گنوخ چو بامس شدم
بلاس ملوک اشکانیان دغ که طبعه تالسه در اوج
 پادشاه اسعید رتیر بلاس بن بهرام بن شاپور بن
 بن اشکان بن دارا در اوز بریل پادشاه اولدی
 و بر بلاس بن فیروز بن هریر بلاس مذکور در برتو
 اوز ایکی بیل و بر و اینده بگرچی درت بیل پادشاه
 او کلد و بری بلاس بن اشکان در که این عم آشک در

فیروز این کیلکوس تسلسلند را اوز ایکی بیل پادشاه
 اولدر و طبعه را بعد دغ که ملوک ساسانیان در بر بارگاه
 اسعید که بلاس بن فیروز بن یزدگرد بن بهرام کوز
 بش بیل پادشاه اولدی **مع التین**
بخشیش رحمت و شفقت مغاسنه دغ بخشودن دغ سم
 مصدر دغ بخشودن اسرملک و مهر باند بخشید بخشیدن
 و به ایلک مغاسنه بخشاید ایلکستک مستقبله قریه ایله
 تمیز اولنور **بیت** سرش ابدین کوزه کا و چهر بگویم
 نه بخشایش آرم نه مهر **بخش** بخشیدن فعل امر در حصه
 مغاسنه ده کلور و یکذر بر جند ده بخش در نور **بیت**
 برینک همیکشت کرد سپاه بنداک از بخش خورشید و ماه
وله چو پیداشد آن چادر عاج کون خور از بخش در پیکر
 آمد بر و **بوش** ختم با و کسر و ایله وجود و کون مغاسنه
 بودندن اسم مصدر در **بیت** هر آن چیز کو ساخت اندوز
 برانت جوغ ر و ازار اوست **مع الطاء**
بربط جعفر و زنی اوزره قوپزدید کلری آلت لهور
 ختم با رثا نیه غلطه ز بر ایله بط دغ مرکبدر نماز کونه
 متابه اولمغه بوا سله مستی اولدی **بیت** پرستند کانی
 ایستاده پا ابا بربط و چنگ رامش سراز اصل کسر
 که بوبیتده اصل اوزره کلمتدر **بیت** بربط چو بایست
 بر ساخت زوده بر آورد بازند کسر
مع الفین المعجمه
بالع ختم لام ایله او کوز بوبینوزندن اند کلری قوج در

انگله شراب چاربت بیالغ خورد می چوستی کند .
 بیاران خود زیر دستی کند **مع القاف**
بطریق لفظ عربی بر ملت رساده مجتهد و صاحب مذہب
 منزله سنده در تنه که مطران قاضی و استغف مفتی
 و قسطنس مقبر و جانیق امام و ستاس مقیم و مؤذن
 منزله سنده در بیت ز بطریق و از جانیقان شهر
 هر انگس کش از حد می بود بهر **مع الکاف**
بزشک کسر با و زار علی ایله طبیب مفاصله در
 نه آخ خسته کا ز اخویش یا بزشک هم جارغم بود و خوش
 سر شک **مع الکاف القاف**
بهشت کنگ فتح کاف فارسی و سکون نون ایله دار الملک
 افراسیاد در بیت همی بود یکسال بهشت کنگ براسو
 از جنبش و ساز جنگ **باد رنگ** تریخ و تارنج در بیت
 یکی نامه فرمود بر خشم و جنگ ز باغ تیز و خساره چون
 باد رنگ **بیدرک** قوافی پر اغنه مشابیه بر نوع اوج
 در نیدر بیت یکی بیدرکی نشانده بتر که از سیم
 تیر چ خست پیر **بارک** فتح را ایله اسب مفاصله در اکثر
 بارکی یا ایله در بیت کنون رستم آن بار کشتی کوفت
 ز راه و زرنج اندر آشوفت بر انکشت آن بار کشتی را زجا
 سور لشکر خوشین کرد **برک** اوج معنی و ارد در
 پیران مفاصله و بر میل و هوس مفاصله و بر
 و لوازم و هماندر که عبیده چهار دیو رنج اچیم کسر
بیت سوار و پیاده باین و برک هم زیر جوشن هم

زیر ترک **بلک** پیران و برک مفاصله در لام رافن بود
 بزرگ و شایخ هم هر چه بود ز بلک درخت و
 زکشت و درو **مع الهم**
بلبل مع و طیر ما نوس رو بلبله دید کلر شراب مفاصله
 کلور که ز کیده کلندر دیو **بیت** نوار میکس از می
 بسیار آسریکی بلبل **وله** یکی بلبلی سرخ در جام کرد
 تهن بر وی زواره بخورد زواره چوبلبل بکف بر نه
 هم از شاه کاوس اگر دیاد **بدل** یور کسره قورق
 مفاصله در بیت دل مرد بدل کبر از تن
 دلبران ز غفان بریده کفن **بد سکال** کاف عربی
 بداندریش و بد کوی مفاصله در بیت یکی شربت
 از پی سکال به از غر غناد و شناد **بال**
 انسانده قول و عصده و قوش ده قنات و جناح
بیت زمانه بر اندیشه شد زال زره زمانه برادر
 بال و بکتر در **مع الهم**
بدرام ختم و مسرور مفاصله در بیت خانم که کجهر
 از بخت خویش شود شاد و بدرام بر تخت خویش
وله چورستم دل کیو بدرام دید بشکی در از اسر خجام
 دید **بچکم** فتح با و سکون جیم فارسی و فتح کاف عربی ایله
 صفه و خانه تابستانه در بیت هزاران بدواندر و بیج
 و خم به بچکم درش سوی باغ ارم **بام** او او استی
 مفاصله در و صیام مفاصله ده کلور **بیت** یکی مرغ
 دارد پریشان گام نشیمن بیام این بود از بشام

به توقع شد در نه که امید توقع خیر در **بیت** نشست از راه
 تازر سمند. هیرفت ز کسایم کند بهرام سبزه ستاره
 قریح یزدیدر سماء خامه ده اولور **بیت** چو شد رو
 کیت چو دریای قیر نه بهرام پیدانه کیواند تیر و کلبه
 اسبیدر که کوزر سپه سالار او غلبدر **بیت** بنمود
 بهرام کوزر ز راه که این نامور شکو و مر ز راه و ملوک
 فرسک طبقه غلته سنون که اندوه اشکایان دینور
 بر پادشاه اسبیدر بهرام بن شاپور بن اشکادراون
 بیل پادشاه اولور طبقه رابعه سنون که طبقه سانیان
 بش پادشاه اسبیدر بهرام بن بهرام بن شاپور بن
 اردشیر بابکان در اوج بیل ایله اوج از پادشاه اولور
 و بری بهرام بن بهرام مذکور در یکدی بیل پادشاه
 اولور و بری بهرام بن بهرام بن بهرام مذکور در در
 آبی پادشاه اولور او چلری بواسطه ایله مستی
 اولور و بری بهرام بن شاپور ذوالاکتاف در
 اون اوج بیل پادشاه اولور و بری بهرام بن بهرام
 که بهرام کوزر و یکمکه مشهور در الشمس اوج بیل پادشاه
 اولور و **بیت** دوم غور و یکمکه در کنایت در باد ایله دم
 مرکبدر **بیت** بیار است آن جنگ را بلیسم. همی اند
 چون شیر با باد و دم **بیت** سکون دال ایله بهوده و
 باطل مفاصله در **بیت** مکن بکینه برتن فرستم که کیتی
 پنجمست با باد و دم **بیت** اول بهودینک اسبیدر که
 بهرام کوزر مالکی الوب گنگ شتاب و بردی **بیت**

فتح با سکون را بهر مکه و فتح بین مکه ایله بر کلاه
 جوی سبزه آتش عباد اند کزنده و غیر بسنده دخی آلوده
 طوتر **بیت** سر و تن بشویم برسم بدست چنان
 چون بودم دیزد ابرست **بیت** بوم بر قیاح مفاصله و ابر
 بر سبقتی دید کلمی قوشدر و بری محل و مکان
 مفاصله در واکلامش و نطس او لاش بر در **بیت**
 زمینی که دارم برو بوم سست. اساسه بروست
 نتوان درست. و مطلقا زمین و مکه مفاصله ده
بیت هم بوم دخمه کل و مشک بود. ندیدند جای که
 او خشک بود **بیت** لغز مود صد جا به دیار روم
 هم بیکرتن کوزر و تر بوم. و تو بینه بوم مفاصله
 معلوم او **بیت** نیا سود یک تن ز بوم و شکار
 یکا یکسواره یکا شهر یار **بیت** صحت و غش مفاصله
بیت چو فرزند و داد او را برزم. تبه کرد در اکون
 میندیش بزم **مع التو**
بیت با مین به راه اعمالندخ ناجیه باد غیس ده بر قصبه
بیت سورج و با مین فرستادش. بس پند و
 اندرز با دادش **بیت** علی و زمر زد و در کشتاب
 او غلی و اسفندیار قزند اسبیدر ایکیس نامید نام و
 کتابون لقب دختر قیصر حاصل اولور **بیت**
بیت بشون در بود شمشیر زن. نه نام بردار لشکر شکن
بیت بشون مفاصله غویس بر خوی و میگوید کلمه جانور
 مفاصله در نه که لطیفی بیور **بیت** کس کوشون

و نقش برینه که ز کیده بین دینو مفاصله ده
 کلور

زشت کار بهر جا که باشد کند کار زار **بهر** بش معنی
 وارد روی فرس قیامده او نه برنجی آید رسته دن
 و تاریخ جلاییده قیاس فصلک ایکنجی آید **بیت**
 در و بهمن و آذر و قورین همیشه پرازاله بینی رین
 و بر هر آیک ایکنجی کونید و بر هر حد و دار دبلیده
 بر قلعه سمید **بیت** چو زوکی حصن بهمن رسید
 بر ابر سپه را فرود آورد و بر بر عیشه سمید که کوده
 فر به اید و ریاچی دفع ایدوب باهی زیاده اید و
 ایکی قسم در بر بهمن سفید و بر بهمن سرخ در وری
 سادس ملوک کیانیا بهمن اسفندیار بن کشتاب
 بن لهراسب در جد کشتاب وصیتی ایلیه پادشاه
 اولوقده رستم دین پدر اسفندیار کینن المنه عسا
 بیشمار ایله زابلستان و اروم سنی برادر شغاد
 جیله سی ایله قویوده مقتول بولجیح خاندانی بریاد
 ایدوب ستم او غل فرامری انواع سیاست ایله
 ایدوب زالی بر مدت جسدن حکم صالیوردی
 وزا بستان خواب و بیاب ایگ بهمن والدی نسل
 طلوت دندر که فرآنده مذکور در و منکوه سنی
 راجع بن سلیمان داود دوز ایگ یوزا و نه ایکی تل
 پادشاه اولک **برکاستان** بلخ دین روین دز شهر
 بدر هر حله اولک بولدر که هر بر هر حله ده بر آفت واز
 اسفندیار اول یو ملوک ایدوب هر هر حله آفتین
 نجات بولوب آنده قوندقه خوال عیش و عشرت

موشه

بهمن ایله مستی اولدر **بیت** نایم تراره آخ شارسا
 که ارجاسب خواندش برکاستان **بهر** مان باقوت
 سر خدر و حوری رنگارنگ منقش در **بیت** بحر و ازم
 و زرو بهر مان بهشتی فروخ باورایا **برزی** ضم با ایله
 مجوسه زردشت انا عندن برکسه در که آتشکه صاچه
بیت یکی آذر را خستد زین بنام با آتش او بود
 دل شاد کام **برام جوبین** بر قول ایله کرکین میلاد
 نسلند و بر قول ایله یزدجو دایم تختند و ضعیف
 اخلاقه و لاغرا و مغله بولقب ایله ملقب اولدر او ایله
 هر فرک که پدر خسرو پرویز در انا عندن ایگ بعه
 موسی ایله محارب ایدوب خسرو پرویز فکسر اولوب
 قیصر روم النجا ایگ قیصر کریم نام فرینی عقد نکاح
 کتور و بامداد ایله ملکتنی بهرام جوبین دین خلای
 ایگ بهرام جوبین ایکی یل و کسور ایران زمین نصر
 صکر پرویز دین قاجوب خاقان چین پناه کتوردی
 پرویز دسیسه ایله برکسه کوندرو بانه قتل ایله
بیشه ناری شهر آمله قریب بر نار دین اناجی بیشه
 و اراک فریدونک آنده بر سر ایله دار ایگ اکا بیشه
 دخی دیوران شاه آنده کاف و ده کلور **بیت**
 منوچهر باقار دین رزم زن بر و آمد از بیشه نار
بلاسان ملوک فرسک طبعه نالنه سندن که اشکانیا
 بر پادشاه سمیدر بلاسان بلاس بن فیروز بن
 بن بلاس بن بهرام بن شاپور بن اشکان بن دارا

اصفهانده اولان مرغار بکس اکا منسوبد ریکو می ایکی
 بیل بادشاه اولک بلبلان شین مجله ایله بمبارز تور اندر
 افراسیاب پهلوان کند **بیت** ز ترکان بیامد دلیر جوان
 بلا شاخ بیدار دل پهلوان **بیر** بر کیم در که رستم جنگیده
 کیر ایکی **بیت** تمن بپوشید بر بیا نشست از برادر
 دما بر و اینده اکا جستن کلدر و بر و اینده دیو
 اکو دریندند و فردوسی روایتی ایله قیلان
 دریندند زنه که تصریح ایکی **بیت** یکی خام دارد
 زچوم پلنگ بپوشد همی اندر اید چنگ ز خفتان
 و جوشن فروز داندش همی نام بر بیان خواندش
 ز رخ او ستنه جوشن جوشن او ستنه بر بیا کیر
 ننه که تعریف رستم ده بیور **بیت** زره زبرد جوشن
 اندر میا و زان پس بپوشید بر بیا **برکت** آت
 مخصوص بر کیم در که جنگیده کیور **بیت** ز انبیا فو
 ریخت برکت **بیت** زره پاره شد بر میا گوا **بر**
 بو فارین دیگدر بر لفظه منسوبد **بیت** ز غزین
 برو تاراه برین چو کرد در تاخت و تاج و کین
بیر رستم قند کبوی کور زرا و غلید ز بچین
 دخی دیور **بیت** سبک شیر کبوی بر پا چیت **میل**
 کشتن از دمار ایت **بیت** افراسیاب قور منیره
 بر شکا رکامده کور مک ایله عاشق اولد قور دخی اکا
 مایل اولوب سز اینده پنهان ایکی افراسیاب
 خبر دار اولوب بر قوبیده بدی بیل حبس ایکی رستم

تاج صورتنده افراسیابک دار الملکنه کلوب منیره ادا
 ایکی قویلیک اخراج ایلکوب منیره ایله ایران زمینه
برزن محله صوقا قندر کور ایله فرقه بود که محله نک
 مجموع صوقا قندر و اولر نه کور دینور و برزن
 صوقا مناسنه در **بیت** بستند آذین بشهر و برا
 هم برزن و کور و بازارگاه **باب** زن سکون با ایله
 کباب شیشی در **بیت** که او را به نیره بر افراختن
 چو بر باب ز رخ مرغ بر ساختن **بار** افراسیاب طر
 بر پهلوان تور اندر کور دوز او غلی ر تمام آنه قتل ایکی
بیت به پنجم چور نام کور دوز بود که با بار مان او
 نبرد آزمود **باستان** سکون بین ایله ایکی و قدیم
 مناسنه در **بیت** بد و گفت شنید رخ دستان
 که دست از دست از که باستان **وله** نباشی بدی
 نیز همد است **بیت** یکی تو بخوان نامه باستان **بار**
 سکون را به همک و کسر کاف فارسی ایله با فارسی
 دخی مروید را اول چو قور بر در که مردار و ناپاک
 صولر ایچنه آفر **بیت** نغ پهلوان از اکو غاست کین
 کشیدند و نیمه تا بار کین **بار** با ایله آفرین دخی
 مرگید آفرین دخی الف حذف اولمستند و آفرین
 و مدح مناسنه در **بیت** همانا که تو خود ز ترکان
 که جو با فرین برزکان نه **مع الواد**
بانو خاتون مناسنه در که ترکیده فادین دینور
بیت همین زمان با نوبی کیو بود که دخت کزین

نیو بود با هوای دکنی که چوبان و دود جی الوده طور
و مطلقا اعاج و کرسته مغاسنه کلور که عید خشت
بیت بردند بسیار با هو و تخت نهادند بر تخت
زیبا درخت **روضم** با ایله حاجب مغاسنه ابرودن
مخفف **زیت** یکی مدار بر و بر کره بر گرفت
نامش کر و زره **وله** دل رسم آکنده از کین است
بر و ماش یکسر بر از چین است **مع الی**
باد افرو فتح دال و سکون فایله خواهر و مکاتفا مغاسنه
بیت همیگفت هر کس که جوید بد نه بچید ز باد افرو زدی
پونده یکی لغت دخی دارد در باد افرو زباده الف ایله
نه که انور بید **بیت** زین کین بسند شیر شاد و
ز آب کرد بر باد باد افرو **دبر** باد افرو ایکی الف
زباده سی و فتح فایله نه که شاعر بید **بیت** بچار نهی
پادشاهی یکی **بچار** بر باد افرو **بار** بر فاج معاف
دارد بر شان و خصوص مغاسنه در باره تو سنگ
نصو صکده دیکدر **دبر** کره و قره مغاسنه صد باره
یوز کره کبی **دبر** یوکلو و مختل مغاسنه ریاضت باره
و مختل باره که ریاضه و مختل دیکدر و بری
بار و شهر دیوار در **بیت** سدر باره و در هم انگاه
نماند زو باره جانشست **دبر** بر اسب و آت مغاسنه
بیت پاره کو چناند بچنگ نماید بران رو جنگی
بر شده بلند و یو کسک اولمش مغاسنه در بر شدن بلند
اولمش مغاسنه در **بیت** بنمود تا کیو با پیر رفت **بتر**

آه بر شده باره رفت **برده** فتح با ایله بسی اولمش
کرک ارکک کرک دینے بنده دخی انص **در بیت** هم بوم
زیر و زبر کرده دید **کها** کشته و مهتران برده دید
بنده مطلقا اسیر در کرک خانه زاده اوله کرک بسی انص
اوله و کرک دینے کرک ارکک اوله اسیر دیتی اوله
اسمی داه و کینز در ارکک ایله غلام **در بیت** سپاه اندر
پراکنده شد **زخ** و مرد و کودک هم بنده شد **بجاده** جیم
عایله یاقوت سرخ در **بجاده** دخی دینور نه که ذکر اولید
بیت کمرهای زین و **بجاده** باج **ز دیبای** روحی و از
عاج **وله** تو کفتی که **بجاده** بار دهمی **بسنگ** اندر
لاله کار دهمی **و کمر** با مغاسنه ده کلور و بو مستور در
نه که خافانے بید **بیت** اقلیم کنایه که ز جاسوسی عیش
بجاده نیارده که کند کار **بیت** کمر با و سکون فایله
ایکی مغاسنی دارد در بر بلا و مصیبت و دایه **در بیت**
مکر مکر کز مکر خود چاره بست **بتر** ز مکر **بیت** نیار
نست **تجار** مهول و قور قیج مغاسنه ده کلور **بیت**
جها براز کوه نظاره بود که از اردما زشت **بیت**
بود **وله** دو **بیت** زینکونه بچان شدند **زین** دل
سام **بیت** شدند **دبر** بر لب تاب و عاج **در بیت** اند
هم ز بر فرمانش **بیت** اند **که** با سورش و در **بیت**
بیت انص نه مغاسنه در و عاج و کرفار و در
مغاسنه ده کلور مصدر **بیت** در **بیت** دویل در هم
آمیخته در نبرده **یکی** **بیت** سدا زان کار و کرد **بیت**

با ایل ویره دنگ مرکب در ویره محض و صرف معنای
 بر سنده به خصوصیتی اوله با ایل مرکب و لیجی علی الخصوص
 معنای اوله که عیدیه لاسیما و خصوصاً دینوریت
 بر ستم ز آتوب بد کوهر . بویره ز کردان نازندرا **ول**
 سزاوار هر کس بنشیند کسج . بویره کس کس فزون نورنج
باشکونه ترس و معکوس و مقلوب معنای در باژگونه
 و وازگونه دخی دینوریت بدین باشکونه دو شکردا
 بنیخون بر آرد در ناگاه **بهره** حصه و پار معنای **بیت**
 از ایران دو بهره بونماخ او . چه آباد و ویران همه از او
بدره فتح با ایل لفظ عید را و نیک در هم اولای
 کیسه در **بیت** پذیرفت هر چیز کا ورده بود . طرافت
 و بدره و ورده بود **بستوه** عاجز و درمانده معنای
 با ایل ستوه دنگ مرکب رستوه بخ معنای در **بیت**
 ز راه جرم برسد کوه شد . دلش بر جفا بود بستوه
بارگاه ایکی معنای وارد در بر بار خانه معنای در
 یعنی یوک یاب تو جیحی مکانی که او زرنه خیمه قوریلور
 بار بونده یوک و حمل معنای در ته که معور یور
بیت منعم بکوه و دشت و یا با غیب نیست . هر جا
 رفت خیمه زد و بارگاه ساخت . اکثر مجاز مرسل طریقی ایل
 مطلقاً چادر و خیمه معنای ده کلور و بر دیوانچه
 معنای در بار بونده اذن و دستور معنای در
 و دیوان و ملاقات معنای ده کلور یو معنای در
 بر سنده نگاه ایل ترکیب اولوب محل دیوان معنای

اولد **بیت** بسیار بار آن زمان گفت شاه که بنشین
 بره بر در بارگاه . یکی راعده بار در پیش من . ز بیجا بیک
 مردم و خویش من **براه** ختم با و را و جمله ایل زینت
 و زیبا و لغز معنای ده کلور **بیت** چه چیز است کم راست
 کو پیش شاه . نه رویش نکودنه رایس بر اه **بویه** یار
 خطی ایل آرزو و اشتیاق معنای در **بیت** مرابویه
 زال سام ست گفت . چنین آرزو را نشاید نهفت
بسنده بر آرد کاغذ معنای در بسند دخی دینوریت که
 ذکر اولد **بیت** بسنده نباشی تو با پلین . از ایدر
 یکی انجمن **بیت** ختم با ایل ایکی معنای وارد در بری کوک
 و دیب معنای **بیت** هم تختشان از بنه برکنیم .
 بیوم و بر آتش اندر زینم **ول** چهل رش بالا و پنا
 چهل . بگرداندرش در بنه آب کل . و بر مسافر
 اسبابی و اغریخی معنای در **بیت** و زان پس بدو
 بر میمنه سیاهست بسیار و پیل و بنه **بنگاه** ختم با
 و سکون نوز ایل مسافر اسبابی و اغریخی اولد و می
 بر در **بیت** به بنگاه دستان شوم دستور شوم ستم
 زین خشکیها مگر **ول** بداندیش کرکین سوزیده شمس
 ز بنکه به بنیه در آمد خمش **مع الیا**
بالای یک آندره عیدیه جنب دینوریت ز بهر
 اسب بالای خواست . همان جامه خسر و آرا خواست
بارکی فتح را و کسر کاف فارسی ایل آت معنای در
 حذف یاد دخی لغت در ته که ذکر اولد **بیت** چو بر نیز رو

بارکی برنشت . برفت ابرو را با فصول بست **بیت**
 بسودن دن فعل امر در آل بوقمق و لمش مغاسنه در
بیت چور فنی برتن نیک بسیار چهره بیارار و بیجا
 روشن بهر **بیت** زیستن دن فعل امر در لیشامق مغاسنه
بیت بدو گفت افراسیاب را سپهر . همیشه برنشتاد
 و پرویز که بی ختم با ایله بوردن مخففه رایحه مغاسنه
بیت کنم نازده آیین ضحاک راه . بی مشک سارا کنم خاک

باب الباء الفارسی مع الالف

پارسا عقیق و صالح و متدین مغاسنه در **بیت**
 خنک آن کسی که بود پادشا . کنی را و دارد دلی پارسا
بیران سر قوه لای و اختیار لای مغاسنه در الف زاید
 اکثر پیرانه سر دیور **بیت** بین تازیران چه آمد مرا .

ازین بخت بد نیز و پیران **مع الباء**
پایاب طاقت و جلاد مغاسنه در **بیت** اگر خود ندانند
 پایاب جنگ . پریشان کنم روز تار یک و تنگ . و قهر
 و دب مغاسنه ده کلور و بو مشهور در تنه که خلاص
 بیور **بیت** همت عالی تو در بابیست . که ندیدست
 سپهرش پایاب **مع الالف**

پردخت پرداختن دن ماضی و اسم مصدر در خفت
 الفی جایز در بر قاج مغاسنه وار در بو بیده بوش
 و خلای اینک مغاسنه در **بیت** زیکانه پردخت گردند
 جای . نشستند و گفتند هر کونه رای **بیت** موون
 و نیشا بوردن بر شهر در ایکو زیکو می آینه قریبی دار

نیشا بوره ظهر کجه اولغله بواسم ایله مستی اولدر **بیت**
 زکرگان بیامد سوی راه پشت . پر آزنک رخساره دل
 درشت . و تو اخی هرانده قرار باد غیس دن دخی بر قوی
پاداشت چرا و مکافات مغاسنه در حذف ماضی
 لغت رسته که محکمه کلور **بیت** چنین بود پاداشت ازج
 تا این بیکر آکنج مرا . آخی تا برینه نون ایله ده لغت رسته که
 حکیم سنایه بیور **بیت** دل مخ کرد قصد پاداش . کا فکرم
 در سرار تو شیون

مع الجیم
پنج فتح با و سکون خایله ایام ایله با صوب پنجک و یخته
 ایلمک مغاسنه در پنجیدن دن ما خود در **بیت** لکد بر مرد
 زد در نبرد . سرو تنش را باز بین پنج کرد **مع الحاء**
پانچ ختم سین ایله جواب مغاسنه در **بیت** پیامت
 شنیدم تو پانچ شنوه . یکا یک بکو و بکو برو **مع الدال**
پرند فحش ایله ساده و بی نقش جری مغاسنه در تنه که
 پرینان جری منتقد **بیت** دو صد جامه از پرینا و پرند
 بدوداد سوکند رای فکند **پرند** کسرتن ایله دم و قلیج
 جوهریدر معرب فرند در و شمیر جوهر دار مغاسنه ده
 کلور **بیت** ابر میسر لشکرا رای هند . زره دار و در
 رومی پرند **وله** برزین سیمین یکی تیغ هنده جوادسی
 برهرا ب داده پرند و ساده جری مغاسنه ده کلور
 بو مفاده فحش ایله مشهور در **بیت** یکی نامه دارم مخ
 از شاه هند . بنشته بشک سیم پرند **پرند** فتح با و
 فارسی ایله یکی مغاسنه وار در بری اکثر ارباب لغت

با و خیزد و غیب اولغند
 ✖

یافته بر او تدر که عیدیه اکا قناری و غملول دینور و غن
 البعض بر خوش بوی گیاه بهاریدر و غن بعض کالج در که
 ایت او زو مننه مشابهدر و فارسیده عروس در پرده
 دینور بیت نه کر باس باشد بسا پرند نه هم نک کلنار
 باشد پرند و بری ایت خیار که قنار احمار دیک ایله
 مشهور در نه که شمس خری بیور بیت بوی خلقت بهر
 که گذشت نیشکر آورد بجای پرند بیکند کسر با ایله
 تور از زمین ده فرید و بنا اندوکی شهر در و قیل سم قند
 بیت جهاندار پر دالتش افرا سیاب نه سته به بیکند
 به خورد و خواب پایم سکون یا ایله معین و مساعد
 و شفیع معانسه در بیت بدر پیر شد پایم دوش جوان
 جوانی خردمند و روشن روان پیر اکند کسر با ایله پیر اکند
 فعل مستقبل در طاعتش و پریشان ایلمک معانسه اکثر
 حذف یا ایله پیر اکند دینور بیت به نیر و زک ازین بر
 زهنگا بشمشیر پیر اکند
 مع الدال المعجم
 پیامید التجا ایلمدر و صفندی پیامید مصدر در بیت
 بدید از بد و نیک بازار او بهر دانه پیامید در کار او
 پراسید کسر با ایله صاچد و صاورد و پریشان ایلمدر
 پراسید مصدر در بیت چورستم بسر بر پراسید خا
 هم جام بر تنش بد چاک چا پر مرید ترا و فارسی ایله صو
 و آب و بای کندر پر مرید مصدر در اکثر پر مرید خوف
 ایله دینور بیت ندانم چه چشم بد آمد بوی چه پر مرید
 آن چو کلبر که رگ پر و میدضم با و زاده فارسی ایله شخص

تفتیش ایلمدر پر و میدر مصدر در بیت سور خانه آفرید
 شافت فراوان پر و میدر کس انیافت مع الراء
 پیشیار فار و ره مریدر که بولنی فار و ده طبعه شخص
 مرض چون کوسر در بیت ز شک آمد و دید پیشیار
 سوی ندرستی ندر کار شاه پور این و او غل معیار
 بیت بر تم فرار پور جا پور ازین بیو فاجع بیدار
 پرند اور کسر بن ایله شمشیر جوهر دار در بیت بیندانت
 تیغ پرند آورش بهیخواست ازین برید سرش با یکا
 خدمتکار معانسه بیت بدو گفت بهرام شو پایکار
 بیادر که سر کن کشد بر کنار پاور قدرت و طاعت
 کنا پندر بیت ستودان همی ساز دوش زال زره نادر
 همی جنگ را پای و پر و له شکسته سلیح و کسته کمر
 نه کوس و نه بوق و نه پای و نه پر پیکار فتح با ایله جنگ
 و خصومت معانسه در بیت که فرزان فریبده کنتار
 بس با کشتن ز پیکار او پیکار که محارب و محاصم معیار
 بیت چنین پاسخ آورد پیکار که که ار پهلوان بانام
 پر خاشخ جنگه شتری و راغب یعنی محارب معانسه
 بیت دو پر خاشخ با یکی تند خو کر قند پرش نه بر زو
 پیغمبر عر فده رسول خدا معانسه در و اصل لغته ایلمی
 و خبر ایلمی معانسه در که بر کسه دغ آخه موصل خبر
 اوله بو معنی شهناده چو قدر بیت که پیغمبر شاه تور
 سپاه کوی پر نقش با در فتنه سیاه پیغمبر منکه بیت
 چنین گفت که مد ز کابل پیام پیغمبر زنه بود سین دخت

پرستار خدمتکار معنای در کرک ارکک کرک دیش کرک
 بنده کرک قرال اصل **پرست** ایله آردن مرکب و صندریه
 پرستیک اسم مصدر در خدمت و اطاعت و انقیاد
 عربیده خالقه او کور اسمی عباد و طاعت در مخلوقه
 اولور سه اسمی خدمت در بوبیتده عابد و مطیع معنای
بیت یکی مرد بد اندران روزگار زخم فزید و آمدن
 پرستار و با فرد و بزرگیل **پرستار** شمس بسته میا **بیت**
 شیخ صدر دخی بیور **بیت** پرستار اوش هم چیز کس
 بنی آدم و فرغ و مور و مکس و بوبیتده کینه و جارت
 معنای در **بیت** پرستار زاده نیاید بکار و کر چند
 پدر شهر یار **پرستار** پرستش و عباد معنای اسم
 مصدر دخی کلوزنه که گفتار و دیدار گفتن و دیدن معنای
 کلوز **بیت** همی گفت کار مرد بارتس و پاک **پرستار** دا
 یزدان پاک **پیشکار** فرموده خدمت این خدمتکار
 معنای در **بیت** ورا گفت کشا سب کار شهر یار
 منم بر دت بر یکی پیشکار **پروردگار** بحسب الله
 و بسلیج معنای در **بیت** زکیتی هر مند و خاش
 نوی **پروردگار** سیاوش نوی **پروردگار** که پروردگار
 پلنگ نیاید پرورده خود رنگ **پروردگار** آنه پدری
 الحمد لله معنای **بیت** از افراسیاب آسپه دار
 چین **پروردگار** شاه ایران زمین **نکار** رنگ ایله اول
 مرکب یورغم معنای طواره مخصوص و صندریه **بیت**
 بخش **نکار** سپردم **نکار** زوم بکر بند کبرش **نکار** بازور

زابو بیکه بر ساحه تورانیدر که افراسیاب طوس سپهسالار
 ایله پیش جنگ اندکده اکثر ایرانیلری سحر ایله کلا ایله
 یغور و قار و زر لرینه یا غدر **بیت** کجا جابر بازور
 نسته بود **بیت** با فزون و تنبل بران کوه بود **بیت**
مع الزار
پرورد پیوند و علاقه معنای در و زکیده پر واز دیو کز
 پر واز طرفه و نهایتده اولمغله مجازا طرف و نهایت
 نبیده دخی استی اول نور **بیت** بدو گفت فرخ خویش کرشمه
 پشاه آفرید و کشید و وزم **بیت** کما درت خویش کرشمه
 ازین سوی وان سور با پر واز **بیت** **پرورد** قیصر ضم با ایله
 عمری تمام او کلدیمه دنگ کما بندر قیصر با و لچکد **بیت**
 میا را بست اندر و یوتیز **بیت** همی زان نبردش **پرورد**
پیش فتح با ایله کم قدر و محققا فچه در که با فردن اولور
 و بالوچ پولینه دخی اطلاق اول نور بوبیتده طریق
 ایله کونسته اطلاق اول نور **بیت** که از فرگیتی یکی گفت
 نیز **بیت** نهانی بدار این بدخشان **پیش** و بوبیتده سار
 یکد زره اطلاق اول نور **بیت** چو پوشید شب عاج
 کیتی **پیش** **پروردگار** بر سینه مینا **پیش** **پروردگار** اولور
 اعتبار ایله تقیم محکمه نقره و قطره قوم مدیده **بیت** **پیش**
 نکداشت دینور **بیت** سرور دم این دزم کاموش
 درازست و نکداشت **بیت** **پیش** **پالیز** قاون قوپوز **بیت**
بیت بهو کما چنین گفت کار تور بخت **بیت** **پالیز** کین بر نیاید
 درخت **پرورد** ملوک فرسک طبقه را بوعه سندن **پرورد**

هر فریب نو شیر و ان عادل در ولایتی خسرو در بهرام چوبین
 غانکس دفع اندکین حکم استقلال ایل پادشاهان ایل
 او تونز سکن بیل پادشاه اول که تواریخ فرسده مبالغه ایل
 نو کور در مرد و بدر که او بنش یک خدمتکار و مطربه
 جاریه لرز و آن یک خادم و حاکم و کنیز باشند و مع
 یک شبوز آن و قاتر و بدیوز آتش فیل و اثر
 شهر کرده اولان در دماغه و آت بندکده ایکیز کسه
 آلتون بخود ایل اطرافنده عود و غیره با قوب کنند
 رایحه طیبه ایل ایدر لرز و یک کسه طوار ایل صو
 کو توب تونز اولان میخون بولنده سر پر لرز اکا
 میتر اولان امور غریبه غیر سلاطینه میتر اولان جمله
 ایکیز مشایق التون و اراید که زردست افشار ایل
 مشهور در موم کبی ملایم ایل اندن ال ایل در لودلو
 صورت کردوز بوز لرز و آتش بطمان بر التون تاجی
 و اراید جوهر نفیسه ایل مرصع ایل و سلسله ایل باشی
 او سنده اصلش ایل دیوا ایدر یک با ایچنه صوفای
 و عاج و ساج دن زرشانی برنجی و اراید انواع جوا
 ایل مرصع و مکمل ایل صورت شکار و غیره و شکل اقالیم
 سبزه و فلک البروج انده مصور ایل و فصول اربعه به
 مناسب فرستی و دوشمه سی و لرز ایل هر فصله برینی
 استقامت ایدر و بر شطرنجی و اراید که بر طرف با قوت
 محوط و بر طرف زمرد محوط دن ایل و بر زردی و اراید
 بر طرف مر جانن و بر طرف فیروزه ایل بشمن مرکب و

بر خواجه سی و اراید جوهر نفیسه ایل مرصع و تخریه
 التون و کاسه لرز بعضی التون و بعضی زمرد ایل و بر
 فیل و اراید عایت ایل کوده دار و عایت ایل بیاض
 لمعا و اراید و بار بدنام بر مطرب و اراید که فن
 موسیقیه مثل دنیا به کلیمند برینی ایچون اوج یوز
 آتش لحسن و نوا تصنیف و اختراع آتش ایدر که هر کس
 برینی او قورگو و سکر کنجه مالک ایدر جمله کنج بارد
 ان شاء الله تعالی محمده ذکر اولنور و بر سنج باد آور
 بونک اصل بود که قیصر روم ایل کنیز ما بینده مح
 واقع اولمغه پرویز قیصر قصیدین اندکده قیصر نویم ایدو
 آبا و اجداد خزینه لرین یکسره طولدر و پ دریاده اولان
 خزینه لرین ایل ایدر یک با د مخالت اسوب بالظوره
 پرویز تصرفنده اولان ساحل دریایه کلوب جمله اولان
 پرویز ضبط اولنوب کنج باد آور د ایل تسمیه اولندی
 حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و سلم اول بدخجه
 نامه یازوب یا نامه دعوت اندکده حضرتک نامه شریف
 بر تدر حضرت دخی فرق الله ملکه کما فرق کنگ دیو
 بد دعا ایدر هم اول سنه قتل اولنوب مال و ملکتی
 بر باد اولدر خسر دنیا و الآخرة **مع السین**
پاس ایکی معناسه دارد در بر رعایت و حفظ در بیت
 به پیر و زرا از باره کاخ پاس بر اید و از پاک یزدان
 سپاس و بر کجه دن بر حصه معناسه در بیت چوبک
 پاس بکشدنت از تیره شب چنانچون کسه بر خورشید

چو ماه از تخت سیمین گذشت . سه پاس از شب تیره اندر
گذشت **پارس** سیر از ولایتی در شیراز آنک دارالملک

مع الشین

پادشاه جزا و مکافات در پادشاهت دفع لغت زبانه که ذکر
اول **بیت** بیادش با خواهر از رخ می . سر بدکان

از رخ می **برخاش** فتح و ضم با ایله جنگ و جو **بیت**
چکا کاک برخواست از هر دورگو . ز برخاش خون اندر آمد

بجوی **بخش** ضم با ایله ایام با صلح و یصله من و بخش
مغاسنه بخشیدن در ما خود در **بیت** هم بخش کردن در

نعل . به جاها نشان ز خون کشته لعل **پرویش** ضم
وزا و فارسی ایله لغت و تقیض مغاسنه اسم مصدر

پرویش مصدر بر **بیت** بدین کنی ات در نکو من بود
روز شمار پرویش بود **پویش** غذر مغاسنه اسم

پویش مصدر در اعتذار مغاسنه **بیت** بنزدیک پیدا
چه پویش برم . برآمد ز کاوس که بر سرم **مع الکاف**

پنگ کسر با ایله بیوک چلوک و مطر قد در **بیت** نخست
اندر آمد بگزگران . همی کوفت چون پنگ بنگران

مع الکاف الفاری

پالنگ بولار و چلبه مغاسنه در **بیت** بند بر پیش
و تیغی بچنگ . گرفته بدست دگر پالنگ **پشنگ**

فتح با ایله پدر افرا سیاه را بن زاد شتم این تورابن
فریدون در **بیت** چو بشید سالار ترکان **پشنگ** .

چنانخواست کاید بایرا بچنگ . و آفرایا یک بر او غلبه کرد

شیده لغتی ایله مشهور در و حذف نون ایله ده لغت **بیت**
کزین کرده اندم چیش را **پشنگ** . که او داشتی روز جنگ

پشنگ بود نامش پدر شیده خواند . که شیده بخور شید
تا بنده ماند **پنگ** فتح با و سکون نون ایله تا بوقت قباغید که

ترکیده آنک مشکنه کینک دینور **بیت** سر پنگ تا بوقت
کردند سخت . شد آن بار و رخصه و کا درخت . کز این

پنگ تا بوقت سر بر کینک . تن کشته از دور مارانما . چو شد
پنگ نزدیک تختن فواز . پیر سید و دید و پیر دین نماز .

سر پنگ تا بوقت کردند خشک . بدین و بغیر و بموم **پشنگ**
مع اللام

پول جبر و کوبی در حذف و او ایله پل دفع دینور
بیت یکی پول دیگر باید زدن . شد ز رایکی راه باز

آمنه **پهل** فتح با و سکون با ایله حشم و توابع و خاصه
بیت یکی هفته بودند با سوک و درده . سر هفته **پهل** و

مع المیم

پلیسم کسر با و فتح سین ایله بر مشهور مبارز تورانیدر
رستم آنی قتل ایلمد **بیت** بیامد ز قلب سپه پلیسم .

دلش پر ز خون بود و چهره در شرم **مع النون**
پرداختن حذف الفی دفع لغت مستقبلا تنده خاز آ

تبدیل اولنور بر قاج مغاسی وارد در بر خلع و بوی
ایلمک مغاسنه مغتدر و لازم کلور **بیت** یکی چاره

باید کنون ساختن . دل و جانم از رنج پرداختن .
بیار روی زمین را بداد . چو پردخت از آن باج بر سر نهاد

وبری دوزمک و آراسته اینک معناسه در نه که رود
 بیور **بیت** بهشت آیین سرای را بخت آید زهر کون در
 تماشا **بیت** قیاز آرونی و جل و یک و تمام اینک
 معناسه ده کلور و بر رسته ایله مشغول و مقید
 معناسه نه که خلاص المکان بیور **بیت** چوپنه زار باکو
 بشکیند ترا ز کوشن پنبه بر و کن بکار حق پرداز **بیت**
 فتح با و سکون ز او فارسی ایله غمناک و محزون معناسه
بیت بختی در کو زار و گریه شنیدیم بجای و تن خویشی
 پشیمان شدیم **پیش** فتحین ایله بر مکان اسفید که طوس
 ایله افرا سیاه با بیننده محاربه و قتال اولمدر کور
 اکثر اولاد اول جنگده کلا اولدر **بیت** کنون با بنام
 ز جنگ پیش از ان کشتن و زرمگاه کشن اول جنگ
 پیش و جنگ لا و دخی و بیور کور کور زک آنده دلا و
 مشهور در **بیت** در گانت همی گذر کند از جوشن مانند
 کیو در جنگ پیش **پیش** فتح با ایله کینباد او چینی او غلی
 کیکا و سک کچک برادریدر و لهراسب پدریدر **بیت**
 پیشین بود از شجره کینباد خود مندر شاهی دلش زدا
پروان فتح با و سکون را ایله انک الایلیجی قالدیر که
 انک بوزینی خیمه ایکن آنکله با صوب منقش ایدر **بیت**
 نت را بنیزه چوپران کنم ساره همی بر تو بریا کنم
پروان فتح با و سکون را ایله غزین شهریه و تیب بر شهر
بیت بدو گفت کای نام بردار هندی ز پودا بزوان
 تا بسند **پرستیدن** خدمت و اطاعت معناسه در پرستار

شرح اولدر **بیت** خنک شهر ایران که تخت ترا پرستند
 و بیدار بخت ترا پرستند شهر یاران **بیت** از امر و زما
 پیشین زما **پروان** فتح با ایله نرم و باریک جوی منقش در
 به نقش اولانه پرند و بیور **بیت** دلش زان سخن رتیا
 شد هم پر نیان بر نقش خارشو **پیش** فیلی کوده کو
 و یکدر اکثر رستمک بقع در **بیت** سپه را سوز را بلستان
 کشید ابا پیلین سوی دستا کشید **پروان** افرا سیاه
 و زبری و باش سپه سالاریدر پدر نیک اسمی و لیسه در
بیت به پیران و لیسه چنین گفت شاه که گفتم بیور
 سپاه **پهلوان** سکون لام ایله شجاع و دلیر معناسه در
 اصل ده پهل ایله و از دین مرگیدر پهل چشم و خاضه
 معناسه در نه که غم قریب ذکر اولندر و وان حافظ
 و ناظر معناسه در و او با دین بدلدیر مجموعی قالدیر
 و سر لشکر معناسه در **بیت** مرا شاه داد این دین
 سپاه **بیت** پهلوا و تخت و کلاه تو که پهلوا زنگ
 سپاه چرا آمدستی بدین رزمگاه **پهلوان جهان**
 باش سردار و باش سپه سالار و یکدر جهان **پهلوان** دخی
 و بیور حالا عجمه بو منصبده اولانه امیر الامرا و بیور
 رستم کینباد عصر ندن تا یکشور و فاته جهان **پهلوا** ای
بیت کس کوبود پهلوا جهان میان سپه در نماند

مع الواد

پهلوا فتح لام ایله ایکی معناسه و اردر بر شجاع و مرد
 بزرگ و ضابط معناسه در **بیت** بنو مود تا کر ز سام

بیادند ز پهلوانان و **وله** چو نبیره شد پهلوانش بین
 بر آراست با شاه ایرام زمین **وله** فریبرز باشد سپهبد
 چو رستم بود پهلوانی خواه **وله** ز گردان پهلوانش چند
 که آورد سازند زور نبرد **وله** مغارانی بش شهر اطلال
 اولو رتری اصفهان در و بیری ری در و بر همدان در
 و بیری نهاوند در و بر آذربایجان در **بیت** ای بود
 ز نام شهریار **وله** ز پهلوان و شد زهر شکار **وله** بدای کوه خوش
 کیخسرو است **وله** که یک موی او بهتر از پهلوان **وله** بنمود
 تا قارن جنگجوی **وله** ز پهلوان دست اندر آورد **وله** زبان
 پهلوی بوی کاغذ بود بر معرجه **وله** در معلوم اول که زبان
 فارسی بش قسم در بر پهلوان در یاد شهره مخصوص ای
 مجلساننده بوی کله تکلم ایدر لودی **بیت** ای که زبانی فارسی که
 شیراز و اطراف لسانیدر آو چینی در درری در امل
 مداین و اطراف لغت در یاد شهره که قبیلانده آنکه تکلم
 اولو رتری و لند در و سوبدر بعضی کتب لغت مذکور که
 بهمن بن اسفندیار عصر زده اطراف عاملان در کاظم طوایف
 ام کلور ای بر رینک لسانی بلیمک ایله بهمن دانشمند
 امر ایله که لسان فارسی در لغت وضع ایدوب
 در ایله تسبیح اولنه و حکم ایلدر که جمیع مالکده آنکه تکلم
 ایدر که جهانیه بود وضع خوش اولمکه هر و ایام ایله
 پاکیزه و منیع اولد **وله** در دخی خوزیه در خورستان و
 اطراف لغت در ملوک و اشرف خارج شهرده و موضع
 استغراغ و حامده آنکه تکلم ایدر لودی **بیت** ای که سر یاز

سوارستانه فسوبدر سواد افغان عبادتور که انکره بنط
 خودن ملوک و ارباب مصالح و دعا و آنکه تکلم ایدر لودی
 وضعی تکلم و خوش آمده بهن در زبان پهلوی دیدگر
 که زبان پهلوان دخی **بیت** کشاده زبان و جوی
 هست **وله** سخن گفتن پهلوانیت هست **وله** اگر پهلوان
 ندانی زبان **وله** بتا ز تو اور و ندراد جله خوا **وله** سیاوش
 غمی گشت از ایرانیان **وله** سخن گفت با پهلوان زبان **وله** الف
 و لغز مبالغه نسبت ایچوندر کیانی و خسر و دیدگر
 که امور عظیم و اشیا نفیسه که نامه و اکا برانه
 اولد اکا دخی پهلوانی دینور کیانی و خسر و دیدگر
بیت یکی پهلوان نهادند خوا **وله** نشسته بر خوا اوقاف
وله بهر کار رستم بنار و بر **وله** بگفت با پهلوان سرود
 بونده پهلوی دخی دینور که سیاوش ماننده بیور
بیت چو زدیکی شهر ایرام رسید **وله** هم جاده پهلوان در
بیت پیغوغ با و سکون یا و فتح غین معجه ایله زیر بادده
 بر عظیم شهر در با قوت انده اولور و عند البعض
 ولایتک پادشاهی سمیدر پادشاه روم و عجمه قیصر
 و کسری دیدگر که **بیت** کوا اگر دکش نیره اندر نهاد
 بران نره دیوان پیغوغ زاد **وله** هم ایرجی زاده پهلوی
 نه افراشیان و نه پیغوی **وله** باد نوتی آن نامه خیری
 نبشته بدودر خط پیغوی **وله** و فتح با و سکون را ایله
 و آفتابدر **بیت** بیالار تو در چمن سر نیست **وله** چو خسرو
 نالش پرو نیست **مع الهام**

پژا به سکون زاب فارسی ایله فریدون طفل ایکن سودر ایله
 پرورده اولدوغی صوصو نیک اسیمدر **بیت** یکی کا و کشت نام
 پژا به بود زکالوم ورا برترین پای بود و کسب بار عجب
 ورا و مهمل ایله دخی مضبوطر اول جا موسه بزایون دخی
 وینور فتح باوزار عجب ایله ورا و مهمل ایله دخی مردیدر
 شمس خیز بوزر **بیت** نور سخی و فریدو و بار کیر ترا
 ز اخرام بخواتد رخت و بزایو **بچه** مورو و دم دیش
 پرستی بر چنگال را و زون نیزه به با غلیوب حصار طشند
 اولکا آنکله حصاره چکر **بیت** کوهی ز آملکان رجه کرد
 ز پولاد بر هر سو رجه کرد **پیشگاه** صدر خانه در **بیت**
 یکی خوان زترین بوزمود شاه که بنهاد کجور در پیشگاه
 مجازا صدرده او تورانه دخی اطلال اول نور هر کسک
 رتبه سنده کوره نفیس اول نور بویتده صاحب تخت و
 معناسنه در که منوچهر عبارتدر **بیت** از ان پیش
 سپردن شاه تو کفتی بند نامور پیشگاه ترا در سینه
 شاهی دهم بهند اندرت پیشگاهی دهم **پایگاه**
 مرتبه و منزلت معناسنه در **بیت** یکی کام خواهم زیروز
 و کچه مرا نیست این پایگاه و آخر و اصل معناسنه
کلور بیت وزان روز چون رخت خسته رفت سوی
 پایک می خوا میدوخت و زردبان پایک و صدر مجلس و
 آنجا نه معناسنه کلور پذیره ایلم و وارمی و شفا
 معناسنه اسم در پذیره شدن مصدریدر **بیت** اگر
 لشکر پذیره شوند سوارم بدخواه چیره شوند و

و پذیرفتن دخی اسم کلور قبول معناسنه **پیغوله**
 مشکه **بیت** کتم هر چه دارم برایشان یله کریم ز کشتی یکی
 پیغوله **پناه** ملجا معناسنه پناهندن دخی اسم در پناهند
 البجا و صغنی معناسنه و اندن فعل امر دخی کلور
بیت زهر بد زال و برستم پناه که پشت سپاند
 و زیبای گاه و اسم مصدر دخی کلور **بیت** بیزد اگر
 هر دو پناه بهمان دلشده ماه و هم پیشگاه بونده پیشگاه
 مهربان شدن عبارتدر **پده** ضم با ایله میوه داروین
 درخت در **بیت** هم ریک و کز بود و چوب پده جهان
 چون سیه دیک تار شده خواجه و کا و معناسنه
 کلور تشک شمس خیز بوزر **بیت** خسر و اعظم جمال بی
 و دی آنکه هست آتش تیغ و راجا و تن اعدا
بوده مشکه بویتده قوجامش و کا و کی قوروش
 کهنه معناسنه در **بیت** چو فز زنی پذیرفت سوئی
 تو اندوه این چوب بوده مخور **پیاره** فتح با ایله طعنه
 و سز نش معناسنه در **بیت** نه پیاره باید کشیدن مرا
 نه زهر سخنها چشیدن مرا **پالوده** سوزش و مصفی معناسنه
 پالودن مصدر در سوزش و تصفیه معناسنه **بیت**
 چو آن شاه پالوده کشت از بدر بتا بیدار و فز ایزد
پرستنده خدمتکار و مطیع و عابد معناسنه در **پرستنده**
 شرح اولنگ **بیت** و کونه یکی بد پرستنده مرد نه با کین
 و لشکر نه با دار و برده و خادم و جاریه معناسنه کلور
 پرستار **بیت** پرستنده خوب رخ یافتند پرستنده

هر دو بشاقتند **پیه** الماده و ایکی رنگ و ذوالوجهین
 بیس برض مضیدر صا جسته دخی اطلاق اولنور
 نسبتیه ایله مرکب اولجین معارضه کوره اولور **بیت**
 بزرگان که از تحفه و لیس اند دور ویند و با هر کس **پیه**
پیوسته پیوستن دخی اسم مفعولدر موصو معانسه
 پیوستن بر نشه بر نشه به وصل و ربط اینکدر **بیت**
 تو با او چو پیوسته خون شوی ازین مایه مردم
 با فزون سنور و علامت و رابطه معانسه کله
بیت بو تره که پیوسته خون بود چوار دور بند
 چون بود خون بوا یکی بنیده خصل و قرابت
 مع الباء

پوی پوی سرعت و عجله معانسه در پویدن و
 ما خود در **بیت** هم پیش من جنگجوی آمدند چنان
 خیره و پور پوی آمدند بر و پای قدرت و طاقیت
 کنا بندر پای و پر کبی **بیت** جوان چار کوهزجا او
 دلا و رشود بر و پای آورد **پیغور** زبان زکست و خط
 تنگی و پیغور شهره منسوب نشه پیغور شرح اولنور **بیت**
 نوشت اندر نامه خسر گو نگو آفرینی بخت پیغوی
پیوستگی وصل و مقارنت معانسه در **بیت**
 بخون نیز پیوستگی ساختم دل از کار ایرا پیر دهم
 و بدنه ارتباط صحت و کافیت معانسه ده کله
بیت بینی همانگاه پیوستگی بر انسان که بینی بندگی
 پای معروض و پایدن دخی فعل امر ده کله بر پای پیوستگی

وار در بری کویک و اکلتک که عریده انتظار و بر
 معانسه در **بیت** تو امروز پیش صفت اندر مپای
 یک امروز و فردا کن رزم را ر **بیت** ایام ایله بهمنی
 و چمن معانسه در نشه که لطیفی بورد **بیت** پایدی
 در آنکها بر فرزند در پیر فرزندان ثالث ایام ایله
 و یک معانسه در نشه که لطیفی بورد **بیت** هر که در پیش
 آیدش بویچند دندانزند هر که در پس میرود می پاید
 و دندان کند رابع قیام و استقلال معانسه در نشه
 لطیفی بورد **بیت** جوهرم که بخویشتم پایم عرضم که
 بدیگری پایم خامس بقا معانسه در که حالت و حال
 او زینیه بنابر که مسعود سعد بورد **بیت** بلکه خویش
 بناز و زعدل خود بر خور به کام دولت پای و لغز
 و حشمت پای سادس ضبط و حفظ معانسه در **بیت**
 زباز را بپار از بداندیش و دوست که نزدیکتر من
 سیرت اوست پای محققدر ایام معانسه **بیت**
 جوانی راه دشوار و این کوهسا بر پیرایه سبغ شد
 سپار و تحمل و اساس معانسه ده کله **بیت** چو بال
 او گشت بسیار شاخ پاید کند کردش یکی خوب کاخ
 پاردخی مجاز تحمل و اساس معانسه کله زنده سعد
 بورد **بیت** پادشاهی که طرح ظلم افکند پای دیوار ملک
 خویش میکند **باب النور**
 حرف ماضیه مخا طبعدر ماقبله مفتوح اولور نیکنی شعر
بیت خود بهتر از هر چه ایزوت داد سبایس خود را به

تا اسم در وصف قسم اول قات معناسند که عید
 طاق دینور یکتا دو تا یکس آخریه نگاه بر یا زیاده اولور
 توصل وصفت و اضافت ایچون نه که سحر بورد بیت
 بست دو نازک راست کش از فرقی تا چو تو فرزند را
 مادر ایام را و گاه باز زیاده اولور مدح و ثنا ایچون
 یا قافیه ایچون و هر کلمه که آخری الف در حال بویله
 نه که انور بورد بیت شعله صبح روز کار و روزنگ
 دزد آتش با سنا دونه و قسم نانی بدر معناسی
 بر ابتداء غایت ایچون بیت ز مقصد بهمانا فروخت
 سال که تا فرجه اگشتم از پشت زال تا نه توج ایچون
 کلور آبا معناسند بیت بنزد در آمد فروخت و گاه
 که تا این فروشی از کجا و چاه ثالث تعلیل ایچون
 حتی و لام جاره معناسند بیت بزمود تا رخس را
 زین کشند دم اندر دم نای رویین کشند رابع
 انتها غایت ایچون کلور و بومستور در خانه مس ناگید
 ایچون کلور البته و زنه معناسند نه که سحر بورد بیت
 ار که شخص منت جعفر نمود تا درستی هنر پذیرد
 ست دس استمر ایچون کلور مادام معناسند نه که سحر
 بورد بیت قلم پارس غم از آسیب دهنر نیست
 مرش بود چو تو یه سایه خدا سابع از مصدریه اولور
 که معناسند کلور نه که شاعر بورد بیت لقب از عرف عام
 تاج دین داد غلط کردم ندانم تا چه دین داشت

تا درت معناسد وار در بر طاق معناسند بیت
 ز نام آینه که جنگ آید مکن جنگ و یکسو بن
 و بر ماهک و آفتابک ضیاس و لمعا فروغ معناسند
 و بری قورم و بورد و شوق معناسند که ایپده و صاب
 اولور و بری حارت معناسند بومعا تا بید در دل
 تا خود در تا بیدن مجازا یوز چور یک و اعوض انیک
 معناسند ده کلور

توخت توختن در فعل ماضی در آزار جمع ایلمک
 و قونق و او ده مک و المق معناسند اما معنای
 ثالث کینه مخصوص بیت یکا یک هم و ام کین توختیم
 هم شهر آباد او سوختیم تخت معروف و نخته معناسند
 کلور بیت ببردند بسیار با هو و تخت نهادند
 زیاده درخت تخت استی و قونقش معناسند در نقش
 تا خود در اصل ماضی در بیت هم یک تنقست باقا
 و شیخ برو نکذر مرغ و مور و بلخ و زرد و نیز
 معناسند ده کلور بیت زرد یک کورد زرشواخت
 سوار بر زرد فو بر زردت بیرخت علی و تن بونست
 عدد در او چو ز معناسند بیت بر آورده یکسر زنگ
 رخام دراز او پندش نیرست کام مع الحیم
 زنج علی و زنج در سنج ایچون و طار و صرب بولور

ترفت علی وزن فرزند مکر و چله معناسند در بیت

بیت زرقند بسیار و بهوده چند. بکرز گراخ آمت زرقند
تند ضم تا ایلد موش و طالع سورا باشی حرف اچیل معناده
کلوریت تو باشاه بر شو بیا لار شند. زیران و لشکر مشو
پیچ کشد

مع الذا اللمجه

توفیند تو فیدون فعل ماضی در یک صلح معناده که چاره
و طاعنه آواز عکسیدر تون ایلده مرویدر بیت بنام
بیره میان سپهر. توفیند کوه و بینکند مهر. و توفیند
دشت و برآمد خوش. تو گفتی ای کرکند لغوه کوش.
مازید تازیدن دن فعل ماضی در یکد یو کور در معناده بیت
چو بشنید بید از انجا رفت. سور چاره خویش بازید
تفت

مع الرار

تار درت مغلس وارد بری تیل معناده در ابر لیتیم
تیلی که و بری مظلم و تار یک معناده در بیت شب
تار بود و چو قطران سپاه. نه پروین بیدار بود و نه ما
و بری بود متکلی ارش و اوزن معناده در بیت
تن زالی سیمغ بدو و کرد. از و تار از خوشی پود کرد
و بری باشک دیه سی معناده در بیت زدن در اینج بر
خویش. به از باز گشتن ز کفار خویش تیر اوز معناده کلو
بر اوز معناده در تار سبعة سیاره دن عطار
معناده در بیت بشی چون شبه روی شسته بغیر.
نه بهرام پیدانه کیوانه تیر ثالث حصه و نصیب معناده
بیت نه کهواره دیدم نه پستان شیر. نه از پیج خوشی مرا
بهره تیر و نه تیر از تیر فیروز لیت. درین پادشاهی

زاد و ز لیت. تیر تار عطار دوز را بکمی و کشی در کید
بیت سر بادبان تیر بر کاشی. خله پیش ملج بکشد کچی
خامس دلیل و قول اوز معناده در تار دس تیره و بولا
معناده در مظلم معناده اولی مجاز در سابع قریس
قدیمده سابع شهر سنده در و تار پنج جلا لیده اول
ضیفدر نامخ خزان و خریف فصلیدر تاسع هر ایک اول
او چنچ کونی در تیر مایده مایده واقع اولد قده محوس
باننده بیرام اولور و بویراه تیر کاز دخی دیر لر منو چهر
افرا سیاب شهر آملده ما و را التهر ستمه بر اوق آینه
هر حد و سنور اینک صلح اند کور کونه منسوبدر عاشر
هر اوز و بوعون درک در کرک سقنده اولسو کرک
معصره لوده اولسو تیار خون و اندوه معناده
بیت چو بهرام بشنید کفارا و دلش کشت پیچا ز تیار
اصل نیم ایلد آردن هر کیدر نیم خون و اندوه معناده
کفارا و پستار قبیلند در شاعر بیورر بیت فرخ ز نیم تو
به بیمار کفارا شدم. تو به بیمار چهل بازو به نیم از مرا
نیم خانه و کار و اسرار معناده ده کلور نه که شیخ عطا
بیورر بیت سالی بکوشت کاندین بیمار. نادست تو
کیرم و سوی تیم آرم. و آخر بیت اولنده دخی نیم بوی
تشویر خجالت و شرم معناده در بیت که پاداش
نیکی هر انگس که کرد. نباید بفرجام تشویر خورد. و
پرازنک و تشویر سدا درش. ز کفته پشیمان آمد درش
تند ضم تا و سکون تون و فتح دال ایلد رعد و کور که معناده

بیت بر آوردن چون در خوش نمود کران بر نه
 بدوش **تور** تورج دخی دینور فیل و او غلید که ما در
 التهر دخی چین و ما چینه دک انگ حصه سیدر بر او که سلم الیه
 اتفاق اید و با بر چی قتل اندید ابرجک قز او غلی منوچهر
 تور الیه سلمی قتل ایگد **بیت** بسی کرد یاد از نیا زاد شوم
 هم از تور بر زد یکی تیز دم و تورک نسلنه و اتباعه
 و تورانیا دینور **بیت** و زان پس زمرک منوچهر شاه
 بشد آگهی تا بتور اسپاه و اول ولایت دخی تور دینور
 میر معزی بو در **بیت** کرکین تو بکند و سوی هند و شوم
 توره برد سور توره اکثر توران زمین دینور و تور
 لغت فرسده دلبهر جای معناسنه در نه که حکیم قطرا
 بیور **بیت** بیج تور را نغمه یاد فلک بیکار تو وور بوزمان
 شود چون مردم مستور تور و ایرج قرینک اسمی دخی تور
 که منوچهر بر قول الیه اندخ حاصل اولد **بیت** ویر ابوقوت
 حافظه سی اولاکنه در ویر کسر و او الیه قوت حافظه
 از شاهانه تک محکمه ذکر اولور **بیت** کر قند بس نو
 تیز ویر سخن کوی و دانادل و یادگیر **وله** هلمچه شیر
 ناخورد ده سیر شناسد هلمچه مو بد تیز ویر **تور** نار
 نار یک معناسنه در و تور اتباع قبیلند **بیت** بمیدان
 چنین گفت بهرام کور که اکنون چو سدر روز ما و تور
تخوار ختم تا و او رسمی الیه پادشاه دهستاند که او سب
 طرفند کیخسره مبارز او که **بیت** چو پرسی ز کردار کیش
 تخوار دلاور بگوید نشان **تار** صوی و اصل مردم معناسنه

بیت چو اندر تبارش بزرگی نبود نیارست نام بزرگان

شود
مع الزاء
تور تورخ دخی فعل امر و اسم فاعل در تورخ تورخ معناسنه
 قرینقه طلب اولغله مجازا طلب معناسنه ده کور **بیت**
 بدان خنجر آکون بنوسوره چو شیر زیا با یلان رزم تور و کما
 تور معناسنه ده کور اسم جامد در **بیت** همی از لب شیر
 بوید هنوز که ز دیو کمان تو از جنگ تور **بیت** یاز سر کج
 معناسنه در از شاهانه تک محکمه شرح اولور **بیت**
 نشست از بر باره تند باز بهیرفت باور بس رزم ساز

مع الثین
ترکش تلکک اوق طوران یا بند که کیش دخی دینور اصل
 تیر کیش در **بیت** چو سیر اب شد ساز خنجر کرده کمر بست و
 ترکش پرازی کرد **توش** زور و قوت معناسنه در **بیت**
 برین انداز زخم بهوش گشت زاسب اند افتاد و توش
 گشت **وله** پس بشت او اشکن نیزهوش که بار او دل
 بود و با ما و توش بصیرت معناسنه ده کور **بیت**
 پراکنده شد دانش و توش خه بنید اندر آمد سر و توش خه
وله تو خود زین میندیش و باز بهوش چکفت آن خه

بسیار توش
مع الغین
تیغ تیغ معناسنه دارد بر بر قلعجدر کرک بر بوزلواو کرک
 ایکی بوزلواو له و بری طایغ دپه سیدر **بیت** بیفاد بیزن جدا
 گشت از وی سوز تیغ با تیغ بناد کرک و بر رو شیا
 و تیغ معناسنه در **بیت** چو مهر آورد سوی خاور کینغ

لغز **ریت** کنون بهمن آمد ز نود تهم مگر بنوا
 بکسله زهم **تیز دم** آه مغاسنه در که عید تنفس
 الصعداء دینور **ریت** بسی یاد کرد از نیا زاد شمع
 هم از نور برزد یکی نیز دم **تخم** ختم تا ایله مشو و نسل
 و دریت مغاسنه ده کلور **ریت** کسان که دانی تو
 از تخم کور که بر خیره کردند این آب شور

مع النون

تخم صفت ایله موصوفه مخم کبدر تهم شرح اولند
 رستم القابند **ریت** تخم بوشید بربیان
 نشست از بر آرد های دما و اسفندیاره دخی
 اطلاق اولمستدر **ریت** چو اسفندیار آریلی کنی
 خداوند فرنگ و با سهمین **مازیان** مازین دن
 صفت مشبه در یارک و سکرک مغاسنه در **ریت**
 شود مازیان نامر ز خن مانند که ترکا شوند انجمن
 و جمع ماز دخی ماز عوب در که مقابل عجم در **ریت**
 مراخ خانه را داشتند چنگ که مر مکه را این زمان
 ناری **ول** چو شوکار کسی برا راستی بدید آمد
 از مازیان کاسی **نیر زین** ایر باله سید **ریت**
 ز بسج چاک چاک نیر زین و خود روانهاهی داد جا
 درود **ول** ز زخم نیر زین و آوار زنگ همی موج
 خون خاست از جارجنگ **تا فتن** و تابیدن اوج
 مغاسنه وار در تری بولمک و بوم مغاسنه
 عید قتل و بوم مغاسنه **ریت** یا موختا رشتن

و تا فتن بتار اندرون پود را با فتن **الکک** و
 الکک آنک لوازمند در بعضی بولن معانی اصله
 عدایک **نات** اینسلا مع وضیا و برک و لمعا مغاسنه
 ثالث قزمع و حارت آلمن مغاسنه در تفته بونک
 ماخوذ در قزم مغاسنه مجازا شرح مغاسنه کلور
 نته که ذکر اولند **ریت** بایدن طاقت کتورک مغاسنه ده
 کلور **تا فتن** آت سورک و چاپم مغاسنه در **ریت**
 چکوی بهانه که تا فتن و زین کونه رنگ و فتن
 و غارت و شیخون آنک مغاسنه ده کلور یکینک
 مستقبله خازیه تبدیل اولنور **ریت** بدان سان
 سب تیره به ساختن نیاید ز ترکا یکی تا فتن
ترکان جمع ترک در توران زمین ایله اطلاق اولنور
ریت چو بسند سالار ترکان بشک چنان خواست
 کاید بایرا بجنگ **تو فتن** قزمع و اکتساب مغاسنه
ریت ندانی می جز بود آموختن بر یک زینگی بدی
 تو فتن و آوده مک و ادا ایلمک مغاسنه ده
 آتیه مخصوصه در یکینک مستقبله خازیه تبدیل
 اولنور **ریت** سب و روز کارش بدر سوختن
 با دام باد افرو می تو فتن **ترخوان** بکچون روین
 شهریه اولان بدر منور ان شاء الله تعالی منتظرانده
 شرح اولنور **ریت** ذکر گفت کوار در زرخوا سپه
 بر دوشد بره منتظران **یکین** بهادر و شجاع مغاسنه
 تک لفظه منسوب ترک میدانده کوفه و حمله مغاسنه

بیت بنمود با چوین رزم آزار **رود** با تکیان **شکر**
زنگ **ول** و زانجا دلاور بهان شافت **بکشت** **اینگی**
 کسی را که **یا** **سبک** **تکین** **سلطان** **محمد** **ک** **پدر** **یدر** **زکب** **تو** **ضی**
جنگه **خفت** **و** **شاطر** **ایله** **حمله** **و** **کرو** **فرای** **بها** **در** **مغاسنه** **در**
تکین **بر** **پادشاه** **و** **بر** **پهل** **دخی** **اسمیدر** **تور** **ما** **و** **را** **تور**
چین **و** **ما** **چینه** **دک** **اولان** **و** **لا** **بندر** **که** **تور** **این** **فریدون** **حقه**
نه **که** **نورده** **شرح** **اولند** **و** **خسر** **و** **پرو** **ک** **دخی** **فرز** **اسمیدر**
شیر **و** **یه** **دخ** **مکه** **نسل** **سلطنت** **کمه** **تا** **لمغله** **اول** **فرز** **پاد**
اند **یدر** **بریل** **ایله** **در** **شای** **پادشاه** **اول** **که** **حضرت** **رشت**
پناه **صلی** **الله** **علیه** **وسلم** **بونک** **عصر** **نده** **جسته** **انتقال** **تبدیل**
تکین **علی** **وزن** **بر** **یار** **مبارز** **تور** **اندر** **مع الواد**
طاعت **مغاسنه** **در** **اصل** **باب** **در** **ترا** **و** **زا** **و** **فارس**
ایله **دا** **ما** **د** **افرا** **سیا** **بدر** **کیو** **آنی** **آند** **کنند** **ایله** **طوب**
بر **او** **که** **بهرام** **انتقامی** **ایله** **قتل** **ایک** **ایکی** **نک** **مک** **بوی**
بیت **چنین** **گفت** **کین** **هر** **یه** **انرا** **که** **ما** **و** **بود** **در** **شش**
روز **جنگ** **ترا** **و** **تغو** **تو** **کوک** **در** **غصیده** **تو** **یوز** **یه** **دیکو**
بیت **تغو** **باد** **این** **ای** **کریده** **جها** **بتر** **ز** **اشکار** **ام** **و** **ا**
بها **تزو** **سو** **کلون** **دید** **کلور** **بر** **فوسدر** **در** **راج** **کچی**
تزو **و** **اچ** **چکال** **باز** **اند** **و** **چکان** **از** **هو** **ا** **بر** **سمن** **بر** **کچو**
تند **و** **او** **رجهک** **و** **عنکبوت** **مغاسنه** **در** **تیندن** **دخ** **ماخو**
تیندن **او** **رجهک** **مغاسنه** **در** **عنکبوت** **فعیدر** **بیت**
شکاف **و** **پنهان** **در** **و** **کسته** **ما** **تند** **و** **شده** **بر** **دش** **بر** **ده**
توطاقت **در** **باب** **مغاسنه** **بیت** **بدل** **شما** **از** **غم** **عشق**

بیک **ره** **زهر** **دو** **بر** **آمد** **غریو** **تنگو** **فتح** **تا** **و** **با** **و** **سکون** **و** **ضم**
کاف **فارس** **ایله** **صندوق** **مغاسنه** **در** **بیت** **تنگو** **پرو**
بر **استر** **نهاده** **بسی** **چیز** **دیگر** **بشتر** **اده** **داد** **چنین** **و** **سید**
فر **نبیل** **حجام** **و** **عطار** **طبله** **سی** **مغاسنه** **ده** **کلور**
مع الهی
نامه **الم** **و** **انده** **مغاسنه** **در** **که** **بشتر** **وجه** **اندن**
منکر **را** **وله** **بیت** **اگر** **نامه** **مست** **م** **ترا** **زین** **سخن**
نه **سر** **مست** **پیدا** **ترا** **و** **نوبن** **تا** **زانه** **فجید** **که** **ما** **زبان**
دخی **دینور** **بیت** **فر** **این** **در** **ع** **و** **تا** **زانه** **بر** **د** **آستم**
بتور **ا** **که** **خوار** **یکه** **آستم** **تیره** **طبل** **و** **کوس** **و** **نقاره**
مغاسنه **در** **بیت** **نیره** **بر** **آمد** **زهر** **دو** **سرای** **جها**
پر **شد** **از** **ماله** **کوس** **و** **مای** **تخم** **تا** **ایله** **نسل** **و** **دش**
مغاسنه **در** **بیت** **هشیوار** **و** **ار** **تجه** **کیو** **گاه** **که** **از**
در **و** **سخن** **نکر** **د** **ژرکان** **ترو** **نه** **فتح** **تا** **و** **ضم** **را** **ایله**
صرب **و** **دشوار** **بولد** **که** **انش** **و** **یوقشی** **و** **طاشی**
چون **اوله** **بیت** **بیابان** **و** **دشت** **و** **ترو** **نه** **برید** **بسی**
سج **بر** **ن** **از** **زه** **کشد** **تمیشه** **و** **فتح** **تا** **و** **کسر** **میم** **مشده**
ایله **شهر** **آمله** **فریب** **بر** **یشنه** **مار** **و** **فرید** **و** **نگ** **انده**
در **سرای** **و** **ار** **ایر** **یشنه** **مار** **و** **دخی** **دینور** **که** **ذکر** **الیک**
بیت **ز** **آمل** **کنر** **سوی** **تمیشه** **کرد** **نشست** **اند** **را**
تا **مور** **یشنه** **کرد** **مع الهی**
مار **مظلم** **و** **تاریک** **در** **آفر** **نخ** **کاف** **مخو** **و** **قدر** **بیت**
هم **ریک** **و** **کر** **بود** **و** **چوب** **پره** **جها** **چون** **سید** **دیک**

تازی شده **تس** فتح تا و کسر سین او قلی کر پی در بیت
 نیارم بر و کرد نیر و بسی شدن جنگ جستن به نیش نشسته
 شین میجه ایله ده لغت رسته که اسدر بیور در بیت توانم
 سوز بار سه چون کشته یکی سنگه خوانند و دیگر تشی
 کر پی نک فارسی ده چون اسمی وارد در بر چیز و در
 و بر خبر و ز جیم و با و زار عریات ایله و بر جبر و در
 ایکی راه مهله ایله و کلاها علی وزن در موز و بر جبر و در
 کسر جیم و سکون زار فارسیین ایله و بری خاریشتم
 و بر زخار انداز در و بری ژوزه در زاین فارسی
 و بری زار و در علی وزن سنفا و ایکی راه مهله ایله
 و بر سنگه در و بری زکاشه در زار میجه ایله و بری
 ریگاشه در راه مهله ایله و بری و باه ترکی در **توزی**
 توز فتح تا و سکون و او ایله شیراز ده بر شهر در اصلده
 تسدید و او مفتوحه ایله در توج معربید و یا نسبت
بیت بیکتی ندارم کس هم نبرده زرومی و توز و ازاد
 حرد اول شهرده ابو و انچه و لطیف کمانه بزرا و لوگر
 جامه تابسانیدر و آوایرد فی اولور **بیت** بیوسید
 جاماسب توزر قباای خود آمد از کوه به رهنمای
 سپاهش هم تیغ اندر دست زره سفدر زین توزی
 نشست توزر ختم ایله او کور توختن فعل مستقبل
 مخاطب اولور جمع ایدرسن و ادا ایدرسن و یکمک ایدرس
 بو بیت شاگو بجا رده مذکور در **بیت** نوشه کنج خواسته
 توزی بل کران و ام سائلان توزی

۲۲
باب **بجیم** مع **الف**
 جو یا طالب مغاسنه در و بر پهلوان مازندران در رستم
 قتل ایله
مع الباء
جاماسب با و فارسی ایله ده مضبوط در علم حکمت و نجوم
 بر مشهور حکیم در کشا سب بن لهر آب وزیر در و جاما
 نامه آنک تا لیکنی در **بیت** بخواندش کرانایه جاماسب
 کجا رهنمون بود کشا سب را **جلب** لفظ عریب غوغا
 و شطاطه مغاسنه و هر نشسته آوازینه و صوتیه
 اول نور **بیت** همی لشکر آمد سه روز و سه شب چپانی
 پر آشوب و جنگ و جلب بر اندند یک نیمه رفته **بیت**
 نه بانگ تیره نه بوق و جلب و فارسیده و و سیتی
 و فجه مغاسنه در نشسته که شمس فخری بیور **بیت**
 کسی که یکسر مواز هوشش بر کرد و یقین که مادر او
 زاینه است و زرش جلب
مع الناء
ججشت فتح جیم و سکون با و عربی و کسر خا ایله بر دوع
 در یا سیدر که افو سیاب هوم زاهد دلای ایله
 طویلو ب قتل اولند **بیت** بجنبید وزو خوشیشتن
 کشید بدریای ججشت شد نابید **مع الدال**
جغد ضم جیم ایله او کی قوشیدر کوندز کر لنور کچه
 ظاهر اولور شوم در و با یقوشه مشاهد **بیت** بموب
 جیش گفت دهنا سفوه که بر ناید از خانه باز جغد
مع الذال **المعجه**
جمشید رابع سلاطین پیشدادی پادشاه مشهور

این انو جهان برادر طهور این هوشنگ بن سیامک
 این کیوخت در جم اسمی دشتد لقی دشتد کوشد ر یوزی
 صبح و نور و لطفه اسمی الیه ملقب اولگه **بیت** چو جمشید
 بر باد بنشست و راند بدالش که زو با خود خیره ماند
 بر آفت فرید ایدوب جام شید و فی دینور **بیت** جهان را ازو
 بر من امید تو کفتی مگر زنده شد جام شید و آله اماله
 ایدوب جمشید و فی دینور **بیت** سیه کشت زنده روز
 کستند پیونوار جمشید بر یوزیل پادشاه اولگه
 کزین دعوا سن ایدوب کند و به عباد آتمک امر الی
 خجاک او زرنه مستط اولوب سلطنتدن جدا و شو
 تا چک یوزیل اطراف چنجا سیاحتن صکه کلا اولگه

مع الزاء

بکر مع و مشقت و تعب معناسنه ده کلور ته که خلاص
 یوز **بیت** نوی که کام دل آرزو فیض کفت بخلف **بیت**
 و انتظار می آید **بیت** و ما نوسا رایکس قاتل دارا
 این دارا در **بیت** جو یار جو الیه بارک و کبر بار بیک
 و اولو معناسنه و کنار معناسنه ده کلور پس جو یارگاه
 اولو ابرق معناسنه در وگاه ابرق کنار معناسنه

مع الزاء

جلو ز فتح جیم و سکون لام الیه مفسد و غماز معناسنه در

مع الفین المعجمه

جانش انبارده صماند پاک اولش غلگه در **مع الفین المعجمه**
جناغ ضم جیم الیه ایرده بر اسباب زانده در که زینت

ایچون منقش و مضع اولور و بر قوله فرود دامن
 زین **بیت** زین کیانی چو بکشا دنگ بیالین زین
 آخ جناغ خدنگ هم از ناز اسبک زین پلنگ کهر بخت
 در جناغ خدنگ **مع الف**

جاف جاف رودسی و قجه معناسنه در **بیت** ز دانا
 شنیدم که پیا شکن زنج جاف جافست بل کم زرن

مع الفاف

جائین لفظ عربی در مکتب نصاراده امام و پیشواست
بیت ز بطریق و از جائینقان شهر هر آنکس که از مرد
 بود بهر و رئیس و سردار معناسنه ده کلور **بیت**
 نرسد ز غزاده و منجیق نکلیک نباید و راجائین

مع اللام

جلیل ضم جیم و فتح لام الیه پرده و آت چولید **بیت**
 ز هودج فروشت دیبا جلیل سپاه ایستاده رده
 خیل خیل بر نقش پوشیده رویا و خیل عمار یکی
 در میان جلیل **مع المیم**

جام بیاله و قرح در کرک صرح دین اولسو کرک ایانی
 اولسو کرک اولسو جام ملک ملاله مشابره بر جام دیو کا
 زورق و کشتی و فی دینور و جام جم جهان نما و جام جهان
 بین جمک بر قد جد که حکما آتش ایدر هر مملکت احوال
 بیلک استنه اول قد حه نظر ایدر ایدر آنده احوال
 مشاهده ایدر ایدر دارا بن بهمن زمانه کلخه سلطین
 عجم یا سنده ایدر ایدر اوبلی دارا که اسکندر رومینک

بابادخ قزداشی ایدی با سیزنده خصوصیت واقع اولین
 هر بار اسکندر احوالی اول جائه معلوم ایدرد سکندر
 حکمایه امر ایدر که اکا نظیره ایدوب بر آینه اندر احوال
 عالمی آنده مشاهده ایدرد و مشایخ صوفیه باینده جانم
 قلب عارفه که اسرار غیبیه آنکه مطلق اولور و شعرا
 جام جم قبح باده در جام نجره کرده اولور صریح جامه ده
 اطلاق اولور و مشهور در و جام بر قصبه در طاق
 اکا منسوب در و جام توجو کوپ کبی بر کوسه در جنگله
 چالچن آتسه مهره دینور بیت بزده مهره بر جام بر پشت
 وزور شد آواز نا چند میل بزده مهره بر پشت پلان
 بجام سپه تیغ کین بر کتید از نیام جم خاتم ایله یا مادیه
 ذکر اولنسه حضرت سلیمان علیه السلام در و جام ایله ذکر
 اولنسه جمید در و اگر قیدن خال او کوثر غیر شانه
 سلاطین دین هر کیم اراده اولنسه جایز در بیت
 کرادانی از خنده و انجم ز عهد فریدون و ضحاک و جم
 جم کسر جیم و فتح را ایله توران زمین ده بر مکان در
 کبشهر و برادری فرود تصرفنده ایگ بیت زکیسویا
 بآب و نم کلات از دکر سو و راه جم مع التو
 جشن دو کون و یک و اچمه و ضیافت و عیش و عشرت در
 بیت یکی جشن کردند کز چرخ و ماه سواره بناریندر
 جهانان القاب سلاطین و ندر حافظ جهان معاشه
 بان حافظ و ضابط معاشه در بانجا و دیده باوشتی
 و بادیا که جهان پهلوان امیر الامرا دیکدر شهر پهلوانده

ذکر اولنسه بیت جهان پهلوانی برستم سپرد هم روزگار
 بهی زوشمرد من فتح جیم و سکون ما ایله افراسیابک
 کچک اوغلا در بیت دلیری کجا جهن بدنام او پراکنده
 جهان کام او مع الهاء

جریه سپهسالار افراسیاب پیران و یسه قزید کرسیا
 مشکو سی ایگ اندن کبشهر و برادری فرود حاصل اولور
 بیت جریه زنی بود نام فروده زکین سیاوش دلش
 پر زود و جیره بر قلنوب مجموع و منضم اولمن معناه
 بیت بنومود شانه تا جیره شدند سپاه و سپه پزیر
 شدند مع الهاء

جهانجوی وصف ترکیبی در طالب دنیا معاشه سلاطین
 القابند در بیت دلیران هم دست کرده بکشی به پیش
 جهانجوی خورشید فتن باب انجم الفکر

چلیپا خا جدر که نصاراده اولور و بیده صلیب دینور
 و آتش پرستکریا آنده اوج کوششی اولور آلتونین
 یا کوشش یا بقره یا دمر دن یا انجمن اولور زنگار
 بفکر مع الهاء

چوب غالب و راجع معاشه در ال ایله اولور سه
 غلبه فضل و عملده اولور لک ایله اولور سه قصصا و حسن
 کفایه ایله اولور بیت که بیدار دل بود و همسایه مغز
 زبان چوب و شایسته کار نغز چوبیدن غالب
 و راجع اولمن معاشه در تنه که کمال فخر و بخت
 بحسن از ماهی چوب و پروین اگر باور نشد اینک ترا

چپ با و فارسی ایله صول مفاسنه در و صاغه رات
دینوریت ستون کرد چپ و خم آورد را **مع الاء** **فخاز**

چرخ چاپی نجاست **مع الاء**
بست ضم جیم ایله چوک و چاپک و منظم و متداخل

مع الجیم
چاج جیم فارسی ایله ده لغتد رزک سنده بر شهر در گاه چا
اکا غسو بد ریت چنان هم شهر با با بجاج **تو کفی**

عروست با طوی و نایج **مع الاء**
چرخ بست مفاسنه وار در بر اسم مصدر در حرکت دور

ورقص مفاسنه زدن ایله استعمال اولور نایک هر نشه
حکمت دور تیه سی اوله اکا چرخ دینور فلک و چقون و دو

و فکلی و فوی مقاره سی کبه و اکا کوره هر نه وار ایسه
اکا چرخ دینور نایک فانی بای مفاسنه در قور لیدن

حلقه کبی اولغده تشبیه چرخ دینمستد ریت یکی تیز بیک
تیر خدنگ **بچرخ** اندر و راندم بید رنگ **رابع** یافته

و کربا مفاسنه در خامس خوا سنده بر شهر در **چرخ**
بجند دن فعل امر در دو شمع و خوشمق مفاسنه

بیت یکی لشکر ستاین چو مور و ملخ **تو بابل** **بیت**
مع الدال
چرخ دفتح جیم و سکون را ایله قاپویشکی و غنیه سی تشده
اول بر در که ایشک او زنده اولور **بیت** ابا پیلور چند
مردان مرده که جویند مر جیک را زبرد **مع الدال** **المج**
چکا و طایغ باشی در **بیت** بیامدهی دیده با از چکا ده

که آمو سپاهی بایران چو باد تارک و باش دپسی مستنده
کلورنه که سنایه بیور **بیت** شب و روز غرقه در احسان

که تاجیت ز احسان او بر چکا دم **بیت** **چرخ** زاد اسم هار نیت
بهمن بن اسفند یار در **بیت** **چرخ** چند دن فعل ماضی و اسم

مصدر در دو شمع و خوشمق مفاسنه **بیت** **یک**
که با سام یار در **بیت** **چرخ** **یک** زخم کز زش که خواهد کشید **چرخ**

چمیدن فعل مستقبل در صالتمق و خوام ایلمک مفاسنه
بیت چو باد سپیده دما بر دمه سپه جلک باید که اندر

چکاند مذکور که متعده بیدر صالتمق مفاسنه **بیت**
په باره کوچه نایجنگ **ناید** و روی جنگی پلنگ

مع الزاء
چار معروف و چاره دن مختلف در **بیت** بد و گفت پیرا
که مارا بچنگ **چه** چارست جز جستن نام و تنک **چرخ**

یکن و غالب مفاسنه در اصله **بیت** **مع الزاء**
چرخ قور یغ مفاسنه در و اچما چپان مفاسنه ده کلور

خیار که کبی تشه که قلا روم بیور **بیت** **نانه** بشکافی
به نشتر ریش **چرخ** کی شود نیکو و کی کردید نعره

چرخ دفتح جیم و سکون را ایله طوی قوسیدر که عریه
جباری دینور **مع التین**
چا بلوس جیم عربی ایله ده لغتد منبصبص و شیرین
زبان مفاسنه **بیت** بروم اندر کو شاه بد فیلقوس
یکی شاه باد نش و جابلوس **مع التین**
چخش بو یونده با دنجان دکلور در دفتح جیم و سکون

حایله در کسر دخی لغت زنده که بوبیده در بیت فرستاد گفت
ای بل کلام چش بادر کردن دشمن چنگش فتح جیم و سکون
نون و کسر کاف فارسی ایل بر مبارز تو را نیدر رستم
آن قتل ایگ

مع الفین المعجزة
جوغ فتح جیم و سکون را ایل چاقو قوت در که عریده صفر

دینور
مع الکاف
چاک ایکی مغاسی وار در بری بر توج مغاسنه در قفنا

و نیمه انگنده اول برنج مغاسنه ده کلور و بری حکایت
صوت در اجسام صلیبه بری برینک مصادمه صد حاصل اول
چاک چاک اجسام صلیبه بری برینک مصادمه صد حاصل

اول تراوت صوت در سلاح بری برینه طوقه قمری کبی
و پاره پاره مغاسنه ده کلور بیت تن از خوی آرب
و دمان بر ز خاک زبان کشته از تشنگی چاک چاک

چکا چاک بود دخی اسم صوت مذکور در بیت چکا چاک
خبر بگرد و رسید ز هند وستان خون بخجور رسید

چک ایکی مغاسه وار در بری حجت و برات مغاسنه
موتی صک در و بری قطره و طمله مغاسنه در یکیدن
ما خود در چالاک خفیف الحکم جلد و چوک مغاسنه

بیت کی مرد دزد دار چالاک بود زما دزد زاده
ز ضحاک بود چاک مثله چاک بود دخی لغت زنده که است
بیور بیت چه چاک بود دست است باز و سکا که در پرده

داند مولو خیال چاک و فتح و اوایل طوقه قمری
عریده قهر دینور و علم موسیقیده بر لحن و پرده

بیت خوش آن مو فرستاده را چون شنید ز راه چکا
بسی میکشد چکوک فتح جیم و ضم کاف ایل مثله و اول
حذف ایدوب چنگ دخی دینور چوک مصفر چوب
و نیمه وسعایت مغاسنه ده کلور چوک فتح جیم
را ایل لشکر در و امداده کلن عسکر مغاسنه ده کلور

مع الکاف الف

چنگ اوج مغاسه وار در بری بر توجی جیوا طرناخیدر
کرک چار پا اولسوک کرک قوش اولسوک و برنجی قوشک
منقارینه ده اطلاق اول نور مجازا انسانک خجسته

چنگ دینور بیت بیفش و چنگش میان سخن زینا
پیر کهن و بری آلات ملاهید بر مشهور ساز و بری
شل واکری بوکری مغاسنه در چنگ دست دست

فلانی چنگ شد دینور چنگ ایکی کسره ایل اجسام صلیبه
بری برینه ملاقاتن حاصل اول صوت در کز و چاک
صوتی کبی بیت از آن گای دهنی چنگ درگاه بگردا

مع اللام

چنگال بود دخی بر توجی جیوا طرناخی مغاسنه در کرک
قوش اولسوک کرک چار پا اولسوک چنگل دخی ضم کاف
ایل بو مغاسیه در بیت نذر و چنگال باز اندر و

چکان از هوا بر سخن بر که خواجازه انسانک خجسته
دقوله ده اطلاق اول نور بیت زخم عمود و بکوشان
هم خرد شد بال و چنگال کاش ایکی مغاسه دخی وار

بری موش اول بر مقلد کبی دمر که اوجی سوری

و اکملش اوله عریده اسمی کلاب در وبری بسیسه معناسنه
که یاغ ایله بالی پخته از لشتن استه انمک در بوکا چنگاله
دخی دینور **چپال** هنده لاهور پادشا میدر هر کریم

مع المیم

چم کون دریدر **چم** ایکی معناسی وار در بری چمیدون
فعل واسم مصدر در صالحن و خوا مید معناسنه
و بر معنای لفظ معناسنه در نه که شهید بیور **بیت**
دعوی کنه که شاعر دهرم و لیک نیست در شعرتو چمکت
ونه لذت و نه چم **چپین** ختم جیم و کسیر باو فار کشند
ایله انچه چو بقدر اولش طبعه **بیت** بکستر و کرباس
و چپین نهاده بچپین بران نان کشکین نهاده **چچیدن**
دور شمع و خوشمن و ارشمک و عناد انمک معناسنه
بیت که یار و چچیدن ابا آسم که با آسمان بر نیاید زما
چغان فتح جیم و غین معنی ایله توران زمین ده بر شهر
بیت چغان و شکله و سقلاب و هند کمالی و بیری
و روحی و سند **چغان** چمیدون مانود و ذر خاگاه معناسنه
بیت فریکس نالیده بود این زمانه بلب چغان و تن
ناچا **چمکیدن** چونک مصدر بر که ذکر اولندر **بیت**
چمکیدن گزده کا و چهره تو کفتی همی کوه بارد سپهر

مع الواو

چکا و مذکور چکا و ک قوئید که عریده قمره در **بیت**
بر آمد خوتن خوس و چکا و کبوده نشسته باز پیش تراو
چغو سر چه و عصفور در اصله چغوک در **بیت** اگر بازی

اند چغوکم نکوه و کر باشه سور سلطان میر **چام** کو غلغلا
و شعر خول معناسنه در **بیت** یکی چامه کوی و یکی چنگل
یکی بار کو بدشکن بر شکن **مع الهاء**

چام شعر و نظم در **بیت** بر دودست و طنبور را بر گرفت
سر ایله چامه اند گرفت **چاه** معنی و زنده معناسنه
کله که سابقه قویه مثالی چو قریب کرده اولو ایدی
بیت بکینه نه بینم کم از طوس کسی که او از در بند
چاه است و بس **چکه** معروف خیمه در **بیت** ز باران
و از برف و از نوسه شاه یکی چکه زد در میان دورا
چم پولاد دم قراندر که عریده ازرق دینور **بیت**
پوشید سهراب خفا چنگ نشست از بر چم شنگ
چمنده چمیدون دن اسم فاعلی در رونده و خوا منده
معناسنه در **بیت** فرود آمدند از چمنده ستور شکسته
دل و چشمها کشته کوره و بیک و اولای معناسنه
کله **بیت** چمنده بر شاه برد آگهی که تیره ستان روکار
بسی **چیره** غالب و یکن و مستولی معناسنه در **بیت**
چرا بر دلت خیره شد چیره دیو که برد از دلت ترس
کیهان خدیو یعنی نیچون شیطان قبلکه بویله عیث مشو

مع الیاء

چدی فعل مستقبل مخاطبه در اصله چیدی جمع ایله یک معناسنه
چیدن دوشور مک و در مک معناسنه ضرورت معنی
یا خدوف او کند **بیت** چوازه کوه خورشید سر بر زدی
منیره زهر در همی مان چید بهار بید از کشت گل خیم

ز روی زمین شاخ سنبلیل چمن چرب طلاق لسان و قضا
یا ایله غالب و مقتدر چرب ده شرح اولگند بیت زمین
بوسید و چرب نمود. بران کتری آفرین بر فرود
چو کانی چو کان باز لغه مناسب اولان آندر

باب الحار مع الالف

خدا ایکی قسم در بری اصلی خود ایله آبی دن مرکب در
الوجود معناسنه در و بر صاحب و مالک معناسنه
اسم مفرد در بیت بر وفی رفت مهابت کابل خدای
سوی خانه زالی زابل خدایا ایکی معناسی وار در
بری سنگ سخت و قاتل طاش در که دم نائیری اکا آفر
اوله عبیده جلود دینور و بری معروف بر قاش در
بودنی ایکی نوع در برابر الابه و مخططه و خارا اعتدای
دیمک ایله معروف در و بری خاری ساده و یک رنگ در
خیا ختم خا و سکون نون ایله سرود و طرب معناسنه که
عبیده کفنی دینور خور الابه و در خور معناسنه در بیت
خور از تو نبود چنین کاربرد بود کار بد از در میر بد

مع الباء

خوشاب سیراب و تازه و طری معناسنه در خیر
موج معناسنه در خیر ایله آب دن مرکب در خطاب فتح خا
ایله باتق و چامورک بر معناسنه در
خار پشت کرپه در اوزو او قری دیکنه مشابیه و غله
خار پشت دیکدی بیت قاده دران پس دشت در
سرنار اسیده چون خار پشت خشت خشت دن فعل

بار الی و مجروح ایلمر معناسنه بیت چو اواز کانیز
بکشد شست بر رسم و دشت چکی بخت خشت مویش
و یلان نیزه و چوب معناسنه ده کلور بیت در خشت
زوبین ز کرد چو آتش پس پرده لاجورد. تجار
فر راج و نیزه معناسنه ده کلور بیت بیالای سر و
پیل. باور دشت افکنده در و میل مع الحیم
خنج فتح خا و سکون نون فائده و منفعت و ناز و طرب
بیت ماهر چه شهر و سپاه است و کنج. همه آتش
و تر از دست خنج خوج جیم فارسی ایله اول حریر سرخ
نیزه اوزرینه بری اولور بیت سپاهی ز کرد اکوچ
سکالیده جنگ و بر آورده خوج مع الحار
خنج علی وزن قریخ ترکسانده بر شهر در بیت سپه
بهر که آمد اکنون نیاز. ز خنج پراز در دشت نا طراز

مع الدال

خود ختم خا ایله هر نسته تک او قاشی و کوچکی معناسنه
بیت چنین گفت پیران بهومان کرد که دشمن ندارد
خود مند خود. شیخ سعدی کلستانده بو مضو فی تراکه بیت
ایدوب دیشدر بیت دان که چکفت زالی بار شتم کرد
دشمن نتوان حقیر و بچاره شمرود مع الدال المعجم
خا و چیلان و زغن معناسنه در خود فتح خا و کسره
ایله یا تش ارپه در که طواره بدر لر بیت وزان پس
سوی روشنای رسیده. زمین پر نیان دید یکسر خود
چرا سر بسیر کرد و خود به مالک سر پرده باید کشید

واورسی ایله بیدوزنی اوزره دخی لغت رننه که حکیم زری
 بیدور **بیت** زخوید بیزنگرد دخی سرب کوزن زلاله شج
 نگردد دخی سرور خال حکیم انوگر دخی بیدور **بیت** برحیط
 فلک از مال سپر سازد ماه بر بسیط کره ازخوید زره
 پوشد مل **خوآد** فتح خاوشد بیدر ایله بر پهلوا ایر بندر
 زال اقراندن که بر آشکده بنا اندر **بیت** چو بوزین
 چون قارن رزم زن چو **خوآد** وکشواد لشکر شکن
 و بنا اندک و آتش نیده اطلاق اولور **بیت** چنان
 دید در خواب آتش پرست سه آتش بید فروزان
 بدست چو آذر کشب و چو **خوآد** و مهر فروزان
 بگردار گردا سپهر **خوآد** دضم فرس قدیمه نالت
 سنده در و تاریخ جلالیده نالت شهر فصل بهار در
بیت زخوآد کام توایزد و داد همیشه زاجت
 باد و هر یک یوم سکا امید **بیت** برون رفت
 شادان بخزدار روز نه نیک اختر و فال کینه فوز
خمید خمید زدن فعل ماضی دراکلدر و منحنی اولدر معنی
بیت وخواست کار دینم کند چو دیدم خمیدم ز راه
 کنند **خمان** خمانیدن دخی فعل مستقبل دراکلک و منحنی
 آنک معنای آنک متعصبی در **بیت** خمان شمارا بهین
 نماند خمانده هم پایدار **خمید** خمید زدن ماضی در صد آنک
 وینقولن و چکر مک معنای در که طاعده و صحرا ده
 و طاسده آواز چقر و چکر **بیت** همه دشت آواز شان
 می خمید همرفت تا شهر پیران رسید مجازا دنیا ده

مشهور اولی وصیت و صدا صاچه اولی معنای ده کلو
خود تولعه و دم نایقه در که جنگده باشد کیر **بیت** مینا
 و نیزه و خود و ببر همی کرد اسبش برآمد بابر **معنی**
خوار بابر آرزو یوکیدر که قوت و ماکل اچول اوله خوا
 خور دخی دخی ما خود در **بیت** اگر مصر یاز اکنم برگ راست
 شود خوار بابر همه زود کا **خشین** سار مار ت دیکلری
 دکرده چوق اولور **بیت** پیاده همی شد ز بهر شکار
 خشین سار دید اندر اردو بار **خشین** بوز رنگلو
 معنای در که عید و غیر دینور باز خشین کبود رنگ
 طوغاندر غایت ایله صیاد در و مقبولد رشمس **بیت**
بیت بهمد و نکشته رنگ ناز شیر زیان بدور او نبرد کیک
 جور باز خشین **خاور** مغرب معنای در **بیت** چو خورشید
 تا بان زکند گذشت ز بالا همی سور خاور کبشت
 مشرق معنای ده کلو رنه که باختره شرح اولندی
خوایک واورسی ایله خوان سالار معنای در که کیده
 چاشنی کیر یاسه دینور و عنند البعض طباخ معنای
بیت بزمود خوایکراں را که خوا بیارند و بنهند
 پیش کوا **خواله** خواله دخی ما خود در خواله سوه
 ویمک و شیمک معنای در **خوار** واورسی ایله
 به آرام معنای در **بیت** چنین گفت پس تا مور باخوار
 که این کیست کاید چنین خوار خوار **خوار** فتح خا و زار
 کیلان فریب بر ولایت **بیت** سور باختر تا بزم خور
 همی گشت لهراسب را سر تسر **خیر** خیر خیره و طوفان کوز

خنک آن کسی که بود پادشا . کنی را در دلدی پارسا .
دوری معتدل و لطیف و طریغ مناسنه در بیت همی را زد
تا بجا شد خنک بجست از بکوه بادی سبک .

مع الکاف الفارسی

خنک قاین آغا جید راندن اوقاید و ب تیر خنک دینور
بیت بر آورده آن تیر می خنک . گرفته کمان ببرد بخت
گاه اولور با کفر خنک دخی دینور **بیت** خنک می که بیکان و
ده سیر . ز ترکش بر آورد کرد دلیر . و آنرا ایردخی
دوزب زین خنک دینور **بیت** زاسبان تاز بزمین
ز بر کستوانهای و خنکان **خنک** بکج مناسنه در
و منازل شمس قدح بر منزل در غریبه ایگینه دخی
سر طاک دینور **بیت** چو سر بر داز برج خنک شید
چرا گشت چون روی روی سپید **خنک** کسره خا و سکون
نون ایله قرآند که بیاضنه بر سواد مختلط اوله غریبه
اشبه دینور **بیت** بنارک ز پولاد سبزش کلاه . فرخ خنک
و بر کستوانش سیاه . نقره خنک بیاض قرآند که هیچ
سواد اولیه غریبه اشبه قرطاسی دینور نقره کوشش
و قرطاس کاغد در سلیمان بورد **بیت** نقره خنک صبح را
در تاخت سلطان خن . ساقیا کلون کینت را بمیدان
در فلک . سبز خنک طوره قری دیدگری آند که سواد
بیاضنه غالب اوله غریبه احم دینور فتح همزه و جاره
و تشدید میم ایله الفوری بورد **بیت** هم سبز خنک چرخ فلک
بارگیر اوست . هم دشتگاه بزمین دشتگاه اوست .

خنک زیور پول پول بیاض و سواد نقطه لرزان آند
غریبه انتمس و ابلج دینور مسعود سعد بورد **بیت**
باز یور کردان کار زار . با مرکب ز خنک زیور . خنک
آه مخصوص دکلر مطلق ابیض مناسنه ده اشتغال
نته که شاعر بورد **بیت** قوس قزح گشت کمان و ارکوز
از دو طرف خنک پی و سرخ توزه . خنک بت بر صنم شهرت
بامیان طاهر نیک بر سنده اولور سرخ بت دخی بر صنم
یائنده اولور بامیان بر ولایت غزنه ایله بلخ ما بینده ایله
اولور انساب سمعائیده بویله مذکور در که بامیان بلده بین
بلخ و غزنه با قلعه حصینه و القصبة صغیره و اما المملكة
فواسقه جدا و با بیت ذابفت الهوار با سا طین مرفوع
منقوش فیه کل طیر و خلق علی وجه الارض تبتا به الدعا
وفیه صنمان عظیمان لغزانی اجیل فر اسفله الی اعلاه
احدهما یستوی سرخ بت و الآخر خنک بت قبل لغزانی
مشکها سیف الدین اسفونکی بورد **بیت** مردم نادان
اگر حاکم داناستی . شحنة یونان بدی خنک بت بامیان

مع اللام

خوچال فتح خا و جیم فارسی ایله کوجکه قوغه در خوچال
ضم خا و فتح ما ایله کچ و اگر می مناسنه در **خوچال**
فتح ایله اوکوز در یسی نک طولوسی التون معاشنه

مع المیم

خوام فتح خا ایله بشارت مناسنه در **بیت** یکی نامه
فرمود نزدیک سام . سر سر درود و نوید و خوام .

آوردن دخی بویور **بیت** سپهر ازان گفتا گشت رام
 زینجا بهر با لوبد و خام **خام** کسرا ایلک ایکی معنی و ایدر
 بری خا ایلک دن فعل امر و اسم مصدر در و بر کوزل و خوش
 صورت معناسنه در **خیم** فتح خا ایلک خیمه زن مان خود در
 اکملک معناسنه بش معناسی و ایدر بری بولکم معناسنه
بیت هم بند و بیچ و هم تاب و خیم و بیچ و در عینش
 و کم نمانی که و طاق معناسنه در **بیت** در و جهان دین
 بر تو باد و خیم جوخ کرد و زمین تو باد نالت ایوانه
 معناسنه در کمر ایوانه ایلک اولغله ایوانه خیم اطلال مجاز
بیت نزالک بد و اندک و طاق و خیم نزالک نکار اندک
 بیش و کم غنچه دخی بو مفاده سولیمشدر **بیت** سبه
 بهلوا بود با شاه جم **بیت** خیم اندک و شاد و خیم بهم **بیت** رابع
 کند حلقه سید که بو غازه که بو مفاده تشدید میم جایز
بیت و اخواست کار دیم کند چو دیدم خیمدم ز راه
 کردند **بیت** کند رنقر اک بر شست خیم خیم اندر خیم و روی
 کرده و نرم شست بونده عدد در التمس معناسنه
 یای قولید که کوش بند اولد و خیم بر دین اشاغیدر
 یای انجاسی طرفین دن فر شو بوشو طوغری کور بنور
بیت چو جب راست کرد و خیم کرد **بیت** خوش از خیم
 جوخ چاچی نجاست خیم خیم خا ایلک کو پدر تو جدن کو پیک
 دوزین کوس در **بیت** بوزمود با بر درن کا و دم
 زدند و بستند بریل خیم تو جدن اولغله رو بیند خیم دخی
 دینور از شاه الله تعالی محکمه ذکر اولور **بیت** بش معناسنه

و ایدر بری سحیت و طبیعت معناسنه در لغوی نه بولفظ ایلک
 واقع اولمشدر **بیت** در خوی بد آنکه خوانیم خیم که با او انداز
 دل از دیویم نمانی زخم و جراحت معناسنه در **بیت** زود
 بر خیم و بکست بند هم بند و پابند کیسو فکند نالت کوز
 چنانخی معناسنه در تنه که منجیک بویور **بیت** دو جویه روان
 در دمانش زخم دو خوس زده برد و چشمش زخم رابع
 بغرسق و شکینه کازندوسی در تنه که شمس خوی بویور **بیت**
 خصمش ار که خور و عجب نبود که سکا ز ایلچه باشد خیم
 خامس اسک پنبه دن طوقمش جوال معناسنه در **خام**
 اوج معناسه و ایدر بری بشامش خند بخت در مجازا
 به بحر به معناسنه کلور نمانی دباغت اولنماش کوز در نالت
 کند معناسنه در **بیت** بهر سو که خام اندر انداز زمین از لیرا
 بهر دخی اصلده دباغت اولنماش کوز کند راندن
 ایدر لر تنه که بوبینده اصل اوزر به کلمشدر **بیت** بهمخت
 کان خام خیم کند به نیر و زیم بکسلانش بند شیخ زکات
 دخی بویور **بیت** دیو بند و خیم خام کند کوه ساید بر زیم
 سمند **خیم** خیم خا ایلک کسری دخی مرویدر سموک در که بوز
 افرع بیده محاط دینور **مع النون**
خان پادشاه سم قند و پادشاه چین و پادشاه کشار
 هر کم اولور سه و اولوبک و پادشاه معناسنه ده کلور خانه
 او معناسنه ده کلور **بیت** که آیه بشاد سوی خان مره
 چو خورشید روشن کنه جان مره سه روز اندرین خان مره
 شاد باشی می نوش خور و زخم آزاد باشی و کار و لای

و فاضل غریبا معناسده کلودر خون معروف و باقی قریب
 و خصم معناسده کلودر القابته طم و دم مضمونید زنده
 و ترکیده دخی دم ایله قان قرابت معناسده کلودر
 تو با او چو پیوسته خون شوی ازین مایه مردم باخوشی
 بدو گفت زخم ترا هر خون بجنبید و شد مردار همون
 بخون نیز پیوستگی ساختم دل از کارایران ببرد ختم
 نهانش بین اسکارانو چنین دانه و ایمن مشور و بخون
 سپید سیاهش را خواند که خون و می و مهرش را نفت
 برین دانه از دیکه رهنمون که مهرش را نیست از مهر خون
خون اسب و شان عقایدند مردم الا خون معناسده ابتدا
 منشأ از اسب با حق و غدر ایله قتل ایدوب فانی بود
 و و یکجای بدن دم الا خون پیدا اولد دیو بیایلیک بیت
 بساعت کیاهی برآمده بود بدانجا کجا طشت شد سرگون
 کیا را دم هم کنونت نشا که خواند و را خون اسب و شان
 بس فائده طبعی را هست که هست آن کیا هلاک از خون
خفشان بر نوع پنبه دار قفا ندر که جنگده زره او شده
 کیر لقا کند دخی دیو ریت زره بود و خفشان و بیر
 ز کلک و زنجیر بود تنیها جهانبخور در زیر پولاد بود
 بخفشانش بر تیر چو باد بود **خاشاک** قاتل قوی و قیام مستحکم
 مستقبلا تنده بین زایه تبدیل اولنور ریت دو صدر مرد
 بنواز مبان نشان بخاست بزمود نشان که بردست است
خواستنی و اورمی ایله استمک و طلب معناسده در و آل
 و جرم معناسده کلودر مستقبلا تنده کسین مایه تبدیل اولنور

مع الواد

خون فنج خایله اوج معناسی دارد بر سر مشق او تندر که
 عریده لبلا ب دیو و بر بیان او تندر که اکن ار سنده
 یا با نچه ده کند نغ بریر قوت بولس و دیو قوروب بیانه
 از لریت کراید دل که رستم بود پیش رویه تا ندرین
 بوم و بر خار و خون کنون رزم از جاسب را نوکنم
 بطبع رو باغ را خونکنم بکیتی صد تشکده نوکنم
 چرا از ستمکاره بی خونکنم و بری قره چاو معناسده
 بنار انجمن چوب او ز زنده چوب بنا ایدر لرنته که
 شمس فخری یور ریت هر که تطییب کند اساس علوت
 چرخ باید که باشد او را **خون فنج** خا و ضم نام ایله مقور
 و معرفت معناسده در ریت بهشتیش باید که خستو
 ز کفتار و پیکار یکسو شوی تو خستو شو آرا که هست و
 بکیت رو خرد را جرای راه نیست **خشنو** ضم خا
 و سکون شین معجایله راض و موافق معناسده شود
 مخفقد ریت خردمند دم بیکسو شوند و لشکر بدین
 خشنو شوند **خام کاو** صغر که بی دباغت در یسند اولان
 قریب جدر که انکه ضرب اولنور ریت همی کوفت بر کفت و
 خام کاو چنین تا ناندش تی که هیچ تاو بیارند و بر کفت
 خام کاو زمان تا ناندش نیرو و ما و خدیو کسر خایله
 و قیل بالنظم خداوند یعنی مالک و افندرو پادشاه
 و وزیر معناسده در ریت بکار آوران دانسته کت خدیو
 بدادست و منکر بوزمان دیو **خسر و** ایکه پادشاه یکم

بر طبقه ناله در که ملوک اشکانیان در خسرو این بلاس
 بن فیروز این هر فر این بلاس این بهرام بن شاپور
 اشک این اشکان این دارادر یکی بل پادشاه اولی
 و بری طبقه را بعد از که ساسانیان در خسرو و یزدت
 ایله مشهور در احوال پرورده شرح اولند **خو** فتح خاتم
 یا خطی ایله خود و دخی لغت تو کرک معناسنه در که
 عربیده بصاق در **خیزد** و فتح خا و با و سکون را از
 و ضم دال ایله جعل بو جکیدر پس بیور **بیت** آن در
 بن که باز بلغم و حیوت همچون خیزد وی که شود ز
 پنج **خو** فتح خا و ضم تا فرشت ایله بر حیواند که بویون
 النفس شیان در اینجی سلاطین ده بولور حاطنه زهر
 تاثیر آنم و زیر اکا قریب اولسه او زرنده عرق ظاهر اولو
 شوق اولنیه ایچی طاس که در اینجده نقوش غریبه و تصاویر
 عجیبه وارد اول حیوان تعبیه درت قول وارد
 چین ده بر صغور و راجع و مشهور بو قولدر نامه ایله
 بیک بیلدن صکر بو یوز را ولور نالت کر کن در رابع
 چین صحرانده بر قوتدر غایت ایله بو کدر **بیت** چهل
 تنک بار از ملع خنوه زکو مرده افسر ز کج بهومع **البار**
خاشه خاشاک معناسنه در **بیت** نه کویا زبان و نه جویا
 زهر خاشه خویشی پرورد **خنج** ضم خا و سکون نو خیم
 عربیکه وقت از زاده اوله آواز در کرک ارکله کرک لشد
 بعضی اول حالد لفته تحمل ایله میوب جاغر **بیت**
 بوقت جهش یکی خنجه خاست تو کوی که کا و بغیر

خیشنه خیشنه دن اسم مفعولدر مشهور و معروف معناسنه
 خیشنه اصلده بنقولون و صد ایلمک معناسنه نه که فعل
 ماضی ده شرح اولندی **بیت** یکی شادمانه بداند رجا خیشنه
 میا کمان و **خیشنه** زنه نیز بر خاستست از آن
 انجمن و تراخو استست **خیره** فتح خا و کسر نون ایله
 مجموع و منضم اولمن معناسنه در جیم و با ایله ده مضبوط
 نه که ذکر اولندر **خیره** او یوشمش ال و این و قاشمش
 کوز و طونق معناسنه در **بیت** کجاسته بدکیو و کوز
 و طوس شده خیره زغم دو چشم کیوس و کجوج و
 معناسنه ده کلهور **بیت** همه پیش من پوی پوی آمدند
 چنان خیره و جنگجوی آمدند و پیوده و عجت معناسنه
 کلهور **بیت** نه بی ز کردان جگریزه مکن خیره با جرخ
 کردان سینه و یورغون و فرو مانده معناسنه ده
بیت چو جمشید بر باد بنشست و راند بدان کز نو
 خیره بماند **خو** استست خواستن دن اسم مفعولدر طلب
 و مال معناسنه ده کلهور کرک متاع کرک نقد اوله **بیت**
 دلی که خود کرد و آراسته یکی کنج باشد پر از خواسته
خودکام کند مراد را وزره اوله موجب مغرور معناسنه
بیت نویسد بهر کشوی نامه بهر تهر یاری و خود کام
خله فتح خا ایله درت معناسی وارد در بر کج کویرک
 و فردی اغاجیدر که کمی برده او تور دفته الخله دوز
 یورودر **بیت** سر بادبان تیر بر کاشتی خله بین
 ملاح بکذاشتی و بری مفاصلده و اعضاده اوله

صاحبخیر که وجود ضرر و اغورته که مسعود سعد بویور
بیت رویا تابان زخمش اندامها بیجان ز بعضی کویا
 دارند بادلقوه و دروخته و بر راجی سگ و نیز نشسته
 که انگله دور نیلور اکنه و جوالد ز و درفش که نشسته که شیر
 بویور **بیت** آدمیازا سخنی بس نبود کا و بود کش خله
 در پس بود و بر صاحبجو مغاسنه اسم مصدر در تته که
 ینه میر خسر و بویور **بیت** چو رخش سنان بره افراخته
 خله در دل انجم انداخته بو معانی خلیدن دغ مانخود
 صاحبجنس و اکنه بازمین و جوالد زایکه دور تمک و مشک
 مغاسنه در و فعل لازم دخی کلور ملاروم بویور **بیت**
 که منافق خواش این نام دون و همچو کردم میخله
 در اندک و غله ضم خایله فتحی دخی مرویدر تشدید لام
 دخی لغتد رویکد دخی درت مغاسنه و اردر بر غلغله
 و اصوات جمع و هذیان مغاسنه در **بیت** بر آرد یکی باد
 به زلزله ز کیتی بر آید خروش و غله و بر خاله و بول
 مغاسنه در **بیت** چو شیر اندر آمد میان رم و رم ز مکه
 شد ز مردم غله بو بیده قافیه ده نظر وار در وری
 بتک و کم شده مغاسنه در تته که غنچه بویور **بیت**
 او را و را در آیه کرده مهر او را ز دل خله کرده
 و بری سوک مغاسنه در که برون دین چو غریب کجا ط
 دینور تته که غنچه بویور **بیت** چو آمد زان برون
 بدان ماند سر خش که ازیننی سقلایه فرو آید همی خله
 خوشه صلح و باش در و منازل فلک دین بر منظر لایکینه

عبدیه سبکه دینور **بیت** بکشت اندرین نیز کردان سپهر
 چو خورشید از خسته بنمود جهر **خوارمایه** کم قدر و بی بهامع
بیت بجای سبک گفت آنکسی شهریار که این روز را خوارمایه
 اگر صد شود کشته یا صد هزار نی خویش را خوارمایه مدای
 و و شاه دو کشور چنین کینه دای بر فتنه با خوارمایه سوار
خسته ایکی مغاسی و اردر بری خستن دغ اسم مفعول در
 مجروح مغاسنه مریض و بیمار خسته دید کلر مجاز در وری
 چکر دک مغاسنه در که فواکه ده اولور تته که میر خسر و بویور
بیت لب رطب خوانی و آنکه خسته از دغان کنی خسته
 از دغان مرغ کن کر رطب میخوانش **مع الیاء**
خستکی جواحت و باره مغاسنه در **بیت** هم دافتر گشته
 بدرید چاک و هم خستیکه باش بر بست پاک **خسر و** نفیس و
 پادشاهانه و بیکدر بولست شی مفتخر و امر معتبره و سقا
 اولور کیانی و پهلوانی دخی بویله در **بیت** می خسر و انجام
 بلور کسارنده را داد با فروز و زور **خوی** فتح خا اشتهام خسته
 ایله بدخ دغ خارج اولور قدر **بیت** از ایشان روانه
 خوی چون دورود
 کسر خایله قریه و تولم مغاسنه در اصل خیک در **بیت**
 بتادی دران شهر از فرخی هم مست کشته و لیکن زخی
باب الدال مع الالف

دارا ناسع ملوک کیانیان در این بهمن این اسفند یار در
 اون درت بیل پادشاه او که اسکنه شکنده قتل او کند
 قصه سی مشهور در و داشتن دغ صیغه مبالغه طوبی

و حفظ ایوبی معناسنده کلور **مع الباء**
داراب دارای مذکور که پدر پدر و والد که هماره است
 کند بر رنوز داراب حامل یکی بهمن هلاک او که هماره
 پدر و صیتی ایل پادشاه او که وضع حمل ایوبی که
 کندینه غالب اولوب او غلنی بر صندوقه قویب دریا
 بر اقدی یکا ز صو کنار نه یکی اول صندوقه کور ایوبی
 او غلنی آلدی صوده بولمخله اسمی داراب قود حد
 بلوغه کله کوه اول کارزک صنعتی سر فرو ایوبی سلاح
 ادمانه مشغول او که والد که هماره بر عسکر که روم شکسته
 کوند مش ایوبی داراب انکه منضم اولد بعد الرجوع اول
 عسکر که سر داک داراب یک داراب یک مشاهده اندو که
 بهادر غلنی هماره تقریر اندکده احوالی تفحص ایوبی او غلنی
 اولد و غنی محقق بلو کند حکم سلطنتی اکا تفویض ایوبی
 جمله سلاطین جهان اکا رام او که فیلقوس رومی قرین
 آکوب کننده دلمان او لمخله نینه پدرینه ارسال ایوبی
 اول فر داراب دن حامل ایوبی وضع حمل بفرقه فیلقوس
 او غلنی ردید داراب اون ایوبی بیل پادشاه اولد و غنی
 دارانام او غلنی و له عهد ایوبی **مع التاء**
دخت دختر معناسنده در بیت کزیده دلم دخت مهراب
 ببارم ز دیده بهر آب **دشت** معنی و ترکسانده بر
 ولایت در و تبریز ایوبی اربیل مابیننده بر شهر در و صنفه
 بر قریه در و شیراز ده بر موضع که دشت ارزخ ایوبی
 مشهور در **دست** معنی و له معناسنده و کار در بری برقا

اسباب و ملبوس ثياب معناسنده در که بربیده حله و
 بذله دینور **بیت** یکی است جامه پوشیده و **بیت** بدانجا که
 کفنی که جانش بگفت ز کستر دینها شتر و ارشت **بیت**
 پوشیده هم زدست **بیت** مانع کوه و قره و یول معناسنده
بیت چومینده سر آید بتا بیدرگو **بیت** بدیشانه سپاریدر یک
 کوی **بیت** یک امشب بگوئیم دست پسین که داند که دید
 باشد جز این **بیت** ناکث بر دفعه اولون و لعب معناسنده
 قمار بازی باندازه مهر و قدرته که سنایه بیدر **بیت**
 در باختن قمار بدوست **بیت** در اول دست کمن دغانه
 شیخ نظامی دخی بیدر **بیت** دلا چند ازین باز بکنجین
 بهر دست رنگی بر آیمختن **بیت** دست خطر رهنی جوق اول
 بعدر که مخاطره سی اوله دست خون قتل ایوبی اولد و غنی
 ننه که خاکانه بیدر **بیت** در قره زمانه قنادی بدست خون
 و اما کجبتین که حریفیت بس غام **بیت** رابع طرف و
 معناسنده در **بیت** ز یک دست رسم برآمد زدست
 ز کرد سوارا هو تیر کشت **بیت** زدست در کیو کورد زو
 طوس **بیت** به پیش سپاه اندر گو پیل و کوس **بیت** دلماده برآمد
 ز قلب سپاه **بیت** ز یک دست دشمن ز یک دست شاه **بیت** شمس
 صدر و پیشگاه مجلس معناسنده در **بیت** نشسته است **بیت**
 دستانه سام **بیت** مکر بسته بر در کشتن خاصم عام **بیت** سادگی
 جنس و نوع معناسنده در **بیت** که شیخ نظامی بیدر **بیت**
 سه از قصه آرزوهای خویش **بیت** سخنها زهر دستی آور
 پیش **بیت** خواجه حافظ دخی بیدر **بیت** که نوزین دست

به هر دو سامان دارند. مخ بآه سحر زلف مشوش دارم.
 ساقی اراده ازین دست بجام اندازد. عارفان را هم در
 مدام اندازد. تو معنی از کلمه سبیله مقید اولمغه حذف
 نکرده که سحر بورر بیت ازین مپاره عابد فری. ملک
 صورت طاوس زیبای. سلا ساوچی دخی بورر بیت
 قضا تا مه طفلان فلک امید بد جنبش. نحو ابانیدری
 ماهی درین کهواره مینا. هرست هم جنس و هم نوع
 معناسنه در تته که سنای بورر بیت بارنا جنس تخم خواب
 آمد. بار هرست پار آید. جنسیت ده موافقت
 اولمغه هرست موافق معناسنده کلور تته که خلا
 المعانی بورر بیت هر چاین کرد در خاطر قضا هرست
 شد با او. هر چاین کرد اندیشه قدر همه استا آمد.
 خواب حافظ دخی بورر بیت که دهد دست این غرض
 یارب که هرستای شوند. خاطر مجموع مازلف پریشان
 دست عبیده لوتیب ایله آلت معناس و ارد بری
 و دشت در ثانی لباس و نیاید ثلث کاغذ و
 رابع صدر مجلس در و قاموسه انجن بودت معنی
 مذکور در خامس جیل و مکدر سادس او نیامی و
 لعب در جوی مقام ثلث و عشر بنده درت معناس
 جمع ایدوب دیمندر که تم فال نشد تک الله الست
 الذر اعاره الست فقلت لا والذر اجلسک فی هذا
 الست ما انا بصاحب ذلک الست بل انت الذی
 تم علیه الست اول لباس در و ثانی صدر و مجلس

و ثلث جیل در و رابع لعب در غالب اولان تته که
 الست و مغلوب اولان تته علیه الست وینور
 قازن و تبخره معناسنه کله و کله مولد در مغرب کله
 تته که سلیمان عبید کجن قضا ایله ملقب اولان رابل
 دیو آیدوب و ب یومندر شعر ما مال قضا الست
 مخ فعلیه. غیر سخام الوجه و السخط. و لک عین
 علی رنجه. و انقلب الست علی القطر. دست ثانی
 انجن صدر دیو معناسنه در و دست اول و ثانی
 نوریه طریقی ایله به صدر دیو معناسنه در.

مع الجیم

دم آید صولجی و افورجی و متنفیس معناسنه در بیت
 بد و گفت کای بدین به بها. بین آن دم آید نزار دما
 آید مدهزه ایله کین و چمک معناسنه مع الحاکم
 در و افق فتح دال و سکون را ایله ایکی معناس و ار
 بری اول حسنه در که هر کون صحنه توجهی زیاده اول
 قبری درشتی و غلظت و شدت معناسنه در و افق
 ضم دال ایله دخی دخی حذف و او ایله لغتد بر او تکر

مع الدال

اندخ حصیریدار
 دار و برد کرد و معناسنه در دار اصله طوت معناسنه
 و برد فتح با ایله اسم فعل امر در صاول و او راغ او
 معناسنه حکام فر شو سنده عظمت انجون بو الفاطمی
 دیملکه کله و احده حکمنده اولوب شکوه و عظمت معناسنه
 اولک بیت بوسیدر تم سلیح نبرد. باورد که رفت با واک

دند فتح وال ایله ایله و بک و خود کام مغاسنه در بیت
 بخواند انگهی نذر کرد نذر از همه یگانگانی چند را در خود
 لایق و نذر از مغاسنه اسم مصدر در خوردن در بیت
 بایر از اگر چه چو او مرد نیست بجای سیاوش در خوردن
 دستبرد فقر و قوت و غلبه مغاسنه در دست ایله بردن
 و کبدر بر داسم مصدر در بیت بدین شاخ و یال و بیا
 دستبرد ز تخمی بود نامبردار کرد در نذر کسر دال ایله
 دهر و در کار مغاسنه در بیت بدین هر یک ز باج
 و ساوه نزارند با ما به پیکار تا و دانستونند دانستند
 و اهل معرفت مغاسنه در بیت بود و دانستونند و اهل
 پهلوان نه بیند کس سیر ازینجا چو دانستند زنده در ستم
 اسمیدر اسمی بالکند دستان و زنده بزرگ مغاسنه و صغیر
 دستان اصله حیل و مکر مغاسنه در بیت نهادم
 نام دستان زنده که با تو پدر کرد دستان و بند

مع الال المعجزة

دانشاد عطا و احک مغاسنه در بیت بزم نمود و دانشاد
 داد بدوی بگفتش که ز نهرا ایدر میوی دیدم
 ماضیر او فور مک و یل اسمک مغاسنه در بیت
 سیاوش بدشت اندر و کور دید چو باد از میان
 بردمید و تنفس و صولومنی مغاسنه ده کلور مجازا
 ششک و قبر من مغاسنه ده کلور بیت چو رستم
 پیام سپید شنید چو دریای تش ز کین برد میدی
 و اضطراب و چالفتن مغاسنه ده کلور بیت چو رستم

جوشان زمین بردمید چنان شد که کس زور مال
 ندید و صباح غمق و روز اوت بتمک مغاسنه ده
 کلور در و تخت و دعا مغاسنه در بیت اگر میگذر
 بایدت زاب روده فرستاد باید ز کشتی درود
 و انبیاده صلا و سلام مغاسنه در و با ایله مرکب
 اولوب بدرد او و لور سه سر چی ذکر اولند در و
 لفظند ماضی دفع کلور در و دن اعاج یونمنی اوکن
 بچمک مغاسنه ده کلور و اسم مصدر دفعی کلور بچین
 مغاسنه بیت کاجل تیغ الماس آورده بود در و ترا
 داس آورده بود و آفرید فن موسیقیده بریده
 و تعبیه در بیت سر و با و از چون بر کشید که انگش
 خوانی نو داد آفرید در آ باد ضم دال ایله کجس و بید
 بر کج در بیت چو کشتا کج در آ باد را و صی کرد و در
 کشاد را مع الال

دستوار ال دکنکیدر که قوجه لاله طوئب یور
 بیت که پیش تو دستان سام سوار بیامد چنین
 خوار با دستوار در و کر ضم دال ایله تجار و خراط
 مغاسنه در اصل در و در و در و داسم مصدر
 یونمنی مغاسنه بیت بزم نمود و دیگران آورند
 نزار چو بکرا آ آورند و طایغ مغاره سی
 مغاسنه در نه که اسدر یورر بیت کبی پر دمار
 و شکسته دره دمارش پاز کان ز کیره دستوار
 دست ایله وردن و کبدر بش مغاسنه و ارد در بی

قدرت و قوت صاحب دیک در بخور و فرود یکی مرکب
 بو معاده سکون تا و فتح و اول غنچه **بیت** به بنگاه
 شوم و سنور شوم رسته زین خستکیه با مکره تا نه فالو
 و رسم معناسنه در نه که ملا تا تنی بیور **بیت** چنین است
 دستور این زالی پیر که زهرت دهد چون چشاید شیر
 ثالث وزیر معناسنه در وزیر لره اجراء قوانین و
 احکام قدرت قاهره لرا اول غنچه اطلاق اول غنچه **بیت**
 یکی مرا خود یکی پور بود که هم پور و هم پاک دستور بود
 رابع نمونه و اورنگ معناسنه در دستور العمل دید
 بو معنایه در نه که خلایق المعانی بیور **بیت** خداوندی
 که فکر تو دستور کنند نقشند از طراز از فلک صوت
 باق خامس افق و اجازت معناسنه در نه که خیر
 بیور **بیت** بصد نو میدار از خود دوریم داد
 بر آهنگ سفر دستوریم داد معز به انجی قوانین
 مشتمل اول دفتر در نه که قاموسه مذکور در دستور
 بالضم النسخه المعموله للجما عایف معنها تحریر با اصله
 فارسی اما فارسیده بو معنی موجود اول و غنچه مطلع
 اولدم احتمال در که تعریب اولند فده بو معنایه وضع
 اولمش اوله زیر تعریبه نقل معنای اصل شرط و کله
 جایز در که قبل التعریب بر معنای اوله و بعد معنی
 آخره وضع اوله نه که محلهه مبین در وضع دال
 اوله و غنک وجهی بود در که فعلول فتح فایله لغت
 عریبه موجود دکلر تعریب اندک کلمی اغلب و زانلر

موافق ایدر لر **بیت** علی وزنه غیر مندرسانده بر شهر
بیت به کابل و دبر و مای و هند روان همچنین
 سند دار سنون و درک اوله اغا جدر کرک سقف درک
 اوله لکنه که بو بیت در **بیت** دوم دانش از آسمان بلند
 که بر پای چوشت به دار و بند کرک سیاست اغا جدر
 نه که بو بیت در **بیت** کشان بیز کیور از بر دار
 بسته سوی چاه سار و داشتن دغ فعل امر دغی کلور
 معناسنه معنای اول دغی بو نذر تا خود فرجنگه بری
 برینی تشبیط و الهاب همچون استعمال الفاظ دند زو
 اول الفاظ درت مذکور در **بیت** برآمده و دار
 و بخش نه با اسباب و نه با مردمن یعنی ویر و طوط
 و صفه و قیل ایله اصوات بلند اوله **بیت** مدار ضم ایله دلم
 آردن مرکب در عسکر صوکیدر که عریبه ساقه دینور
بیت چو مدار برداشتی پیش رو بمنزل رسیدی
 هم نویسد و دیگر منازل فلک دغ برج جوزا در **بیت**
 چو پیدا شد از چادر عاج کون خور از بخش و دیگر
 آمد برو **بیت** دیور کسر دال ایله بود دغی خرابی کجمن و ک
 بر رسید **بیت** در کج کش نام او دیورست بر از خضر
 و کور و زیورست **بیت** کاتب و نویسنده معناسنه
بیت دیر خردمند بنوشت خوب بدید آورید
 اندر و زشت و خوب **بیت** دمو رفح دال ایله بر مبارزید
بیت وزان سو پیچید سوی دموور که فتنش بر و کرد
 بزور اصل لغته آواز آهسته و نرم معناسنه در

دما رفتح دال ایله نفس مغسانه در دما را زو بر آورد
 هلاک آنمکن کنایه در **بیت** نور سالی از رستم نامدار
 نخستین رخ ازوی بر آرم دما را اصل دم ایله آردن مرگیدر
 دم نفس در مجموعی دخی نفس مغسانه در نه که گفتار و
 دیدار و پرستار و خواستار و رفتار بو منوال و زره
دادار حاکم عالم مغسانه داد ایله آردن مرگیدر **بیت**
 نخست آفرین کس بدادار پاک کز ویست نیرو و هم زو
داد در مثله اصل داد آورد در تخفیف اولنشد **بیت**
 نهمن سور آسما کردی همی گفت کار داور را **بیت**
دستگیر ال طوبی معین و مساعد مغسانه در ال طوبی
 اسیر مغسانه ده کلور **بیت** هم پیش رخ دستگیر آورد
 بناید که خسته به تیر آورد **دیدار** دید ایله آردن مرگیدر
 دید اسم مصدر در دیدن مغسانه نه که نظامی بو **بیت**
 نامی بخت بینی اندر جام دید باید هزار غوره خام
 مجموعی دخی دیدن مغسانه کلور نه که پرستار و خواستار
 بویله در **بیت** اگر هست خود جار گفتار نیست ولیکن
 شنیدن چو گفتار نیست کوز نمک قطره مغسانه ده کلور
بیت کوز تو بدیدار ناید گناه باند بتو آج وخت و کلاه
در یوسف فریانی دو چشم از زمین سوی دیوار کرد
 زلیلی ز دیوار دیدار کرد یوزالت ظهور و لغله
 یوزه ده دیدار دیور نه که سعدی بو **بیت** دیدار
 می نایه و پر بهز میکنه بازار خویش و آتش بانیز میکنه
 و ملاقات و کور شک مغسانه ده کلور **بیت** یک امشب

بگویند دست پسین که داند که دیدار باشد جوا این
دما ردام ایله آردن مرگیدر الف محدود یایه
 قلب اولنر صیاد مغسانه در **دستیار** معاون و
 مساعد مغسانه در **دیدار** ایکی دال فخی ایله هر
 سکرچی کونی همیدر **دی** بھر فتح دال ایله هر آیک
 اون بش کونی همیدر **مع الزاء**
در کسر دال ایله قلع در دز دار قلع حافظی در **بیت**
 به پیرام دز یکی راه نیست و کر هست از ماکس گاه
 نیست **در** فتح دال ایله کسر ایله ده مریدر و زاء
 فار سیدر خشم در و تند فراج و سودا و طبیعت و صغیر
 ضم ایله اولور به مغسانه در که غریبه غده دیور
در فتح دال و سکون را ایله یو مغسانه در کرک
 بزده کرک اغاجده کرک کله سرده در زکر خیاط
 مغسانه در بوکا منسوبدر **بیت** هم در زکر گرفته
 بقیر بر آلوده بر قیر مشک و عیبه یارق و شکاف
 مغسانه ده کلور نه که سنایه بیور **بیت** کمر کیر
 خیره لرز بود کینه کس فراخ در ز بود **دیر یاز**
 بطی احو که مغسانه در یاز ان شاء الله تعالی مخلنده
 شرح اولنور **بیت** اگر چند باشد سبب دیر یاز برو
 تیر که هم نماند دراز زمان گذشته و قدیم الایام
 کلور **بیت** که هم خویش بو دنداز دیر یاز که داماد
 بد کوسه افراز **دما** ز فتح ایله و زاء و عیبه و فارسی
 مریدر بانگ و لغوه مغسانه در **مع التین**

داس اوراق معنای در که غریبه منحل دینور است
 کاجل تیغ الماس آورده بود در و در ادا دل پرورده
 و آری به و بختی معنای ده کلوزنه که خلاق المعانی
 بیورریت داشت خوشه همه مسما شود بر دهنش که زنده
 پیش تو نیز فلک از منطق است **دایم** شکار و دهره معنای
 کلور **دوس** فتح دال و ضم با ایل که ز و چون معنای
بیت زیاد دوس تو کوه بلند شود خاک بغل افشا
 سمند منوچهری دخی بو معنای سولیمشدر **بیت**
 چون زنده مهره تیران دیوش شستم چون زنده
 بر کرده کرد و کا و سار بعضی اسافل شخص معنای
 کلور خوب نظامی تک بویتنی ایراد ایل **بیت** کرد و
 کشته کرد می افشاند که دم و که دوس می چنانند
دیس کسر ایل حرف تشبیه در مشبه به آخریه لا حق
بیت یکی خانه آراست فرخار دیس در و سدا
 کل اندام کیس **دس** فتح دال و حذف یا ایل ده لغند
 نه که عنصری بیورریت ندید و نه بیند ترا بچکس
 که رزم مثل و که بنم دس **مع الشین المعجمه**
درفش اوج معنای وارد بر تر نیز در که بشمخ نک
 و سراجک الهی در نه که میز خسر و بیورریت به پیش
 خارجو ی نیم نیم خلیده چون درستی در ادبی مانده
 در فستق ام و اسم مصدر در در فستق یلدر مع و
 در خشدن در نه که نظامی بیورریت **درفش** تیغ
 آینه تاب زده خنده بر چشمه آفتاب ثالث

علم و سجا قدر معنای نه دز ما خود در کلام آن دجی
 ظاهر اولور **بیت** یکی بر نهاده زیر و زده تخت در فشی
 در فشان بسازد رفت برش ماه زری و تو غش
 بزر بافته پر نیان در فشی آصلده در فشی فرید و علیله
 در فشی کا و یل دیگه مشهور بعد هر علمه اطلاق اولور
 اصل بود که ضحاک هر آموزنده ایلان شکسته عاصه
 ظهور ایدوب کمال و جعند راحت و حضور اولوب
 و جعی انجن مغر آدم ایل ساکن اولمغین هر کوف ایل
 قتل ایدر ایتفا کا و ده نام آهنگر بر او غلنی بو
 ایلچون قتل ایل کا و ده تک علم بخوم و وفی و خوصده
 مهارت اولوب ضحاک هلاکته رسد او زره اولوب
 ظفر و قهره مناسب ساعته و فوی وضع ایدوب
 ایسته متغول ایلک او کنه طوند و غی سخنانه تقش
 نظمند متضجر اول خلقه سر دار اولوب مذکور سخنان
 بر نره بند ایدوب علم ایدندر و خلقی بانه جمع بود
 فرید و نه معاونت ایدوب ضحاک بولوب هلاک ایل
 فرید و پادشاه اولوب اول علی فال طو توب هوا
 ایل تر صبع و ترین ایلک هر بار دشمنه غنیمت اندک
 او کنده کو تورب و فکله بر کانه ایل منصور و مظفر
 اولور داندن صکر هر کلن پادشاه اول علمه تعظیم بود
 انواع جواهر ایل فرین ایدر دیزد جزو زمانه کلنج که
 آخر ملوک فسد حد دز زیاده جواهر ایل موش و فر
 ایلد و قهره قاصیه ده مسلمانده نصیب اولد و کا و یل

الف و نون تاکید نسبت بچونند ز خسروانی و کیهانی کبی
دشکش بیتش معنای دارد در رتبی هر نشد که ال ایله آنگاه
 ملایم و آلی اولو کرک آت اولو نشد که بوبسته در **بیت**
 چو بیدار شد رستم از خواب خوش بر آشف بر باره **دشکش**
 کرک یایی اولو که کباده دینور نه که سلما بیور **بیت**
 طفل تخت نست پر تابی که جرخ کوز نیست چو کمان **دشکش**
 در قبضه فرمان نیست یا کز **دشکش** دخی دینور نه که
 سلما بیور **بیت** پیش زور بازو بیت قوس فلک شد **دشکش**
 ز بر پای همت مال بچا شد یاکال کرک غیر مذکور اولو
 نشد که شاعر بیور **بیت** **دشکش** جفا مکن آب خم که فیض او
 بی مدد سر شک در عدل نمیکند نانی اعیان یزدکنه
 معنای در که بیدر فاند الاغی دینور نه که شاعر
بیت فرقت میان آنکه از روی یقین بادیده بینا
 اندر روی با آنکه دو چشم بیدشکسته هر سوی آهی
 بظن و تخمین نالت قریح معنای در که بیدر
 دینور نه که نظامی بیور **بیت** دستخوش کس نیم از بهر
 دشکسته میخورم از دست رنج **وله** پایکه عشق نه ما
 کرده ایم **دشکش** عشق نه ما خورده ایم **دست** رنج
 صنعت و حرفت معنای در که اندک بهین حاصل اولو
 نشد که سلما بیور **بیت** بیا موز فرزند را دست رنج
 و کردست دگر چو قارون بکنج رایج که او دین معنای
 که احسانه ال اوزادر خامس سیر معنای در که اندک
 با غنور **دشکش** غنور و لادن کیه الده اوینا دگر بی

نشد در که مجازا طبعه و مسخره اولان که به اطلاق
 نشد که بیت نظامی ده ذکر اولندر **دشکش** فتح دال و سکون
 خایله ابتدا و آغاز معنای در **دشکش** شمشک و برق
 معنای در و درخشیدن فعل امر دخی کلور **دور** **بیت**
 چاووش معنای در که حکام فر شو سنده حلقه بولفظی دیو
 اوزاغ ایدر مجازا النده اولانیزه به و اغاجه دخی
 اطلاق اولو طرفه سنانی دارد آه معنای
 بوکاتبیه طریقی ایله در **مع الفین المبحه**
 داغ طواره و غیره نشان بچون اولان یا قیدر مجازا
 حرفت و الم معنای ده کلور **بیت** ز چنگال شیران دست
 غم دریده برودل پرازداغ و گرم داغ اصلده
 نشد و علا معنای در نه که نظامی بیور **بیت** صید چا
 خور که دغش نمائند روغنی از بهر چاغش نمائند **دغ**
 فتح ایله او تسر و اکین سیر معنای در نشد
 قل بنهین که به دخی دغ و دغسر دینور **مع الفاف**
دغ قنقذ وزنه اوزره زنبور سیاه معنای

مع الفاف

دین کسر دال ایله لفظ عریذتر کیده اوکسه دبدگر
 یلمشک نشد در که انکله قوش طوطیلور **بیت** سرینک
 نابوت کردند خشک بدین و بموم و بغیر و بمشک
 سرش را بدین و بمشک و کلاب بنویدین را بکافو

مع الکاف

دماک متحاک اسبیدر ده ایله آک دخی مرکبدر نه که

شرحنده ذکر اولند در ک فتح ایله ایزطوبتین بر معنای
مع الکاف الف

در هفت کنگ فتح و کسر دال و سکون زار فارسی
و فتح کاف فارسی ایله قدس شریف اسمیدر بیت
کنون سلم جو یای جنگ آمدست که یارش ز در هفت کنگ
آمدست در آهنگ بد آهنگ و بد خوی معنای
بیت در آهنگ و خود رای خواندی مرا نکوی که
این سخن مرزا اصل بد قصد در انسانه خصوص دکل
نه که عنصر بیورر بیت یک خدنگ در آهنگ جنگ
و کاتنگ تو بر پلنگ شیخ و بر نهنگ در یابار دو آهنگ
مطلحه و کلخن ده توتن چقا جی بول معنای

مع اللام
دوال قایتس معنای در که اندن قوشن ایدر لک
بکیریم هر دو دوال کمر بکودیم جنگی دو پر خاشخ
آندن کند دخی ایدر لکند دخی اطلاق اولنور
ز قراک بکشد و بچان کند همیخواست کار دمیاش
ببند برک اندر افتادیم دوال سپید ز رستم بزد
بال و آندن کوس چالجن آلت دخی اولور نه که نظا
بیورر بیت آنکه امر و ز بعد چندین لک هم بر کوس آوند
دوال و آندن اوزنگی قایتس دخی اولور دوال
قایتس لور دید کلر مخلوقه که آدم بر صند دوال
کردن کو ترم و بیکت ایتمک معنای در نه که بر خسته و
بیت شه غنا ز ابد و ر کرده با دراز و دوال با کرده

دوالک تصغیر ایله بر قایتس در که آنکه فارا و نیز لر
مع المیم

وام ایلمی معنای وارد بر طوزان معنای اسم
کرک آغ اول که آنکه بالون ایله قوش صید اولنور
کرک بر نیچی قوش و بر نیچی چار با آنکه صید اولنور
بدام آیدش ناسکا لیده پیش پلنگ از پس پشت صبا
پیش کرک صحن و امثال طوبنج آلت اولور و بری
بر نیچی اولی چار با در چقال و تلمی کبیت دوام
و مرغ هوا را تمام نینداخت جز حرص خورد بدام
دیهم تاج بادشا میدر اصلی دایم در بیت چو دیهم
شاهی بسر بر نهاده سر سر جازا همه داد و در خیم
در ایله خیم در مکر در تر افر و بلیت معنای در
و خیم طبیعت معنای در نه که ذکر اولنور مجموعی بدو
و بد طبع معنای در بیت کجا جاردیولم در خیم بود
کران جایکه پیل را بیم بود اکثر جلا و خونبار طلاق
اولنور بیت بد خیم فرمود مانع نیز بکیر دکنش
بر زربز چنین گفت در خیم زار دما که از جنگ
کشتی نیا بد را درم کسر دال و فتح زار فارسی ایله خرو
واند و ناک معنای در بیت زنا آمده کار دل ابغ
سر ذکر نادر نیاسی درم همی رفت با او نهی هم
بدان تابه بر نباشد درم مخزون صولش کب المعکه
مخمر کوزه درم دخی دیورر بیت دوا قوت خندان
دو ز کس درم ستون دوا برو چو سیم غلم مخرو

صولح که اوله مخور کوزه دژم دخی دیغور پرتیان و
 آشفته لکا اولمکه او بکلویه و قورقچ و هوله دخی دژم دیغور
بیت دیران ایرم و زال و نهم بگردن حمله جو شیر دژم
 همی ز آسمان کس اندر رشید ز دریا نهنک دژم برگشید
دم فتح ایله بس مغاسه وار در بری ماده جات اوله
 نفس در **بیت** چو کین شیدا بن سخن شد دژم رخس
 کنت زرد و فرو برد دم دم آب بریودم صود که
 بر نفس ایله اچکن صومقداریدر تمانی او فوریک معاشه
 اسم مصدر در **بیت** بغزبان از دمای دژم آتش
 افروخت کوی بدم ثالث و مرجی و قویچی کور و کیدر
 عریده منغ دینور رابع صباح اغوی معاشه اسم
 مصدر در سپیده دم که ابتلاج صبح نشه که ظهیر فارابی
 بوزر **بیت** سپیده دم که شدم محرم سر اسرور مستنیم
 آیت تو بوالله الله از لب جور بو معار بعه دیدن
 ماخوذ در مصدر ماضی ده شرح اولد فاس هر نشه نکلای
 و اغوی معاشه در قلیج و بچی اغزینه دم تیغ و دم کار
 دینور ایکی اغز لو قلیج تیغ و دم دینور متواضک اغزینه
 دم کار دینور و پیکانک و سنانک بوفقه کنارینه دم بکان
 و دم سنا دینور و کلخن اغزینه دم تون دینور و عیله الفیا
داستان افسانه و مثل و حکایت گذشتگان معاشه
دستار ستمک پیکار سمید **بیت** بد و گفت نشیدر آن داستان
 که دست از دست از که باستان داستان اصل معاشه
 مکر و حیل در آن دن متولد اولد فده کبکی و حاجی و با

توی بیاض اولمکه پور سام بو بنم او غلم و کلد و دیو
 مکر و حیل ایدوب کوه البر زده برافندی سیمنج آینه
 بدریل زبیت ایله بعده واقعه سنده کوردر که کشیده
 دیر لر مجبوبک فلکای رده صایغ در واروب سیمر غدن
 آلدی نشه که بو سینه سیمنج لسانند دستانه خطاب
 واقعه **بیت** هبدم زانام دستا زنده که با تو بیدر
 دستا و بند داستان سرود و لغنی معاشه ده کلو
 عند لیبه هزار دستا دید کلری بوندن تاخوذ در نشه که
 سوزنی بیور **بیت** بفضل و عدل معرور رای جلکه در عالم
 زنده از فضل و عدل تو به بنایلیک داستان داستان
 جمع دست دخی کلور نشه که سجد بیور **بیت** داستان که تو
 دارای پری رو بس دل بری بکر و داستان
 و سوزنده بر موضع سمید **دان** دانستن و نه فعل
 و اسم فاعل در سخندان کبی و طرف مکا دخی قلمد که
 منظر و فو طرف خاص اولور که انکچون معد و مهیا
 ستان دخی اگر چه طرف مکا در اما طرف عام در طرف
 اختصاصی بو قدر دانه وجهه معاشه ده کلور نشه که
 سوزنی بیور **بیت** دانست و دام خال و رخ و زلف
 آن صنم رخ سال و ماه بسته بدان دان و دام
دستار خوان بزده اولد سوزنه و پیشگیر در توالیه
 وزله معاشه ده کلور **بیت** بمن داد ز نیگونه دستار خوان
 که ارض چها آفرین را بخوان **دان** صیغه مبالغه در بندن
 مشتقد دیندن بایلمه سونمک و کبر ایلمک خیل معاشه

و تا ز ایلد صالنی صالنی یوریک خوامیدن مغانه در
بیت بیا مدسوی مبعنه بارمان . سپاهی ز ترکان
 دنان و دلم **دندان** دنان معتبرده ایلد خان
 مرکبدر رئیس نظام و شیخ البلد مغانه در **بیت**
 ز دنان بر مایه کس اندید که شایسته آفرید و شایسته
در فتن در فتنه دن مبالغه اسم فاعله درخت
 مغانه **بیت** یکی بر نهاده ز پر و زه تخت . در فتنی
 در فتنه بستان درخت **دلم** دمیدن دن مبالغه اسم
 صولجی و افورجی مغانه در اکثر مهیب حیواناته
 استعمال اولنور مصدر ماضیه شرح اولندر **بیت**
 چوپران بیا مدبرن **دلم** سخن گفت با در دلی یک
دین کسر ایلد هر ایک یک مینگی کونے در **بیت** بمان تا بمان
 مع فور دین . که بتو اید اندر جها مور دین **مع الواء**
دغو فتح دال و ضم غین معجه ایلد توران زمین حدود
 بر صحرای سمیدر رید قربنده طوس ایلد کیوانده شکار
 وارد فده که سبوز افر با سندن بر با که فر بو تو
 کیکا و سه کتور دیلر سبا و تن اندن حاصل اولدی
بیت بیار هم جنگجو آمدند . چو نزدیک داشت
 دغو آمدند **دیو** شیطان و ابلیس در غفرت مغانه
 کلور **بیت** چو ابر دلت خیره شد چیره دیو . که بر دلت
 رتس کهان خدیو **مع الهاء**
داه ایکی مغانه وارد در بر عشره و اوان مغانه
 اصل بود در حذف الف ایله **بیت** بعد **بیت** ابر داه

۷۰
 و دو مفت شد کتخار . گرفتند هر یک سزاوار جای
 نکی کینز و جاریه مغانه در نه که سنای بیور **بیت**
 شاهزاده بوی چو دلم مال . داه زاده شوی چو شد
لما در آگاه فتح و کسر دال ایلد دنز ایلد آگاهین مرکب
 خشکین و مهیب او رکش مغانه در آده ویرنجی
 حیوانه صفت **بیت** سوار جها نیو وار دلیز چوپل
 در آگاه و در نه شیر . به پیش اندر آمد نبرده زیر
 چوپل در آگاه و غنوده شیر **دشنه** فتح ایلد چوپل در **بیت**
 هر آنکه که تشنه شد تو بخون . بیا لودی آن دشنه ایلو
درونه فتح دال و ضم را ایلد حلاج یا بے در **بیت**
 کمان تو کرد در درونه بدست . ز بیم خوار خیم جادو **بیت**
 درون مغانه ده کلور نه که میر خسر و بیور **بیت**
 چون غمزه را در آتخیر . از خور دین غم درونه شد
دیزه کسر ایلد یا غز آت اطلاق اولنور معرب دیز در
 نه که قاموسده بو مشدر که آتخیر رخ انجیل معرب دیزه
 بالکسر و لما عربه فحوه لکن نه لون ایلد متصف اولد
 توغن اندر چار پردی شرح فیه ده اول باغ
 دیندر که آتخیر الا دغم هو الکفر یسمیه العجم دیزه و **دک**
 اذالم تصدق خضره ولا زرقه فکانها لوان
 قد اتمز جا دیز ایلد کما نسبت الاختصاصه دن مرکبدر
 دیز یا غز دید کلری رنگ در دیزه بولونه منسوب اولد
 شنه در کرک آت اولسکو نه که بو بیتده در **بیت**
 بونمود با بر نهاند زین . براغ دیزه پلین روز **بیت**

کرک قاتر اولسون نه که شاعر بویور **بیت** قطار است و نه
 صدوسی که بارش طشت و طشخان بود و تبس **کرک**
 قورت اولسون نه که بوبینه در **بیت** در فنی کجا پکرتن
 دیزه کرک **نشان** سپهدار کیو شرک **دمنده** دمنده
 اسم فاعله در **بیت** بزال اگر شد که رسم
 چه کرد **زپیل** دمنده بر آورد کرد **مضطرب** و متحرک
 معنای ده **کلور** **بیت** چو کوه دمنده مراد را بدید
 بگردار کوهی بر آورد و **دیده** کسر دالین ایله جنگیده
 ایکی طرفدن اقدام و التهاب حب معنای در معنای
 لفظ ویره ویره دیکدر ایکی فعل امر دال الف ایله مرکب
بیت دمنده بر آمد ز قلب سپاه **زیکدست** دشمن
 زیکدست شاه **دم** ایکی معنای وارد در **بیت** دپیدر
 قار ایله صوفی هواد عبارتند معرجه و متوج در **بیت**
 که کرک اندر آمد میان **رم** **سک** و مرد را دید روز
 نانی کور که در که دم جیده و قوی مجیده اولور منفی
 معنای نه که میر خسر و بویور **بیت** لغز اسک در عیا
 آورد **دم** و کوره را بکار آورد **در مننه** کسر دال
 و فتح را و سکون میم ایله بوشن او تندر که عبیده شیخ
 دیور فتح دال و سکون را و فتح میم ایله ده لغز **بیت**
 بگردیم تا راج کنج و بنه **بایر** انه هشتم جز در مننه
دشمه علی وزن چشمه بر پهلوان ایرانیدر **دوده** بر تخی
 جانور در سبع معنای و بر تخی اولیانه دالم بنور
بیت شبی قبر کون ماه پنهان شده **بجواب** اندر و

مرغ و دام و دوده **دوده** ایکی معنای وارد در **بیت**
 پسرمهتر و فرزند و عسیره و قوم در که ترکیده بویور
 که چک قیلد در **بیت** زهر یکی باز کم بوده راه بیندا ختم
 میهن و دوده را **دودمان** قیلد و صو در مغایرتی
 میر خسر بوبینه ظاهر در **بیت** شکی نیست کان را
 باشد تمام **که** آبای خود را کند زنده نام **نه** دوده
 که دودی بود تیره داغ **که** در دودمان بر نیاید چراغ
 نانی ایس معنای در که سیاهی مرکب آنند دود
 لفظه منسوب در نه که میر خسر و بویور **بیت** دید از قلم
 جواحت انگیزه در دوده سرشته آتش تیز **دیده** دیدن
 ما خود اسم مفعول در کورلمش معنای و ماضی در کور
 معنای و کوزده بیک معنای ده **کلور** که عبیده
 ناظر و انسا دیور و کوزه اطلانی مجاز در نه که
 میر خسر و بویور **بیت** شبی همچون سواد دیده پر نور
 هوا غنیر فشان چون طره خور **و بیک** معنای اولور
 بوبینه ظاهر در **بیت** چنان فی دلم را پسندیده **که** کوی
 بچشم اندرم دیده **مجاز** آ دیده بان معنای ده
 نه که عبیده عین دخی بوبیلد در **بیت** عود دیده بستید
 سودرز و گفت **که** جز خاک تیره نداریم جفت **وله**
 عودیده بستید دستان **سام** بزمود بر چه کردن **لحم**
دیده **گاه** دیده با اولور و فی بر در که انده نظر اید
بیت چو بر خاست از دست کرد سپاه **کس** مدبرم
 از دیده **گاه** **وله** از ان دیده که دیده بکشد لب

که این دشت پر خار و تار یک شب **دانش پژوه** معرفت
اندوز معناسنه پژوهید و نه ما خود در نقص و تقشیر
معناسنه **بیت** بدو گفت کار شاه دانش پژوه چو خورد
نایان میان گروه **دستگاه** معروف و آل آلت قدرت
و محل مکنش اولمخه قدرت و امکانه دستگاه دیندار
بیت اگر کش کرد در مدار دستگاه بنور و بنام جهاندار
و محل شغل و تصرف دخی اطلاق اولنور کارخانه معناسنه
عوام از آنکه تحریف ایدوب درگاه دیر لخته که نظر
ببور **بیت** کبست درین دستگاه دیر پای کولس الملکه
زند خردا آنور دخی ببور **بیت** با صطنع بیار
دستگاه وجود با ستاد بیفزود پایگاه صدور
دایه معروف قدر که ترکیده طایه دینور و اما بک دلال
و مرتبه معناسنه ده کلور **بیت** سیاهوش جهاندار
پرمایه بود و رارستم ز ابلی دایه بود **دله** ترا بگذر
یکی دایه ام **دایه** هم نیک سر مایه ام **دیه**
توبه و کوی معناسنه در **بیت** همیکدر بر کرد کارش
فریه چوره رار ما کرد و آمد بدیه **دایه** حذف
ایدوب ده دخی دینور و بو مشهور در **بیت** یکی نامو
زان پسندیده ده گذر کرد بروی که او بوده **دخمه**
فتح دال ابله میت تر به سید که غارده اوله یا بل غلر
خانه کبی بنا اوله **بیت** خبر شد که سام زینجا ببرد **دخی** دخی
سازد و رازال کرد **دله** یکی دخی از بهر و ساختند
هم فروش و بیاد را انداختند **دله** یکی دخی پرداخت

جهان نهانند ویرا در این دخیه دان **دله** یکی تخت و مو
بس شاموار نهانند بر کوی اسفند یار **بیت** بیسند آنکه
در دخیه گاه **دخی** یوزمان از نامبر دار شاه **دخی** یوزمان معلوم
اولدی که دخیه انجی میت وضع اولند و دخی سر دایه
و دخیه دایه دخیه گاه اول خانه کبی بنا در واد **دخی**
بو و جهله مذکور در دخیه جایگاه که چهار گوشه کافه باشند
وزیر او پوششی داشته و زرد بان درونها ده و هر
آدمی که بمیرد یا بخت کرده درونهند و آن کس که بر سر
بنا کنند و سر دایه و کتب نوار بجزه مسطور در که سلطان
و اکابر فرس جالبیه تر به لر که کوه صطخرده و اطر فنده
ایک آوج قسم اوزره در بری ذکر اولنا در و بر طایغ
اتکنده قویوب و زرنده طاشکر جمع ایدوب **دلی** که
ایدور لایه و بری کوب بچنده قویوب را التند دخی
ایدور لایه **دیه** ایکی یوزلو فیکجدر که ایکی طرفه دخی
فاطعدر و سنان کبی اوچی سوریدر ترکیده اکامج
و کیلانده سا طوره بکوزر حربه در که دخیه سی و ایدور
سعد بور **بیت** ترا که نه ز دانش بهره بود **دلی** کجا دل
ز دهرت دهره بود **دلی** و تعلبند سمنراش و او را و انج
بود امین آلت معناسنه ده کلور نظامی ببور **بیت**
تبر بر نارون کسناخ میزد **دیه** سر دایه را شاخ میزد
و خنجر دخیه معناسنه ده کلور خا فای ببور **بیت**
دیرا چ کشته دهره بخون ریختن **دخی** خود ریخته کرد
تو مکش دهره و مشاب **دسته** درت معناسنه و از

بری در معنای در که عید و رطل و دیور و گند
 دست سی بکری درت با پرا قدر ثانی هر سه تک طوئج
 بر بد رطل و تک بجای و چو الگ قولی و گوشه سی کی که
 هر بر بسته خصوص الیه اول و درسته مشک و دست
 چو ال و صاب معنای دخی دست تیر و دست کار
 که ثالث یار و معاونت معنای درسته که شایسته
 بوزر بیت بسته هوا باشد اگر خواهی تا دیور تران کند
 بسته چو از فساد باز گشتی دست انکه کند صلاح
 دست رابع گستاخ و بی باک معنای درسته که رود
 بوزر بیت نیست از مخ شجب که گستاخ که تو کردی
 در اولم دست سلما دخی بوزر بیت بنفشه دست
 میشود بجلوس باغ که در بهار بخود میرود و غنچین
 ضم دال الیه اول و سه سنگ و طاش معنای

مع الیاء

در ایکی معنای دارد در تر لغات فوسک بنی لغات
 بر لغت فصیح درسته که هلو شمر حظه ذکر اولنگد بیت
 زبان اند آرام بشعر دری چو گشت این کزین دست
 اسپری یا اصله نسبت بچوندر و بول بسته بش
 قول دارد در بری قاپو معنای اول دره منسوب بزم

این اسفند یار در که نه اطراف عالمی هر چند مخلوق
 کلوب بری برینک لاتی بلیمک الیه بمن علما و دانشمندان
 اعرایدر که برک وضع ایده لکه در که انده انکه تکلم
 ایده لکه بر لسانی وضع ایده و در نه نسبت ایده و ب
 زبان در در بدیدر صکر حکم ایده که جمیع عالمکده انکه تکلم
 ایده لکه خلفه بولفت مقبول و مطبوع کلوب مرورایم
 ایده پاکیزه و منقح اولگد ثانی بولفت نفس لغت فارسیه
 بهرام بی بز وجود در نه منسوب بر پادشاه اولد قد حکم
 ایده لکه کند و در نه زبان فارسیه غیر اولیه حکام
 و فزاین و مکاتب جمعه فارسی اوله بنمش بلیه دکنها
 سلطنتی الیه بوامر دخی رجوع انیموب در که نه منسوب
 اولدز ثالث شیرازده بر نایجه مخصوص وارد در که
 دیور اهللی فصیح اولمخله انکه نسبت اولنوب زبان
 دری دیلندی رابع بعضی دیمتر که لانی فارسی
 فصیح در در دیور ته که حدیث شریفه مذکور در
 لسان اهل الجنة العربیة و الفارسیة الدریة پس
 فارسی تک در لیبی و عربیک نازیب فصیح اولمخله
 اولنور دیمتر رخی اولیه که بو حدیثک اصله بوزر
 حقاظ حدیث بانه موضوع اولد و غنی معروف
 خامس ولایت شجره بریر وارد در که اهل لغت عربیک
 ایدر در دری اول جماعتک سمید رخی اولیه که بوقول
 ما قبل الیه درجه اعتبار و ساقط و در دن مستغنی در
 معنای ثانی دره معنای اول در لفظ منسوب بکلیک

بوقبله ندر یکی طالع ار الفقه فارسیه دره دینور
 با نسبت اختصاصه ایله نه که حافظ بیور ربیت کشته
 چشمش بر آهواره برآورده کپکان خودی از دره
 اصله در ظرفیت ایله با مذکور دن حرکت بریا کند و
 دینور نه که خلاق المعانی بیور ربیت چون نافه مشک رسیده
 لاله هم کوه و ذکر گرفته دیوبای اورچک و عنکبوت معانی
 بیت پناهی در و اهرمن کرده جا تنیده در و خانه دیوبای
 دیبه خسرو کسره ایله خسرو و بزرگ خرابین شمانه سندن
 بریسید ربیت و کرانکه نامش اگر بشنوی بخوانی و را
 دیبه خسرو دغوی ذکر اولنگ دغود که تورلم حد دنده
 بر صحرادر بیت بنجر شیر بدشت دغوی هم باز و یوز
 بنجر جوی در فشی مشهور و رسوا معناسنه در فشی بشو
 بیت زبان برکشاید بر من مهان در فشی شوم من
 بدین در جهان و کفشار که شیز بدنها در فشی مکن
 خویش را در جهان درای درت معناسی و ارد در بری
 در چنک چکچ و مطر قد معناسنه در بیت از ان
 روی آنگران پشت پای پوشند هنگام زخم درای
 نمانی در آمدن دن فعل امر در ایچ و کبر دیکد زنه که انو
 بیور ربیت از خیر انیر دین خدا مر جبار جبار درای
 ناکت چاک معناسنه در که عربیده خوش و ناقوس دینور
 بیت از ان نای و موی و چنک درای بگردار طهر نه
 کوه نای اصله در آیدن دن ما خود در آیدن فتح
 دال ایله کسری دخی مر ویدر چاک او تمک و امثال

و قابه چاغرم معناسنه در نه که نظامی بیور ربیت
 ذرا بیده هر سو درای شتر زبانک تپی مغز اگر ده بر
 رابع در آیدن دن فعل امر واسم فاعل در آیدن سو
 و گفتن معناسنه در لکن انجیلین سو بیک که لقلقه کلام
 و بی فائده و لا طائل اوله معناسنه در مستعار در نه که
 او صدر جام عبده بیور ربیت فتو اگر خوردنت و کایید
 هرزه چند در آیدن درای سو بیکه و دیمه معناسنه در
 نه که انوری بیور ربیت کر زخاصیت دیدا از خاص تو بهیو
 مگو و رز توزیع ز توزیع تو یافه مدرا یافه در ار نه
 کوی و بی معنی سو بیکه معناسنه در نه که خلاق المعانی
 بیور ربیت ز بس که می بکد از دتم ز غصه و رنج بجا
 رسیدم ازین شاعران هرزه درای میر خسر و دخی بیور ربیت
 خسر و از ایوان تو برگشت روز ما گیت این هرزه درای
 هنوز داوی جنگ و خصومت معناسنه در بیت دل از دای
 بهر داخند باین یکی جشن نو ساختند و اگر تو بد
 گفت من بگری و دلشکرا ساید از داوی اصله
 داوری اول قضیه معناسنه در که حاکم متحابین بنیده
 حکم و فصل ایدر آفرنده کی یا نسبت انچوندر نه که حافظ
 بیور ربیت لاله ساغ کبر و ز کس مست و بر مانام شقی
 داو در دارم خداوند اگر داو رکشم اول قضیه فشا
 جنگ و خصومت اول معنی اطلاق المسبب علی السبب
 قبیلند جنگ و خصومت اطلاق اول معنی و مطلق قضیه

وام معنای ده کلور شده که نظامی بیورر بیت دروغ
مکونم درین دایره. بخت زخم لاف نام آوری و له
بخندید و ناگزین دآوری. به از چو منی بدست آوری.

باب الراء مع الالف

روستا گور و ده معنای در رستن دغ مأخوذ در کن
واوت بنمک معنای در کن اعتبار را ایله کواطلا و
اولنشد بیت نیامد ز کشتن جز رخ بهر یکی روشتاید
ز دیک شهر و آو حذف اولنوب رسنا دغ دیونر شده که
ملا روم بیورر بیت که در رسنا بود روز و شام
تا بمانی عقل او نبود تمام

مع الباء

رکیب رکاب و او زنگی در لفظ عربی را مال اولنشد
بیت نمک کردستم بران سرفرازه بدان شاخ و بال و
رکیب دراز و لغت فرسده رکاب بیاله دراز داشت
پهلودر خانه بیورر بیت خورده انداز می رکابی چند
و اسباب صلاح بر سر این تونس مطلق عتفا خوانده اند

مع التاء

رست ضم را ایله اوج معنای وارد بر رستن
فعل ماضی در کن واوت بنمک معنای در بیت
چنین گفت کینت سر کین نخست. پراکنده تخم بر خاک
ورست. ثانی مارله و مزرعه معنای در معنای اول
مأخوذ در بیت بنور از نماند بر و بوم و رست. کلاه
مخ اندازد کیر نخست و له زنگا کس نماند برین بوم رست

زنگی بیاید ترا دست شست. ثالث قوی و حکم معنای
ثانی که نظامی بیورر بیت کرده بچنان عرونی جست. کمان
خانه ریک بوم را رست. آو حد رفی جام جمده بیورر بیت
تا یقینش بدو درست شود. بر یا ضت این درست شود
و فتح را ایله قوزنگ و خلاص اولدر معنای فعل ماضی
وصف معنای ده کلور شده که تمس فخری بیورر بیت
همیشه ناک باشد سرو و سون. بیسان بر کشته دیر کین رست

مع الحاء المهملة

رمج اصله رماح جمع رماح نیزه معنای لفظ عربی
اماله اولندر بیت بنمود شاه چکا تا سیلج. بیارند
نیخ و سنا و رمج. سیلج دغی عربی را اصلی سلاح در اماله
اولندی

مع الحاء المعجمة

راخ غم و اندوه معنای در بیت دو کوشش بخنجر
چو سوراخ کرد. دل من ز نوران پراز راخ کرد.

مع الدال

ره آورد بول ارغماندر بیت بهشتم ره آوردش
آورید. همه دیرهای نگو چون نرید ره نور و عرت
ایله بول طی ابیدیچی معنای در نور دیک طی انمک
و دور مک معنای در بیت چو ائده کس اندر نبرد
چمانده چرمه ره نور

مع الدال المعجمة

راود فتح و او ایله اول بر در که چایر و چینی و او صو
اولر بیت فسیله بر او و همیداشتی. سب و روز در رست
بکذاشتی ردانا و خردمند و حکیم معنای در بیت

چو اوراد و آزاد و خامش نبود. ز شام تا که چون سباز
 نبود **دل** یکی دشت بینی هم سبز و زرد. کز و شاد کرد
 دل را دم **د** و سخن و جو انم و مفاسنه ده کلور **بیت**
 خشک آنکس کو بود پادشاه کنی را و دارد دلی پارسا **دست**
 همیشه بزی شاد و بزرگ پرست. برادر برین بوم کشته
رب بد فتح را و سکون یا و فتح با ایلک توران زمینده
 آنده اکثر تورانیان قتل اولند **بیت** چو کوه در زرت
 برید رسید. سر از لشکر همی برگزید **رود** درت مغنا
 وارد بری جای و آفر صومغاسنه در **بیت** چنان
 بد که بیکوز کار بر رفت. ز خانه سوی رود نمازید
 جوی ایلک رود که فرت بود که جوی ارمانک برید
 رود اچنجه جار را و لا صودرت که اسدر بر اژدها
 و صفنه بوز **بیت** زدنای او دشت هر جار جوی
 بهر جور در رود در از هر **د** ذکر حال و اراده محل
 ایلک بار عکس که مجاز مسل قبیلند بر بر بنک
 مقامنده دخی استلک اولنور. ثانی هر سارک کیدر
 نته که انوری بوز **بیت** یار بآن رود بر بطش کبسل
 تا بستنش روز کار شود. تا که به سماع آن غزل
 باده چند مان بکار شود. مجازا هر تلی اولک سازه
 اطلاق اولنور **بیت** سورتالمان آمد و مرود
 جها پر شد از ناله نای و رود. اسدر دخی بوز
بیت سپید چو آمد هم آنجا فرود. شد از رزم زی
 بزم و شادی و رود. ثالث این و فرزند مغنا

نته که حافظ بوز **بیت** خواهی که بر نخبه دت از دیده رود
 خون. دل در و فار صحت رو دکان میند. رابع است
 صو ایلک یوکی و بیلکی یولمنش قوز و قوش مغنا سنه در
 رود آو رسلندر و سیل کتورد و کی کو پیک و چور چوب
 نته که رشید و طوطا بوز **بیت** رویم ز نخت چود
 رود او رشید. فرکان فر از هر شک رود او رشید. مانند
 فرزند نیامد بچک. تا مادر روز کار رود او رشید **رود**
 فتح ایلک حکیم و فیلسوف مغنا سنه در جاما سب صفنه
 بوز **بیت** سر مو بدان بود و شاه ردا. چوان بزرگ
 و اسپهبد. اولو و خردمند و دانا مغنا سنه ده کلور
بیت سپه طوس رود راده و باز کرده. بنی مد پر خاست
 و شک و نبرد **مع الزام**
رود بار رود ایلک بار دغ مرکبدر بار بیک و اولو
 و کتا مغنا سنه ده کلور پس رود بارگاه اولو چا
 مغنا سنه در نته که بوبینه در **بیت** پیاده همی شد
 ز بهر شکار خشین سار دید اندر رود بار. دگاه
 چای کناری مغنا سنه در و بر شهر سمید **بیت** بوز
 بیامد بر شهر یار. چو آمد بنزدیکی رود بار را **اشکر**
 کسر مع ایلک مطرب و سازنده مغنا سنه در **بیت**
 جهان با ذین بیار استند. می و رود و را **اشکر**
 خواستند **مع الزام**
روبین در توران زمین ده ارجا سب تختکای در
 اسفند یار کا مفتخوان بولندن و اروپ فتح ایلک

بیت ز روی دز اکنون جهان دیده پیر • نگر تا چه گوید
 تو زو یادگیر **رز** اوزم اغاجیدر که عید کرم دینور
 و اگر شجره الغیب آب رز آندخ استقطار اولان
 صودر آنکه دم صوار لر غایت ایله قوی اولور **بیت**
 کما نرازه کرد آن تیر که پیکانش را داده بود آب
بیت بزه کن کما را و این چوب کر • بدین گونه بود
 آب رز • تاک ایله رز که فرخی بود که تاک اوزم
 شاخیدر که اوزم اوز زنده بر بویله شاخیدر اولان
 اغاجنه ز کیده صمدینور رز اوزم اغاجیدر که
 آصه اولسون کرک اولسون تاک آصه اولان مخصوص
 پس ز تاک دغ اعم در تاک دغ دگل کسوب رده کوب
 تاک رز دینور نه که شمس فخری بیور **بیت** بنام خسر
 اگر تاک زرنش اندم ده بجای خوشه هم لعل آوریج
 بونده و از یج دگل ده اوزم تن بر در زرباغ معانه
 کلور نه که نظامی بیور **بیت** چو سلب رخ نیم بدست
 شاناز • سد بار ز برد سبب صفایان • و زرنیدن
 فعل امر دخی کلور زین بویامی و رنگ کردن معانه
 رنگ رز بویاجی معانه در که عید صباغ دینور
 نه که رسید و طوطی بیور **بیت** بدو داد جامه که ای
 رنگ رز • نو این را برنگ رخ فر بر زربو نیز کیجا
 بر او غلبه پیران و لبه برادر قتل ایله در اسمی
 ر بود نیز و صفید **بیت** به پیش سپه کشته شد رنور
 که کاوس را بد چو جان غریز **بیت** کسر را و آخری زار

فارسی ایله مراد و آرزو معنایست در **بیت** ترار ترانسته
 کشته شوم • درین آرزو فریاد میبوم **مع التین**
رس ضم را ایله حریص و اکول و کلوبنده معنایست
بیت میلفنج و الفقه خود بخور • کلو از رسیات
 بجای مبر • آهوشکوردخی بو معناده بیور **بیت**
 رسی بود کوبند سالارشان • هم سال چشمش بچرخ
 آنور دخی بو معناده بیور **بیت** هر در نیستم چو کر
 رس • شاید از نیستم چو سک سا جور • سا جورایت
 بوینه بغله قلمی اغاج پاره سیدر که ز کیده کسمت
 و کلوبند زمان معنایست ده کلور و مطلقا کلوبند
 معنایست ده کلور نه که شمس فخری بیور **بیت** از موی
 زرخ دشمن نه را فلک آرد • هنگام خفه کردن و آتش
رس روس فریاد و فغان معنایست در **بیت** چو بر خور
 نایم بر آورد روس • بر آورد چون رعد غنده کوس
 تلکی و روباه معنایست ده کلور و جهت شماله بر مشهور
 و لایبدر روسی اکا فسوبدر نه که آنور بیور **بیت**
 اولانایبی که نیست بکاره راست چون پیر کافر و نیست

مع التین

رخش بش معنایست و اردربی متغیر و زبون معنایست
بیت بخشای بر رخ تو اورداد بخش که از خون کشت
 رخساره رخس **بیت** یار انبان برکله بخش کرد • نشستن
 خویش از رخس کرد • نمانی رستمک مشهور آن در **بیت**
 بگفت و فرود آمد از پشت رخس • رخ دیو از بیم او کشته

اصطلاحه رخصت بگوید کلکون آت معناسنه در رستمک آت
 بولون ایله متصف ایدی غلبه استلک ایله علم اولدی
 و عند البعض بوز آت معناسنه در بعض بوز و جل
 آت معناسنه در دیمندر و عند البعض آخو الاجه بگوید
 بوز آت در نالت قوس قزح معناسنه در که ترکیده
 الکم صانعیل دینورنه که فالک و بوز ریت میغ چون ترک
 آشفته تیر اندازست برقی تیرتن بود و رخصت کمانش بگوید
 رابع بر تو و عکس و شعله معناسنه در نه که غصه بوز
 بیت جو خون دشمن او شد بجز منوب آب فکند تیغ
 یانیش رخصت در عیان شمس فخری دخی بوز ریت
 روی قزح زرد کرد اگر افکند بر سپهر تیغ تو رخصت
 خامس اول صقل در که نصفی از مش اول و بیاضی
 سیاه اچنده لنگ اول و عند البعض بیدرم و صاعقه
 معناسنه ده کلور و آفت شادیده زبان پهلوی ده
 کونش معناسنه ذکر اولند و غمی بیج بر کابده بو معنایه
 اولد و غنه مطلع اولدم بوجمله معانی رخصتدن دن
 ما خود در رخصتدن در رخصتدن دن محققدر رخصت
 کسریم ایله شادی و طرب و سرود معناسنه در بیت
 سخن چون برابر شود با خود روان سرانیده را مش بود
 وله ترا باهنر گوهرست و خود روانت همی از تور مش
 برد وله پرستنده کان ایستاده بیای ابا بر بطل
 و چنگ را مش بگرارش فتح ایله اوج معناسنه دار
 بری قولاج معناسنه که عبیده باغ دینورارش دن

محققدر بیت ز صدرش فزونست بالا را و هماغه سی و پنج
 پهنای او نمانی اول بر در که چویش انش بوقش اولد بیت
 برای که بد کنده ورش دراز بشو با سپه در نشیب
 فواز نالت هر ایکه اون سکونجی کون در بیت یکی گفت
 بایار خود روز ریش می ار خوانی بیار و بکش تو معنای
 ریش آخری فون ایلده لغتدر نه که مسعود سعد بوز
 بیت روز ریش است از نگار دلگیر با شاد و بنشین و
 بجام می کرار ریش مجروح و یاره لو معناسنه در بیت
 کسی که خود را ندارد ز بنش دلس کرد از کرده خویش
 ریش جرح و یاره و چنان معناسنه ده کلور نه که سعد
 ایکس بو بنده جمع انمشدر بیت حذر کن زد و درو
 ریش که ریش در لک عاقبت سر کند مع الفین
 ران طاع انکی داف کوه معناسنه در بیت طلایه
 شمع و چراغ نه بر طرف کوه و نه بر روی ران
 کسر ایله کینه و حقد معناسنه در بیت چرا ویره کردم
 به برنده تیغ چادار داف بدل شاه رینغ

مع الکاف

ریدک فتح را ایله کین و تازه خدمتکار معناسنه در
 بیت پرستنده باریدک پهلوا سخن گفت و بکشد
 شیرین لبه روک حذف یا ایلده لغتدر نه که بونیده
 بیت نه ماه سیاهی نه ماه فلک که این چون غلام
 و آن چون زدک مع الکاف الفاری
 رنگ اول ایکی معناسی وارد بری مکر و جله معناسنه در

بیت فرخ اورا چلویم چه رنگ آورم که تا دست وی
 زیر سنگ آورم. نمائی حیات و زندگی معناسند **بیت**
 فرومانده اسب و مردان جنگ. یکی را بند هوش با توش
 و رنگ. ثالث بزکوهی و کا و دشمنی و آهو و بوکا کوره
 بیاجیوم معناسند در نه که نظامی بیور **بیت** به نشانی
 نوک نیز خدنگ. نهی کرده صحای چین راز رنگ **بیت** رابع
 نایچ چون و بوری سن المیچ بسلن دوه و شتر معنا
 نه که فنی بیور **بیت** کار و بیسار کم داده جمله بارکش
 کار و دیگرم بخشد بختی جمله رنگ. بیسار کم کج دوه که
 ایکی اوج باشد اوله و عند البعض اول دوه در که
 آنه سی نافع و بی و پیر ایکی اور کچلو اوله ترکیده به
 دوه و بسرک دخی دینور بسارک حذف یا ایلده
 لغدر نه که شرف با فنی بیور **بیت** بود بسارک فلک
 مست و سر غریبه و آ. دادش ایزد بکف کافه تو را
 مهار و بختی اول دوه در که بی و بی و جمید مشو لکشی
 اوله بخت نصره منسوب در خاقس فائده خوش حال
 معناسند در که عنصر بیور **بیت** بهیج ره زور تا در
 نه بینی سود. بهیجس زوی تا در آنه بینی رنگ.
 سادس خجالت و ترمندگی معناسند در نه که ریتی
 الدین نیشا بوی بیور **بیت** در ثنای منت از رنگ
 کز تو بوی کرم همی آید. سابع لون و بویه معناسند
 نه که نظامی بیور **بیت** مفت رنگست زیر مفتوز رنگ
 نیست بالا از سبای رنگ. تا فر در لو و نوع معناسند

تا سح حیات معناسند در عاشر حصه و نصیب معناسند
 حاد عشر روتس و سیرت معناسند در نای عشر احوال
 و شایسته معناسند در نه که ابوالعباس بیور **بیت**
 زفر و غش بسبب بار شده نقش نکیمن. ز سر کنگره بر خواند
 مر او را رنگا **مع اللام**
رنجلی فتح را و جیم عری و سکون نون ایلده طعام معناسند
 اصله رنجال در **بیت** زمین کرم و زمست و روشن هوا
 بدین رنجلی نیست رفتن روا **مع المیم**
رام ایکی معناسی و ارد در بر پوشش و مطیع معناسند
بیت برین کویه خواهد گذشتن سپهر. نخواهد شدن رام
 بر با بهر. نمائی هر ایک یگر بی برنجی کوندر مسعود
بیت رام روزست و بخت و دولت رام. ارد لام
 خیر و در ده جام **رستم** این دستان این سام بی
 زینا در کیباده عنصرند کچسروک آفر مدینه دگ جهان
 پهلوان و امیر الامرایک زابلستان و نیموز رنگ نصر فنده
 ایدر و الی آلاخ اولادی و ذرتی نصر فنده در بجم
 پادشاهنه توابع در انکره ملک تعبیر و لنور رستم سکند
 یوزبیلده زیب یا سادی نه که بو بیده رستم لسانند
 اسفند یاره خطا بده و اقد **بیت** ز هفصد هاما
 قونست سال. که تا فر جدا کشتن از پشت زبال.
 زیاده و او ایلده رستم دخی لغدر نه که بو بیده
بیت بتوران بیامد خود و رستم. و زیشان
 ماند جا برستم. تا ایلده دخی رستم لغدر نه که بو بیده

مذکور در **بیت** بوسید رستم تحت ارشکفت. جان آفرین
 ستایش گرفت **رستم** کور در زاو غل و کیو برادر **بیت**
 به پنجم جو **رستم** کور در ز بود که بابار مان او نیز آرمود
رستم موکه و جنگ اولدوغی بر در جنگ و صولش
 کلور **رستم** جواشک و باره نک چر کیدر و دم بون

مع التول

مفاسنه ده کلور
روین توجده اولانسه در ویران دیسه او غلید که
 بیز آن هلاک ایلدی **روز** نه زار درگاه پادشاه
 نوبت ایلک ملازمت و موافقت ایدن کسه در کرک فای
 قسمندن اوله نه که بوبنده در **بیت** بومود نار و
 در بر قند با تیغ و کیلی سپر کرک چاوش نوغندن اوله
 نه که بوبنده در **بیت** چو آن روز بان لشکر زدو
 بدیدند زخم سرازور کرک جلا و مقوله سی اوله
 نه که بوبنده در **بیت** بخواری زار و زربان شاه
 سرورخ برهنه بر نذت بر اه **رشتن** کسر ایلک اگر مک
 مفاسنه در که عریده غل دیور مستقبلا نده شین
 سینه تبدیل اولور **بیت** با موختان رشتن و
 تافش. بزار اندر کو پود را با فتن. رشتن دخی
 سین مهملک ایلک بو معنایه در نه که لطیفی بورد **بیت**
 چون زیارتش جدا بماند کز نیست. دو کر لیه گرفت و
 بستم رشتن. صحنی و نفوط مفاسنه ده کلور غیر
 ماضی ده سین حذف اولور نه که او کله جام خمر
بیت رشتن کیر دت ز خوردن زشت. بدرت

باید آمدن ز بهشت **روین** لقب اسفندیار در نه که
 شرح اولند **رستم** کسر را و فتح میم ایلک مکار و حیلک معنایه
بیت که آن ترک بر پیشه و رستم است. که هم بد زار
 و هم دشمن است **رازبان** ارباب حاجت مصالحی پادشاه
 عوض ایدن کسه در **بیت** بکشد بار از راز خویش نمودند
 انجام و آغاز خویش **روان** ایلکی مفاسی وارد بری
 رفتن در صیغه مبالغه در کیدچی مفاسنه آب و اکیلی
 رفتن ده جواز مفاسی اولمغله مجازا جاز معنایه
 کلور تون حذف اولور و ادخی دیور تانی
 روح مجرد مفاسنه در که انسانه مخصوص در حکما
 نفس ناطقه دیر این سینا رساله مواجهه دهنده
 روان اطلاق اولنسه مراد نفس ناطقه در و کجا اطلاق
 اولنسه مراد روح حیوانی در و روان بر جسم لطیف
 اجسام محسوسه ایلک منشأ بکدر مبادی عالیه بر
 و جان کیه فنا بولیب عاقبت مبدأ باقی به معاد
 و رجوعی اعتبار ایلک روان ایلک تسمیه اولند و جان
 روح حیوانی در که هر حیوانده اولور و روح حیوانی
 بر بخار لطیف در که جسم لطیف و جسد کشف بنیده علامه
 مادام که اول بخار لطیف وجه صلاحیت و زنده
 حیات موجود در و اگر وجه صلاحیت منطقی اولور
 حیات زانی اولور و اول جسم لطیف غریبه روح
 مجرد و حکما یا نده نفس ناطقه و فارسیده روان غیر
 اولور جسد مذکور در نه که غریبه بدن و فارسیده کلبه

دینور بالقروره خارج اولور **بیت** سپردم ترا جان
 و رفتم بجاک . بروازا بر دم بزدان پاک **وله** رو
 خود آن و تن جان پاک . تو کوی که بهره ندار و
 ز خاک **وله** سواران ربایم بر از تن بر تن
 روان کبر داز جان کرب **وله** بکوش تو که نام فرم کن
 روانت بجای اندر و بفسر . مجازا مجاوره علاقه
 جان اطلاق اولور نه که سعد بوی **بیت** شبانه
 کار در حلقش بالیده . روان کوشند از کوی بالیده
روین ضم را و فتح یا ایله قول بویه در که عبیده
 فوة الصبح دینور **مع الواو**
ریو کیکاوس او غلبه که اکا ریو نیز دخی دینور
 نه که ذکر اولندی **بیت** نگهبان ایشان همی ریو بود
 دیر و سبکسار چون دیو بود . اصل لغته مکر
 آل معاسنه در نه که یوسف رینجاده بوی **بیت**
 نخستین گفت کاینها کار دیوست همیشه کار دیو
 آن مکر و ریوست **مع الهاء**
رده صره وصف معاسنه در **بیت** رده کشیدند
 ابرائیم . بستند خون ریختن رامیا **وله** نگه کرد
 کینخس از پشت پیل . بدید آن سپه رارده بر دوش
 رسته فتح را ایله مشکه **بیت** ابا تو کش و تبر و تیغ و
 سپر . دورسته پیاده پس نیزه در رخت بیمار
 معاسنه در **بیت** ز کار بزرگان چو بر دخته شد
 شهنشاه از آن رنجها رخته شد **وله** ز زادن چو مادر

پر دخته شد . روانش از آن دیوز در رخته شد **رم**
 سوار معاسنه در که عبیده قطع دینور مجازا آدم
 سوارینه ده که گروه در **رم** دینور **بیت** کرب
 زو پذیریم هم . زخ کرد و آزاد شاه **رم** **رودا** به
 بار فارس ایله کابل پادشاهی مهربانید که زاله
 عاشق اولوب کج ایله آنگ رستم اندن متولد و گد
بیت چو رودا پدین از پد رستوید . دلش گشت پر
 و رخ شنبلیله و باغ و بیله رود و جوی معاسنه در
 نه که سنای بیور **بیت** زانکه داریم غم رودا به منم
 و یک فرود و سه همراه **مع الباء**
رو هنی روین بر خاص پولاد در ایو قیجک اندن
 و بوکا پولاد هند و دینور **بیت** سه مغرور در چون
 از روتنی . بزده پند اور و هنی رشتی **بیت** ضم را
 خواب ایلک و افسا و معاسنه در **بیت** کس را نماند
 رشتی کند و کرباز رندی در رشتی کند . آخر ندکی
 درشت نقش دیوار در که کهنه لکون و شک او زده
 نه که فرالا بویور **بیت** چون نباست بنای خانه
 بیکام که زیر رشت آید **بیت** بنده و چاکر و خدمتکار
 معاسنه در **بیت** که تو شهر بار و ما چون **بیت**
 بران دل نهاده که فرمان دهی **رو** ز معروف و عکره
 ویریلن و طیفه و علوفه عبیده ارتان اجند دینور
بیت در کینج بکشد و روز بر باد . بسی از روان
 کردیاده علوفه عسکره توزیع ایدنه روزی ده دینور

بیت بزم نمود از آن پس بر وزیر دمان که گویند نام کمال
 و همان روسی روس ولایت منسوب و بر پهلوان
 نورانیدر **باب الزار** **مع الف**
زربا بزکلو و بر اشقو معناسنه در **مع الباء**
زرب اوج کسه سمید برتری نسل فریدون در پهلوان
بیت بر آنکس که بد از زار و زرب پذیره شدن را
 بر انگیخت اسب و بری طوس نو در ک او غلید **بیت**
 زرب سپید نکر داری شان که بر دی بهر کار تبار شان
 که باج کیان بود و فرزند طوس خداوند شمشیر و کوب
 و کوس و بری کینج و ک فرینه دار بر **بیت** چو کینج
 کینج و آمد زرب و بخت کینج بر آذر کشت **باب**
 فتح ایله زه ایله آب در کینج چشمه معناسنه در که
 بر دین یا طاشدن صوفایز جعفر و اول در یک صود که
 یوز کج دینه ابر شیمه **بیت** نیز دیگر رود که سنگس
 کینج زه ایله بدید اندر و سه مکن غلاق المان
 دخی بویر **بیت** زه ایله دیدم ابر را مباد حلا
 اگر زاشک من این ماجرا بر اند باز زه زه ایله ام
 و اسم مصدر در زه ایله چشمه دین صوفایز جعفر
 نبع وینور ملار و دم بویر **بیت** قوت از قوت
 حق میزهد زه ایله کز حرات میجد زه مثالی
 از شاه الله تعالی محکمه کلور زه ایله دخی اصله اسم
 مصدر در چشمه معناسنه ده کلور زه ایله شمس فرخی بویر
بیت شاخسار عدل اعون تو باره جو بار بزل را

کلکت رهش و آس دیک بوینده جماعده انزال معنا
 اسم مصدر و اقع **بیت** زه ایله میل مت کاند کینج
 بگاه زه ایله در دم آرنیدر **بیت** بونک وزینت در
مع التاء
زردشت پیشوای آتش پرستان در کمر با وضعی جاد
بیت اگر شاه یابی و کز زردشت نهالی ز خاکست
 و بالین زشت و بجز زرف چیز ندارد بمشت
 بس است این که گوید منم زردشت زردشت خد
 ایله ده لغت زه ایله شمس فرخی بویر **بیت** ابو ایمن آن
 شاهی که رستم بر آرد پیش او از خوف انگست بین
 تا چون توان در ملک او کرده حدیث مذہب برین
 و زردشت و آل یایه ابدال ایدوب زرتشت ده
 لغت زه ایله میر خسر و بویر **بیت** زرتشتیان کس نماند
 آشکار مکر در یابا و در کوه سار زرا دشت زیاده
 الف ایله ده لغت زه ایله لطیفی بویر **بیت** بهل این
 برین و زرا دشت و بسج احمد مختار ده نشت و بویر
 دخی زرا دشت لغت زه ایله آسدر و ایمنده اسم اصله
 نه که بوینده بویر **بیت** پیغمبر را بیم بد از زه ایله که بد نام
 زردشت ایستمان اول دین باطل و آیین باطل
 نچه کتاب تألیفی و ارد برتری استاد و ذکر اولند
 و بری زند در ان شاره محکمه ذکر اولنور سنگ
 کسر نوخ و سکون بین مهله ایله زندک جز گیر رسو
 قرانی که اجاد در بر رسته سنگ دینور خسر و آن بویر

بیت چه مایه زاهد و پریر کار و صومعه کی که نسک خوان
 شده در عشقش و ایاده کوی نسک در چنگ و عدس
 معناسنه ده کلور نشه که منجیک بیور **بیت** انکور سنگ خارا
 آهن بر و ن کشند نسکی ز کف تو نتواند بر و کشند
 و بری ایارده در زندک مجموعی تفسیر نمن عبار تدر
 هر نسک تفسیر نه خرده دیور که سوره تفسیر مقامه
 دقیق بیور **بیت** بیستم آخر دوزر بجام دل خود را که
 ایارده خوانم شاکی خرده و بری پازند در بودنی
 تفسیر زند در اصله زند حضرت ابراهیم علیه السلام
 اولاً صحف عشره نک اسمیدر و پازند صحنه اخیره
 اسمیدر حکم و نصایح مشتمله رتبه که بیسی بیور **بیت**
 حرف که نخستین بود از نامه پازند است که با مردم
 نا اهل میوند زردشت تألیف اندکی کتابی
 بواسطی ایلد تشبیه ایدوب حضرت ابراهیم علیه السلام
 نازل اولاً صحف بونکر در دیو تلبیس لک ایلد ادعا
 ایدر ایلد و اصله عجمی در و بر قول ایلد فلسطین
 شام ایلد مصر اوزنه سنده بر شهر در و حالاً رطبه
 دیمک ایلد معروف در حضرت ارمیا پیغمبر بعضی
 خدمت ایدر ایلد خیانت ایدوب اوزرینه کف انمک
 ایلد بد دعا ایدوب برص اوزرینه ظاهر اولی اوزرینه
 واروب آنده دیو مجوسی اختراع ایلدر و اول سیده
 علوم ریاضیات و احکام نجوم و طب و اخبار قزو
 ماضیه و کتب انبیا درج ایلدی لغت سماویه در

بنو کاخا طب اولدم دیو زعم ایلدی هیچ کسبه معنای
 فهم انماک ایلد شرح ایلدی بعده هنده و حسن و لا
 و زکسانه واروب دینی عوض ایلد قبول نمیب
 و لا یتدل اخراج اندیلر فغانه به وارد قوه یادنی
 آنی قتل انمک استدکده فاجدر کتاسب این لهر
 بلجه کلدر بر مدت جس اندکن صکره احضار ایدوب
 قواعد دین مجوسی اکا شرح ایدیک قبول ایدوب
 ایتاخنه احر ایلد و تألیف اندکی کتابی اوزر ایلدی
 بشل او کوز در سینه یاروب آلتون ایلد نقش ایدوب
 اصله خرده وضع ایلد و اما مجوس زعم ایدر که اصلی
 آذر باجی خیدر کتاسب اوزرینه کندر ایلد ایتد
 ایدوب النده آتشدن بر یوالق و اراید بر کیم طو
 الی یا نوردی کتاسب بنو نه تصدیق ایدوب انکده
 بنا ایلد بونده کلام ارباب لغت مضطرب در طبع
 الموابیده شمس فخری به تابع اولوب بمشدر که زرد
 حضرت ابراهیم علیه السلام ملشدن بر اولو امام اسمیدر
 خنی اولیه که بو خود مقتدر آتش پرستانه زرد
 حضرت ابراهیم علیه السلام ملشدن امام اولور و
 و قائله لغتده مسطور در که زردشت لسان سربا
 حضرت ابراهیم اسمیدر بودنی مشکل و ناموجه نور
 و مولانا محمد کشمیر دیمدر که زردشت نسل منوچهر
 بر کسبه در نبوت ادعا ایلد و شاگرد اقلادوس حکیم
 و اقلادوس شاگرد قیفا غوث در اکتساب علمه

حد و سیلانده بر کوهه ریاضت ایله مشغول اولوب
 آنده بر مدت منزوی اولدوقده زنده و پارتند کمالی
 تالیف ایله سلطنت کشتا سبک او تو زبیل مرد و صکره
 طاعت انوی بر دراعه سفید کیوب ردای آتش
 او موزینه قویوب کشتا سبک کلوب دعا ربوت ایله
 آنده معجزه طلب آنده آتش بکاتایر ایلم دیو جوا
 ویرک دفع الم ناره متعلق او مانر اتمک ایله ارمین
 باقراوزرینه دو کدیر اصل متالم اولمک کشتا
 نبوت نصیدین ایدوب خلقی دین مجوسه دعوت
 و حرزا ابراهیم ابن شاه حسین اصغر جمع اندوکی
 لغتده دیمشد که زردشت آذر بایجانیدر واسم
 اصیل ابراهیم در بلخه واروب کشتا سبی دین مجو
 دعوت ایله آنده آتسه طوتوب باقام ایله اکا
 نصیدین ایدوب خلقی دین جبر ایله بواقو الکیج
 برینده شفاء علیل یوقدر ملا حسین واعظ
 التفسیرده خاطرده اولاستهه یه ازاله ایدوب
 بیان دانی و توضیح شافی ایدوب دیمشد که حجت
 مجوس دین حضرت ابراهیم علیه السلام اتباعی اوغا
 ایدر لر و آتسه عباد ایدو کیری ذاتنه دکلر بلکله آنه
 قبله بلوب وسیله تقوی آفرید کار عدا ایدر لر بعد
 مختلفه لرین بو وجهه یل ایلدی که اصول مذاهب
 برکی کیودنیه در کیومرث یا نکر نده این آدم در و
 بعضی شک یا نده حضرت آدم فرقه نایه زوانیه در که

اصحاب روان کبر در فرقه نالسه زردشتیه در اصحاب
 زردشت حکیم در آن حضرت ابراهیم علیه السلام مد نظر
 پیغمبر اعتقاد ایدر لر فرقه رابعه تنویه در که قدم نور
 وظلمه ذاب اولمشدر فرقه خامسه فرقه مانه نقاش
 که نصار انک و مجوسک مذہبن بر مذہب اخراج ایله
 ساد فر دکیه در که تابع مزدک اولمشدر در قناد پدوسیر
 عصر نده ظهور ایدوب آن اتباعی ایله کمال ایله سابع
 فرقه دینانیه در که اصلین قدیم دین حکم ایدوب زدا
 و اهرمنه فاعل اولمشدر در ثامن فرقه مرقونیه در که زدا
 اختیار ایله فاعل خیر و اهرمنی اضطرابه فاعل شر
 اعتقاد ایدر لر بو سکر فرقه دین آن فرقه هر بریسی اول
 فرقه مشعب اولوب و ایکی فرقه هر بریسی بش فرقه
 منقسم اولمک مجموع مذاهب مجوس تبیین مذاهب اولمشدر
زفت ضم زایله بخیل و ممسک معناسنه در **بیت**
 نو باکنج و دنیا رجوعی مکن زهر سلاح ایچ زفتی مکن
 بر شکل آمد با و از کفت که اربد زاد و زو مایه زفت
 وقع زایله قاهر و کوده دار معناسنه در نه که ملازم
 بیور **بیت** خشمکین شد با کس خرس و برفت بر کفت
 از کوه سنگی سخت زفت و کسر ایله عیدر بر معناسنه
 معرود قدر

مع الحیم

زنج جیم عربی و فارسی ایله ویدر عریده ایکی معنی ایله
 بر کتاب علم سیر کو اکیدر که تقویم اندر استخراج اولمور
بیت ستاره شمر پیش دوشهر باره پر اندیشه و زنجبار

تائی بنایابی مفاسنه در که مظهر دخی دینور معنای اول
 زه دخی معتبر کرش مفاسنه و معنای ثانی ده صمعی
 یا مقرب اوله و غنچه متر و در فارسیده دخی ایکی معنی
 وار در بر راه نفس مفاسنه در و بری ازل و لطیفه
 تیه که سوزنی بیدر **بیت** دوسه تار تو خواهم بنظم کرد
 و آنکه فوروم بزه زنج و مسخره **مع الزال**
 زنده اوج مفاسی وار در بری زردشت مذکور بر کتاب
 اصله حضرت ابراهیم علیه السلام نازل اوله صحت عشره
 اسمیدر تبیس الیه بواسطه مستی الیه **بیت** یکی جادو آمد
 بدین کسری با یون بدو یغیری همیکوید از اسما دم
 زنده خوار چاک آدم خداوند را دیدم اندر بهشت
 در این زند و استاده او نوشت ثانی بیک و ایر معنی
 دستان زنده اوله زند بو معنایه در استدر دخی بورد
بیت دو بازو بزنجیر با کرده بند هم بسته بر بال پلای
 زنده ثالث بر پهلوان توری اسمیدر اکانزنده دخی
 دینور **بیت** بن بست کار کرد رفت زنده کوی دیدر

مرو بلند **مع الزال المجه**

زایماد هر ایکه بکرمی سکرچی گویند مسعود سعد بورد
بیت چون روز زایماد نیار ز می تو باد زرا که خوشتر
 آیدمی روز زایماد زشت باد غنبت و ذکر فیه معنی
بیت کند هر که او هست از دیوزاد بتر دیک رسم دا
 زشت باد **مع الزال**

زاستر اول طرفین دیکه رازان سوز مخفی **بیت**

یکی جمله سازیم چون شیر زه شوندا زین که مکر زاستر
 شمس فخری دخی بورد **بیت** بنشست آفتاب پهلوان تو قدر
 چو خشن بدید و گفت که از خیره زاستر **بیت** بوقای علیقدر
 در صکارا و ندر **بیت** پوشید روی هوا را بینه رخ سید
 تال شده چون زبرد و آهر اسب او غل کشتاب ادید
بیت دو فرزند بودش بسا دو ماه نر و ادرخت و یکی
 و کلاه یکی نام کشتاب دیکر زبرد که زیر آوری بزرگ
بیت زوار فتح زایله زندانده محبوس اولنکر که خدمتکار
بیت سوی خانه رفتند زان چاهسار بیک دست ستم
 بدیکر زوار زرف فتح زان و فایله چکه در که دیش او زرب
بیت سه دیکر زدم بر میان زرفش بر آمد همی جوی
 خون از جگرش سگوز فایله ده کلمه در نه که بوبینده
بیت سوز زدم فرم فر آن تیرام بدان ما بدوزم
 زبانش بکام زنهار و زنهاردت مفاسی وار در بری
 انا و بیان مفاسنه در **بیت** به بهرام گفت اردی زنهار
 بگویم بنو هر چه پرسی زکار زنهار خوار بیا شکی مفاسنه
 کانه بیانی اکل و بلع ایدر نه که نظامی بورد **بیت** ولیکی
 بود صحبت زنهار نکر دند از وفا زنهار خواگاره ثانی
 عوزه و عصمت و حفظ مفاسنه در نه که عهد نامه کیگانه
 بورد **بیت** زنهار در دست رسم نهاده چنان خط و
 سو کند و آن رسم و داده زنهار شد لشکر ما هم
 سند از بی سبانی رسم ثالث تا کید ایچون البسه معنی
 نه که حافظ بورد **بیت** دل خواب میکند دلدار را اگر کند

زینهارای دوستانه جانم و جان شما را بجمع تحویرا چون
 کلور بر تن معناسنه تنه که سعدی بورد **بیت** زینهار از قریب
 زینهار و قنار بتنا عذاب النار **ز** زمره و قوجه و میر
 کلور **بیت** بهار آمد و تیرهای سپهر چاکا که برنا شود گاه
زال ز زید رستم لقمی در **بیت** مرا هست جای دیگر آنجور
 نیم رخ بدیدار چون زال **ز** زال ایله زمره کتب توصیفی
 هر برسی قوجه و پیر معناسنه در لکن زال اسم مرعینه
 اولمخله ز زال و صف اولندر بالکزدستانه زال دینو
 و زال زردخی دینور اما بالکزد اطلاق مسعود دکلر

مع الغین المعجمه

ز راغ ایکی معناسه وارد در بری قوجه و غراب در **بیت**
 سیاه و متب تیره بردنت و راغ ایکی خوش کسره ده
 از پر راغ **ز** ناله گوشه کمان معناسنه در که کرش کجا جک
 بر در **بیت** بیامده ها نگاه چنگش چو باد و دوزاغ کمازا
 بره بر نهاد **ز** یغ کسر ایله حصیر و بویا معناسنه در **بیت**
 بر وز یغ باغ کزین کار و کرد نه مرم دشمنیه و روز نبرد

مع الفاء

ز وف کشا متب روم ده قتل ایکی از دما واقع اوق
 معناسه بلبل **بیت** همی پیل را در کشید بوم دل خرم
 از یاد او شد درم بدریا سپهر اندر افکنده ز **ز** دریا بود
 از تنک نون

مع القاف

ز و ر ق کو چکلی و بیکلی صند لیدر لفظ عید **بیت**
 سپه بود سر تا سر و دوباره بیاورد کسی و زور نرا

مع الکاف الفارسی

ز رنگ ختم زا و فتح را ایله آت سورسی در **بیت** همی تازگی
 بیامد **ز** رنگ فسیله همی تاخت از رنگ **ز** رنگ و قحین ایله
 درت معناسی وارد در بری بدخت کو میدگر اولو
 اولور تنه که شاعر دیمشدر **بیت** چنان بکریم اگر یار دامن
 ندهد که خاره خون شود اندر شیخ و **ز** رنگ زکال
 اخا جی غایت صلابت ایله اولمخله آغدن اوق و ایتر
 تنه که منوچهر بورد **بیت** آفرین زان مرکب شبید **ز** رنگ
 رختن رنگو آنکه روز جنگ بر پشتش نهو زین **ز** رنگ
 ناله جدید و یکی معناسنه در تنه که ابوالموید بورد
بیت عید شد دیگر که آن دلدار شک بهر کشتن جاها
 پوشد **ز** رنگ نالت دوزخ و جهنم معناسنه در **بیت**
 شهر سیستانه اسمیدر **ز** رنگ الی معناسی وارد در بری
 جوس معناسنه که طوار بوینه آصیلور **بیت** خروشد
ز رنگ و هندی دریا بچرخ اندر ماه کم کرد **ز** رنگ و یک
 و قلندر دیرنده چکراخی معناسنه ده کلور تنه که فیضی بورد
بیت آن نهشتای که از آواز **ز** رنگ بیک او مضطر کفند
 شایان نامه فرما میرسد و آو فنی چکراخی بیده اطلاق
 اولور که قوش ایا غنده بغلند و بیده بوکا جلیل دینو
 تنه که حکیم شقایق بورد **بیت** مرا بوده است زین پتین
 ای غریزان و گر چون جوه باز نیز چنگی بهر صیدی که
 می افکندم او را همید بدم شقایق نه درنگی کنو
 آن باز پریده است و ماندست بدستم نصه و جفته **ز** رنگی

زکال کو مرم که عیده
 ختم دینور
 ختم

جوه باز نیز چنگی
 عیده

ناله طایفه سودا در موی زنج در بیت زهر سو چو روی
 چرا تنگ شد بر نهار زدن زنگ شد اقلیم نیده اطلاق
 اولور تنگ که شمس خیزی بپورر بیت خدا یگان سلاطین صیت
 معدنش گرفت روم و خوالع و هند و خلق و زنگ
 زنگبار دخی اقلیم اسمیدر بارکنار و حد معناسنه در تنگ
 جو یار و دریا بارده ذکر اولند نالت معناس معناسه
 دمرده و صوده اولور تنگ که سعد بپورر بیت آهنی را که
 موریا به بخورده نتوان برداز و بصیقل زنگ موریا
 دمر فور و بدر که دمر که ماده س چو ک و افنا اید
 مورچانه دخی دینور تنگ که به سعد بپورر بیت بس که
 دنیا را کر بستم چو مور دانه کش مدته چون مورچانه
 در آهن کشم پاته زنگار دخی دینور کفار و زنگار کج
 مرکب در تنگ که شاه طاهر بپورر بیت کجاست سافه سیمین
 بدنه که برداید بصیقل می از آینه دلم زنگار ترکیده
 جنگار و بدکلری بویه ولونه دخی اطلاق اولور تنگ که
 حسین ثنائی بپورر بیت بدور بصیقلی رای عالم آرایش
 بخا صیت نتوان یافت زنگ بر زنگال رابع شعاع
 و آفتاب معناسنه دتنه که عماره بپورر بیت خسته چون
 عقد در و برک چوزر باده همچون عقیق و آب چو زنگ
 خامس دایره و دف پولتدیر سادس کوز چپانغی در
 عریده غمض دینور
مع اللهم
 زال رسم پدر نیک بختی در اصلده قوجه و پیر معناسنه
 وجه تلیق دستان نه خنده ذکر اولند سعدی بپورر

چه خوش گفت زالی بفرزند خویش چو دیدش پلنگ
 و پیل تن زایل ختم و فتح با ایله و زاوول بایرینه و اولیه
 لغدر رستم قبله سیدر و دلایت نیمروزه دخی اطلاق
 اولور اصلده سنده بر شهر اسمیدر نیمروز توابعدن در
 بیت بدون رفت مهاب کابل خدار سوی خانه زایل
 زایل خدا زنده بیل فتح زالیله بیوک و کوده داریل
 معناسنه در بیت همیرفت شاه از بر زنده بیل یکی
 تخت فیروزه برسان بیل
مع البکم
 زادشم جدا فراسیاد بر دادشم دالیله ده لغدر
 بیت ای کوید از اسب و کج و درم که بهناد تواریچ
 زادشم زخم فتح ایله کن بر چینه ایدان زمین سرحدنه
 بر شهر در بیت بکویتس که کجسر و آمد برم که با دخی
 از بر او دژم ر و دژم همچو در بیت به دشت گفتی
 که رود دژم است نه رزم کویلین رستم است
 زنده رزم فتح زالیله بر پهلوان تورانیدر یا کفر زنده
 و زنده دخی دینور رزم پدر اسمیدر بیت بدان جایه
 خشک شد زنده رزم سرآمد بر و رو بر پیکار و رزم
 زاد بوم مکان تولد و مستطراس معناسنه در
 زاد اسم مصدر در تولد معناسنه و بوم مکان
 معناسنه در بیت چنین گفت میر و که این زاد بوم
 چرا آفرین تاپی افکنده روم زخم ضرب و زدن معناسنه
 اسم مصدر در باره و جراحت معناسنه کلد و کلد و عوف
 بیت سرماه باید که از کوه نای خرویش آید و زخم

زخم زخم
 زخم زخم
 زخم زخم

هند درای **دل** چنین گفت پس شاه توران بدوی
 که یار گزینیم در زخم کوی **زفرم** آتش پرست که نغمه
 طعام بیکده وزند او قود و فده نغمه لیدر که مگر زنده و
 بو غار زنده بر نوع زوید صوت را بخون آنکه فهم اید
 نه تحریک شغه و نه تحریک لک اید **بیت** ابا باز کرد
 جهان **بزم** کنیم آفرینی **دل** بسی ز بر آتش
بزم همی آفرین خوانند **مع التون**
زراغین قوم سال اولای در **بیت** زمین زراغین بسته
 چوسنگ نه آرام شیر و نه جای پلنگ **آصل** زراغین
 کاف فارسی ایله تنه که عسجدی **بیت** زمین زراغین
 و راه درازش **هم** سنگلاخ و **هم** شوره یکسر **لیقن**
 علی وزن کشید تمید معنای اسم مصدر **بیت**
 زلیقن شنیدم ز تو چند بار **ندارم** سر جنگ با شهریار
زوپن ضم ز او کسب فارسی ایله نیزه و جبه در خشت
 آنک یلما نید **بیت** سپهر بر گشت زوپن و ران
 بگشتند با خشتهای **کران** و بر پهلوان تورانی اسمی در
زابلستان مملکت رابل در که ولایت رستم در **بیت**
 چنان دای که زابلستان **تست** سپهر بر سپهر زوفا

مع الواو
زرساو که اغندن دوشن آلتون اوفا غیدر آلتون
 آلتون مغاسنه ده کلور که عبیده تیر دینور تا و ران
 تختب شهریه قریب بر زمین وارد که آنده تیر او لور
بیت با یان سب چو بخواند چکاوه زمین زرد

که دوازده ساور **زواب** دخی دینور عاشر سلطان
 پیستاد و یاند ز این طها سب این منو چهر در بر و آینه
 بش ییل و بر و آینه اوخ بش ییل و بر و آینه نواز
 ییل پادشاه اولکد افرا سیاب نو در این منو چهری
 قتل ایدوب مملکت ایرانه مستو اولوب قتل و غارت
 عام ایله جمله عمارتکری یعوب کار یز لر طولدروب
 انجلی کسوب ایران زمینی زیر و زبر اند که زال
 افرا سیاب ایراندن دفع ایدوب زوید پادشاه
 ایله زودخی بدی ییل خراج زمین المیوب ولایتی
 معهور ایله و سلاطین قیدون باقی قلا خرابی که
 افرا سیاب اکا ظفر بولما مستدی کندینه و عساکرینه
 صرف ایله **بیت** روزهای زوینکخت **بیامد**
 بر آمد بر افرا زخت **مع التان**

زیرگاه گاه تختد رتته که از سارانه لک کلور زیرگاه
 که سی و اسکملی مغاسنه در **بیت** سپاه انجمن شد یول
 شاه نهادند زیرین یکی زیرگاه **چو دارا** بران گشتی
 نشست **برفتند** که دای خسرو پرست **دل** جهاندا
 کینخسرو از تخت و گاه **نشست** از بر زیر که با سپاه
 زواره فتح زابلستان رستمک برادریدر **بیت** نشست
 از بر رخنی و برداشت راه **زواره** نکهت رخشی
 و کلاه زنده فتح زابلستان بوک و جیم مغاسنه در **بیت**
 دری دخی مغاسنه در **زیره** زرخ و در عدد و جیب
 ایله دارالملک افرا سیاب اول **بیت** کنگ بیننده

بر عظیم چایدر بیت بیامد چنین تا آب زره میان دو
 از رخ و بند و کوه و قابل سیاه و اولان کرک و بد
 بت کرد زره را که ناکره بنمود تا بر کشید زره
 زره کسرا یله درت مغاس و ارد در بر کله تخمین در
 زهی معاسنه بت فضا گفت کیر و قدر گفت ده فلک
 گفت احسنت و گفت زره نماند بای کریتی معاسنه
 نالت شربت و قیطان معاسنه در و قایش در کمر جلاد
 بر آدمک صرندون چکر لبت ز ریت سپید زهی کشید
 چنان کاستخوان وی آمد بدید رابع یا قمر معاسنه
 بو معا ایلد موریه زلیون در و آرزوی ما احاطه بعنق
 سنایه بیورر بیت برزه دلی سوز نیست مرا بیش ازین
 نیست چیزی از دنیا آنوری دخی بیورر بیت ای
 خداوند که هرگز خدمت سر در کشد از زره جیش
 فلک در کردتش افکنده و فتح ز ایلد ایکی مغاس
 و ارد در بی زهید لفظدن اسم مصدر در زهید
 چشمه دهن صوفایمن و جفتی در صومر من و رخ
 معاسنه نه که مسعود بیورر بیت سبک شکست
 چشمه چشمه مگر آب این چشمه رازه نبود نماند
 لطفه در که آنه رهنه دوش نسل و دریت اولور سنایه
 بیورر بیت فلیست دیده او که جفت دیده کرد
 اندر مشیه دل احسنت و زه کند زه در دزه طوغور
 زخمی در عید طلق و محاض دیوزنه که ملازم
 بیورر بیت در دزه گردن آستان بود به چنین

اشکستن

اشکستن زندان بود حامله کرمان زره کایان
 و ان چنین خند که پیش آمد خلاص زده از لطف
 اولدوغی مکاندر که زکیده مذره و عید و رخ نور
 رحمت ایکی اسم بسیطی دخی و ارد در بی بوکا فتح
 با و کاف عربین ایلد و یا حطی ایلد دخی و و بدر
 نه که شمس فخری بیورر بیت زبان حامله را بیم بد که
 پیش از وقت زهر او بدر آیند آینه از بوکان
 و بری عیشا در کسر عین جمله و شین معیه ایلد نه که
 حاکمان بیورر بیت بپاکه جرم از تزویج یوسف
 بدور عیسی از پیوند عیشا زه و زاد مجموعی دول
 و دوش معاسنه در که عید نسل و دریت در
 و آوی حذف ایدوب زه زاد دخی و نور فارسیه
 بر معنای دلالت ای اسیم مترادفی زکب ایدوب
 بنه اول معنای استعلا اندکری نظایری چوقد خور
 که زما زه کسر این ایلد تخمینا بعد تخمین و بکدر
 بیت بنادی یکی انجمن بر شکفت نه نشاء ابر
 زما زه کوفت زنگه بر مبارز در پر شا و راز دریت
 و زینان فرا و پیا ده برده بره زنگه شا و ران
 سپرد
 مع الیاء
 زهی ارض در که مقابل آسماندر بیت زمانه همیشه
 مانند غمی زنگی بوز خویش بوزمی زخم برودت
 و صوفای معاسنه در و یا خفیفه حرف نشند
 اگر چه یا عید دخی نسبت اچوندر اما مشد در زه

طبیعی بارد اولد و غنول اوتری زنجی دینلوی اکثر
 زمین دینور نون تاکید نسبت اچونور الحاق و حوض
 سماعه موقوفه زمستان دخی بونون مرکبدر زی
 زیستن دخی فعل امر در زیستن یا شامق معناسنه در
 غیر ماضی ده پس حذف اولنور و سوی و جانب معنی
 اسم جامد کلور بیت چو این گفته شد رفت ز جامه خوا
 دلی پر زکین و سری پر شتاب زینهار اهل فته
 و جوبه دهنده معناسنه در زینهار بونده حوزه و عصمت
 معناسنه در بیت کرانمایا زینهار شدند از اوج زور
 بخوار شدند **باب الزار المار مع الدال**
 ز غنول وزن سمند بر نیچی جانور لک حالت غنضه
 اولی موهو آوازیدر و کوکرمش و غضبناک معناسنه
 کلور ۴ بغیر بروی چو شیر ز غنول معنی را از
 سرخاب چند **مع الدال المعجم**
 ز کیند فعل ماضی در کیند مصدر بدیر غنظ الیلک
 و المندل کندی کنزیه سوبلمک و سوزا منق معناسنه
 بیت بکفت این و نیغ از نیل بر کینده ز خون سیاوش
 فراوان ز کیند **مع الزاد**
 ز غار غین معجم الیه نوره و شطاطه معناسنه در بیت
 سپیدار تورم ز بانگ و ز غار بر تید چو سخت شد
 کارزار **مع الزاد الفاتح**
 زار درت معناسنه و ارد در بری کنکر دید کلور کنی
 جوق بر او تدر که اندن تزه دوغ ایدر و دوه آینه

بیت دران مرزینی درختان ناز و زمینش هم
 لاله زار است و زار نمانی پلید و مدار معناسنه در ترک
 مقلای روم بیورر بیت شهوتی است او و پس شهوت
 پرست زان شهاب زهرناک زار مست نمانی
 و بهوده معناسنه در کرک سوزده اولنور نمانی که مقلای
 روم بیورر بیت می نداند خلق اسرار مرا زار میداد
 کفار مرا کرک غیر یسند اولنور نمانی که مقلای روم بیورر
 بیت خادع در دند در مانهای زار زهرند و ز
 ستانای رسم باز رابع پاک اولمش خرم معناسنه
 بونده اولی راه مهمله ایله ده مرویدر نمانی که بیورر
 بیت پای او فروخته اینجا چان توز کون بر زار
 افواستی بو معناده جاش منهور در جسم و بی و کج
 ایله نمانی که سوزنی بیورر بیت هر که تخم کین شه کار د
 چو وقت جاش گشت جاش بردارنده راج و نمانی
 کینال باده زار خای هرزه کوی معناسنه در خای
 ما خود در خابیدن چیمک و مضیع معناسنه در خاش
 انگ اسم مصدر بدیر اصلی خابشد ر و دکی بیورر
 نشست و سخن راهی خاش زده ز آب هن کوه با شاش
 زده خابستن بودخی او معنایه در خابسته ماضی و اسم
 نمانی که شاه ناصر خسرو بیورر بیت بر خوان زار خای منه
 هر که این خوب قول بچند خابسته خابید خاد
 صکره بار و بیل بودخی اول معنایه در نمانی که شمس خری
 بیورر بیت از ان کردست محنت نیز دند که خلق

و شمنات را بخاید. راز خاییدن بزیان و بپختن سولیک
مغاسنه در نه که انوی بپورر بیت انوی لاف مزق تهنه
بسیار منه. بالغ طفل نه جای بین راز مخای. مغاسنه
حقیقی سی راز مغاسنه موقوفه **مع الیتین**
رکس فتح زاکاف ایله معا دامت و حاشا مغاسنه

مع القاء

زرف در یک و عمیق مغاسنه در بیت چنین مابین و یکی
زرف سر و رسیدند با جوشن و نیغ و خود. مجازا
فکرده تعمیق مغاسنه ده کلور بیت هم راز با بر تو باید
کشد. زرف بین تا چه آیدت یاد **مع النون**
رکان ز کیدن دین صیفه مبالغه در غضبناک و مراد تنجی
و سوبی مغاسنه در بیت رفتن از ایران ز کان
و دژم. دهن پر ز باد و وایر ز غم **زبان** خشم آلود
و تند مغاسنه در بیت بینداخت و افکندش اندر میا
بر انکشت از جای پیل زیا. فیلک و شیر و اختصاصی بوقور
نه که دیکند **ریت** درین بیت زین بیش مگذار کام
که بر زبان دارد اندر کلام **ول** مرا اگر بجوای ز شا
جها. چو غم زبان بانو آیم **دما** **ول** بند شیر درنده
خوا بگاه. نه کور زبان یافت بردشت راه.

مع الهاء

زنه فتح زاکاف خرقه و مرقعه در که پاره پاره بملی الی
زاله درت مغاسنه و از در طول و در که کولدن یا غر
بیت بدید آمدی بخین از برش. چو زاله همی کوفتی

بر سرش **بیت** همه شار شاخ زاری و ناله کشت
بچشم اندر و آب چو زاله کشت. ناله فراغ و مغاسنه
عزیده جلید وینور ثالث سبتم و قطره و طلمه مغاسنه
کوک کولدن یا غلنه که حافظ بپورر بیت باد بها
میوزد از بوشا شاه. و ز زاله باده در فوج لاله
میرود. کرک کوز بایسته اولی که سلما بپورر بیت
سهی سروازد و ز کشتی الی انکشت. کلابه چند بر یک
سمن ریخت. رابع طولم در که او فور و بانه صوفه
بوزر زرنه که شمس فخری بپورر بیت تا غلام او شاد
کنند. بیکر آید شود زاله **مع الباء**

زنی فتح ایله کول مغاسنه در که عزیده غور وینور
و جوی خرد **بیت** بسی زرد رنگ مرغار و شکار. بیاسود
در این سبزه زار **باب الیتین مع الالف**
سنا ستودن دین فعل امر در او ملک و مدح مغاسنه
بیت ز نماز استایه سکا ز استاه که یک سبک به ز
زن پارساه آسم مصدر دخی کلور نه که شاه ناصر و
بپورر بیت بر عهد و ستا مباحش فتنه. بر شخته ستان
سخن بشاهین. و سه ایله نادن مرگب اوج ملکوساز
مغاسنه ده کلور نه که نظمی بپورر بیت ستان
بر آورده بانک سرود. سرودی نو آیین از صد درود
سارا محض و خالص مغاسنه در بیت کنیم تازه بین
ضیاک راه. بی مشک سارا کنیم خاک راه. ملا جامی خفی
بپورر بیت چه حاصل زانکه دانی کیمیاراه. مس خود

نکرده ز سارا سزا جزا و مکافات معافانه در سزاوار
 جزایه لایق و بیکد و آرایین و مناسب و مقدامه
 بیت بیاورد طوس آن کیانی در قفس ابا کوس و پیلان
 و زربینه گفتی بنزد قویبرز کاوس و گفت که آمد سزا
 سزاوار بخت **وله** سه یوستیده روی و سه دیهیم
 سزارا سزاوار بج گفتگوی **سکوپا** فتح بین و ضم گفت
 عوبله ملت نصاراده بر مشهور را بهر دیر یا پیشدر
 بیت دلارار روی بپنداند **سکوپای** راهب را
 رهمنون **سوفرا** ضم بین و فتح فایله وزیر کینا
 فیروز در وزیر جهر پدید **بیت** قباد اندر ابراه شده
 کتخدا **همی** اندکار جها **سوفرا** **مع الباء**
سب معروف و او بر یکی و طوقدیر یکی معافانه
 کلور **بیت** چنانست کههان آسیب **سب** پس هر
 نهاده تشیب **سبج** فتح بین و کسیر با فراری
 و جیم عوبله ترکستانده بر خرم و دلکش شهر **بیت**
 بخارا و سفد و سمرقند و جاج **سبج** و آن کشور
 و تخت و تاج **سهراب** توران زمین ده حاصل اول
 رستمک او غلبید بر بسیل شکار شهر ستمکار و آرد
 حاکمی نک فرینی آلد راندن حاصل او که حد بلوغ
 عسکر افراسیاب ایله جنگ کیکا و سه کلده رستم
 آن بلیمک ایله هلاک ایله والدی خانه دعوا **کله**
 خاطر بی خوش ایله فراعز و فتح اندن حاصل اول
سرخاب درت معافانه و ارد در بری انقد دید کلری

فوش در **بیت** بو تید روی چو سیر نژند سخن راند چنگ
 سرخاب چند **نمائی** کلکونه در که قاریل یوز لرینه سور
 ترکیده قزلبه و فکر دیورنته که خانان بوزر **بیت** سرخاب
 رخ فلک ده از می **کو** آبله از رخان فرور بخت
 ناکت تبریزده بر مشهور ط غدر تر به اهل اسلام
 و مرقد اولیای گرامدر رایع آب سرخ معافانه
 بکمال جختی نور به طریقه بوزر **بیت** تبریز مرا بجا
 جان خواهد بود **پیوسته** مرا و روز با خواهد بود
 مادر نکتم آب چوند و کجیل **سرخاب** ز چشم مر
 خواهد بود **مع الباء**

سخت معروف و سختن دغ فعل ماضی در سختن طر متوج
 و طر تلحن معافانه متعذر و لازم کلور **بیت** یکی نده
 برز در درخت که در چنگ او پر مرغی سخت **یعنی** اول
 بیارک اشکی درخته او ردقده پنجه سنده بر مرغ
 و زرنجه طر کلور و ساخت مخفی دغ کلورنته که سوز
 بوزر **بیت** آنکه خط افرید و زرنخت **با** فضیلت
 همی دهد یا بخت **سفت** فتح بین ایله محکم و استوار
 معافانه در **بیت** نکه کرد رستم بدان سر فرازه بدین
 چنگ **سفت** و رکاب **راز** **سفت** ضم ایله او موز معافانه
 که عوبله گفت دیور **بیت** که او راز کیمی کس نیست
 به تیر و کان و پروبال و **سفت** **وله** برز بر **سفت**
 آن در دیر **فرو** ماند از کار دست دلیر **چنان** کش
 جدا گشت باز و ز دوش **همی** بخت اسب و همی زد خوش

و تفتن دهن فعل ماضی و فاعل کلور و مک و مفعول
 سنجید و فاعل وینور و مفعول بیور **بیت** تیر از جبهه سفته
 جست در زه آورد و در کشید در سفته بر سفت
 کور و شیر نشست سفت و زهر و سفت بر و جست
 و آیری و درشت مفاخته ده کلور که عید و خشن
بین دخت ضم دال ایله رسمک والد و سنگ و الوده
 و الی کابل منکوه سیدر **بیت** چنین گفت کامرز کابل
 پیام پیغمبر زنی بود بین دخت نام **مع الجیم**
سینج مدت قلیل مفاخته دنیا و صفیدر سله بنج دهن
 و کبر ز کیده استقلال مدت مفاخته اوج درت کون
 دید کلور کینه **بیت** چه بند دل اندر سرار سینج چه نازی
 بتاج و چه نازر کینج **وله** که بنسند از ما بدردا دگر
 سنجست کسی و ما بر کذر و عاریت و فاعل اطلاق
 صاحب رجو عاید و مدت قلیل اولن اعتباریه
بیت بخوام که با سدر ایوم و کینج زمان و زمین از تو
 دارم سینج و مهانه و فاعل اطلاق اولنور بونک و فاعل
 رجلی مصمم اولوب مدت اقامتی قلیل اولن اعتبار
بیت کرامت درین خانه با ستم سینج نباشد کسی
 ز من هیچ رنج **سلاج** بر بلند اعاج در و بعضی اردج و کشید
بیت کوی چون درختی بران تخت عالج بدیدار ماه و بالا
 چو سلاج و متهور آبنوس غابیدر **بیت** نشسته
 بر تخت عالج نهاده بر عالج کرسی سلاج **مع انحاء**
سینج فتن سین و کسر ایله طوغری و مستقیم مفاخته

بیت غم آورد نوک سناخ سینج سر پرده بر کند
 هفتاد و پنج **سنگلاخ** طاشکورد در **بیت** شکفت آیدم
 جفا فراخ چکونه کرید او کی سنگلاخ **سلاج** فتح تین
 و یار حطی و کسر لام ایله کسری ایله و مر باره کریدر که
 حصار اچند طشره به از لر قنبره دیمک ایله حاله مفرور
بیت چو با جیش هو ما بر آویند **سلاج** بمیدار و
 رنجند **مع الوال**
ستر ماضی در ستر دهن مصدر در حگ و ازاله و پاک
 ایلمک مفاخته در **بیت** بهو ما چنین گفت سهر کیده
 که اندیشه از دل باید ستر **وله** فرود آمد و بر کشتی
 ز خاک بپشتاند از خاک و بستر پاک **وله** بن بخش
 بستر و زین بر نهاده زیز دانه نیکی دهش کرد یاد **وله**
 بفرمود ما رویش از خاک خشک ستر دند و بر و رکنده
 مشک و تراش اتمک مفاخته ده کلور تنه که عید کوزا
 محمد یور **بیت** ز لهن که می نهاد سر در قد متش **بیت**
 بد جاردلم بیچ و خمش **وله** انکس که نهاد ستره بر فوج
 سرش **وله** چون ستره سر اندر شکمت **سند** ولایت
 متهور در و حوام زاده مفاخته ده کلور **بیت**
 فرستاد و گفت ار خود مند هند **وله** فرستاده کارا مکن
 نام سنده بو مغایر سندر و فاعل وینور فتح بین و فاعل
 لغندر ابوالفرج روفی یور **بیت** ای کوه کش سنده
 که کور سندی از غول و غنی و از عمل دور شد **وله** سر کوفه
 مار و سوده پر مور سندی **وله** رو کور طلب که از کور سندی

سپردن متین ایله ماضی واسم مصدر در سپردن مصدر در
 طایفه مری و تسلیم معناسند در رایغ ایله بصمتی معناسند
 کلور کرک عرض اولس که قطع راهل کنایه **بیت** بسی
 به پدر کرد فرزند خود به کوه درود و بیابان سپرد
اول چو اباشتاب مدر گفت شاه چکونه سپرد چینی خود
 راه کرک غیر ارض اوله چغنی که **بیت** خود شنید و چست
 کر زان زجا بدرید و بسپرد محضر بای **سالموز** چون
 یشامش پر و خوتوت در **بیت** چکوی نو از خواجه سالموز
 چشیده بکیتی بسے گرم و سرد **سپند** معروف بوزرک در
 برکوه سمید **بیت** بخون زیان میازا بیند پروتا زیا
 ناکوه سپند **سیاوش** کرد کسر کاف عیله سیاوش بنا
 اندو که شهر در **بیت** بهیفت سدی سیاوش کرد بهاه
 سپندار در روز ارد **سغد** ضم بین ایله سم قدر بنده
 بر فرخ بخش و نشاط انگیز شهر در **بیت** زمین تالب رود
 جیچون مراست بسفیرم و این پادشاهی جدا **سمند**
 قول آند که قیروغنی و بیس سیاه و سیار کوده صا
اول بیت نشست از راستان **سمند** چو در زین نشسته
 کوهی بلند **شاور** ضم بین و فتح و اوله ستوا و
 بنا اولنا خانه تا باستاندر بعضی صفا بلند و بعضی
 روانی ایله تفسیر **بیت** ستاوند ابوان کجندوی
 کار پده چون خانه مانوی اصل ستون آوند در
 و ستند معلق و قلمش و بکدر و آوی خرف ایدو
 شناوند و فی دینور که طیان دیمند **بیت** چال

جای بقایت آسانه بگذاره بایوان چهری رنج و بکاف
 و ستاوند **مع الذال المعجم**
ساد ساده و بی نقش معناسند در تجوز اید و ب هموار و بر
 معناسند و اطلاق اولنور **بیت** در خانه که کشته نداریم
 بیایغ اندر و جمله کشته **ساد** **رود** تون زمین ده بر
 چایدر **بیت** مباد این بر و بوهارا دروده کلات و رود
 باکاسه رود **سپهبد** مذکور اولن اسپهبد در که صاحب
 سپاه و سر لشکر معناسند در **بیت** زهراب کرد آوریده
 پیام بنزد سپهبد جهانگیر سام و معجم البلد انده بخن
 طبرستان پادشاه اطلاق اولنور مذکور در و علامه
 بخانه شرح تاریخ عتی ده دیمند که سپهبد ملوک دلمه
 مخصوصه زنده که ملوک روم قیصر و ملوک فرس کسر و ملوک
 عجمه شاه و حاکم غر شمسار و ملوک ترک خاں و خاقان
 و ملوک هنده رای و ملوک چین فغفور مخصوصه **سپهبد**
 معروف در قلعه در **بیت** در زند که بدنام آن در سپهبد
 که ایرانیان را بدان ستاوند **سپند** **ارمن** فرس قویده
 آفریننده در و اصطلاح جلایده آفریننده فضل
 شتادریا که سپندار دخی دینور **بیت** سپندار مذ
 پاسبان تو باده خود جای روشن روان تو باد

مع الرار

سار یکی معناسی دارد در تری راس معناسند چاهسا
 و کوهسار و سیکسار یکی **بیت** کشتان بیکور ازیردا
 بر دینوبسته سوی چاهسار و آداة الفضل و جمیع

و گفت مرزا ابراهیم که مؤلف این صحیح عجم در نگاشته
 و امکنه مذکوره ده سار مکان و محل معناسند در پیش
 و سار و سکار ده سار مانند و مثل معناسند ثبت
 نانی بر کوچک سیاه فوند که ترکیده صغری و بید زو
 وینور و چکر که فوشند بر نوعد چکر که نک طاعون
 آنکه اولور و صوتی چهار تار سازه تشبیه ایور در خوش
 نغمه سی و در خاقانی یور **بیت** ساربت خسارنگی
 چار پاره زن خنده زنان چون نکیان ابر زور و زرگر
 شانی کله دخی یور **بیت** ورنه فر و اندیشه که در کشت
 مکافا طاعون مله تعبیه در چنگل سارست کاف تصفیه
 سارک دخی دیورته که شمس خیز یور **بیت** چوم و ضل
 به نسیم و زر کر سینه شود چه بانک لکلک پیشین چه
 نغمه سارک **بیت** معی ایله ده ویدر و سار با ایله
 دخی لغت از سار الله مخلنده ذکر اولور **سار**
 اولو و بزرگ و هر قبیله نک رئیس و سید و سر دیگر
 معناسند در **بیت** بد و گفت سالار و مهر نوی سیاه
 رد ابرادر نوی **سالار** بار قاپوچی بلسته معناسند
 بار اذن و دستور معناسند در **بیت** بسالار بار از نا
 گفت شاه که بنشین بره بر در بارگاه کس را ده بار
 در پیش من زبیکان کمال مردم و خویش من بوکا میر
 دخی دیورته که خاقانی مدح نبوده یور **بیت** اول
 بده میر بار یزدا و آفوشده بر دو کون سلطه **سبیر**
 قالی و ضخیم معناسند در **بیت** چو جنوی بر آمد برین

سالیان بد سر و بالا سبزش میان **سبیر** فتح بین
 و کسره تار قشقت ایله المی بچن در بیدر و بر قوله بر
 بطاندن قرق بر حصه در **بیت** زهی بر کانش بودا جرم
 سبیر یکی نیر بیکان او ده سبیر و لغت خوا ساندن تا
 حذف اولوب سیر دخی دیورته که انوکی بو قطعه
 یور **قطعه** از برادر پدر اقل و دو بار صده وزیر
 آسمان تازر چهار کم بنوست خورد و زاده نخل دو
 و سه سیر با چنبر مصحف و بنی بروهم بادا حروف
 نام تو چندان حکام تو کاید برون ز صوشر به دود
 دم مصراع اولده منادر عمر در زیر ابرادر پدر
 عم در و حرف را ایله یوز در و مصراع ناندون مراد
 زیر ابر آسما عبیده عطار در درت ناقص و بختی
 حرف داله عطار قالور و خورد و زاده نخل در
 غسل در زیر نخل دخی هم متولد اولور و هم اکا قوت
 و ماکل در و چنبر مصحف خنبر در حرف تا که بش در
 آفرینه لاحق اولیج خنبره اولور که قوا نوز در و صوت
 به دو و بیست صور در زیر حرف تا که درت یوز در
 اولیج صور قالور تیغ صور اسرافیل دخی دم جتیغ
 اول **ستور** مرکوب اولمغه صلا جتی اولی چار پادارت
 و قار و دوه و اشک کبی **بیت** چو او را ببینی میان
 ابا او بیارستور نونده و بوبسته مطلق جیو او نو
 معناسند در **بیت** همی بچه را باز دانستور چه در
 مای چه در دشت کور سر رأس و باش و هر سینه نک

طرف اعلا سینه سر و طرف اسفلته پای دیو رتقا زانما
 و غیره او زرنه باش و سردار اولنه اطلاق اولنور **بیت**
 می آورد و را مشکرا را بخواند و زیر آن برده سر از آنجا
سرختم سین ایله ریج بوزه سیدر **بیت** چو می نیست
 برکن ز سر جام را خوریم و که داند سر انجام را **سهر**
 مود و سپردن فعل ام در ماضی ده شرح اولندی
بیت برین پنوخ باش و کذرا زین بجزیره را
 مسر زمین **سنا** فتح سین و نوخ ایله دریاده صیغ
 بر در که می او زرنده او تور **بیت** چنانم زانده
 به نمکساره که مرگد بود مانده اندر **سنا** فتح سین
 و یار خطی و سکون نوخ و ضم جیم ایله آتش پاره ادر
بیت سینچو باران زترین چکان روان ایر بارنده
 بر آسمان **سهر** صغ و لغو مفاسد در **بیت** چو بر شاهزی
 بکتر دهر بیاورد و فریبکی ماده **سهر** **سیندار** مذکور
 استفیاد مذکور **بیت** همرفت سور سپاهوش کرد
 ماه سپندار در روزارد **سوسمار** کرد که بیده
 دیو رتقا رتقا سهر اولمغیون بر **بیت** دران که گرفتار
 مردی هزار بند خوردنیشان بجز سوسمار باکتر
 سوس دخی دیو رتقا که رود کی بیور **بیت** سوس
 همی بکدر اخته نیک درگنا زاننا ساخته **سوکوار**
 یا صلو و مصیبت زده مفاسد در سوک مام و مصیبت
بیت بد و گفت پیرا که ای شهر یار چه بود
 کشتی چنین سوکوار **سور** دو کون و عیش و عشرت کرد

عرس دیو **بیت** اگر سور و شاد کند دشمنان
 بزیم و زتر سست نادانی آن سوری نشاط و شاد
 مفاسد در تکه که کمال اسمعیل بیور **بیت** لعاست
 می سور و ساغر کانت جسمت پیاله و شرابش
 جانست کل سور که کلاب کلیدر بوکا منسوب
 کل مدینه عیش و عشرت اولمغله اکا نسبت اولندی
 سلمان ساوچی بیور **بیت** ز بار دل صنوبر خم گرفته
 کل سوگر زغم ماتم گرفته چار شنبه سور که آفرین
 شهر صفدر بوکا منسوب اول کونده که بوم بخش
 نشاط بخش و فرح انگیز برارده عیش و نوش امکله
 اکا نسبت اولندر و مؤید الفضلا ده سور مانند
 پیکان بر کل لعل رنگ در مهر خسر و بیور **بیت** معرکه
 که ز جان شست امید کلتن سوری بود و برگ بید
سپار کسر سین و باو فارسی ایله اوج مفاسی و ادر
 بری صیان دهر بر که آنکله بر سوکیلور عریده
 محراث دیو **بیت** چو این راه دشوار و این هزار
 زیر پاسبان شد سپار نهانی او زوم صفا جوی
 کرک بقی کنه کی اولسلا که ایچنه او زومی قویوب
 ایام ایله باصره تکه که لطیفی بیور **بیت** کجا بکدانه
 پرورد دیرنده که زیر پا نکرد اندر سپار کرک
 منگنه کی نشه ایچنده صقیله که اکا چرخشت دیو
 نه که شمس خیز بیور **بیت** پراست ساغر لاله زبانه
 صبا ندیده ریج قرا به خورده زخم سپار ناک

آلات خانه متاع البیت مغانه در تنه که فوخی بود
بیت بهانه جوید و بر مال خویش لغت خویش گزین مرا
چه ذخیره و زان مرا چه سپار **سوفار** را و قی که نذر که
کریشه گیر و اکنه دلی مغانه ده کلور تنه که سوزن
بوزر بیت فرسوزنیم شعره اندر بر آن شعره ماند
یکی سوزن سوفار شکسته **سکسار** حریص و طالب دنیا
و بر ولایت اسعیدر **مع الزار**

سین ستیزند از امر و اسم مصدر در رنج و عناد مغانه
بیت ولیکن ستودان مرا از گریز به آید چو کریم
بکار ستیز **سکر** فتح و کسیرین و سکون کاف فارغ
ایله ولایت بختاندر معرله سجز در بیت **سکری**
آن رسم شیردل که از تیغ او گشت که لک و خجل
مع السین

سپاس منت مغانه در بیت سپاسه نهادی
ازین بر سرم که نازنده ام حق این شیرم و شکر
و امتنان مغانه ده کلور بیت ز کردار هر کس که
دارم سپاس بگویم بیزدان نیکی شناس و کطف
و احسان مغانه ده کلور تنه که ابو شکور بودر بیت
ازان پس که بد کرد بگذاشتم برو سپاسی
بنگاشتم **سرایس** گز مغانه در که باش سمعنه طوفان
عد و حمل سی انکه دفع اولنور اصلده وصف کریمی
پاس حفظ ایدچی مغانه بیت دل سرکش بر تو
بود هم کوش بر بانگ سرپاس بود **سندروس**

صندروس دید کلور صمغ در که کهر با یکدیگر بیت
ز مغفوره اگشت چو کسندروس زمین سرسبز
تیره جوخ آبنوس **سپس** صکره و بعد مغانه کثر
سین اول حذوف اولنوب پس دیور بیت چشمت
شیرنگ بنزاد راه که زمان مبرزین سپس یاد راه
سپس کسر سین و فتح یا ایله سیستان ولایتی
بیت نه یعنی زمین سپس جو بخواب سپارم
سپاهت با فراسیاب **سرخس** خواسانده به شهر
اصلده خسیس و کد مغانه در ضحاک ظلمند
پردخ بره کیرزا اولافوا اول شهره یا با ایکن
و اصل اولد قوه خبر قتل ضحاک ایستند کلر اول
بنا ایدوب سرخس ایله تشبیه ایدوب یعنی شهر کدایا
و ضحاک کذا فی عجایب المخلوقات الفارسیه

مع الشین المعجمه
سروش فرشته مغانه در کرک چیریل اولد کرک
غیره بیت بوزمان یزدان جسته سروش و ماروی
بنمود در خواب دوش **سکالسی** فتح سین و کاف
عربیه سکالیند از اسم مصدر در تفکر و اندیشه کرد
مغانه بیت همی گفت راز است این را برز
سکالسن همیکرد با خویش دیر و گفتن و سولیک
مغانه ده کلور بیت کرایدون که فرخ بد سکالم بدو
ز کبیری بر آید یکی گفتگوی نظامی دخی بوزر بیت
ببیل که سخن سکال با به کل همه سکال لال باشد

و صامی و وطن انمک مغاسنه ده کلور و یومغنی مشهور
 و غناد و مخالفت مغاسنه ده کلور تنه که سدر بورد
بیت اگر افتد بزرگسمن کاره چه باک از زرب و زم
 مخ بجز واره و کر و زری سکا لوز و رمندر بنده نشیم
 از از و زاز گزند **سیاوش** بر و اولیه و ایکی و
 ایله ده لغندر کیکاوس او غلیدر و والده کرشیوز
 نسلند رطوس ایله کیوشکاره و اردو قده آنه کوف
 کیکاوسه کتور دیر سیاوش اندخ حاصل اولدی
 اوکی آنه سی سودابه کندینه عاشق اولوب و جمله
 کندینه رام اولمچ آتسه یا قمن استدر سیاوش
 خبردار اولوب افراسیاب قاجدی اگا اغازو
 اگرام ایدوب فریکسن نام قوینی اگا و کرد اند
 کبخسره حامل ایکن برادری کرشیوز اغوا سیله
 قتل اولندی ایران به بو خبر کلد کده رستم انا یکی
 اولمغه اوکی آنه سن قتل ایدوب توران منسه
 عساکر بشمار ایله واردی افراسیاب سطوته
 تاب کتور میوب قاجدر ابرایله یک فرسخ بره
 اردینه واروب قتل عام ایدوب جمله ولایتی
 خواب اندیر **سیاوش** فتح و او ایله سیاوش ملنظند
 لغندر **بیت** جهاندار نامش سیاوش کرد
 برو چرخ گردنده را بخش کرد **سیاه پوش** معروف
 و چاوش مغاسنه ده کلور قوییده لون سیا
 مهیب اولمچون تیا بلری سیاه ایدی **بیت**

بنزدیک شیر و رند داد خواه که او بد سینه پوش درگاه
 شاه
مع الفین المبحه
سینغ خا ایله ده لغندر تنه که ذکر اولندر طوغی و شیم
بیت یکی بود مردانه باکر و سینغ هم کار و کفار و
 کردش سینغ و طغان باست مغاسنه ده کلور تنه که
 منوچهری بورد **بیت** تو گفتی کر سینغ کوه سیلی
 فرود آرد همی اچار صدم **مع الفار**
سقف ضمتن ایله نصار مفت سدر لفظ و بورد
بیت سقف گفت کین نیست کار کران که پیش از تو
 بودند چند سران **مع الکاف الفار**
سوک ماتم و مصیبت مغاسنه در **بیت** بسو سیاوش
 سیه پوشد آب کند چرخ نقرین بر افراسیاب
 سنبه قلجی و صافلی کوسه مغاسنه ده کلور **شکر**
 بزرگ و عظیم و قوی مغاسنه در **بیت** بیار از چنین
 گفت کاه زخم کرک بندج بشتیم و دسکر لوج
 و معاند مغاسنه ده کلور **بیت** ستوده بود نزد خود
 و بزرگ که آزاد مرد در نیاستد **شکر** و شها متلو
 کلور که مکسه به رام اولیه صعب المراس اوله **بیت**
 از و شاد شد شهر یار بزرگ چنین گفت کار نامدار
 بزرگ **سنگ** معروف مجاز از زانت و وفار مغاسنه
 کلور **بیت** همی از ستایش به آید درنگ که پیروز
 باسد خداوند سنگ **سیرک** کسر سیم ایله سیمغ
 قوتیدر که عریده غنقا دینور **بیت** از انا جا یکبار

نمود که نزد یک دریای سیرنگ بوده خیالی دخی
 بپوریت جز خیالی ندیدم از رخ تو جز حکایت دیدم
 از سیرنگ
معالم
سام بدرسم در فرید و عصر نه چاه پهلوان ابدی
 صد ارملی و عماد دولتی ایگد ولایت نیمروز و زابلستان
 و جمله هند و سناخ اقطاعی ایگد **سام** آت رخی در
بیت ز اسبان نازر بلنکینه زین بزمین و ستان
 نشاندن نکلین خوف تا ایله سام دخی وینوریت
 نگو رنگ ایگد باسیم وزره که با سامها در نشاندن
سلم فرید و نک بویک او غلید که فراتون اقصا مو
 زمین دگ حصه سی ایگد **سهم** خوف و قورقو معشته
 سه خاک بوندن فرکیدر **بیت** بگویم بکافد دل خار سنگ
 بدرد ازین سهم چوم بلنک **سیام** ماوراءالنهر ده
 شهریه قریب ربطا غدر مقنع خواسانه سحر ایله آنده
 اول چاهده آکر کوستر مشدر ماه آسمان غایب اولد قور
 درت شهره پرتو صاگرد **بیت** نه ماه سیام و نه ماه
 که این چون غلامت و آن چون رود که بعود نعل
 طریقی ایله ماه سیام اول ناحیه اسمی او لگد ننه که بویده
بیت سورمه سیام رفت کوزر کوزد سپهر بپور
 برادر سپرده مجاوره علامه سیله خسته دخی نسبت
 اول نور ننه که ملا جامی بپور **بیت** سه روز آن ماه در
 بود تا شب چوماه خست اندر چاه خست کاه
 اولور ایگینه ده نسبت اول نور ننه که شمس فخری

بیت کر مقنع بر آوریده می از چه خست و زکوه سیام
 بنامید زرار روست تو در دمی صد هزار بدر تمام
 بوکاماه سیام و ماه کاشغ و ماه کس و ماه خست
 و ماه فرور و ماه مقنع دینور و مقنع صیفه و مقنع
 اوزره اسمی عطا خراسانده و شهر ننه در خلافت
 مهدی عباسیده ماوراءالنهر ده نواحی سفد و
 ایلاق ده ظهور ایدوب اعتقاد در حلول و تاسخ
 اولمغه اذکار الوهیت ایگد علم سحر و سحرجات
 مبارک اولمغه قوی اکا اتباع ایدوب عباد ایگد
 و اعلام کلمه سنه جانکین فدائید اول در تیل
 بو منول اوزره شوکی کوندن کونه منرا اید اولی
 سنه سنین و مائین ده مهدر عباسی از اله سنه
 غریمت ایدوب پنجه مدت محاربه دغ صکر مغلوب
 اولدوغن محقق ایدوب یک قطره قایندوب کنیزی
 ایچنه القا ایدوب پنجه ایدوب و بر اثر قالمدی
 چهره ناپاکه غایت ایله قبیح و یک چشم اولمغه قناع
 ایله ستر ایدراید و لهذا مقنع ایله نسیمه اولدی
سپهرم کسر سین و فتح باو فارسی ایله بر پهلوان
 نورانی در **بیت** سپهرم بدو بار مان پیشر
 خبر بدیشان ز سالار نو **سم** ضم سین و تستدینا
 ایله تخفیفی دخی جابر در آنک و قاترک و اشک
 طرنا خدر که عبیده حافر دینور **بیت** ز ستم سبورا
 دران پس دست زمین شش شد و اسما گشت

مع التون

ساربان شتریان معناسند در بیت ز در شاد دل
بایکی کار و کام بد انسان که نشاند ساربان
سامان صلاح و انتظام و عقل و سرحد معناسند
و تسلی بهرام جوین دین بر کسند اسبید را و لا دند
طوق کسند خلع بر بنی عباس عصر نده ما و را از نهر
پادشاه اولدیر سامانیان دیمک ایله مشهور و مشهور
سلطنت انکرون سلطه محمود سبکتگین و خنویه متقبل و
ستود آتش پرست کورخانه سید بیت ز بهر سودا
کاخ بکنده بگردند بالا روده کنند سان رسم و قانون
و طرز و سلوب معناسند ده کلور بیت بر انسان که
رستم همی نام برده ز خویشان نزدیک صد بر ستم د
وله ندارد جهان بر یکی سان شکیب و فراز است
پیش از پس هر شکیب و آداة تشبیه و خن کلور
تکه که دقتی بوزر بیت خورشید تیغ نیز از آب میدهد
مهرج نوک نیزه توکسا همیکند سا سان ابن بهمن
ابن اسفندیار در بهمن کندر قزین نکاح اید و سلطنته
ولی عهد اند که سا سا عار و ناموسند و همشیره
سیاستی خوفنون تا چوب بر بولک در ویشکرایله
سیاحت اختیار ایله سا لیک جمع سال در خلا قیاس
بیت چنین با برآمد و سالیک همی افت از شاه فرکی
سمکال توران زمین ده بر ستم در رستم حاکمی نگ
قزین نکاح ایله الوب سهراب اندر حاصل اولوی اول

شهر حال رام هر فردیمک ایله مشهور و در بیت غمی نکشت
چون بارکی را نیافت سر اسبید سور سمکال شتافت
سوزبان کسره ایله ایکی معناسی و اردر بر سر مایه
و سود و منفعت معناسند در بیت که بردند تاج
از ایرانیله دهد بار جا جملگی سوزبان وله چنین
نامد بگرد زریله از ان کر که چهران به سوزبان تمایله
راز و مانع الضمیر معناسند در که عبد الرزاق محمد
بیت بدان جهت که منم محرم سخن بچکاه نهفته نیست
ز منم بیچ سوزبان سخن او غلی کمال اسمعیل و خن بوز
بیت قلم دوز بانست و کاغذ دور و نه با ستم
درین سوزبان سخن فتح سین طرتم و وزن ایلمک
معناسند در بیت هم کج ارجاسب در باز کرد بقبا
درم سخن آغاز کرد سر غین ضم ایله بویوز و خن او
بر نوع صور نادر که جنگه استیله اولنور بیت بر آمد
خوشتیدن کره نای دم ناز سر غین و هند در یکی
سراییدن اوج معناس و اردر بر تغمی دارل می
معناسند کرک آدیده کرک قوشده اولسکو بیت
هما نگاه طنبور بر بر گرفت سرایدن از کام دل
در گرفت ناکه گفتن و سولیمک معناسند در
چو مهر سراید سخن سخنة به ز کفار بد کام پر دخته
نالت اشتمک و شنو بدن معناسند بومع شهنامه
چو قور بیت تهن بد و گفت فر بنده ام سخن هر چه
کو به سراینده ام سراینده باشید و بسیار هوش

بگفتار او بر نهاده دو کوش **سپردن** ضمتین ایله طبعی
 و تسلیم ایلمک در وایاغ ایله بصمتی مفاسده کلو
 صیغه ماضیه شرح اولندر **سکالید** سکالشی ده شرح
 اولندر **ستان** شدن کلمه شدن فعل امر در آل مضارع
 و ظرف زمان ایله مکان بینده ظرف مشترک دخی
 کلور تابستان و کلمه ای که و چاقوی مفاسده
 کلور که ارقه او سته یا تمقدر نه که انور بر **سپردن**
 از زلزله حمله چنان خاکه بچینید که نه نشاندن کلو
 و ستاز **سیستان** رستم زال ولایتی بر عظیم اقلید
 حد و خاساندن تا بامیا شهریه در غور و لبست و زنج
 اکا تا بعد **سپردن** تو که در و رارستم داستان و کونه
 خوی بود در سیستان **سهمین** کسر کاف فارسی ایله
 اکثر سهمین دینو قورق و مهری مفاسده در هم قور
 نه که ذکر اولندر **سپردن** نزدیک رود که سنگش کش
 ز نایه بدید اندر و سهمین **سپردن** ضمتین ایله صغری
 و کفل در که ترکیده او چه دینور **سپردن** یکی خشت زد
 بر سرین قباد که بنو کرگاه او بر کش و **سپردن**
 غم و شروع ایلمک مفاسده در بیج بوندی
 ما خود در و شرح اولندر **سپردن** از آن ره بیامد سوی
 رفت ره سیستان از بیچید تفت **مع الواد**
ساو خراج در و باز باج در **سپردن** کنون ساو و
 و باز گران که و کان از آن مرز چند **سپردن** و آنکه
 اغندن ساقط اول براده مفاسده کلور لطیفی

بیور **سپردن** کرم که بگیری از جهان ساو با خود
 ز نوره ساو و ساویدن فعل امر و اسم مصدر
 کلور ساوید و ساید که سور مک و در پل ملک و ایک
 و سخن ایلمک مفاسده کلور **سپردن** ضمتین ایله بو
 مفاسده در **سپردن** بسا کوزنان بسر بر سر و **سپردن**
 شیران کند آرزوی **مع الهاء**
سپردن بر دیو مازندر **سپردن** ز دیو **سپردن** پیش اندر
 سجد بود که جا در دلس زین سخن رنجه بوده و بر
 طوتمی اچون اولن آلت در سجدین دن ما خود
 سجدین طرمت و وزن ایلمک مفاسده در **سپردن** خود
 و جازای سجد او در اندیشه سجد کی کجدا و **سپردن**
 یورغون و عاجز مفاسده در **سپردن** بجستان کفریم
 دشت و کوه که از ما سخن شد نو دم **سپردن**
 ضمتین ایله **سپردن** مخفدر **سپردن** سه دیگر سخن
 راندر از مفتوح که گفته **سپردن** آدم اندر **سپردن**
 کسرین و فتح ما و سکون نوز ایله قور و شدید **سپردن**
 مفاسده در **سپردن** زایران بدتم کینه خواه و لیر
 و ستمه هر رزم گاه اصل مفاسده کا بوس مفاسده
 که او یقوده آنجا باصر آنه فارسیده دیور که مردم
 در خواب فرو گیرد ایله تفسیر تمسک در قیر خسر و **سپردن**
سپردن حور بستنه داد **سپردن** لولو بو حل نهاد **سپردن**
سپردن ضمتین ایله افراسیاب که بر او غلبه فرماز این **سپردن**
 آنه جنگده سپر ایدوب افراسیاب سیا و بوغ **سپردن**

کبی آنی بوغلدی **بیت** ز کند آوران سرخه را پیش
 خواند ز رستم سخنها فراواند **سبده کوه** نورانی
 بر کوه در کچنر و برادی فرود اولدوغی قلعه که اسمی
 او سنده ایلا **بیت** هم پاک سور سبد کون برد بند
 اندر و دور از انبوه برد **سید** معروف و بر آت سید
بیت سپید سید را با لید موی پروبال ببسود
 و بستر دی **سوخته** مهر و خسر و پر و زک خرابی مایه
 بر سید **بیت** در کج کس خواند سوخته کزان کج بند
 کتور فر وخته قاقو مغاسنه ده کلور که یا نمش بر
 اول سعدر بور **بیت** فنا د آتش صبح در سوخته
 بیکدم جهانشد آفر وخته **سالموزده** جوق لیشامش
 پرو فر فوت مغاسنه در کاتنه کثرت سینن آن اکل
 ایلمش **بیت** درختان بسیار و آب روان همی ستر
 دل سالخورده جوق **سخته** ملوکمش و موز و مغاسنه
 اسم مفعولدر ماضی و مصدر ترح اولندر **بیت**
 چو مهر سراید سخن سخته به ز کفتار بد کام پر وخته به
سده فتح سینن ایله مجوسده بر عید در وسط شهر
 شتا اولان بهمن ماهک اونجی کونده اولور **بیت**
 یکی جشن کرد آن شب و باد خورده سده نام آن جشن
 فخرده کرد **ول** بیارید آن فال و جشن سده
 بهمن فر و بز و هم تشکده **ول** بسان سده آتشی
 بر فروخت برو غار و خاشاک چند بسوخت
 صدق معتمد صدق صادق ایله غلطدر سده ایله

تخصیصه دن مرکبدر سوز در حال صا دایله یارلور
 وجه تسیمه بود که کیومرثک یوز اولاد اولدوقده
 اناته تزویج ایدوب اول کونده نیران کیشه احو
 اولد مجوس اول کون عید تخا دایلد **سپیده**
 سپید ایله یا تخصیصه دن مرکبدر فر در که ترکیه طلب
 دینور **بیت** سپیده چو از کوه سر برد مید **سید** از دا
 نیر متب نابیده و اسفیداج مغاسنه ده کلور داند
 مویدر **بیت** که میر خسر و بور **بیت** بس عروس که فتنه
 شدند از سپیده سیاه رو شدند و بیاض مغاسنه
 کلور بریده که مقابل ایله ذکر اولنه کوزک بیاض
 سپیده چشم و سوادنه سیاه دینور و بیضه نک بیاض
 سپیده و صار و سنده زرده دینور تکه که سلما طلوع
 صبحه بور **بیت** گرفت آفاق ایکسر سپیده
 عیالند زرده خوردر سپیده **ساره** مهر و کاموش
 کشانی اقر با سندن بر پهلوان اسپید رستم از قتل
 ایله **سودابه** پادشاه بهمن فریدر که کیکاوس منکوش
 سیاه و نه عاشق اولد سیاه دش کارام اولمیب
 خوفدن افراسیاب کندر **ساره** مهر و علم و سجا
 مغاسنه ده کلور **بیت** بسر بریدر بهی راه **بیت**
 ساره همی داغ ماه جست و سده ایله تاره دن مرکب
 اول ساز مغاسنه ده کلور که اوج تلای اوله تکه
 خاقانی بور **بیت** که ولادتش ارواح خوانده کوه
 سوره ساره بست ساره سماع کرد سما اکثر

دینور که نظامی بیورر بیت ستاره زنگ بر آورده بک
 سر و سر و نوایین سراز صد در و و زدک ی
 او یوتن دخی بر او یون در بیا فغانی بیورر بیت
 دو اسبه رخ بهم آورده بر بطغ و ستاره یازی
 کرد و نگریند اند زدک بدر او یون سلمانک بو
 مجموع بیت فار در عقل مانده خصمی کم زیاده
 در معرفت ستاره مقبول بشد است کوراه خانه
 و حکایت مکن طویل با آنکه ده هزار کش چون نو
 چاکرست منصوبه چیل نتوان باخت با کس با آنکه
 کجستین سپهرش منته است اول فار دک کافرینو
 نانی زیاد ناکت ستاره رابع خانه کیر خامس طویل
 حال طویل دینور ستادس ده هزار سابع منصوبه
 و کجستین ایکی زار در که تخته او زرنه آترل سر خاره
 بر آلتون اکنه در که زکیده اکا صحنی دینور قاریلر
 آنی لک او زرنه زینت اچون صبر لک بیت دورخ
 سر خاره آراسته دوستان چو دونا بر پرسته
 و قاریلرک بش بر من بر قشای سیدرا تکه باش
 قاسر لک کمال اسمعیل بیورر بیت دختران طوم
 در ناساکاه عرض جزینچ انگشت فر بر وقت سر
 سر خاره نیست سوس بر قورث در که بغدادی چوک
 ایدر بیت نیاید بکار فر این ساز جنگ کجا سوس
 سنج بچنگ پلنگ سکالیده فعل ماضی ز فکر الیمس
 معناسنه در سکا لشد ده شرح اولند بیت سپاهی

زکدان کوچ و بلوچ سکالیده جنگ و بر آورده خوج
 ساره سنین معجمه الیده لغندر رچار شغندر زنگینو
 بر او جنی بلده بغلیوب و بر او جنی باشکریه را غور
 بیت زمر ساره هندوی بر گرفت برهنه سر و دست
 بر سر گرفت سفته سفتن دن اسم مفعول و لغت معناسنه
 سفته کوش حلقه کوش معناسنه عبید لغت نظامی بیورر
 بیت سفته کوشی چو در ناسفته در فو جی بهای
 چاکرست فیضی دخی بیورر بیت باغ از نفسش ز کلو
 در با سختش ز سفته کوشان بش معناسی دخی و آ
 بری کوپ حلقه سیدر که قولاعه کچر هر نه دن اولور
 نانی اوجی سوز و کسکین پیکان معناسنه ده کلو
 نظامی بیورر بیت تیر از جعبه سفته پیکان جست
 در زه آورده در کشید درست سفته بر سفت کور
 و تیر نشست سفت و از هر دو سفت بیرو جست
 ناکت او موز معناسنه در که عبیده کتف دینور مانر
 دخی لغندر تکه که نظامی بیورر بیت سفته فارغ از کویه
 کوش کردنی ایمن از کماره کوش رابع بر بردن
 بریده ارسا اولان نشه در کرک بضاعت اوله
 تکه خاقانی بیورر بیت باد از سر پیکانت سفته دل
 بد خوانمان وز نام نگو سفته در بار تو عالم راه سنج
 دخی بیورر بیت ز مردم دایما سوی سکا واه دعار دوش
 سفته باشد کرک بدیه اولسکو تکه انور بیورر بیت
 ولیکن چو او بر سر کنج باشد چنین سفته خوار و اس

نماید **وله** درخشم تو غورهای رحمت • در زخم تو
سفتهای مرهم • خامس سخن نو و طر فیه سوز در که
تازه اختراع اولنمشی اولننه که انور برور **بیت**
از عفتهاش بکد و رسم آ • سفته سنده در جهان جیفه

مع الباء

ساری آمل شهر نه قریب بر شهر در **بیت** بنومود
تا بسار بر بند • بغل و بمسار و خوار بر بند • چو در
سوی کینه بستافتند • بار سران آگهی یافتند •
صغری قوشی مغنا سنده کلور تا سر دخی لغندر
یا سر سار دخی لغندر نه که ذکر اولندر خاقانی بویر
بیت سار کفنا که هست سر و زخم پای لنگ •

لاله ازوبه که کرد دست بدست انقلاب **سهی** که
طوغی و مستقیم مغنا سنده در و سر و سهی اولی
ایکی مستقیم ساخی اوله و سر و آزاد اول سر و در
بر شاخ بلند اوله و سر و ناز اول سر و در که دالری
بر طرفه مائل اوله **باب التین المبحه مع الف**
شفا فتح تین و غین ایله شکاکات ایله ده لغندر
قوبور و تیردان در **بیت** بیفکند رسم شفا و کما •
فروماند خیره از لیشا گیاه **مع الباء**

شاداب صوبه فائمنش تازه و تر مغنا سنده **بیت**
همانا بر آمد یکی باد سخت • که بنکست شاداب شاخ
درخت **وله** تو کفنی هم دشت سهراب بود •
بسان یکی سبز شاداب بود **سید سب** سید ایله اسب

مرکبدر رسید کونشدر اسب ایله ترکیب و لیجی الف
اولک بر قیاح که سیمدر جمله کتاسب اوغلی در
بیت پس آزاده سید سب فرزند شاه • بکینش کند نیز
اسب سیاه **شیل** فچی ننگ آت چالدر قری نصیه سید
بیت خداوند خانه بوید سخت • بیا و بخت آت شیل
شاه از درخت • سلاطین و اکابر رسته سنی جواتر
طوقور لرنه که بویتده واقعدر **بیت** یکی شوشه ز زیم
اندرست • دوشیش ز خوشاب و از کوهرست • عیده
فتح شین ایله مستحدر و امثال مولدین ده عاقبتی
الدهر بشین و آبن الورد طریق توریه ایله بویر
سخر خ کانه مرد و دایب فعد • ردنی الغید بعین
الرأس والجمه شایا معاه عاقبتی الدهر بشین
آتش مغنا سنده کلور نیتب دخی مخفقد کسره جهو لایله

مع التاء

شست بس مغنا سی وارد در بر التمش در شین مغنا
صادایله غلط مشهور قبیلند در **بیت** کمندر لغندر
خم • خم اندر خم و روی کرده دترم • نانی اوق کر لکده
بر مقول اوق ایله کریشه ملا مس اولایدر **بیت** چو واز
کمان نیز بکشد شست • بر رسم و رخس جنگی بخت •
نالت بالو اولنه سیدرا کور با سکی دمدر سوزنی بویر
بیت جهام بکام و مرادش ز ماه ناماهی • بکام حاسد او
چون بکام مای شست • زلف دلبر بو کاتشیه اولنور
خم زلف مغنا سنده دکلر نه که توهم اولند سوزنی بویر

بیت زشت زلف کمان ابروان و تیر قداز • نماند
 بهره و خط و نصیب تیر مرا • رایج نشسته فضا و معاشه
 نه که شمس خرمی یور **بیت** چو فضا دل رک جا خوش
 فلک بکشد از آن زهراب خوشست • حاتم نشسته دل
 مختصر در او تو رنگو معاشه اکثر کسرتین ایله در میخورد
 یور **بیت** کر چه پدر بر سر تخت کشید • شست و فرد
 آمد و پیشش دوید **شکفت** کسرتین و کاف عربیله اسم
 مصدر در عجب معاشه کاف فارسی ایله در **بیت**
 ترا کر فرید نباشد شکفت • و از خود اندازه باید کرد
 شکفتن کسرتین ایله مصدر بر عجب معاشه معاشه مستقبلا
 فایده تبدیل اولوب قبله بر یا زیاده ایدر **شکفت**
 و شکفتنده و بنور شکفتن ضمیمه ایله آچلمش و تفهیم
 شکوفه بوندن ما خود در مستقبلا تنده بر او فریادید
 شکوفد و شکوفنده و بنور شکفتیدن و غنی بو معنایه در
 نه که اسد یور **بیت** چون این اکلی نزد بایش سید
 کل شایه اندر دلس بشکفتد • شکفتن و غنی بو معنایه
 نه که سنایه یور **بیت** هیچ عقلش بر یکی نفریفت
 هیچ جانی بصیر ازو نشکفت **بیت** فتح سین و کس
 با و عربیله چو کن و کر به اللفا معاشه در **بیت**
 ز مادر برادی بیدار زشت • بگردارنا خوش بایند
 شست

مع الحیم
شکفت بو کلم و قورم معاشه در مار شخ معاشه
 کلور نه که ازرق یور **بیت** هلاک دشمن او را زبند

وازل بخار • شکفت و افعی دوید بجای ریح و خدنگ •
 خیارک علقه معاشه ده کلور فاما شکفت فتح سین ممل
 و صتم کاف عربیله دمان معاشه در سجدینک بوشند
 واقع اولوب تحریف اولمغله بو محله ضبط اولمدا
بیت نشسته رادل بخواب آب کا • کوزه بکشته بر لب
شکفت مع الحیم

شاخ مع و مجازا قول و بازو معاشه ده کلور **بیت**
 نگه کرد رستم بدان سرفراز • بدان شاخ و یال و کب
 دراز • و آوزون پیاله معاشه ده کلور نه که منصو
 شیرازی یور **بیت** فتاده در سرش از باده شیشه
 خمار • بعزم عیش صبحی نهاده برکت شاخ • و برتن
 و چاک معاشه ده کلور نه که ملار و م یور **بیت**
 کانه زمین و آسمان بس فراخ • کرد از تنگی دلم را شاخ
 شاخ **شخ** فتح ایله بایر بر در که سخت اوله و اکلی و آو
 و انج آمده بتمیه **بیت** هم ریک تفتست باخا و شخ
 برونگدزد مرغ و مار و ملخ • تشدید خایله ده کلور
بیت کنتوش بخیر سزاقتی جدا • بشنخی که هرگز
 زوید کیا • طاع دپه سی معاشه ده کلور نه که نور
 یور **بیت** ز اسما بر زمین غم بخانه تور سده چو سیل
 و سنگ که آید به پستی از سر شخ شوخ کیر لودر و یور
 ذو و شخ دیور **بیت** بدان جامه شوخ زدیگخت
 بیفتاد و گفت ارش نه نیکخت • مشهور و متعار کیر
 و دلس معاشه در نه که میر خسر و یور **بیت**

اگر شوخ بر جامه مز بود چه باشد دلم از طبع مستی که
مجازا به سرم و به جفا مفاصله ده کلوریت جهانجو
گفتن که اگر شوخ گو. زمر هر چه بینی تو فردا بگوی
شکوف دو شکون و فلک زده مفاصله در بیت بدست
پر ساد و شکوف. بسر بر همزد سنخ و کلوف. شکوف
ما خود در شکوف سوز چک و لوزیون مفاصله در
شمس خیز بوزریت ظلم از نسیب شاه جهان سخت میدوید
کاندر عدم نهاد شکوفیده از کلوف **مع الدال**
شادورد شایورد یا عطی ایلد و شاه ورد تا ایلد ده
لغندر دوشمه در کلیم و قاله کبی بیت جهاندار بر شادورد
بزرگ. نشسته همی بیکریش عیش و کرک. و خسر و پرویزک
خواین نماینده سندن بر خیزه اسبدر بیت دکرانکه بد شادورد
بزرگ. که خوان نامش کوان شرک. آراغی مفاصله ده
کلور که عوبیده تا لاله دیورته که لبیبی بوزریت دل کشت
از علامت خط امیدوار. چون بر زگر که میشو از شاد
شاد. پرویز مشرقی دخی بوزریت بخط و آن لب دندان
بنگر که همواره مراد دارند در تاب. یکی همچون پرن درج
خورشید. یکی چون شایورد از دور مهتاب.

مع الدال المعجمه

شبنم شبنه مفاصله لغندر بیت هان روزه پاک کشیده
زهر بر رستیدن ایزدی شاید شایستن دین فعل مستقبله
یراستور و لایح اولو مفاصله و مقام قلنده احتمال
وارد یکجای کرده که عوبیده قویکون صیفه سی ایلد الود

مجازا استعمال اولو رتبه که سعدی بوزریت هر بیت
کمان مهر که خالیست. سنا بد که پلنگ خفته باشد.
سناد کنیز دین و جار پیر دین رستم برادریدر که رستمی
چاه اچکنده هلاک ایلد **شبنم** بر خوش رایجی صفا
کل در بیت بدادش سه جام و مادام بنید. رخسار کشت
همچون کل شبنم **شبنم** کسر ایلد آفتاب و کونش در بیت
بوسید روی هوا را به تیر. رخ شبنم تابا شده چون

مع الرا

شاکار اوج تهنه ایست در که حکاک اوله اصله شاکار
بیت کنایه ندارم بهانه نهی. چوشاکر و شاکار خنیم
دهی **شیکر** صباح و بامداد مفاصله در بیت بشیکر
چون بر مید آفتاب. سر نامدارم در آمدن خواب
شیار کسر ایلد اکس ایچون بر در ایلد سوکملک و شوش
بیت چو این راه دستوار و این کوهسار. بزرگ است
مخ شد شیار. تو بیتیده بین مملکه و بار فارس ایلد
مردیدر نه که ذکر اولندر **شیار** رفتح شین و سکون ذال
معجمین و یا عطی ایلد سوکملک بر در و تخم اچکنده
صاچلمش اوله و شکار نون و کاف ایلد ده لغندر
و شکار دخی لغندر شمس خیز بوزریت زین خاطر
کردم شیار و تخم ثبات. دران قلندم تا خود چه آید
از شکار. شیاریدن او کوز ایلد بر سوکملک در
شیار یک مثله **شیر** کسر شین و ختم با و عوبیده بر نون
جنگ بوزریت در بیت بستاند بریل روینه ختم.

دیدند شبور با کادوم **شاپور** اصلی شاه پور در
 شهزاده مغاسنه بر قاج پادشاه اسمیدر بر اشکانیا
 شاپور این اشکان این دارادر برادر اشک و جنگ
 آتی بیل پادشاه اولگد رومی لر ایله جنگ اید و سکندر
 آلدوغی خرابی و امولم جمله س کیر و آلد و بر سانیان
 شاپور این اردو شیر با بکا در او تو ز بیل پادشاه اولگ
 و بر شاپور ذوالاکتاف بن هر فرین زنی در لوجی
 ساسانیان در غراب بادیه نسیس لر غضب اید و
 پادشاه این ملک ایگد و قنده بر اعراب کور سه فولدین
 بر ندخ چیغوب صالحیور رد انکچون ذوالاکتاف ایله
 مشهور اولد و بنش بیل پادشاه اولگ و بر شاپور
 شاپور ذوالاکتاف در بنش بیل پادشاه اولدی
شمر فحشین ایله حوض و کول در که عبیده بر که وغیر
 دینور **بیت** ره ی پر زغولان نهی از شمر در و بر یک
 و از دی نیای کذر **شهر یور** فرس قدیمده سادس
 سنه در و تاریخ جلالت ده آخر شهر صیغدر **بیت**
 و شهر یورت باد پیر و زکر بنام بزرگی و قزو هنر
 و هر ایک در دخی کون در **بیت** شهر یور بهمن از
 جهاندار دارا ببار داد حذف و او یله شهر
 دخی لغت رنده که سرف الدین شیر از یور **بیت** شهر
 سهیل آمد بدیداره همی باندنه همچون جهه یاره معنی
 نامه مثال لیسج یور **بیت** چو در روز شهر یور
 ز ساد و شهر اداد بهر شهر وار دوه یو کید را صلی

بیت نذرین و سیمین شتر و ارسنی طبع و ازجا
 پارسی **مع الزار**
 نیز کسر ایله آهوش در **بیت** ز دیا و فرچار تخت
 نیز هم تختها کرده از چوب نیز و آند اولایا
 اطلاق اولور **بیت** چو باتیغ نزدیک سدر یوتیز
 بده بر نهاد خمینده نیز زبالا خدکی بذر بر سرین
 که بر دوخت بر تارک و مغوش **شید** ز قوه یاغ
 آند **بیت** مع درستم و اسب سید و تیغ بنارد
 بر و سایه کستر دمیغ و شیرین آت اسمیدر که خشر
 باغشکه نظامی یور **بیت** چو پرور این سخن بشید
 و شد نیز بخت از جا دست بر پشت سید و علم
 موسیقیه بر پرده و لحن در بار بد اخراجی نظامی
 یور **بیت** هر آن سب کو کوفی راه سید و سندی
 جمله آفاق سنجینه و بر شهر اسمیدر حجر بیلانی یور
بیت از در سید ز با بکا جارا از پس خون غدو
 گرفته **مع السین**
شما لفظ عید ملت مضاراده معین و مؤذن
 پای سنده در و آداة الفضلا ده شما و اضع
 آفتاب پرستان در **بیت** پرستار و با قزو بزرگی
 بزنا شما سبسته **مع السین المجه**
شاه رش بیوک ارشون و بیکد ر شاه بزرگ معانه
 یا خود پادشاه مغاسنه در و رش ارشون در مخفدر
 ارشون و ذراع مغاسنه و عند بعض بنی ارشون

مفاسنه در بیت زین تا سر تیغ بالای او و چو صد
 شاه ریش بود پنهانی او **شما** شاش بر مبارز تورانی
 قازان آنی هلا ایله **سید و ش** کسر ایله بر سپهسالار
 ایران در **بیت** و را گردنید و ش دارد بیای
 که گوید همی اندر آرد زجا **مع العین** یکی
سراع سالیبا و چادر مفاسنه در اصله عید یکی
 مفاسنه در **بیت** سراع بر زود و نهاده تخت
 بدان تخت شد هر که بد نیکبخت **مع العین المعجمه**
شغ ضم ایله صغر بونیوزیدر **بیت** شغ کاو و دنیال
 کر که بدست و بکوپال سر هر دورا کرد بست

مع الفاء

شند فتح شین و سکون نون و فتح دال ایله
 طبل و دهل مفاسنه در **بیت** تیره بزد شند
 و نار و نه و سوی جنگ دشمن نهادند **شکوف**
 زنجیر دید کلر بویه در **بیت** چو مار یک شد چشمها ستان
 ز کرد و بارید شکوف بر لا جور **مع الکاف**
شولک ضم سین و فتح لام ایله قره بوزآت در **بیت**
 برز اندر و نش یکی شولکی که یابد چنین از هزارند
 و له بیفاد از شولک خوب **بیت** برفت و بر دانت
 هنگام جنگ **مع الهمزة الفارسی**

شبا تنگ ایرته بلد زکار و اقوان مفاسنه که عیده
 طارق دیور حقیقته بر یکزد که عیده شعر دیور
بیت چو یک نیمه از تیره شب در گذشت **شبا** تنگ

بر چرخ گردان بکشت و کیچه و قتی و شباه نگاه مفاسنه
 کلور تنگ نظامی بیور **بیت** شباه تنگ چون بوزد آره
 و دود بر آهنگ شب مرغ دستان نمود **شنگ** زهر و خل
بیت نه نامست او را نه نیز ست **شنگ** مرا انگین داد
 و بود آن **شنگ** **شنگ** مطبوع و شیرین در کا مجبور
بیت تو یه **شنگ** و بالآ و پنهات خوب و در کوچه
 مایا و مر و ب اصل مفاسنه حوامی و راهزن و طرا
 مفاسنه در غنچه بیور **بیت** چه زله طعنه که با جیر
 چیز نویم که تو یه چیز و تو یه مسخره و با **شنگ**
 و آداة الفضلاده سرداغاجی و مکابره مفاسنه
 مذکور در و تحفه الایجابده تخم ایچول اول **شنگ**
 مذکور در و لغت و فائیده خرطوم قیل مفاسنه

مع اللام

شیل کسر ایله بونوع هنر چه و نیزه در **بیت**
 هان تخت زرین و زرین سپر و با خود و خفتان و شل
 و تیر **مع المیم**

شام اختتام و مغرب و قتی در **بیت** یکی مرغ دارد
 پریشان **شام** و نیتین بیام این بود آخ **شام**
شجم فتح شین و جیم عیله سر مای سخت مفاسنه
بیت سپاهی که نور و زرد آورید و شجاش یکیم

مع النون

شار شمرستان مفاسنه در **بیت** بر آرم یکی شار
 فراخ و اولم بدو اندر بوا و کاخ و قلعه و قبه مفاسنه

کلور بیت از بنیان یکی شارساں ساختم سرش را
 به پروین برا خواهم شین کسر ایله پیست در که دو دیک کی
 بر نشسته در او شا فکر قولنور عظیم شطاطه سی وارد و لنگو
 دو کج معناسنه ده کلور که چو بانگو و غیره قولنور بیت
 بز کانه که از کوه قاف آمدند ابانیزه و شین و لاف
 یعنی یوز اقلی ایله کلوب عظمت و طمطراق و لاف و کذات
 ایله دشمنی زور و صفت و بره رک کلدیل و تشن
 فعل امر و فخی کلور ما و را از انور لغتد رشته که ملار روم بود
 بیت کویدار بنده بر و بر صدر شین من بگیرم کفش چون
 بنده کهن و لاجری در یاد خشکی میرود او بهر خانه نشینی
 میدود و بنشسته نشسته معناسنه ملار روم بوزر بیت
 پیر و طفل نشسته پیشش بر که ما بسعد و بخش و لانی
 کند شادین سورچک و لغزیدن معناسنه در بیت
 بر آشف بر خویشی چون پلنگ ز شادین پای می
 تنگ شین کسر شین و با و عریله بر هر ده و پریان
 معناسنه در بیت میرفت شین دل و خشک لب چو
 از خنجر روز بگریخت سبب شین مصدر دید بر هم
 و پریخ و بیضی اولی معناسنه در خانه بیور
 بیت روح القدس بشید اگر بگره متش پرده درین
 اسباب را کند شین فحش ایله بیت پرست معناسنه
 بیت خم آورده از بار شاخ سمن صنم کشته بالیز و کلین
 شمن شینان معز و حرم معناسنه ده کلور که جماعت
 نشاند عبادت در بیت اگر من قوم در بنستان او ز سر دابه

یاجم بس گفتگو و له بنستان هم پیش سر دابه باز
 دو بدند و بر دند یک یک نماز و له که اندر بنستان شاد
 چیا بناسند شکفت از سوز نا کله و حرم ساری معناسنه
 کلور بیت کج ات بنستان پر ماه و له جدا بد جدا
 شاه جوی تر مکن تر مسار معناسنه اصله تر مکن در
 بیت چنان تر مکن نزد شاه آمدند جگر خسته و بانه
 آمدند شکر دین کسر شین و فتح کاف عریله شکار ایلمک
 معناسنه در بیت جهانم اندام چا پر و و که پرورده
 خویش را بشکری شکو میگو قورق و بیت آلمی معناسنه
 شکوه محابت و عظمت معناسنه در بیت نباید شکوید
 ازین بختک نباید کشیدن زیبار چنگ و حذ و او
 لغتد رشته که ملار روم بوزر بیت شخه از موم اگر
 بنده پهلوان از ازان دل بشکند شکفیدن کل و چیک
 آچلمی در اصله شکوفیدن در شکفت ده شرح اولندی
 بیت چو کل چهره سام بل بشکفید چو بیل ز بچه
 شیر دید شایستن بر اشمع معناسنه در که عریله
 لیاقت و نور مستقبلا خنده سین داله تبدیل و نور
 شاییدن مثله بیت بخوبی سزار سر فرزندم چیا
 چون بشایند پیوندم شایه و فخی بوزر بیت
 چون ازین مرد و فارغ آید تو آنکهی خیر را بسا رتو
 شایه صیغه مبالغه در لایق و یقین معناسنه در
 نشه که میر خسر و بوزر بیت جلوه ده بچشم دانایا که دل
 و دیده را بود شایه و له بد شوارت یار شایه بود

باسانیت خود فراوان بود **شکن** فتح شین و سکون
 کاف عربیله توران زمین ده بر ولا یندر **بیت**
 چغانی و شکنی و سقلان به هند کایه و بحر و برنج
 و سندر **شکن** کسریین و فتح کاف الیه شکست و بونوختن
 معنای اسم مصدر در **بیت** کسان چو کا موس
 شمشیر زن که چشمش ندر دست هرگز شکن و بگویم
 و قورم معنای ده کلور شکنج دخی و بنور سرود
 و لحن و نغمه معنای ده کلور تنه که اسدر بپور
بیت ز شاد در می و کف رود زن شکافه شکافیه
 کست از شکن شکافه ساز زخمه سیدر که بیده
 مضرب و بنور **شایگان** کاف فارسی الیه سحره و اجنه
 این **بیت** اگر استکار کن در چاه موفای روشن
 شایگان اصل شاه کاه در کان بر نوع ادا که بنده
 خدایگان کی خدایگان کنج شایگان خسرو پرور که بخیر
 کذا فی اداة الفضل و مطلقا کنج فراوان معنای ده
 استعلا اولو ز طهر فارسی بپور **بیت** سپهر قدرت
 خود نمی یابد بعد وجود تو در کنج شایگان گوهر مطلقا
 فراوان و بی نهایت معنای ده کلور که کنج او سکون
 که غیر بسی اولو تنه که ابوالفرج رونی بپور **بیت**
 این که انا شایگان که سپرد بهتو اقبال مقتدر چرا
 و فتح قافیه ده قافیه شایگان بر معیوب قافیه در
 عامه علمایانده جمعه دلالت ابجد الف و نون الیه
 قافیه در یار او دوستان کبی که امثال بسیار و فراوان

و شمس قیس یانده اول قافیه در که حرف و بسی
 اولیه خواه مکرر اوله خواه اولیه و تحقیق یانده
 مطلق ابطال عبارت در تنه که محلیه مبین در قافیه
 بپور **بیت** بیت فرومایه آینه منصف قافیه هرزه
 آن شایگان رشید دخی بپور **بیت** ابیات برضایت
 و شیرازه منست به شایگان و لیک باز کنج شایگان
سور درت معنای و در در بر هیچ شرایلیک
 معنای در **بیت** اگر ما نشوریم بهتر شود که زن
 سورش آشوب لک بود اصل معنای فرستادن
 و حرکت معنای در تنه که شای بپور **بیت** یکی توده
 و چشم از پر و خشک اگر منو کنده خواهی مسورم
 سحر و سحر فرستادن و بپور فرستادن بونده
 قولی معنای کنایه در تنه که سحر بپور **بیت** چه خوش گفت
 آن تنی دست سحرور جور زار بهتر از پنجاه فر زور
 نماند از شمع و اولامتی معنای در **بیت** بد گفت
 رستم که مندی ازین که با ما نشورد کس اندر زمین
 ثالث چلتم و بولاندر من و مکرر نامک معنای ده
 تنه که میر خضر و بپور **بیت** بپوریدن آمده آب شور
 تنی شد ز پهلوی بینده زور ملازوم دخی بپور
بیت بر منوران ما شود این آب صاف و اندر و بین
 ماه و اختر در طوا سور بخت مکرر حال و بد بخت معنای ده
 بوندن ما خود در سحر بپور **بیت** سور بختان بار زو خوا
 مقبل از ازال لغت و جاه بولمن و مکرر اولمن

مغاسنه ده متعذر و لازم کلور قجازا برهمزده و مکدر
اولمق مغاسنه ده کلور تته که نظمی بورد **بیت**
بستورید شاهنشه از گفت او زبیداد برخاکه جفت
ملار و مک بویشده شور ماتم که و تخر مغاسنه اسم
بیت خلق چند جمع شد بر کور او موکنان جامه دران
در ستور او و عشقن برهمزده و مضطرب اولاریده
دید کلری بوندن ما خود در تنایه بورد **بیت** ار تو چو پوی
و فرغ عشق تو خود را بقی نهاده شوریده رابع شمس
و آواز موحن مغاسنه در تته که نظمی بورد **بیت**
ز ستوریدن ناله اکو نای بر افتاد تب لرزه بردست
و پای شان جمع ضمیر غائب در آنر مغاسنه **بیت** ببینم
تا چیست آغاز شان برهنه شود بیکمان راز شان
کوچ بالی نهده مغاسنه ده کلور حقیقته فرص عمل
اسمیدر که ار اچکنده بال ایدر تته که لطیفی بورد **بیت**
لب شکر مذاق و انگبین شکر مکرر خوانمش از انگبین شکر
خاقانی دخی بورد **بیت** زبد که نیکو بیاید تو عذرش
ز آفرینش نه که معذورست ما را نیست چون نخل غسل
و بلکه و فسانه مغاسنه ده کلور سین مملکه ایلده مرده
نته که ذکر اولکند و تانیدن دغ فعل امر و اسم فاعل می
کلور تانیدن طرامق مغاسنه در **مع الواء**
شیوانش در ضد فاز اصله سبب در **بیت** چو فتم
بوزمان کیهان خدیو سور کوه البرز از ان صعب
مع الهاء

شاره سین مملکه ده مریدر تته که ذکر اولندر و علامه
نجانی نرج تاریخ غیبی ده دیمشدر که شاره اهل هندک
بر نوع نیاید که اکا شال دینور **بیت** یکی شاره سر بند
پیش آوریده شده نار و پود اندرو نابدید **بیت**
شاه دغ محققدر و مقام نفوس ده تفو مغاسنه ده کلور
همی گفت نه بر منو چهره برین دوستی کردن مهر فرغ شاه
پادشاه و داماد مغاسنه ده کلور تته که شمس فخری
بیت مملکت را شرف و قدر همین بسین شده خسر و صفر
آفاق ممالک را شاه شادمانست بدو جا ممالک را
که بود شاد بدو جا عویش از شاه شیر و به خسر و پوز
او غلیدر بدین قتل اندکدر حکم الهی آری پادشاه اولک
و موت عمری بکرمی ایکی بیل در شوشه درت مغاسنه
بر آلتون و کومش سبیکه سیدر تته که تعریف ناز یانده
بورد **بیت** یکی شوشه ز زبیم اندرست و دوشینش تو
و از کوه است و هر سنه که و شکله اوله اکاده اطلاق
اولنور د و کلر بوکلن بره بصیحه چوبی وضع اندکدر
شوشه دینور اکثر تا و انده اولور حالا شیشه ایلده مرده
کمال اسمعیل بورد **بیت** جوغ را بردر تته نیازه همچو
شوشه بر آستان بستند و کومر که اوز و نکریده شوشه
دینور تته که نظمی بورد **بیت** شوشه از کال مشکین رنگ
کرد آتش چو کرد آینه رنگ نمانی شهدا قبر اورده
اولک علامندر نظمی بورد **بیت** چو شوشه تربت
دید الماس شکسته در جگر دیده نالت پسته و یغن و لا

نشسته در کرک بغداد کرک خاک اوله خواهر کرمانی بویور بیت
 و عدله از شوشه خاک مخ کیا روید از گوشه خاک مخ
 رابع هر نشسته ریزه سیدر نظامی بویور بیت سوسن زهر
 نایز کرک هست شوشه زرنهاده برکت دست شفته
 فایله ده لغت رتبه که مسعود سعد بویور بیت کشتروم
 هم نیک برک زرنهاده چو شفته نرم اندر بلا بیجا نند
 سعد دخی بویور بیت ندارم دست خویش از دامن
 بازه و کرک و مرا چون شفته در کار **شبه شب ایلد**
 نسبت اختصاصه دغ و کبر راجع معانی وار در بر
 قوه بونجی و در معنی سبج در و فی الصحاح التبع الحز
 الا سود معرب شبه **بیت** شبی چون شبه و شسته لغت
 نه بهرام پیدانه کیوانه تیر نمک کجک معانسه در کن
 عد و ایلد استلک اولو ریک شبه و شبه کی علامه بویور
بیت مجرور بحقیقت عظیم سلطنت است رخ شون از
 خویش بنده مساز بهار یک شبه ذوق که خاک بر سر
 اسیر زن نتوان شد با لهای دراز نالک بر دکنو انچه
 اوج ارشون مقدار اولو رقی بر لده بر تره بین با برانی
 کج با برانی اولو صار به مانی قریب چکی اولو رخی کند
 تخمه بوز و لغت عبیده شبه صار بقدر که برنج دیور
 و فی الصحاح الشبه ضرب فی التماس نه که لطیفی بویور
بیت کس را بمعنی بود مرتبه چو زرنهاده نباشد شبه
شبه سید ایلد به اختصاصه دغ و کبر افوا سیک
 بر او غلبه رسمی لشک در نه که ذکر اوله و آت معانسه

کلور و چشمه یا لونده کوشه حسن صورت ایلد متا بهند
 یاو کنده و سرعت سیرده در **بیت** نشست از بر سیده
 راه جوی بزدیک کوز زرنهاده و کرک **شبه** کیکاوس
 منکوحه سی سودابه شهریدر **بیت** یکی شهر پادشاه را نشا
 نام بهی از در جشن و سور و خرام **شخوده** طرین ایلد
 یوز زمرجوج معانسه در شخودن مصدر در **بیت** کشت
 غلطی بخاک اندرا **شخوده** زحال و برهنه سره قی ز
 مطلق مجروح معانسه ده کلور **بیت** ولی کوز و زرد
شخوده علاج بر شکانه ندارد تن سود **شبه** نه طوطی
 سائیدن دغ ما خود اسم التدر و طوار قضا غیبه معانسه
 کلور نه که ملار روم بویور **بیت** گفت بستانه بستانه
 بخاره گفت لا حول اریدر ستر می بداره و بیامعانسه
 کلور که آنکه غله صادر لرک بوندن ماعدا ایکی معانسی
 دخی وار در بر بال قوسی معانسه در خاقان بویور
بیت زانکه چون نخل این بار اخود مهندس بودند
 آب چون آینه شانه انگبین گشت از صفای تانی لغت
 کور که معانسه در نه که انور بویور **بیت** زیر طوطی
 تو که دغ شب و روزه لوح داغ نوشانه و دو دام
 ملار روم دخی بویور **بیت** گفت بر چه موضعت صورت کنم
 گفت بر شانه کهم نه آن رقم یورک زکری و امثال ذری
 قویون و کجی نیک لغت کور که نظر ایدوب آند از او
 احوالنی استخراج ایدر لر عبیده بو معرفه علم الا کت
 وینور خاقان بویور **بیت** در شانه کوشه کد و ن

من حکم به از زمان بینیم . میر خضر و دخی بیور ربیت بخت
 شانه را از گوشت خالی کن که با بینی . یکی آینه غیب
 و تنوی مجنون و جبرائیل . نه از بزرگتر است انکس و غایت
 کمتر از افغان . بین در شانه بر پا چمی بیند افغان
 افغان بونده سنده قریب بر قوم در آنکه انکس دخی
 و بیور اول و لایک فوز کوچ یور کلدید رفیق شانه
 مهارت کرد و در علامه سیر از کلکات این سینه
 و بیکر که علم اکتفا ده ما بر اول کس سانه دخی
 آینه احوالی استنباط ایدر اول سانه و جوز کفید
 قلمبیدر کثرت جنگ و جد و ارمیدر یوقمیدر احوال
 ملک و وزیر و اکابر نه منوال او زره اوله قلم
 تعین ایدر لکن بر قاج شیطی و اردر بر مسؤل له
 و مسؤل عنه نتیج ایله بر قویون دخی انکس و بری اول
 قویون مسؤل له مالند اولمقدر و بر اول دخی
 از دید ما بده اولمقدر و بری ذایج و مسؤل له طاهر
 اولوب لبا سکر پاک اولمقدر و بر کور که کور کجی
 و در واصل اولمقدر و بری اول کور که به بین
 حکم الالمقدر و بر اول کور که ارقه سی کوشه و
 وسطنده زیاده سی اول یوز نظر ایده نک یوز
 مقابل اولمقدر بوند حکم کور که ده نقش اول
 رقوم و اشک و دوائر و نقطه تدقیق نظر ایدر
 اما را و علامه ایله احوال مذکور استخراج اول نور
 و محل استخراج اول خطوطه آینه و آینه کاه دیو

تنکه خاقانی بیور ربیت در شانه دست ظفر آینه غیب
 هم آینه هم صیقل شمشیر قضایه . تیغ محدوده خطاب
 ایدوب و بر که آینه شانه ده اسرار غیبیه و احوال
 مستوره نمایا اولدوغی کبی سنده دخی اسرار غیبیه
 اول فتوح و نصرت مند جبر دخی سن آینه قضایه
 که قضا سنده نمایا اولور و کندینی سنده کور و تیغ
 قضایه صیقلی سنس یعنی آنک منقش و مبتین معانی
 اول سنس قضایه بر شانه مانع اولمقدر تیغ اطلاق
 اولمقدر که تیغ زره به او خواسته البته نفوذ را و کور
 اکابر سنده حاصل اولمقدر کذا فی شرح دیوانه شایسته
 یار و یار سنی و لایق و زیبا معاشنه شایسته و در
 ما خود و ربیت که فرزند شایسته آمد بدید . ز مهر زان
 دل بیاید برید . و تجار اصطلاحده چوقی قماش و شاع
 نمونه سیدر که منتری به کوسه مک لایق اولمقدر که دخی
 شیر از بیور ربیت شایسته بدست آر که بیند درین
 شایسته جنبش چه بسیار و چه کم را **مع الباء**
شیر و بر مبارز ایراندر و خضر و بر و ز او غلبه شیر و
 دخی و بیور تنکه دگر اولمقدر **باب الصاد**
 اگر چه بوحرف بولسانده یوقد را اما الاله اخوی
 بر قاج کلمه و خیل با غلط مشهور قیلند اولمقدر ذکر
 اول نور **مع الباء**
صراط میزان شمس معاشنه در اصطلاح دخی محققدر
 بیت هی باز جسته از سپهر بهر لایق بکر که کرد

صلاب تشدید یافته و دیوار ته که اسدی بپور رب
 بگفت این و صلاب بر داشته . به دیده با دیده
 بگماشته . اصطلاح لایب و مزید در غیره و سکنه
 معانی تحریر ایدوب و بیشتر **نظم** چو هر کس شای زائر
 ساخت . ارسطو و اناصطلاح **نظم** . بیوتانی اصطلاح
 ترازو بود . که در سکه عدل سازا بود . و کر معین باز
 پرسی زلاب . بود هم بگفتار روم آفتاب .
 چو این نامها شده بیونست . بزرگب مورخو صطلاح
 خاست . پس آنکوم و صطلاح **نظم** . ترازوی
 خورشید باشد درست . و کار دانا بدین داور
 دو گونه نمودند نام او . یکی گفت لایست نام حکیم
 که او ساخت این بیکر مستقیم . اگر چه بر اسکنه انداختند
 ولی پیش از اسکنه زن ساختند . و گفت لایست
 این نور بود . ارسطو فرزان را پور بود . و گفت
 دیدم بنارنج عام که شد پور در پس لایست نام . از
 بهره کوداست اندر سپهر . بر راست زینست ترازو

مع الزام

صطلاح باب هفده ذکر اولی اصطلاح در بیت یکی
 کاخ کشواد بود و صطلاح . که آزادگان را بدو فرزند

باب الفصاد

بوجوه دفعی بولسانده موجود اولیا و فندور

مع الکاف

ضحاك خاص سلاطین پیشدادی و سیاهک این کیو

نسلند در و بر و اینده خواهرزاده جمشید در اصلی
 ده آگ در تریله ضحاك او گدشته که صدر کتابه شرح
 اولی و نظام التوارخچه شد و این عاد برادرزاده
 دیوب و بدین اولی و ذاب و لندریک بیل پادشاه
 غایت ایدو ظالم و ستمکار و شیطان علیه آخری و التی
 یکی او موزینی بوس انک ایدو هر ریسنده ایدو
 سنگنده برشته پیدا او گد زار و زار اولی و فندور
 غیره تسکین و بر رسته بولنا مغله هر کس یکی
 ایدوب انکره صوارکو و بر و اینده مرض سرطان
 پیدا او گد خلق اندر مشغول و منتظر اولی و فندور
 اکا از و و تندی آخال مرکاوه نام بر آهنگ صفا
 او غلنی بوا امر بچون هلاک ایدو کاوه او غلنی کار ایدو
 او ز رینه خوج ایدوب خاطر پریشان و ریمیند
 بانه جمع ایدوب ضحاك قدس شریفه طوبه هلا
 ایدو و فندور پادشاه ایدو **باب الطاء**
 بوجوه دفعی موجود اولیا و فندور **مع الباء**
طما سب اصلی تهم اسب در تهم کوده دارم
 حرف زار معجده مذکور اولی و فندور **مع التاء**
طموش ثالث سلاطین پیشدادی و فندور این انوجان
 این هوشنگ این سیاهک این کیو و در او تویر
 بیل پادشاه او گد اسلحه انک عصرنده اشک او گد
 دین خصوصه برکته به تعرض اخروی دیر ایدو هر
 اسند و که دینی اختیار ایدو شیطان را ایدو

اوزرنه سوار اولدی بوسیدن اکا طموش دیوندر
وینور

مع الدال

طلخند بر پادشاه بندور دشمنند شکست بولجی المنک
فیل اوزرنده اولانختنه جا تسلیم اندر والده سی
واله ویتدا اولوب بیج برسنده ایله منتسلی اولجی حکما
سندون بر حکیم شطرنجی اختراع ایدوب لعی المنسلی
اولوراید بیت همیکرد مادر بیاز نگاه پراز خون
از درد طلخند شاه طور دفع طاق وضم واوله مبارز
تورانی در بیت سوی میسر شیر جنگی طورده ابکا
دیده سواران کرد

مع الزا المجه

طراز حد و چین ده بر شهر در کوز لدر غایتکه صاب
حسن در بیت سپهر را برک آمد اکنون نیاز
ز خلع پراز در دستد تا طراز و نقش و زینت معانی
کلور طرازیدن دز ما خود در بیت از ان بیسه تاکام
باز آمدند بر از نیل و نی خون طراز آمدند
طرازیدن اکنه ایله نظریه و نقش ایلمک و بزه مک و ترو
اتمک مغاسنه در سعدر بوزر بیت چوبطراز بلس
اکسول نکردد چوبنواز خر افلا طول نکردد اکسول
سیاه اطلس در حبیب و ملغله سلاطین واکا بر ملبوس
طرازک الی معانی دخی وار در بر مصدر مذکور دایم
واسم فاعل در مطرز و محسن مغاسنه در تکه که کما
اسمعیل بوزر بیت فلک زمرتم سر تیر بونهد هر که
که نوک خام بنده شود مدیح طرازه ثانی علم جامه و

سجاف مغاسنه در اوایل اسلامده سجاف طسره
اطراف قباده اولوراید سعدر بوزر بیت طرازین
وطاق دستاره رهاکن این هم علمی بدست آر
ملا جامی دخی بوزر بیت یکی کفتا هانا سحر سازی
ز سحرش بسته بر دایم طرازین الفی خوف ایدوب
طرز دخی ضرورت سروده دیونر تکه که لطیفی بوزر
بیت جامه عمر تو بدست دوام از جلا اید طرز دایم
نالت دیبا و جامه کرا آنها مغاسنه در تکه که منوچهر
تعریف قلم ده بوزر بیت بر کشت مار طراز عینین
از کام خولیش چون بر آرد و غنکوت از کام خود
مار طراز رابع جامه مذکور ک کار کاهی و کارخانه
نته که قطامی طلوع آفتابده بوزر بیت کشاد از کین
در هر کین رازی ز دیبا کشت هر کوهی طرازین
خامس طرز و نمط و اسلوب مغاسنه در تکه که
منوچهری بوزر بیت قیمت یکا طرازین از طرازین
بود در جهان هرگز شنیدنی طرازین طراز
سادس بعضی لغت خواسانده مقسم آب مغاسنه در

مع السین

طوس این نو در این منوچهر این میسنجورین فرید
کیکاوس و کینج و غصنه بر سه سالار ایدر بدی
نودر بدی بیل پادشاه ایران اولک افرا سیاه
ایله چون حماره اندی آفر الام افرا سیاه
ایر ایدوب هلاک ایله و خواسانده بر مشهور شهر

خودوسی آندخ در طاق قدیس طاق صفت و مصدرة
مغاسنه در و دیس مانند و شبته مغاسنه در طاق قدیس
حضرت سلیمان علیه السلام مک صفت سید و مطلقا ایوان
شاهی مغاسنه ده کلور و خسر و پر و بزرگ تختی اول شکله
طاق قدیس ایله وصف اولندرتنه که نظمی بویور ربیت
بگردا کردخت طاق قدیس زبایدنایا خاک لیسش

مع الفاء

طرائف لفظ و بیدر جمع طریف در طرفه مغاسنه
اجناس بی همتا و نایاب طلاق اولنور ربیت پذیرفت
هر چیز کا درده بوده طرایف بدو بدتره و بدتره بود

مع التاء

طاق تک ضد جفت و طاق ایوان مغاسنه در تکه
انور بویور ربیت نازکا همچو روز و شب باشند ناعدد
همچو جفت باشند و طاق روز و شب جفت گیر یاب باشند
در چنین باغ و کاخ و طارم طاق و طاقچه و دلکشن
بخیره مغاسنه ده کلور تیه انوی بویور ربیت دیدم از
پرنده و بیشین شبته نیم برکناره طاق مع الکاف

طورک فتح و ضم و او ایله بر سپه سالار تورانیدر ربیت
سپاهی بسور یابا بزرگ قوسا د سالار ایسان طور
ضحاک دخی بر سپه سالار بدرتنه که اسد بویور ربیت
شد آن لشکر کش پیش طورک رو آچون ره میش
از پیش کرک

مع المیم

طبل در زیر کلیم ضرب مثاله ندر مخفی ایستای شکله

کتابه در بیت نباید که از ما نمی شد به بیم همی طبل سازد
بزر کلیم آهوا الفج رونے دخی بویور ربیت کوس شاه
از فزایل زده نه چو طبل عدوش زیر کلیم انوی
دخی بویور ربیت کوس تو بر فلک رسیده و باز طبل
بمانده زیر کلیم کمال اسمعیل دخی بویور ربیت

صیت و صداسن مشرق و مغرب نو گرفت دست
بنوت تو چو ز طبل در کلیم غبیده دخی بو مثل مستعمله
تعالی جمع اندک امثاله دیمشد که و خر امثال
البغوا دین فلک یضرب الطبل تحت الکسا یقال
ذکک فی الرجل یرق و یرعدتم لایخرج ولا یرز
الخصمه او یخفی مایه تخی اعلا نه ز محشری دخی اسه
بویور مشد رخ المجاز فلان یضرب الطبل تحت الکسا
یقال ذکک بلرانی ملا روم بویور ربیت بخوام زد

از خوف و بیم ایچنین طبل هوا زیر کلیم طارم
فتح و ضم و او ایله ترکیده تحریف ایدوب درم اوکی
دید کلر کچه او در که بویور کلر و صحرانیتین قوللنور
اونماغ طرزنده اولور و شهنشین و قبه و امثاله
دخی اطلاق اولنور تو معاده غبیده طارم و دیور
تسیرنا فلک طارم دیور و قاتمشدن و سیار و چاکل
اوه دخی اطلاق اولنور و آوزم اصمسی السده
اولا اصالح مغاسنه ده کلور مع النون

طالان خواسانده بر شهر در بلج ایله مرو با بیننده
بیت سوی طالان آمد و مرو رود و جاپا باشند

از ناله نای و روده و قزوین ایله آهزار اسنده بر
 صاحب این عباد وزیر مستهیز مولد بدر **طبر خون**
 ایکی مغاسی وارد در تپی قول سکوت در که سرخ بد
 و بید طبری دخی دیور تر زده تحریف اید و بطلر قو
 دیور شمس خری بوزر بیت در زمین عدد و خنجاو
 هر چه روید بخر طبر خولست **شهاد** ده چوچ برده
 مجاز مرسل طریقه قول و سرخ مغاسنه در نه که
 بو بیده در بیت هوا خیره کست از فروغ در قس
 طبر خون و سبکون و زرد و بنفش **تانه** بر نوع آلت
 سگار در مذکور انجمن اوج و کنگ بر در حلقه ایله
 بنز اولوب قوش سور سینه آتیلور اول انجمن
 اولمغله اسمی ایله مستم اولمگه نظامی بوزر بیت
 طبر زده هم چون قوم آبخیز **طبر خون** زخم چون
 کتم غمره نیز **طبر زده** ایو و قوی شکر در که باله ایله
 اوقا نور **طیسقون** فتح طا و ضم فاف ایله ایرا
 زمین ده بر شهر در که قویده تختگاه ایگه **بیت**
 نشسته شبی شاه در طیسقون **خودمند** موید
 اندر **مع الاء**
طلایه قراول و چرخ جی مغاسنه در بیت **طلایه** شمشیر
 بهرام بود **مکندش** سر بل را رام بود **و چاسون**
 کلور **بیت** لیجیده بنشت خنجر چنگ **طلایه** فرسنا و بر
 کنگ **باب العین** بود دخی فارسیده اولین
 حروف دندر **مع الالف** غنایه عریده سیمخ

قوی مغاسنه در و فارسیده بر ساز اسمیدر نه که
 مسعود سعد بوزر بیت **بهر و زور** و بهر و زور نشین
 می خور بکام دل **بلخن** چنگ و طنبور و ریاب و
 ربط و غنایه **مع الاء**
غتاب ضم عین و تشدید تا ایله اول کسه اسمیدر که
 غار اذیر بر نوع قمانی اختراع تمند را کاست نسبت انو
 غتابی دیور تخفیف ایله ده کلمه شد رنه که عبد الزا
 محمد بوزر بیت **کر** بدیا بای رنگین آدمی کرد کس
 پس در اطللس چیست کرک و در غتابی سوسمار
مع الاء
عمار فتح عین ایله اول کسه اسمیدر که عمار اکاشو
 عمار محمد کبی یوقا رسته سو بیدر الایله ده و دو کونگر
 و حالا عاسورا یومنده زر بفت و دیالر ایله فایکینو
 کر دور لر عمار خدوف یار نسبت ایله ده کلور نه که
 بو بیده واقع **بیت** هم جامه و کو هر شاهوار
 همه ناز را سبک بزرین عمار **مع التین**
عروس ایکی خرنه اسمیدر بر بی کچنر و خرنه سیدر
 کیکاوس آن طوسده جمع امیش ایگه کچنر و حال
 و فائنده کو در زه سپارش اندر که بونی زاله و رنجه
 و کیوه ویره **بیت** دگر کچنر کنش خواندندر عروسی
 که آگند کاوس در شهر طوس **بکو** در زو موکا زرا
 بخش **بزال** و بکیو و خداوند بخش **و بر خسر و**
 پرویزک سکر خرنه سندن بر سیدر **بیت** خنشین بنیاد

کنج عروس ز چین و زیر طاس و از روم و روس
 و آداة الفضله عروس کعبه یولنده بر بیا با همید
 اکا و ادی عروس دینور مذکور در کاف الیه عروسک
 مجمع الفرسه منجیق کوچک معناسه مذکور در نظامی
 بیورر بیت بر قلعه آن عروس طنازه غضبان فلک عروس
 اندازوله عروسک زنانه چو شیران هموس خجلیشته
 زان قلعه چون عروس بعضی کشته منجیق طاشی
 معناسه ذکر اولوب بوبیت اخیر الیه استشهاد او
 صلی طاشی معناسه ده کلور دیوب ملا جامی نک
 بوبیتی ایراد اولند بیت و رزانه سنوی از فغان
 بر برج فلک عروسک افکن عروس در پرده لعلکون
 بر کل در آسدر بیورر بیت دره در دره زان کل لعلکون
 که خوانی عروسش پرده درو **مع الواد**
 عوشماطه و غوغا و کثرت اصوات در بیت زکیته
 برآمد زهر جای عود چهارا که شد سر از شاه نو
 عینوز یاده یا الیه ده لغت رتبه که اسدی بیورر بیت
 از ایرانیاں رفت بر چرخ عینو زکر دار آخ نو سپه دار
 ایکسند غین مجید دخی دروید **مع الهاء**
 عاده فتح غین و تشدید الیه کوچک منجیق در لفظ
 عریدر قاتوسه و میشد که آلاءه تشدید الیه
 شی اصفوخ المنجیق بیت بد یوار عاده بر پای کرد
 بیرج اندر لورزم راجای کرده بر آورد بیدار دل جای
 بران باره عاده و منجیق عشوه و زیب و لطایف لیل

معناسه در و شیوه و طریقه معناسه ده کلور نظامی
 بیورر بیت بدین عشوه دادندش را شکیب یکی دلی
 یکی پرفیب آنو که دخی بیورر بیت در بحر علم کشی
 نطق تو میرود به بادبان عشوه و به لکرجیل
 عک تشدید کاف الیه صغصا فوسیدر که عریده عفتن

مع الیه

عاری لفظ عیدر محمل شریف کبی بر هودج در عمار
 لفظنده شرح اولند بیت بر زده عیال بدیا جلیل
 برقتند با خواسته خیل خیل **باب الغین المعجم مع الیه**
 غاب لفظ عریدر بیت و اولیا معناسه بیت
 سری پر زباد و دلی پر شتاب خود شام و جوشا جوشا
 غاب و فارسیده ایکی معناسی وارد بر سخن یا
 و سقط و پروده و لاطائل و بر فضله طعام و سقو
 تو کند معناسی اول بودند ما خود ذرتنه که شمس
 خری بیورر بیت هر آن سخن که نه در مدح پادشاه بود
 بود بنزد بزرگان روزگار چو غاب یعنی که باشد
 سرمایه غدای وجود زخواه لغت و احسان او شاره
 غاب

مع الجیم

غمخ فتح غین و میم الیه بر طعام در که اجزاسی طارو
 و است و یا غدر و انسر دخی اولور بیت و غمخ
 از تو پیچی بپای زهی ستد خیزده زخ روپی

مع الدال

غد فتح غین و سکون را الیه خانه تابناک بیت

بس خوان کاشانه و خوان غوده بدواند و روان شادی
 و نوش خورد غنیمت غنیمت و سکون نوین و مجموع و
 مفاسد در بیت پیاده ز کفن بمانند کند کرین و
 نباشند غنم **مع الدال المعجمه**
غنود غنودن ماضی و اسم مصدر در او یوم و نوم
 مفاسد در بیت چنین گفت که مستب نباید غنود
 هم مستب ای تیغ باید بسود غنودین دخی غنودینه که
 انور بوزر بیت بر خاک درت ملک تو گویند که آرام
 طفلیست در اغوش رقیبی غنودیده غنودیم غنیمت غنیمت
 را ایله غنودین دخی ماضی در ختم ایله چاغرم و آوا
 ایلمک مفاسد در بیت باید بغزید چون پیل مست
 کندر بار و کمان بدست غنود تخفیف را ایله اول
 تو ذر که قوجه به باکره در دیو ویریله قارچقه نه که
 شمس فخری بوزر بیت دختر افکارم در مدح شاه
 هست عذرا نیست به شهنش غنود غوشاد جایگاه
 کو سفتد و کا و مفاسد در **مع الزا**
غنبار فتح غنیمت و سکون نوین و جیم غنیمت کلکونه در
 قاریک بوزر کینه سورر بیت فدا و ان زرویش غنبار
 رنگ سرودر همیکفت بر نار و جنگ با ایله غنبار
 دخی دیو زنه که گشته بوزر بیت لاله بغنبار
 کرده هم رنگ از حسد خوید بر کشید سر از خوید
 غنجال لام ایله او معنایه دکلر اکتی بمش و میوه
 زشت مفاسد در نه که شمس فخری بوزر بیت اگر صبا

سخن لطف او کند در باغ نبات مصر شود بر درختها
 غنجال غور ختم ایله ما و را اله کرده بر ولایت در بیت
 بنه بر نهاد و سپهر نشاند بعور اندر آمد دو هفت با
 فتح ایله فاحسه عورت در غزاد قجه او غلیدر حیرت
 دخی دیو زنه که لطیفی بوزر بیت هر مجلس کونست ای
 زشت ز غنود باغ خانه شده باد غنود و ختم غنیمت
 دبه طشقی مفاسد در نه که رودکی بوزر بیت پیست
 و کنده دمان و کز بیای خایکان غنود هر یک چون در
مع الزا
 غنیمت ایله ما و را اله کرده بوزر بیت زکند بر قوم
 اکثری قاطع الطریق در سحر عصر نده ظهور ایدوب
 کنیزی مقهور اندر بیت الانا و غنود گشت برداخته
 سدان پادشاهی هم ساخته **مع السین**
غن فتح غنیمت ایله خشم و با و زلوع مفاسد در نه که رودکی
 بوزر بیت که نه بد بختی واکه فکند بیکی جان بخارود
 غن **مع السین المعجمه**
غاش مخلص و هوادار مفاسد در **مع الفاء**
غن فتح ایله قورجن صباچ و مور مجتد مفاسد در
مع الفاف
غیداق فتح ایله دشت قیاقده بر موضع آورنده قی
 اوق او لور سنگ خارایه طوفنه تاثیر ایدر قاف
 بیت بیک کساد زشت تو ز غیداه شود چو باغ کسا
 باز غن **مع الکاف**

غالوک هر نشانه طوبی بومری و مدور اوله کرک
خمیر زو آله اولو کرک اغز تنگی بوالغی اولسون
غساک فتح غین و سین ممله و مجله ایله بوی بد و مردا
مغاسنه در غوک ضم ایله قورلغه و ضفیع مغاسنه در

مع الکاف التاء

غاشک سکون و او و فتح تین ایله او کزده در که او کوز
اور یور چفت سور یور اکی غونک علی وزخ خدنگ ایله
و بد شکل و بی اندام مغاسنه در غونک علی وزخ خدنگ
اغز اکی بون غازده انجوق مغاسنه در غونک فتح غین سکون
نوخ ایله عصا زنگیدر که بر او را و اغا جده اری طاش غلکون
انگله باغ چقرار کاغذ ایدوب غین دخی در آینه که
رو دکی بوزر بیت هر کلی پزده میگرد و دهر مرک بغشا

مع اللام

هم در زیر غش
غول عبیده بر دیو در که هر شکله تشکل ایدر و قاسیده
صغ و قویون اغلی در شمس خیز بوزر بیت کاه چوخ غول
در بایا بانه کاه چون کوسفند در بن غول مع المیم
غلام ارک قو لدر دینه قو لدر کینز دینور و ایکب نه بنده
اطلاق اولنور و عبیده او غلام مغاسنه در کرک قول
اولو کرک حوالا صل بیت غلام و کینک برهم دوسیت
بکولیت که با تو حرا جنگ نیست غوم ضم ایله ایکی مغاشی
تری میتن دشتی و بز کوهی در که زکیده بیبا قوچی دینو
بیت بیفکند نیزه بیارید چنگ چو در کوه بر غوم یازد
پلنگ نای خشم و غضب مغاسنه در بونده فتح را جایز

ایکی لغت بو بیت لطیفه موجود در بیت بیکی غوم
اگر روم بخرم آدجی شو تو اربلنگ غوم تو مغش غوم
اسم مصدر در غومیده خشمناک مغاسنه در تینه لطیفی
بوزر بیت نفس تو اژدهاست غومیده نیک و
هر چه یافته چیده غومانینه بونده صیغه مبالغه در
خشمناک مغاسنه غوم زار و فارسی ایله ده خشم و کینه
مغاسنه در و آوزم دانه سنگ قابون غی مغاسنه
کلور که شیره ایله چکر دک اچنده اولور شمس خیزی
ایکینی نظم ایدوب دیمتد که بیت بیج دانه که
چیت زاده تاک مایه بی رهی و موجب غوم
همچو خورشید در بلورین جام چون سهیل یاران

مع النون

غونیدن ضم غین و را و سکون نون ایله خوسید
و کوک کور ملک مغاسنه در بیت غونیدن ناز و کوه
و دشت زتندر بلند زهر سوکدشت غونیدن
بونده اسم مصدر در غضب ایله هیومن مغاسنه را
حذف ایدوب غنیه دخی در لرنه که لبیبی بوزر بیت
دو چیزین برکن و دوشکن میندیش ز غلغل و ز
غلبه بو معاده دکدر بلکه صغصغ فوشیدر که
عبیده عقق دینورنه که شمس خیزی بوزر بیت
که آید در ظلال دولت او همارا شود مسعود غلبه
غضبا عبیده خشمناک و فارسیده منجین طاسنده
نظمی بوزر بیت عاده و منجیق و غضبا بر بام فلک

نهادن توان غلطان غلطان دن صیغه مبالغه در
 غلطان یوارنمق و تکرار نمک معنای در غلطان
 غلط مشهور در بیت که پیش جوانی مرد میر از افرا
 غلطان ستوا زیم تیر غارتیدن دخی غلطان معنای
 نه که شهاب الدین و رکانی بویور بیت چگونه مدح تو
 گویم به نیم جان کوه بدست عشق گرفتار و غارتیده
 بود رای خوف ایدوب غایتیدن دخی دینور نه که
 ساء و میسر بیت بیخ غمزه ات چو کال تدبیر
 بحر غایتیدن کوی سرم نیست غایتیدن دخی بو معنای
 کلور غریب ماضی ده شرح اولندر و حبیب جانور
 او فورسی معنای ده کلور بیت بغریب از دمای
 دزم ای آتش افروخت گفتی بدم مع الواد
 غر و علی و زن سرواچی بوش فامشدر بیت یکی مرد
 چون یک ازاده سرو بر تن کوه سیم و میانش چو
 غر و غر یوفریاد و افعال معنای در بیت غر یو
 از بزرگان مجلس نجاست که گوی چینی شو چشم
 از کجاست غر یو بدین دن ما خود در فریاد و افعال
 اتمک معنای نه که نظامی بویور بیت غر یو بدین کون
 که دون سکاف زمین را بر افکند چپس بناف
 غر یو بوندن صیغه مبالغه در نه که یوسف زلیخا ده
 بویور بیت سرا سر غر یو ال و دیده پر آب نکفید
 کای داد فرمای باب غر و غیو یکس فریاد معنای
 عین مهله ایله ده مرویدر نه که شرح اولندر مع الهاء

غازه زار و غریله کلکونه در که قاریل یوزلرینه سوزر لر
 بیت دوزخ را ز غازه چو کل کرده بود بچشم تهنی
 چو دخر نمود غر چه فتح غین ایله غر مصغیر در غنچه
 و بی حیت معنای در بیت زنی غر چه و ایله و دیو
 در اینجا بگو چون تو اگر جنگ آید و نادا معنای
 مذکور در نه که سنای بویور بیت در گذر زین سرا غر چه
 قریب بر گذر زین رباط مردم خوار غنچه دخی
 بو معنای در ضم غین و سکون تا و فتح فاورا مهله
 ایله نه که در کانی بویور بیت خدایکان معظم اما بک عظم
 که عقل کل بر ذهن تو هست غنچه عبد الرزاق محمد
 دخی بویور بیت فلکا غنچه ام یافته که بکلیل بداد
 حشمت غنچه خشم ایله کور لیمی معنای در مصدیر
 و ماضی شرح اولندر بیت خود شاه و جوشا و نیزه
 تو گفتی که غنچه بلیست مست مع الیاء
 غر چکی خشت لک و ابهرک معنای در بیت بندفت
 سامن بر بیچکی زنادان و دیور و غر چکی
 باب الفاء مع الالف
 فرا فعل و مصدر اولنده تحسین ایچون کلور یوقرو
 معنای ده کلور اصلی فراز در نه که سعدر بویور بیت
 بکفا فراز مجالم نماند بماندم که نیروی بالم نماند
 مع الباء
 قرب فتح فاورا مهله ایله بیابا خوار زنده بر عظیم
 چای در بیت رسیده زایراغ بر یک قرب سه جنگ

کران کرده شد در سبب فسخ فاو و سکون بین
ایله انچون بویک در که که سقده و غیر سینه وضع
بیت سر و دامن چون آب نوسی فسخ • چو خشم او
بگذرد و دو سبب فسخ باز و لعب مغاسنه در بیت
بر و بر چو بکشت چند سپهر • بر افکند سیم رخ رزال
که میکرد با چکا نش فسخ • نمی بود سیم غار و شکیب
اصله فریبیدن اسم مصدر در فریبیدن الدامن و علاج
مغاسنه در بونوه تمارض واقع اوله زنده که باز فسخ
مغاسنه کلور فسخ و فی باز مغاسنه کلور مع التاء
فروت بونامش و چون یشاش فوج مغاسنه در بیت
تویه بر فروت کشته بسا • زاید بیندیش در وقت
فروخت فروختن دن ماضی فروختن صامتن و بیع
مستقبل تنده خاسته تبدیل اول نور و فروختن
فخر و فی کلور فروختن استعال و الهاب مغاسنه
مستقبل تنده خازایه تبدیل اول نور بیت زبیکان تیر
آتش بر فروخت • بکوه اندر افکند و هیزم بسوخت
وله چو از جرخ فروخت کونده شید • جوانان بیدار
بر امید

مع الجیم

فرخ فتح فاو سکون نوا یله بهره و لصب مغاسنه در

مع الحاء

فلخ فتح فاو لام ایله آغاز و ابتدا مغاسنه در •

مع الدال

فرزد ختم فاو و سکون زار و غلبه روضه مغاسنه در

صولیورده و چمن در که دایما تو نازه اولوب صوبه
بیت فرزند زکیو ترا او فروده برخشانی لاله اندر
فرزد فرغند علی وزن فرزند متعش و کندیده مغاسنه
بیت زکته چکا کشته فرغند وار • بجار که خیمه زد و ستر

مع الذال المعجزة

فرود مود و کینه و ک آنه او کی برادر بیدر توران
زمین ده سیاهوشی پیرانک قزاق که سپهسالار فراسیاب
حاصل اوله کینه و طوس نو در سپهسالار ایدوب فراسیاب
اوزرینه ارسا اند که فرود ک قلعه سینه که نوران زمین ده
ایدر او غراده مایلرنده محاربه واقع اولوب کینه
قزاقی اولدوغی بلیموب قتل اندیلر بیت جیره زنه
مام فرود • زکین سیاهوشی دلس پر زود و فرود ختم
و نوا ایله فرود دن اسم مصدر در اوج مغاسنی وار
تر آتایش و آرام ایلمک مغاسنه در بیت فرود ختم
ارسته کامراه غمخوار تو دایم که باشم درگاه مانای غره ایو
والدمنوع مغاسنه در تنه که کایه بوبر بیت و فاش غار

عیب عار او فانه • بعیب و عاریتی چیز بر چاقوم •
قنوق فحش ایله مغور مغاسنه در تنه که شمس فرزد بیت
حکمت شیخ کو در پاک • از حسد و محالمان فقه نالت
کنارده یار قمارده بر خطه توقف مغاسنه در تنه که
لطیفی بوبر بیت منمچو زک زار و زارم که دوش وی •

مع الراء

میکرد ناله بر سر شاخ و همی فرود •
فرخین و تسدیر ایله رونق و زینت مغاسنه در

بیت زمین کوه تا کوه پُر پُر بوده ز پُرسش هم دشت
 پُر پُر بوده و تاب و طاقت معنای ده کلور **بیت** پُر
 تیغها ز در و پای در **بیت** نماند هیچ سیم غراز و زور و زور است
 و فضل معنای ده کلور قره دخی دیورنه که کلور
بیت سیادتش که از فرزدان پاک چنین باره را بر کشید
 از مفاک **فرخار** ز کستانه خط ایله کاغذ ما بینده شهر
 حسن ایله مشهور در **بیت** بغضار در راه رویا بسته
 چنان شهر و مردم نه بیند کسی و بدخستان ده طالع
 یوقار و سنده بر موضع اسمیدر و قتلانده نه موضع
 اسمیدر و مشهور بخانه در **بیت** یکی خانه آراست
 فرخار دیس و در و شد بستان در کل اندام کیس **فر**
 هند پادشاه ملون بر پادشاه اسمیدر سکندر آینه قتل
 ایلمر **بیت** چو یاور نبودش ز نزدیک و دور یکی
 نام بنوست نزدیک **فرغفور** پادشاه چینه اطلال
 اولنور و اسکندر زمانده بر پادشاه اسمیدر که حدود
 و جله دین ماچینه دک جمله ملوک اکا اطاعت ایدرد
 التمش یکی بیل پادشاه اولک اشکان نسلند در
 و اشکان یافت این نوح علیه السلام نسلند در کذا
 فی اداة الفضل **فکار** کسر فاکاف فارسی ایلمر کثرت
 عملدن حاصل اولک جواحد راغبی **بیت** بهر چون
 گرفتیش بیل نامدار به نشکجه اندام او شد فکار
فسه افسردن مخفف در **بیت** سر کشت بد از مشک سار شهر
 فروزنده جهنت چو تمش و قمر **مع الزار المعجمه**

فر بهر زخم بار عریله کیکاوس او غلید **بیت** فر بهر
 کاوس را تحت زر و ستاد و دینار و چندی کهر
فر از مجتمع معنای در **بیت** فسیله چو آمد بتنگی فر از
 بخوردند سیراب و گشتند باز و یوقار و معنای ده کلور
 افروختن دین ما خود در **بیت** نو کوی کسی آبی آفر
 نماند بر این آتشم از فرزه فر از اول مجتمع معنای
فر از فتح میم و سکون را ایله رستمک و غلید در **بیت**
 فر از رستم که بد پیش روی کهکها هر روز و لار نو **فر**
 اصلی بار فارسی ایله پیروز در مظفر و غالب معنای
 و ملوک فرسک طبقه مثالته سندن که اشکانیان در ریاده
 اسمیدر فیروز این هر فر این بلکاس این بهرام این شاپور
 این اشکان این اشکان این دارا در اول بدر بیل پادشاه
 اولک و طبقه را بعد سندن که ساسانیان در پادشاه اسمیدر
 فیروز این یزدگرد این بهرام کورد در اول بیل پادشاه
 اولک **مع السین**

فر کیس فتح قار و راهمه و سکون نونیکه فر است
 سیادت و نگاه اندک فریدر که کینه و اندن متوکر اولک
فسوس افسوس دخی لغت در نه که ذکر اولندر آینه معنای
 و اردر بری نشین و طر و استنزا و استخفاف معنای
بیت چو بشید باسخ چنین داد طوس که بر مانده خو
 کردن فسوس مانای عبت و بهوده معنای در **بیت**
 بدانند سپه دار دیوانه طوس که ایدر نبودیم بار فسوس
 نالت نزل و خوراطه معنای در نه که ملا حاجی بیورر

بیت مستوفسوس پیسته باخردان . ورنه قورز کیت
 برود . رابع کلمه تاسف در جیف و درین معاشنه
 تکه که اولی بویور **بیت** آخر افسوسناز نیاید از آنک . ملک
 در دست مشت افسوسیت . افسوس معنای اوله مشوبه
 و قشمر معاشنه در خامس اصحاب کهن زماشته اولان
 و قیانوس پادشاهک شهریدر سبک بویور **بیت** حال اصحاب
 کهن و قیانوس . قصه بخسکوس و شهر فوس . بخسکوس
 بر پادشاهک اسمیدر نظامی دخی بویور **بیت** طبال تغییر
 کوس . رهبان کلیبای افسوس . سادس ممنوع غیر
 مباح معاشنه در تکه که طای روم **بیت** نام جو خود
 و فوس . نفس را در پیش نه مان سپوس **مع الشین المعجبه**
فش دوا تشبیه در مشبه به آخر نه لاجی اولور **بیت**
 چنین گفت رستم که ارشیر فش . و را پرور ایند بایکین
 و آت یلیس معاشنه ده کلور اصلی پیش در باره فارسی
 ایله و فشین دخی امر و وصف دخی کلور فشیل کشیدن
 ویدمک معاشنه در **بیت** هر آنکس که هستید فرهنگش
 که باشد و را مایه صد بار کش . به پنجاه آب و خورش
 بر نهید . دگر آلت پرورشی بر نهید **مع الکاف**
فر اک فتح ایله ترکی در که ایر آردنده قصه در کند
 شکار و بکبه انگله باغفور **بیت** میار از بکین برادر بند
 ز فر اک بکشنای بیچان کند **فر** هک کاف فارسی ایله
 فرایله هک دخی مرکب در معرفت و دانش معاشنه در **بیت**
 بیا موخت فرهنگ و شد بر منشی . برآمد از آزار و نه نشی

۱۱۹
 فریخ جیم عریله ده لغت رتبه که شمس فرخی بویور **بیت**
 جمال دینی و دین آنکه دارد . عطا و فضل و عدل و
 فریخ **مع اللام**
فقال کسفا و تا ایله فمالیک دخی امر و اسم مصدر در رتبه
 قور و ب بر متن و گیر و دویمک و کسمک و او زلمک معاشنه
 بوبینده فمال فمال معاشنه در سکا لاضیم سبک جار
 تکه که نظر برنده لک بویله در **بیت** برقت کرد با بویور
 نشسته در دو سکا لاضیم . و با و حلی ایله فمال لغت
 بلخده اول و ابتدا معاشنه در تکه که ابو شکور بویور **بیت**
 پس این داستان کش بکفت از قیلا . ابر سبک و سی و
 بود
مع المیم
فام کونه و رنگ معاشنه در دین و بویور معاشنه ده
 بونک اصل و ام در تکه که سوزنی بویور **بیت** شعر خود
 چو کوکب شری . جای بر جرخ نیلقام کنم . سخن از کس
 بعاریت نهرم . که هم از طبع خویش فام کنم **فر** جام
 عاقبت و انجام معاشنه در **بیت** بگویشم و فرجام
 کار آن بود . که فرمان و رای جهانیا بود . و فائده
 و غایت معاشنه ده کلور تکه که سعدی بویور **بیت**
 این دو چیزم بر کناه انگیزند . بخت به فرجام و عقل
 نام تمام **فر** زام فتح فاد سکون را و زا و عریله لایون و
 سزاوار معاشنه در تکه که دینی بویور **بیت** مکن از رو
 نکور شعی با عاشق خویش . که نکور و بویور شعی نبود
 فر زاما **مع النون**

فرارون ایکی را به مملکت خود بگذرد که آسمانده
 طار طغان کورنور بری برینک اردنجه سیراید **بیت**
 ستاره شمر چون فرارون یافت • دوید و بنزد
 فرید و شافت • و هر نشسته که بر روی اردنجه صلاح
 یوزندن یوز را سیه کاکا فرالک و عکسه فری و فری
 دینور حلیبی بویله دیوب دقینک بویشنی ایراد ایله
بیت حسودت در بد از بهرام فیرون • نظری تو
 ز بر جیش و فراوان **فغان** ضم و فتح فایله فتح ایله
 ستان دین مرگبد رفح محبوب و دلبر معناسنه در
 و ستان محلی و مکاندر یا د شهرک حرم خاصنه
 اولنور که پوی رو مستثنا محبوبه بریدر مجاز از وج
 و مشکو به اطلاق اولنور **بیت** ز ستش بسوی کن
 خویش • سوی خواهر و فغان خویش **وله** فغان
 جو آمد بشکوی شاه • یکی تاج بر سر چو مشک سیاه
 اصلده فتح بت و صنم معناسنه در و فغان **بیت**
 نه که عنصری یور **بیت** کفتم فغان کنم ز تو ارباب
 کفنا که از فغان بود اندر جهان فغان • و بعد اصل
 فغان در عطیه الصنم معناسنه نه که اصمعیل
 بو تفسیر منقولدر معرب اولیجی فایله تبدیل اولدی
 و بعضی اصمعی به ردایدوب دیمشد که فرس قلم
 جمله سی آتش پرست ایله ما بیکرنده عبادت صنم بود
 و کله ریلکه اصلی باغ داود در صکه داد شمر حده
 اولدی بعضی عطیه معناسنه در دیدی و بعضی اسم

دیدر مجازا مخدوم و معظم و قلیده و قلی اولانده فتح
 دینور پادشاه و محبوب کنی که صنم بود و جمله مستعمل
 فقور بوندن مرگبد را اصلی فتح پور شاهراده معناسنه
 معرب اولیجی باه فارسی فایله تبدیل اولدی پادشاه
 مشکو حده فغان اطلاق بوندن ظاهر اولدی **فغان**
 طوکمن و یخ بستن معناسنه در **بیت** چو این روز
 خوشی بگذرد • چو پولاد در زمین بغیر **فغان**
 وقت روزه صغیر در عریه عصر دینور **بیت** بیغیر
 چنگش میان سخن • ز بونا بخندیدم در کهن • بار **فغان**
 ای صغیر ثابت قدم اولمقدر کمال اسمعیل یور
بیت پای بغشایم و در عشق تو تنایم **بیت**
 سیم دارار بودم آتش سوزان بر سر • آنور دخی
 یور **بیت** هر کجا صولت فسرده قدم • زور بازو
 آسمان شده زور • پای داشتن ینه او معنایه در
 کمال اسمعیل یور **بیت** سهلت پایاری تو در مقام
 وصل • چون دستبرد بهر بینی مدار **فغان**
 رفیه معناسنه در که ترکیده آوسون دینور حله دن
 بر نوع اولمقله حله ینه ده اطلاق اولنور **بیت** چکوی
 بهانه که تا ختن • و ز نیگونه رنگ و قلی ساختن •
 قسودگر رفیه خوان معناسنه در نه که تظلمی یور **بیت**
 سپند از پی شد افروخته • که آفت باتش نو و خسته
 قسودگر در کونه گفتست راز • که چون با سپند آتش
 فغان • رسد بر فلک دود مشکین سپند • فلک خود زره

باز دارد که **فریدون** افرویدون دخی لغت نه که
 شرح اول **فرودین** فتح فا و سکون و او و کسر دال
 ایله اول ماه سنه در و تاریخ جلایده فصل بیگ
 ماه اول **فرید** مه فرودین و سر سال بود **فرید**
 لشکر که زال بود اصل فرودین در را حذف و
 نه که شمس خرمی **فرید** بهیته تا که ز شیرین و کل
 زینت **فرید** چمن بوسم اردو بهشت و فرودین **فرید**
 اولور که را اول حذف اولوب فرودین ختم فایده
 دینور **فرید** بانه نامانده فرودین که نواید اندر
 هور **فرید** فایده فتح فا و خایله صیان در که آنکه
 طاش آیلور **فرید** بستک فایده دو آهوکرفت
 فروداندر فتح از و در سکفت **فرید** فتح فایده
 و سکون لام ایله بو معنایه در نه که شمس و بختدر
فرید کله بانان او نهند از قدر مهر و مرا چوشک
 در **فرید** آتا فایده و فایده فایده حلاج چکی معنایه
 نه که لطیف **فرید** چون در و نه کنم زانالان
 که جو فایده ترا زخم حد **فرید** حکاک دخی **فرید**
 که تو خواهی که بفکند ترا بنه ای **فرید** فایده
 دارم کاری **فرید** فایده و فایده و فایده و فایده
 و فایده بنه آتقد و بنه دخی چکر دکی آیر تلمقد **فرید**
 دخی فتح فایده ایله صفا معنایه در نه که او حد فایده
فرید باصف ذوالفقار در صف جنگ **فرید** بخارزد
 کلون فایده سنگ **فرید** میم حذف اولوب فایده سنگ دخی

دینور و صیان طاشنه دخی اطلاق اولور طایم
فرید معنی اندر شجر با جبط نیست **فرید** چون
 قلا سنگت اندر ضبط نیست **فرید** مع **فرید**
فرستاده معنایه رسول و اولانغه دخی اطلاق اولور
فرید فرستاده نزد سیاوش رسید **فرید** جوان نامه
 شاه ایران بدید **فرید** کسری ایله بود دخی اول **فرید**
فرید بدل گفت کاری نو آمد شاه **فرید** که کیوست
 فرستاده براه **فرید** فتح فا و کسر ایله لغت و لغت
 معنایه در **فرید** همیگر در کرد کارش **فرید** چوره
 را کرد و آمد بدید **فرید** مشهور و مشهور سکون را و فتح
 یا ایله در نه که معنی **فرید** بهر نو آفرین
 باستد سعد و مشتی **فرید** قسم خصم از بخش کیوا **فرید**
 نوین بود **فرید** شاه ناصر خسرو دخی **فرید** دردی
 طراز ببردت ز راه **فرید** فایده بران خاطر طراز کن
فرید علی وز و سبیل کله و سوری معنایه در
فرید بنومود نامهر چه بودش کله **فرید** هیوان و باز
 یله **فرید** بنده اندر آرد نیز **فرید** نامرایج بر کوه و بر
 چیز **فرید** فایده اولوب سبیل دخی دینور اکثر فایده
 آت سوری سبیل آه و سوری سبیل استقال
 اولور دخی **فرید** باغ اندر کنون **فرید** مردم نبرد
 مجلس از مجلس **فرید** باغ اندر کنون **فرید** سبیل از
 شمس خرمی دخی **فرید** برده زانعام شیخ ابوحنی
 هم فایده هزار و هم سبیل **فرید** حکیم و فیلسوف یعنی

عارف و ذوق من معاشه در بیت فرستاد شایسته
 کس پیش چو بیکانه فزانه کان و چه خویش **بیت** شکی نیست
 بپور **بیت** عسقلان نه کار فزانه **بیت** عقل در راه است
 دیوانه است **بیت** فزانه ایله کار خفیه دین که بر فزانه حکمت
 و فلسفه در نه که بهر احوال **بیت** مخالفان تو به قوه اند
 و به فرنگ موافقان تو با فزانه **بیت** فغواره
 فتح ایله اول متحیر که ساکت قاله اند حرکت و آواز
 کلمه سدره یا بختند یا بختن اوله فتح ایله واره
 مگر در معنای ترکیبیه **بیت** بکی دیگر فتح فغانده
 شرح اولندی **بیت** از این تلخ پیغام کامد براه **بیت** فغواره
 کشته دلمان بسته شاه **بیت** آب و سکور دخی بپور **بیت** فغواره
 بودم و فتح پیش **بیت** فتح رفت فر باند **بیت** فغواره
بیت فغواره ایله بر عورتی که پادشاه بر دغ ایدی
 سکندرایله محاربه ایدوب آخر الامر مغلوب اولدی
 اولی قات ایله ده مرویدر بوکانوشابه دخی **بیت**
بیت فتح قان و مار مملو ایله ایکی لغتی دارد در **بیت**
 تشدید را ایله و بر کسر را خفیه ایله اوج معنای
 مستعمل در **بیت** افزون معنای در که خفیه فضل
 زیادت دخی عبارت در **بیت** امور معنویه ده اولو رنه
 و شوکت و شان و جلایه **بیت** که بوبیده بپور **بیت**
 کانه ده چرخ کرده است **بیت** فزانه قوه بنده است
 کرک امور حسیه ده اولو **بیت** که ملای روم بپور **بیت**
 و ریکوید فرخویم این **بیت** که بیکر و هر که را خواهی ده

بیت تلخ و تیز و مالش بسیار ده **بیت** تا شود پاک و لطیف و
 با فزانه **بیت** فغانده قاضل و کامل معنای اوج لغتی و **بیت**
 بری کسر را ایله **بیت** که لطیفی بپور **بیت** هر آنکه است
 دانا و فغانده **بیت** که دوفته این دیویرند **بیت** وری
 سکون را و فتح **بیت** که نه که نه لطیفی بپور **بیت** فغانده
 عالم معنی **بیت** نکند التفات بر دینی **بیت** شاه ناصر خیر
 وخی بپور **بیت** فغانده را بدل در **بیت** سودگی
 شخص فغانده **بیت** وری تشدید را **بیت** مفتوحه ایله **بیت**
 بپور **بیت** فغانده یاب و دالستند **بیت** داده
 دادار را **بیت** فغانده **بیت** فغانده و زاید معنای
 بود دخی کرک امور معنویه ده اولو افضل و حسن
 معنای **بیت** که ملای روم بپور **بیت** و رز غیرت صورت
 بنود فزانه **بیت** صورتی کان از تو زاید در توبه **بیت**
 دخی بپور **بیت** راضی شایان کله او فزانه **بیت** بر کله
 هو الله **بیت** کرک امور حسیه ده اولو کثیر و بسیار
 معنای **بیت** که سنای بپور **بیت** دیو در مشک او **بیت**
 فزانه **بیت** از خود سوی خود سنده **بیت** بعضی کرک
 دهد خدا بمن مال و فزانه **بیت** بکنایم ازین کار فزانه
 بونگ آفرین یا **بیت** مصدریه لاج اولوب **بیت** دینور
 شای و شوکت معنای **بیت** چو آمد بکا و سناه **بیت**
 که آمد سیاه و خشن با فزانه **بیت** و که حسن و نضار معنای
بیت که چیست آن **بیت** ده و دود درخت سنی **بیت** که ناز است
 و شاداب و با فزانه **بیت** تریف عقل ده دخی بپور **بیت**

از و شادمانی و زو قریبست و زو هم فروغ و زو هم کست
 ناکت آسایش و ذوق و سرور مفاسد در نه که ملازم
 بیورر بیت دیده که نبود و وصلش در فیه آنجا دیده
 سپید و کور به و غریبه فیه فتح فاکس را ایلد حاذق معانی
 فروخته اصلی آینه در آینه خن در نا خود در سلاهی
 غلافند چو بوب حواله انک و قصد انک در یا خن
 اولنوب آینه دخی دیورنه که ذکر اولنوب بیت
 فروخته کسته هر دو سپاه بکر گران هر دو آن کینه خواه

مع الیاء

فرهنگی خواب و معلم الاطفال مفاسد در قرینک دب
 و دانش در و یا نسبت همچون بیت بفرهنگی ده
 از نخست چو آموختم زند و استاد است فرهی
 فتح فاکس را بر مفتوح ایلد فیه کلمه سنده شرح اولنوب
باب الفاف بوح و دخی فارسیده موجود
 اولنوب ح و فند در جمعی بوینده مذکور در بیت
 بوح سکر خف اهل فرسک دلنوده به خلا تا و جا و صاد
 و صاد و طاء و ظا و عین و قاف **مع الف**
قسط کسره قاف ایلد این لوقا یکس حکما و یونان و ندر

مع الباء

قاف آشتی در کعب لفظند نغم و لشمدر بوکا و و
 دخی دیورنه که میلی بیورر بیت بدوزانو دخی بنشیند
 همچو وانه است کوزده چک **مع الجیم**
 قنوج فتح قاف و تسدید لون ایلد هند ستانده دار الملک

اولان شهر ایدی **مع الدال**
قراکند قراکندن معتبر و اکند حشو مفاسد در بر لوع
 قفا ندر ایچی خام ابریشم و پنبه ایلد طولو جنگده زره
 اوسته کیر لربو کا خشان و کجا غن و کرا غن و کراکند
 دخی دیورر بیت قراکند بید و درع و برش بمبدا در
 همانکه سرش قباد کیکا وس بیدر اکثر کیتباد و دیور
 نه که کلور بیت یکی خشت ز در برش قباد که بند کلاه
 برکت ده و ملک ساسانه دخی بیدر نو شیر و ان قبادین

مع الراء

قار و بیده زفت مفاسد در قیر دخی دیورر و ترکیده
 برف مفاسد در ایکس دخی فارسیده مستعمل بیت
 نشا سیاوش بیدار بوده چو بر کشتا نقطه قار بود
 معنای اولده انیر اخسکی بیورر بیت چون کشت
 سب ردای قار شد غوی در غلاله زرق کوشا
 و مختار ثلثه انوری بیورر بیت چشم این دایم سفید
 از اشک حسرت همچو قاره رور او دایم سیاه از خاک

مع الراء

قفیز بر پمانه در که انکه غله او پرا کفر دخی معتبر
 بر آمد قفیز عمر تمام اولمقدن کمانه در نه که ذکر اولنوب
 قفیز را تمام کرد عمر بی آخاند و یکدر بیت همانکه
 بر دان با بر قفیز تمامی نکردست این وعده نیز

مع الیاء

قلبوس ایر قاسیدر قلوبوس دخی نغم اولمقدن قاف

و را ایله بیت کنون تو بیک چوبه تیر کزین نهادی همی
 بعلبوس زین **قو طاس** لفظ عربی در کاف و او قاس
 و طبله سی معنای در بیت به تیری که بیکانش الماش بود
 زره پیش او همچو قو طاس بود **مع التول**
قوا خان افراسیابک بیوک او غلبه در بیت قوا خان
 او بود مهر پسر بزمود تا رفت پیش پدر و پند
 پادشاهید که اسکندر معاصر اید **قارون** فتح را ایله
 کاوه آهنگر او غلبه کرد پدر ایله ضحاک خروج یو
 اکا سپهسالار او **بیت** سپه دار چون قارن کینه دار
 سوار جنگی چو سیصد هزار **قلون** بر پهلوان تور خیز
بیت بزمود تا زداوستد قلون ز زرگان دلیرا

کوی رفون **مع الهاء**
قید افر عورتی که پادشاه بدع ایله اولی فایله
 مرویدر نه که ذکر اولندی **مع الیاء**
قلوی فتح قاف و ضم لام ایله قاتل سیاوش در کاف
 کروی دخی دیوزنه که کلور **بیت** ستمکاره بدین
 چوبان قلوی همانا از انسان بر د کلوی و تور
 زمین ده بر طاع در **بیت** سبانا کوه قلور انجواند
 از ان شاهزاده سخنها براند **باب الکاف**
کوتا ضم ایله کوشنده و جهد اید یکی معنای کوشنده
 مصدریدر **بیت** بهر کار کوشا باید شدن بدانش
 بنوشا باید شدن **کجا** معر و ترناده اداه ربط
 معنای جوی موجود در **بیت** سیاوشی بگفت آن کجا

رفته بوده و زان در که سودابه آشفته بود کما ضم
 و میم ایله تور از زمین ده بر شهر در **بیت** چغانه و شکنی
 و سقلاب و هند کما یه و بحر و روحی و سنبه
کالا متاع و قماش معنای در که نقد مقابلی در **بیت**
 سواران ایران همی تا خنند کالا گرفتن پند خنند
 ملار روم دخی بیور **بیت** پیش رخ افلاس و ثبات
 شدست نقد و کالا نیستش چیزی بدست **بیت**
 دخی متاع و قماش در مدینه و سکون خا و کسر
 قصر همه دخی لغت رنه که کمال اسمعیل بیور **بیت**
 چون میدی مرا تو عطا بار به کزین چوبه کزین چه
 آرمت آخر از خیران **کیما** علم اکبر و صنعت ذاب
 علمیدر ماده جواهر خیمه و لغت بطریق الکیمیا
 ردا اصل معنای کلور **بیت** نیر که جنگ او
 بانیا هم از ابلیس باشد و **کیما** بو کلمه لفظ یونانی
 اول لغت زیر کلک ایله مخزج حبله معنای در
بیت که کین پدر باز جست از نیا بشمشیر و هم جا
 و **کیما** کینه و غل و غش معنای ده کلور **بیت**
 که او کینه جوید همی از نیا ترا کینه زیبا تر و **کیما**
ولا که ضحاک هراب را بد نیا دل شاه از بیتان
 بر از **کیما** و خاصه و منفعت معنای ده کلور
 نه که میر خسر و بیور **بیت** در زمین هر چه سنگ
 و **کیاست** جدا گانه در هر یکی **کیما** است ملای
 دخی بیور **بیت** صد هزار **کیما** حق آفرید **کیما**

همچو صبر آدم ندید که خدا صاحب خانه معناسند در
که مخزنه شرح اول نور بیت چنان بد که روز زن پاک
سخن گفت هر گونه با کتخدا کتایه طریقیله متروج و
که خدا دینور شد که امید برور بیت پیرانه سر که قدیمی
دو شده از چار خایکی دوسه جا که خدا شده
و متصرف و مدبر معناسند ده کلور عوام خرافت و
کامیه در لر بیت قباد اندر ابران شده که خدا
بهر اندکار چنان سو فراد کتخدا تا ایله ده رسمی مردی

مع الباء

کتاب ضم کات و سکون تین ایله رابع سلاطین
کیا نیاند رابن لهراسب ابن اروندان که تین ابن
کیفاد در زردشت حکیم انگ عصر نه ادعای نبوت
ایله نه که شرح اولند یوزیکومی بل پادشاه اولد
بیت دراکت کتاب سب کار شهریار منم بود

مع التاء

بر یکی پیشکار
کاست کاستن دغ ماضی واسم مصدر در کاستن
اکسک معناسند در کاست اکسک معناسند ده
بیت شمارا سخن کاست باید همی ره خویش
خواست باید همی کم ایله فونی بود که کم ابتدا ناقص
اولاندر کاست فعل فاعل ایله ناقص اولانده
و بری بریک معناسند استک اول نور کبست فتح کات
و بارع بلیه غایت ایله آجی بر او شور و غند البعض
حفظل در که ترکیده ابو جهل فرپوزی دینور بیت

چرا کشت باید درختی بدست که بارش بود زهر و بخش
کبست کشت کسر ایله اکن و زرع در مت درختان بسیار
با کشت و وزر ندیدست مردم از انگونه مرز و فتح کات
ایله ده لغت نه که بو بینه در بیت کرد یوز نیاید در
بوم و کست سور مرغاران روز سوی و شست
و کستن ماضی واسم مصدر دغی کلور اکن الگ معناسند
نه که کبست بینه در کفت فتح ایله کستن دغ ماضی
کاتن دغ مختصر در رملی و قتل من معناسند بیت
چون کار کشیدند کار جاسب فت هم بو شستاز برغم
ازین بکفت کفت کسر ایله یزن و او موز در بیت
نهان بخندید و کفت از شکفت به بیگان بدوزم فراد
دو کفت ضم ایله ده لغت بیت در یغ آن بر و بازو
بنودن بتور کس جفت و کلات فتح ایله ایکی قلعه
اسمید بری طوس ایله ایورد مابینه در و بری
جیچک کنارنده در فرد که کجند و برادریدر جریه نام
والده سیده آنده اولور و اکا متصرف ایله بیت کدر
برکلات ایچ کونه مکن چوزان ره روی خام کو دغ
اصطلاح کلات یو کسک برده اولان قلعه و کوبد رنه که
دقیق بیورر بیت نیز تو از کلات فرود آورد دینور
نیغ تو از فزات بر آرد نهنگ را کوست طول و جنگ
نقاره سیدر کوس دغی دینور بیت دیر تر سوزان
کوست که دو پاره چوبست و یک پاره پوست زو
ایله طوقصتی معناسند ده کلور که غریبه صدمه دینور

تشکر شعیب بود **بیت** شاکر لغت نبودم یافتی . تا زمانه
زدم اناگاه کوست **مع الفاء**

کیومرث اول ملوک پنداد یاندر بونین اسبق رکه
پادشاه اولما مشدر بالافتاق بعض حضرت آدم و نوح
و بعض حضرت شیث برادر پدر و بر قلوله حضرت
نوح اولاد ندر عری یکیل و مدت سلطنتی قوی
ابتدا شهر با ایله بود و در اصطخر و دماوند انگ بناسیدر

مع الجیم
کاج ایکی معناسه وار در بری تنی اچون کاش لبت
معناسه **بیت** همی گفت کاجی خ این انجمن . توانستی برد
باخویشتن . و بری سانی و احوال معناسه در تشکر
ملا روم بود **بیت** بورا آگنده مغر کنده مخ . ز بری
بهنی و کوی که اخ . اخ اخ برداشتی ای کیج و کاج . تاکه
کالای بدت یابد رواج . و جیم فارسی ایله ایکی معناسه
دخی وار در بری سله در کر عبیده لطیفه دینور و بری
بر در خند که اکا ساج دینور شمس فخری کاش معناسه
اولان دخی جیم فارسی ایله طو تب بویکی معنی ایله
بو قطعه ده نظم اندر **قطعه** ز انتقام شیخ ابواسحق رفت
از چاکا ظلم و تعدر خورده کاج . از تنف محنت دل
بد خواه او . شاخ شاخ آمد بسان شاخ کاج . تهر با
ملک خشی همجو او . کاج بودی در همه آفاق کاج .
کنج گوشه و بوجعد **بیت** اگر تند بادی بر آید ز کنج .
بخاک افکند نار سیده ترنج **مع الجیم الفاء**

۱۵۶
کوج و **پلوچ** فتح با فارسی و ضم لام ایله اصفهان ایله
کرمان ارانده بر موضعدر **بیت** سپاهی ز کردا کوج
و پلوچ . سکالیده جنگ و بر آورده خوج . کوج بکوج
ایکی کاف و بار و غلبه بر برینگ عقیجه کوج انگ و
دزدان معناسه م کبدر **کوه** **سروج** ایران زمین و بر
موضعدر ایلی بهادر و دلا و در **بیت** بهان پهلویارس
کوج و پلوچ . ز کیلان جنگی و کوه **سروج** **کیج** فتح کاف
و کسر میم ایله دشمن و عدو معناسه در **بیت** شایم
کارام کیرند پیچ . سوال ما و سپاه **کیج** **مع الحاء**
کاخ گوشه در و باغچه ده طارمه و منظره در **بیت**
بکاخ اندر و برنم کسر د شاه . بشاد و بهمنور می کینه
کرخ بغداد ده بر محله در معوض کرنی اکا منسوب **بیت**
ز بغداد کردان جنگ و لیم . که بودند بازنگه سوار
کریده سپاهی ز کردا **کرخ** . بوزمود با مکانهای جرخ
و تجو الوایبده **کرخ** بر مشهور شهر و مملکت معناسه در
معروف کرنی اکا منسوب بر نطن ایدرم که اصل لغتده
یره دینور که زینت لرایله آراسته اوله تشکر فخری
بیت هر روز شادی تو و بنیاد راستی . زین باغ
این و زین کاخ **کرخ** دار **کلوخ** کسک در که عبیده در
دینور **بیت** بدر رفت پرستار و شکوخ . بسر بهمنور
سان و کلوخ **مع الدال**

کود فتح کاف اول و کسر کاف ثانی ایله توران زمین
بر شهر داما و افراسیاب ترا و سپهسالارانده اوله

بیت کو کرد بودی نشست تراو. سوار که بودی نشین
 تاوه بو شهر قاتل سیاوش اولان کرد و بناسید **بیت** بنده
 بر آه اندر آورد در گلو. بسوی کرد کرد جای کرگلو. میا نخل
 و باورد و طوس. ز باورد درخت آواز کوس **کند مند**
 خراب و بیاب و نار و مار **مغاسنه** در کند کند **کند**
 ما خود در قومن و یمن **مغاسنه** و مند اتباع قبیلند
بیت و کر نه شود بوم ما کند مند. از اسفند یاران بود
 پسند **کر** **کند** حرف قافه ذکر اولان **کر** **کند** در **کند**
 قزوین و پند ایلد طولو جنگه کبر که و اگر خفتان دخی دینور
کشد **کشد** **کشد** و فرود و اکتلی بر در **بیت** هم اندر
کشد و کیاست. درخت برومند و هم آسایت
وله بهتر کجا بر کنشنی سپاه. نیاز از **کشد** **کشد** **کشد**
کشد لغت پهلویده خانه **مغاسنه** در علامه شیراز سرج
 قانونده که خدا تر کیبند و میسند که **کشد** **کشد** **کشد**
مغاسنه البیت و خدا **مغاسنه** الرب و قد استخوانه **مغاسنه**
المدر رخ الامور **کشد** دخی دینور **کشد** که میر خسر و بویر
بیت جو آمد کنون نا توانی بدید. بدید که درخت
 باید کشیده. تو تک معرب **کشد** در **کشد** که قانونده **کشد**
کشد محرکه الماوی معرب **کشد** **کشد** **کشد** **کشد**
 اولغنه جز اول واقع اولور که خدا و کد بانو کی
 که بانو اوی کور و کوزه دخی متصرفه خاتون در که
 ترکیده قادی دینور **کشد** **کشد** **کشد** **کشد** **کشد**
 حص کون و کلوست. نامشاه که خدا و کد بانو است

کدیور دخی بو قبیلند اولوب باغید در صاحب **کشد**
مغاسنه نه که کلدور کدوا دخی بو قبیلند در اساس
مغاسنه در خمس **کشد** **کشد** **کشد** **کشد** **کشد**
 اصل کر بر آیت. درست کردن باید نخت که واده
 کد دخی اگر چه کاف فارسی ایلد در بو قبیلند در اصل
 وصف ترکیبی در دخی **مغاسنه** در که قانونده **کشد**
 دینور کدی اسم مصدر در دخی **مغاسنه** **کشد**
 ملار و م بویر **بیت** از شما که کدی ز میکنم. مرشکا
 کیمیا کر میکنم. و کده مرکب اولور سه جزا آخر واقع
 اولور نه که از شاه **کشد** **کشد** **کشد** **کشد** **کشد**
 یعنی **کشد** **کشد** **کشد** **کشد** **کشد** **کشد**
 مشهور **کشد** دخی اوچه اغا جدر که طوقساق الینه
 و ایاغنه اوریلور و متفق و مجتمع **مغاسنه** **کشد**
بیت جو **کشد** **کشد** **کشد** **کشد** **کشد** **کشد**
 بالای **کشد** **کشد** **کشد** **کشد** **کشد** **کشد**
 کاف ایلد کسری دخی جابر در کردن **کشد** **کشد**
 و عمل **مغاسنه** **کشد** **کشد** **کشد** **کشد** **کشد**
مغاسنه **کشد** **کشد** **کشد** **کشد** **کشد**
کشد **کشد** **کشد** **کشد** **کشد** **کشد**

مع الال المجه

کشد **کشد** **کشد** **کشد** **کشد** **کشد**
کشد **کشد** **کشد** **کشد** **کشد** **کشد**
کشد **کشد** **کشد** **کشد** **کشد** **کشد**
کشد **کشد** **کشد** **کشد** **کشد** **کشد**

ایله یل و رستمی امیرالاعوان جهان پهلوان ایله در اصفهان
دارالملک ایله یوزیل پادشاه اولک عصره انبیا
خزقل و الیاس و البس و اسمعیل علیهم السلام موجود
ایله **کنوا** ختم کاف ایله کودرز پیکار و کیکار و سس
سپه سالار ننددر برنامدار پهلوان در **بیت** چو کودرز و
بر میسر • بجز و کرانما بجا یکسر • **کالبد** هر جانورک
کوده سیدر که انچه جان اولور قالب آنک معرید **بیت**
همی گفت زاراد و کرد جوان • چو استی کالبد شاه زجا
کاسه رود توران زمین ده بر چار در **بیت** خبر شد بزرگان
کز ایراسپاه • سور کاسه رود اندر آمد براه **کتاب**
ختم کاف و نون و فتح با بر علیه توران زمین ده بر
کودرز آند و اول طاعنه جنگ یارده رخنه توختی
ایله **بیت** زکوه کتابد بر لوناختند • سران سور نامون
برافراختند **کشف رود** بر چایدر که آنک اطرافنده
سام زیمایا بر اژدها قتل ایله **بیت** کشف رود پر خون
وزرد آب شد • جهان جار آرا متس و خواب شد •

مع الزار

کدیور فتح کاف و کسه دال ایله کد ایله و رخنه مرکب
اوج معناسی و ارد در تبر الکنی و بزرگ معنی **بیت**
کدیور نیایه درین بوم و کشت • سوی مرغزار او
از سوی دست • نمانی دهر و روزگار در نالت
کتخدا و صاحب خانه در تنه که شمس فخری بیور **بیت**
اگر گوشت ار عدلت نبود • دگر کدیور نبود کدیور

کدر علی وزن جعفر دست و داغ کوه در **بیت** رخنه
کدر و کوه دریا شود • دراز زما همچو پنا شود کدر
فتح کاف و ختم را و فتح کاف فارسی ایله فاعل مطلق
و صانع حق خدا جل جلاله در **بیت** ندانم چه آید
برین بوم و بر • ز حکم کروکینا بد کدر • کدر و او سر
دخی لغت در تنه که دینی بیور **بیت** چو بچاره کشتند
فریاد جستند • برایسان بجستند دادار کرک • **صله**
کر توان و قوت و کام معناسه در کدر و توانکر و قوت
دیگر تنه که سوزنی بیور **بیت** و راز دولت سلطان
سلطان زیادت شد • شکوه و حسنت و دولت نفی و
و کام و کر • صانع و اصم معناسه ده کلور و بوم معنی
مشهور **کشته زمار** اول حیواند که خایه اخراج
اولمندر زمار قاسمدر خایه دز کنا بتدر **بیت** یکی
رخش بودش بگردار کرک • کشته زمار و بلند و
کاشغر سکون بین و فتح غین ایله ترکستانده بر شهر
اهلی حسن ایله موصوفد و آند و ایوسر و اولور
خندری بیور **بیت** ایاشکست سر زلف ترک کاشغری
تکلیج نو علم پر نیان شوشتری • سرار و باغ تو آراسته
بسه و بلند • چه سرو کاشغری و چه سرو غانغری •
غانغری و سر در ایو سر و اولور **کیار** فتح کاف
و یار عطی ایله او شنگ و کاهل که معناسه در **بیت**
بخان بر امام متو به کیار • نکر تا چه بینی نهاده بار •
کند آو ختم کاف و سکون نوینک و لیر و بهادر معناسه

بیت بکند آور جنگ جوی و سپاه به بختید و بنشد
 اورا به گاه کند اید آورد و مکر کند او موجه در اول
 انچه که اسیرک الینه و ایا غنچه قرار نشد که نظای بیور
بیت چو طالع جهانگردی آرد به پیش نشاید زدن
 کند بر پای خویش کند دخی دینور که کمال اسمعیل
بیت چو دوک این یکی ریسما در کلو چو چرخ آن یکی کند
 بر دست و پا کند آور طوئسان کنور یکی دیگر **کیفر**
 علی وزن جعفر انتقام و براخلق جزاسی مفاسد در
بیت بر دشمنان چون بکیفر شد بر باین نشان دیگر
 ستر به پیش و ندامت مفاسد ده کلو **بیت** که چو
 بچه شیر ز پرگار چو دندان کند نیز کیفری **وله**
 چنین داستان زد یکی پر خود که از خور بد کوه کیفر
 یکی مفاسی دخی دارد در بر یوغت ظوفیدر که بلند
 دیوار را و آخر که اول نشد که فرال و بیور **بیت** شیر عاقبت
 به پستان در جفات شدست چشم دارد که فرویزد
 در کیفر تو تانی کشده حصار او زره بر طاشد دفع
 دشمن اچون وضع اولنور **کوکنار** و نوع اغا جدر
بیت نزدیک ایستان یکی مرغزار و اول درو کوکنا
 و چاره و اصل افیون اول خشنخاش مفاسد ده
 کلو منوم در شمس خرنی بیور **بیت** تا کند در خواب
 چشم فتنه را تا جد آید بیستان **کوکنار** **کشمیر**
 علی وزن جعفر نیشا بور قصه سی اول **پست** باین
 بر گوید رشتا سب آنده اول آتشکده سی و بنده

بر سر و اغاجی دگر خشنده و طول استقامتده نظیری
 یوغیدی اطرافنده کندی و اغاجی سر ایلر و کوشکربنا
 اندیلر روایت اولنور اول سر و خلقا رعبا سبتین
 متوکل زماننده موجود اید متوکل آنک او صافنی
 استماع آنک اید کور مکه غایت میلی اول کد کتک مکن
 اولمچی عیدته طاهر خبر ایشا ایلر که اول سر و
 قطع ایدوب بغداده کونده اول نواحی املی بوخی
 استماع اندکلر نه اول سر و یانه کلوب چوق کوب
 وزاری و فریاد و فغان اندیلر عیدته طاهر اول
 سر و قطع ایدوب کچه لره صاروب بغداده ارسال
 ایلر بغداده و اصل اولمزن اول متوکل قتل اولی
بیت یکی سر و آزاده چول بهشت به پیش در آرد
 اندر بکشت چو بالای او کنت بسیار شاخ چو
 کردش یکی خوب کاخ همه نامدارک بزمان او سوی
 سر و کسمر نهادند رو به پیش خول ارند آن همی
 چو سر و کسمر تنی خول همی چو ایش خول نهال بهشت
 که سر و کیانش بکسمر بکشت مسعود سعد دخی بیور
بیت ای بت کشمیر و سر و کسمر ارجور دلارام و ماه
 دهند بر مشهور شهر در املی اصحاب حسن و صبا
 کشمیر و کسمر دخی دینور آنوری بیور **بیت** کنار جله
 ز زکات سبهن خلق میان رجه ز خوابان ماه رخ کسمر
کارزار سکون جنگ و صوآش در **بیت** که و کان بهنجو
 از شهر بار چو خواهی که بر کرد و از کارزار **کر دار**

کسر ایل کرد ایل آردن مرکب رکفتار و زفتار کی فعل مؤنث
مغاسنه در مقام تشبیهه مانند مغاسنه ده کلور
اولنده اولور که **دکار** کسر کاف ایل و کاف ثانی فارسی
فعل مطلق خداوند و صغیر **بیت** پیاده شد از آب
ورخ بر زمین • همیکدر در دکار آفرین **کمر** قوس
بیت کت دندم دلم مرا سر **کمر** بخواب و بخوردند
سر • و طغدن یوالتمش بودی قایه مغاسنه ده
کلور **بیت** تو چون غم مانند سنی اندر **کمر** پر از دایر
دل پر از کینه سر
مع الزام الحجة
کنوز ختم کاف و سکون نون و کسر دال ایل تور
رضین بر شهر در اصلی کهن دزد را بتدا ظهور
این هو خنک بنا ایلند و بعد فرید و تجدید
و حالا اسمی بکنند در **بیت** نشست اندر **کمر** مرزا
کرده بود • که کنز فرید و بر آورده بود و کین
نام کنز به بکنند گشت • زمانه پر از بند و ترختند
کنز حرف فافه ذکر اولنا فیز در قیز معرب
و فی القاموس القیز مکیل ثانیة مکیل و مخ
الارض قدر مائة و اربعین ذراعا و الملکوک کثور
مکیال یسع صاعا و نصف کشا و زکبخی و بزکب
مغاسنه در کشت ایل و زدن مرکب رکشت اکن در
وزر و زین دن اورد و صغیر مجموعی مدح الزام
و یکدر کشت استک ایل تا حذف اولوب بر الف
زیاده اولندی **بیت** کتا و زبام دم پسته و کسه

کوبلشکر بنندم کوز مخنی ارقه و بولکشمس مغاسنه ده
بد و گفت نیزنگ سازر هنوز • نکر دو همی بیت شوخت کوز

مع الزام الحجة

کاز شنی و احوال در **بیت** بد و چشم کاز و سرش بود کل
بیک پای لنگ و بیک ست شل **کاز** اگر و معوج در کج
دخی وینور **بیت** مباد که از راه کیهان خدیو • دلش را
بکشی که اید دیو • و خام اریتم مغاسنه ده کلور و مؤنث

مع التیس

کاس خنری و خوک در **بیت** اگر باز خند گفت از هر اس
بهر نام ایلکی ماده کاسی • و کاشانده بر موضع سمید
بیت در پنج پوسته و آس دوست • مراری رفتن بکا
آ دوست **کوس** زو ایل طو قتمتدر که عریده صوم بود
بیت بر سید رستم ز پر مایه طوس • که چون یافت پیل انک
کور کوس • تو کفتی ز پیل زیا یافت کوس • زنا که بروی
اندر افتاد طوس • و مشهور کوبکی بر ط و لدر جنگیده
چال نور **بیت** کوازه بسی با شدت با فوس • نه مرد و نه
نه کوبال و کوس • صد او آواز مغاسنه ده کلور **بیت**
چو بر خواند نام بر آورد در کوس • بر آورد چون رعد غنده
کوس کا موس حاکم سیفجاء در اکا کا موس کشان
دینور افراسیاب با عانت اچون کلدر و رستم اندک
او لک **بیت** بر انگشت کا موس سب بند • با و در اید
با دار و بر در کس مشهور بر فو شد عریده لدر دینور
بیت رستم بنزد یک شاه جهان نت را کند کس اندر

یعنی سنی قتل ایدر جسته کی که کس بیوب نابید اود لور سن
کریاس کس کات و سکون رار مهله و یار حطی ایلد
 دیوان خانه معاشنه در بیت چور ستم بیامد زبده سراسر
 زمانه می بود در دریا . بکریاس گفت اسرار می امید
 خنک روز کاندز تو بد چو شید **کیکاس** این کینقاد در
 و بر روایند او غلیک او غلیدر و بر روایند فرزند
 او غلیدر بهر جانمانی ملوک کینا ناندز یوزالتی بیل پد
 او کد قابوس کوس مزید عصر نه انبیا و حضرت سلیمان
 این داود و لقمان حکیم ایلد مازندرانده گرفتار اود لوب
 رستم آنی خلاص ایلد بر دفعه دخی بر بر زمین پادشاهی
 آنی گرفتار ایلد نه رستم لشکر کورتوب روم و شام و مصر
 پادشاه ایلد جنگ ایدوب اندر قتل دین صکر و بر زمین
 وارد و کیکاسی قور کورتوب خشکانه دگ کندور کیکاسی
 دخی اکامکاشا بوزنن همیشه سی مهرانزاکا و روب
 امیر الامرا خطابندن توفی ایدوب پادشاهلن ایلد
 خطاب اندی **کیوس** فتح کات و ضم با ایلد کاس معاشنه
 کیکاسی لفظندن ضرورت شعر ایچون مختصر او کدیت
 کجی بسته بد کیو و کور و طوس . شده خیره از غم و چشم
کیوس

مع التین المعجیه
کس فتح ایلد قولنق و بوشن بوکر معاشنه در بیت
 وزان پس یکی دست کرده بکیش . بیامد بر شاه خورشید
 فتن . اکابر حضورنده الی قولتغه صوفی ادب اصاخر
 بیت دلیران هم دست کرده بکیش . به پیش جهاججوی خورشید

فتن **ول** چنین گفت رستم که از شیر فتن . ترا پروا نپند
 باید بکیش . و ما و رار التهرده نخسته قوت بر شهر و معنی
 خواستگانه بر فویدیه سحر ایلد آرا کور ستر دنته که سیام ده
 ستر اولند سوزن بوزر بیت سودا فناد بچردی را
 هم از خوی . تا آفتاب و ماه بر آید ز چاه کس کند روش
 فتح کات و سکون لغز و فتح دال و ضم رار مهله ایلد یوز
 یوزی و صرب اولد یوزلر بیت بر ای که بد کند روش
 و دراز . بند با سیه در نسبت و حور از کیش درت
 معاشی وارد در بر بلبلک اوق طویل یا نیدر که ز کس
 دخی دینور ثانی دین و مذهب معاشنه در ثالث
 سمور در که آغز کورک اودور ما و رار التهر لغتدر ملا
 تا تخی بوزر بیت برون رفت قوت زدست دبیر تفصیل
 کیش و کمان و حیر **ول** بود جامه شاهی مخ زره .
 زره نزد مخ زاطلس و کیش به . رایج جزیره فارس
 بر جزیره در مغار اولد مشابه اولمغه شمیه اولندر کدا
 فی تاریخ الوصا التبر از سقندر بوزر بیت یکی مرد دوش
 در خاک کیش . چه خوش گفت با همسر زشت خویش .
مع التین المعجیه

کنانغ فتح کات و لغز ایلد تارار لیم و غیره که ترکیده تل
 و عبیده خیط و بوزر بیت زمین نخی مخ چو ترین کنانغ .
 ز تابانده مخ چو سوزن چانغ . کنانغ و طرف معاشنه ده
 غنای رادین بدله راستد بوزر بیت میان آبگیر بهر سارنغ
 شناور سنده ماهی از هر کنانغ **مع التین**

کاف کافتن دغ فعل امر در بر معنی و شکافتن معنی
بیت بخنجر جگر گاه او را بکاف . هر باید از کار و
 نه لاف . و یارق و شکاف معنای دخی اسم کلور
بیت یکی کاف بد اندر بر ز کوه . بد و سخت نزدیک
 و دور از کوه **کف** فتح کاف و بین ایلد قاپور باغ
 و بر جای سمید که آنک گنار نه سام زیبا را ز دما بک
 ایلد **بیت** کشف رود چون رود خواب کسنت . من
 جار آرامش خواب کسنت **کف** فتح ایلد کو یک در که اندوه
 و دریا یوزنده اولور **بیت** سپاه دو کسور کسیدند
 هم جنگ بر لب آورده کف . اصلی کفک در آخر کاف
 قاری ایلد نه که کلور و راستی دید کلور سپاه نشسته
 معنای ده کلور جماعت نسا انکله ابو ولین سپاه
 ایدر **بیت** چنین از دما کوز رود کسنت . رون آمد
 و کردی چو کف . و کفیدن دغ فعل امر دخی کلور کفیدن
 بر معنی و شکافتن و چندان معنای متعذر و لا کلور
 نه که نظامی بویر **بیت** دلی گاه ناز شیرین کار دیده .
 ز خیرت کشته چون ناز کفیده . و عیدیه آیه معنای
 و فارسیه مستعمله **کوف** بیفوش انوا غنن بر قوتی
 طاعن کرده و اسیر کرده اولور ز کیده اکا آرز قوتی
بیت دراز بارگاه نه دود **کوف** بسی کوف را خانه بینی
 دل

مع الکاف

کاک مردم چشم در که ز کیده بیک و عیدیه انکله و بویر
بیت دو چشم مرا کشته کاک وار . نه وار خوا کنیم

ایلی معنای دخی وار در کسپات معنای در کلک موز
 تان مردم معنای در که عیدیه زجل و بنور تکه که ساع
 و بمشدر **بیت** از جفایای آن بت چاک . سوخت بر جا
 مز دل زنگ و کاک . سراج قوی دخی بویر **بیت** جار خان
 بود و زوه منبری . کاک ناپخته کجا لایق منبر کرد
 کاکالالا و حربه اطفال معنای در که ز کیده انا
 و بنور ستای بویر **بیت** در کنارش کن آن زلم کاک
 ناسود راضی و مکش جفا **کک** فتح کاف و سکون ایلد
 که کک مخفقد راندن سپهر ایدر **بیت** بیکنند تیر و کمان
 بر کوفت . یکی کک در قه ابر سر گرفت **کک** همی نیر بارید
 همچون تکرک . براغ اسپر کک و بر خود و ترک **کک**
 کمانهای جرخ و سپهر های کک . هم بر جا جوشن و خود
 و ترک **کک** بر فاسته که اندن اوی ایدر لر اندن اول
 اوقده کلک و بنور **بیت** نخبینی که از کلک بکشد
 قواخان ز بیکان نیرش جست **کک** زره بود و خفا
 و پیر **کک** ز کلک و ز بیکان نبودش زی **کک** ازین
 پولاد کریان شود . لمار و قوطاس پشان شود .
 و اندن اول فک کسانه دخی کلک و بنور و بو معنای
 نه که انوی بویر **بیت** صاحبانده را اجازت ده
 تا بگویم که دتمت چون باد . میل در چشم و کلک
 در ناحی . نیز در ریش و کیر در کون باد . و عیدیه
 آرز و بستی معنای ده کلور که عیدیه ناب بویر
 نظامی بویر **بیت** بردند موکلان ز راهی . از کلک

بصد رشاهت **کیماک** کسر ایله چین و ماچینه بر جای
 اسیمدر بیت زدریای **کیماک** بر بگذرم. بچین و بکرا
 سپه کترم **کو** و **ک** طفل و صغیر معناسند در بیت
 چو کو و **ک** لب از شیر مادر نشست. ز کهواره محمود
 کوید نخست **کنیز** مصغر کنیز در جاریه معناسند
 الاصله دخی اطلاق اولنورنه که عریده فزه جاریه
 بیت چو کاوس روی **کنیز** بدید. دلش مهر و بوی
 او بر گرد **کیک** کلک فوسید رفیع معرید بیت خدای
کیک بنی بشخ. نو کوی ز دیبا فکند ستخ.

مع الکاف الفار

کلک ضم کاف و فتح لام ایله طورنه فوسید که عریه
 کرکی دیور بیت چو بگذشت از آن نیره شب بیکران
 خوش کلک آمد از آن **کنا** رنگ فتح کاف و نونیه
 صوبتا و اوج یکی و حافظه معناسند در که مرزبان
 دخی دیور بیت ازین هر دو هرگز نکستی جدا **کنار**
 بودی و او پادشاه. هر آنکس که باطوس در جنگ بود
 هم نامدار و کنار **ک** بود **کفک** فتح کاف و سکون
 ایله کوئیک در که دریاده و اغوده اولور بیت هیوان
کفک افکن باد **ک**. بچسند بر آتش ز **کج** مع **اللام**
کال لوترا از بانده رفتن معناسند در بیت توبه
 پیر فوت کشته بسا. زایز دیندیش در فت کال.
 و میوه خام و بر نوع کل معناسند ده کلور و چری
 هزیمت معناسند ده کلورنه که تمس خرنی دیور بیت

بغیر کج عدم نیستش کر بکری. اگر زبیر زبختش بود
 کال. کالید مصدر در فحوق و منکسر اولم معناسند کل
 فتح ایله قلندر با سدر اقرع معناسند بیت بدو چشم کار
 و سرش بود کل. **بیک** پای لنگ و بیکست شل.
کابل فتح با ایله قنداره قریب بر شهر در سیستان مملکت
 متصل در **کوپال** ضم کاف و با و فارسی ایله کر ز و چو
 بیت سپردیم نوبت کنون زال راه خداوند شمشیر
 و **کوپال** را **مع المیم**

کام ایکی معناسی وارد در تری مقصود و مراد در
 و تری و بر حلقه یعنی اندر و مردم در قحار از اغوشم
 معناسند کلورنه که صفت از ده ده دیور بیت و چشمش
 چو دو چشمه تاب از خون. همی آتش آمد ز کامش بود.
کهرم ضم کاف و فتح را ایله پادشاه نور آرمش از جاب
 برادریدر بیت برادر بدو آهر منا. یکی **کهرم** و دیگر
 اندر **ک**. و او غلیک دخی اسیمدر بیت چنین گفت
 کهرم به پیش پدر. که از نامور شاه خورشید فزه فتح با
 و سکون را ایله ده کلک **ریت** سوار که انایه نامش کهرم
 گذشته بسی بر مرش سردو کرم **کرده** فتح کاف و سکون
 زاب فارسی و فتح دال و با ایله رستم او آتشدن بر پش
 ایراندر **کستم** پاد و زنده مذکور که او غلیدر **ریت**
 چو شست و سه از نجه **کرده** هم. بزرگان و سالار تان **کستم**
کنام ضم ایله این در که با وای و خوشدر بیت همه سیستان
 پاک و بر **کنید** **کنام** بلنگا و شیر **کنید** کم کسر ایله که ایله

ضمیمہ منکلم و حده فی مکتبہ کہ مراد بیکہ بیت بدانتاز
روم کم تو فرمان دی • جهاندار رخ بر پشت روی

مع التون

کشکین بر نوع انک در کہ ارپہ دن و بقلاد و ایر طرد
اولور بیت بکتر ذکر باس و چپین نہاد • چپین بران
نان کشکین نہاد کیوم سہار سابعہ زحل بلکہ زید
بیت زہرام و نامید و کیوم و نخت • چہ چارہ کنم
چون مرانست بخت کی پیشین فتح باد فارسی و کسر
ستین ایلہ کیفیاد اوغلی و کیکاوس برادر بدربیت
کنون از بزرگایکی بر کزین • نیک کن پس پردہ کی پیشین
کیوم فتح و کسر ایلہ چہا و دنیا مفسدہ در بیت بدین
بسیار شامہ بدند • ہم نامدارم کیوم بدند • ایکی لغتی
دخی وارد بری کہان حذف یا ایلہ و تری کیان
حذف یا ایلہ نہ کہ کلور کسان کسر ایلہ نورم زمین دہ
بر ولایتہ رکاموس کنانہ اکا منوبدربیت زمین
کنانہ ترکان چیں • ترا با شد آن ہجو ابراز زمین
کیان جمع کی در بادشاہ بلند پایہ مفسدہ و کلان
فوسک نورمانیہ نہ کیوم و کیانیا دیور بعضیہ کی
کہ ایلہ مرکب اولغہ در مجموعی اوز در اول کیتانمانہ
کیکاوی نالت کیخسرو راج کہ لہر سب خامس کشاسب
سادس بہمن سابع ہمای نامخ داراب تاسع دارا
عاشر اسکندر بیت زیشاہ کیوم خواستند زہار
فوز بختہ آلت کارزارہ کیوم اوج مکتبہ دخی وارو

بری صحرانشین چادر در خیمہ عوب و خیمہ کرد کی
ضمیمہ و کسر و بدرا بوشکور بویر بیت ہم باز بستہ بدین
آسمان کہ پروردہ بینی بسا کیان • نانہ روزگار و کلک
مفسدہ در توک اصلہ کیوم در ما حذف اولمستدر
خاقانہ بویر بیت قیدافہ مملکت کہ دہش • جزا
کیان بدست • کذاتہ نرج دیوانہ نالت طبیعت و خضر
مفسدہ در لطیف بویر بیت این کیان بد کی گزشتہ
غافلند • یارب این ناز و نعیم و دولت و رفعت چہا
کیانما زیادہ الف ایلہ دہ لغتہ نہ کہ خیر و بویر بیت
ہم آزاد کیست ہمت او • قہر کردست مرکیانارہ کیان
حذف نور ایلہ دہ لغتہ نہ کہ سنایہ بویر بیت
اخترانہ کہ حال گردانند • تیغ اورا اجل کیا خود
کیان مرزبان مفسدہ دہ کلور کہ اطراف مملکت
ولایتی دہمندن حفظ ایدر خمس فخری ایکی مفسدہ
جمع ایدوب دیمستدر بیت شکوہ باج کیان وارث ملک
کہ بخت و مرز کیانرا شہنشاہست و کیا • جہا پناہی
و سنای کہ مثل او نایدہ ز اقوان نجوم و زامناج کیا
سمع الکیا کسرین و فتح ایلہ و کسر کاف ایلہ دہ مرور
بر کتب سمیدر کہ مبادی علم طبعین بر علم در کتب
بیندہ طبایع احوال مشترکہ در بخت ایدر مولتی
ارسطا لیس حکیم در خاقانہ بویر بیت از لفظ فرہا
بیان در مدحت ارسیم کیان • کینچ است از سمع الکیا و جمع
دانار بختہ ولہ خاطرہ بر سمع این سمع کیا • مشکل سمع

خواهد گشاده آقام جو البقی شرح خطبه ادب الکاتب
و بمسند که سمع الکلی کتاب مخ کتب ارسطالین و الکلی
بالسریانیة الطبیعة و یریدو بالطبیعة الشیء الذی یحک
هذه الاجسام و یحرکها الی مواضعها کالمغنی الذی یحرک
المجسد الی اسفل و المغنی الذی یحرک النار الی العلو
و یروی سمع الکلیان علی ان سمع فعل ماض و الکلیان
مفعول به و لیس بالجید لانه یستوی سماع الجواهر و سمع
اقرب الی سماع لانهما مصدران و السمع اتما هو الصیغ
و سنی بذکر لانه اول ما یسمعه الملتزمون لهذا العلم و لی
ایضا السمع الطبیعی و یطبیقونی شرح کتاب مذکوره
و بمسند که سمع الکلی روایت کسریین الیه در فتحی دخی
جایز در سمع کسری الیه صیغ و آوازه مفاسد در سمع
الکلی ذکر الکلی دیکه اولور و سمع فتح الیه مصدر در
سماع مفاسد و لیکن و این برتی شرح کتاب مذکوره
کیا جمع کون مثل سوط و سیاط یا خود گاه یکنون گونا
و کیاناً مثل صام بصوم صوما و صیاما کیاناً غریبه
طلوتوب جمع کون یا مصدر کان دید که بعید در
کنا یون فتح کاف و تا نوشت الیه قیصر روم فرید که
کتابه و یروب انخ اسفندیار و بنوتون حاصل
اسمی نامید و کنا یون لقبی در بیت پس آن نامور
قیصر که نامید بد نام آن دختر **کنا یون** نشی خواند
که انامیه شاه دو فرزندش آمد جو خورشید و ماه
کنا یون حرف قافیه ذکر اولی قراخند که افراسیاب

بیوک او غیلید **کیبید** با و عربله کردین مفاسد در
ترکیده دونهک و عربیده اعراض دینور **بیت** میکبید
وز راستی مکذوب **چو** داندان بند خوش بستوبید
کان فتح الیه معروض و منازل شمس و قمر در برج در
عربیده دخی قوس بویله در **بیت** چو خورشید از ان
پوشش آگاه شد **ز** برج کمان بر سر گاه شد **کمان**
فتح کاف و تشدید با و عربله بر نوع میر اندر قبا
معربید **بیت** هم کج ارجاسب در باز کرد **بیت** بکبان دم
سختن آغاز کرد **ف** و بستون فتح قاف و راه مملکه الیه بوجی
قبان مفاسد در نه که فرخی بیور **بیت** که تو نخواهی
بر خم تیر بسند **چون** قلم آمین عمود فرست **ق** ط الیه
فرسطون دخی در ویدر نه که لطیفی بیور **بیت** نظر شاه
فرسطون فراست شیخ است **که** مقادیر همه میسو دارو
معلوم **ککشان** صا او غ و سید که خاجبر بول دخی
دینور و عربیده مجره دینور **بیت** ره ککشان کردنگر
گرفت **ستاره** بماند از ان در شکفت **کریا** ز کما بدید
رستمک جد نیک جد بیور **بیت** بالای سام ز کما بود
بمردوزور کربان بود **کون** مقعد و دژ در **بیت**
شکسته شود چرخ و کردونها **بلا** از انجون تر شود

مع الواو

کیخسرو ثالث سلاطین کیانیان در این سیاوش این کیسرو
والده فرکیس بنت افراسیاب در دورت آریستاق
اولند قدن حکم متولد او که حد بلوغه و اصل او یحیی

کیو این کودرز صفای تو را ز زمین و اربوب کینه
 و الله سیده ایران زمین کنور کیکاوس اول و قنده
 پیر و عاجز اولمغه سلطنتی اکا تفویض ایله عیسی فریزی
 طوس نو در ایله افراسیاب محاربه سده ارسا ایدوب
 افراسیاب مقاومت اتما مکایله کنور بالذات جنگینه
 وارید افراسیاب منهنم ایله آخر الامر افراسیاب آذربایجان
 برادر کر سبوز ایله دارفایه ارسا ایله بونین صکر
 التمن بیل پادشاهون ایله دی بعده لهراسب بن انوش
 ولی عهد ایدوب سلطنتی اکا ویرد و بلخ و اربوب هلاک
 اولمغه آنده اتما مکایله و بر و آینه جمله ایران پهلو
 ایله لال و رستم و کودرز کوه کیلویه ستمه و اربوب
 آنده برف و دیله ایله هلاک اولدیلر **کا و بهادر** شجاع
 معنایه در **بیت** تو با جنگ رستم نثار تو ناه و جان
 تو بی نام و بی کام و کاوه و کا و بدین دل فعل امر دخی
 کلور کا و یز قزمنق و اشک معنایه در **بیت** که شمس خدی
 بیور **بیت** در بحر دکان جوی نه بهشت جود او **بیت**
 باورت برو و هر دورا بکا و کو فتح ایله بود دخی شجاع
 معنایه در کا و ذی مخفدر **بیت** شاه جهان بر زسام
 و کوه هزار آفرین با دم بر **بیت** کنور و قتم کاف
 و سکون نون و دال و فتح را ایله ضحاک و زیری
 کنده ایله رود مر کبدر **بیت** و را کنور و خواندند بنام
 بکندی زدی پیش بیداد کام **بیت** خدیو خدا ایله
 اول نور رب الدنيا و مالک الملک معنایه **بیت**

مع الراء

کاوه ضحاک زمانده بر آهنگر اسفیدر ضحاک انک او غلغ
 او موزنده اولامرضی ایچون قتل اندکده او بر او غلی
 قارن ایله او زربه فرود ایدوب ضحاک هلاک ایله
 و فریدو پادشاه اتدی در قس کا و یان اکا مشهور
کاره زار و عیله بر کولکه لکدر که بستانچیلر و صیادلو
 نشینلر قاشق و سازدن چتر و او سنی اوت ایله
 ایله اورتور دفع حرارت آفتاب ایچون ایچنده او تور
بیت سپهر از بسیار اندازه نیست بدی دست بکند
 کاره نیست تجار ایله جن یا پلش کو تچه اوه دخی نور
 نه که ملار روم بیور **بیت** همچو درویشا و اور کاره
 نیست که از میری و را آوازه ایست سوز
 بیور **بیت** ار رسیده سنی بکاره مخ نازه بوده بروی
 نازه مخ و مطلق سالی معنایه ده کلور و صیادلو
 انجیلر معنایه ده کلور که دوزاخه تو شو در کا صید
 اور کو ب دوزاخه دوشه شمس خدی بوا یکی معنایه
 ایله **بیت** سپهر نیلگون باین هم قدر برار شاه عادل
 راست کاره بیای خود بدام آیند بخیر اگر از نام
 سازند کاره **کاله** درت معنایه و ارد در بر بصاغت
 و متاع معنایه در **بیت** زبیر و دز کاله بکذا شتم
 جهان در پناه تو پیدا شتم نانه که وی تراب یعنی تراب
 قباخی معنایه در آنور بیور **بیت** کند قزاق کردو
 نمی زدر دشتی شبی که زهره بامش نشاط کاله کند

ثالث خام تاون و فرپوز مغاسنه در شمس فخری بپور بیت
 انگه جالیز اصطناعش را . بود مهر و مهر بجز کاله . رابع
 بدرک در که قاریر پنبه فتنه اگر کاله بر خوتجه نه حدی
 بپور دیبک برده ضرب مثل در ملا جانی بپور بیت
 کاله دجال نه بر خوت . رو به بیایا عدم ده سرش .
 کنبوره علی وزن طنبوره آواز خلق و شطاطه مغاسنه
 بیت ز کنبوره نشیند آواز کس . که از پیش تازان و گاه
 ز پس . خنک و مکر مغاسنه ده کلور حقیقته اوله رکبینه
 بر کسنگ درت باقی طولانوز و آن آلدرد و دی بوی
 بیت دستگاه و نداند که چه رگو . تنبل و کنبوره و شط
 اوی کسند فتح ایله حصار طرافنده اوله خندق درو
 انگه معتبر بیت یکی کسند سازیم پیش سپاه . چنان
 چون بود رسم و آیین و راه . و نیزه بیایا یکی کسند
 سپه را بگردش پرانده کرده . و قوت و کوز او غلان
 مغاسنه ده کلور رکش الدین بکران بپور بیت او
 قراده هر کجا در دهر . کسند خوب و فجه زیباست .
 و قصه داده مسافر ایچون بر آستند مهیا اوله مقام مغاسنه
 کلور کامه مقصود و آرزو مغاسنه در بیت اگر زامان
 دم زنی بکوزم . بر آید هم کامه دشمنان کله کسر کاف
 و تسبیح لایم ایله لفظ عذیر جین که مغاسنه که عیده
 ناموستیه دخی دینور و خیمه کبی بر پرده در که ایچنده
 عروس اولور بیت هم راه به راه کله زده . زمین بر زده
 ز آ زده . و تا رسیده سقف خانه مغاسنه در سحر

بپور بیت توکی بشنوی ناله داد خواه . بکیوان برت
 کله بارگاه کشته ضم ایله قیامه مشابه بر طبلوس در ترکیده
 حال اگر کی دینور انکی و کتی قصید در نیمتیه و زبون مغاسنه
 قرطی معتبر و بعضی بر کرده پیر این مغاسنه در بیت
 هم داغ کشته بدر بد چاک . هم خشکیهاش بر بست پاک
 کله ضم ایله حجره و آوده مغاسنه در بیت بفرمود پس
 تا سرایه فراخ . بیدر یکی کله در پیش کاخ کا کله
 ضم کاف ناله ایله نسل تور دن بر پهلواند ریت که آمد
 نیز دیکلی کا کله . ابا لشکر چون هزار یله کبوده فریاد
 چو بانیدر کوه پیش و پس این مغاسنه در که ابرک
 اوک قاشی و آرد قاشی در بیت مباح تنگ بر کوه
 زین بیت . سپه را بکلبا در دل بسخت . و جنگده
 حمله انمک مغاسنه ده کلور تنه که نظامی بپور بیت
 چو در مکر بر کسم تیغ تیز . بکوه کیم کوه را بر زریز
 و تخنیق طاشنه دخی دینور تنه که نظامی بپور بیت
 چنان ز در و کوه . مخنیق . که سده کوه در خون چو دریا
 غریبی . و هر نشنایومری و سور اوله بر مغاسنه
 کلور کرک طوارار فرسند اوله کشته که اسد بپور بیت
 ابر کوه پیل در قلیکاه . بلورین یکی تخت چون مهر و ماه
 مختتم دخی و صف سپیده بپور بیت بلند کوه و کوه ماه
 بست و کوه سرین . کشیده کردن و فریبش و بیلاغ
 کرک موجوده اوله کشته که طغیانی لایچی دینور بیت
 صبح نوروز کزدل غمناک . موجه عیش کوه زو بسماک

کالویه سرشته و حیران و دنگ و دینگ مفاسده در
بیت چو کالویه گشتند در کارشاه گزیدند لشکر کشید
 براه کالویه دخی تبار فرشت ایل اول معنایه درسته که
 شمس خیز بوزر **بیت** دوستش عاقلست و پا بر جا شمش
 ایل است و کالویه کالویه دخی او معنایه درسته که
 ساع و یکسدر **بیت** چون شدم نیم مست و کالویه
 باطل آن روز پیش من حق بود کالویه دخی
 لغز رسته که سعد بوزر **بیت** سبی مستند آتشی
 بر فروخت نگویند بخت کالویه دخی بسوخت **کوزره**
 بر مبارز نورانیدر که قاتل سیاوش در زره پد **بیت**
بیت یکی نامدار بوزر بوزر بوزر بوزر بوزر
کفته فتح کاف ایل کفتن دخی اسم مفعول در چنگل شمش
بیت ز دیوان بسی سزای بیکان **بیت** بس زهره
 فاده بجا که اصل کافتن و کافتی در آسدر **بیت**
 جهان زانش تیغها مافه دل که زبانک یلا کافتی **کده**
 فتح ایل خانه و منزل معنایه در معرب کتج دینه که
 سر خنده ذکر اولندر انجی مرکب است اولندر میکرده و
 کی کده ضم کاف ایل یکی معنایه وار در بر و جنگ
 معنایه در که لسان آتشد اولور تانی قاپو آردنده
 کلید اوزره بر تخته پاره سیدر کلید اوزره دوشده
 قاپو آچلمر شمس خیز بوزر **بیت** آنکه طفلان امل رای
 کام و مراد جز بهسد و شکر شکرش نکشاید کده
 کشته ایمن ساحت ملک زردان انجنانک خانه این

سده از زحمت در باکده **معنایه**
کروی قاتل سیاوش اول مبارز نورانی در **بیت**
 ز کوشیوز آمد ترا این **بیت** که نوزین بوباد و پس **بیت**
کروی کسر کاف و ضم را ایل بولکده طوار ایا غنل
 اوز لشمس بالچندر **بیت** چهارست فوشک بالا راوی
 پراز سبزه و آب و دوزار کوا **کوز** شهر محله سیدر
 ایل فرقه بودر که بر زن محله صوفی بوزر و کوز صوفی
 مشتمل محله در **بیت** هم بر زن و کوز و بازارگاه **بیت**
 آذین بشهر و براه که معرو و پادشاه عظیم الشان معنایه
 علو و رفعت کوا لفظن مافه دخی **بیت** نسبت کی
 بر تو خنده باد **بیت** بد سکا تو کنده باد **بیت**
 بهلول معنایه ده مذکور در **بیت** ز شاه کوا خوشند
 زینهار فرو رختند آلت کارزار **بیت** که لفظه زیاده
 الف و نون ایل منسوبدر رسته که خسر و لفظه نسبت
 خسر و نون دینور غریز و نفیس و فاخر استایل پادشاهانه
 ایدر **بیت** بر و بر فخته سر مهر و ماه **بیت** سر بر نهاد آن **بیت**
 کلاه کشتی ضم ایل یکی معنایه وار در بری کور شک
 معنایه در که عبیده مصارعت دینور آخونده کی با
 نسبت اچوندر کشت ضم ایل بوش بودر که عبیده
 دینور کشتی بین مملکه ایل ده لغز رسته که مسعود **بیت**
بیت پیل زور که بول کند کشتی **بیت** پیل و پیل زور کشتی
 شیخ عطا دخی بوزر **بیت** مور را شمس از کمر چستی گرفت
 با سبک لاجرم کشتی گرفت **بیت** تانی کشتی که نیاید اوزر

تو شاند و غی ز تاره منابه ایپ در تمش فخری بورد
بیت چو دین را ز بیت فرمود رایت • هر که کار بستند
 گشتی • بود غی بین مصلحه ایله لغتد و موعده کتیج و رتبه که
 قاموسده ویمشد که الکشیج بالضم خط غلط شده
 الذی فوق نیابه دون الزمار موعده کتیج انتی شاه
 ناصر خسرو بورد **بیت** تو باز سبک زخی سوزانا •
 اگر تو کمر بسته و او کتی **باب الکاف مع الف**
کاف ایله و احمق در کاف عریله ده مریدر بیت کبر
 فریبده کانا بود • و که چند پر زور و دانا بود •

مع الباء

کنج افرا سیاب خسرو و بزرگ خزان شایسته سبک
 اسجد **بیت** در نامور کنج افرا سیاب • که کس انبود
 آن بختکی و آب **کسب** اصلی کس اسب در فتح کاف ایله
 بر آتشکده صاحبیدر اول آتشکده به آذر کسب دیو
 نه که ذکر اولی آخر سلاطین پشیدایان در این زو
 این طهماسب در وقت بعضی زوک فرزندانی اغلیه
 والده بنت بامین ابن یعقوب علیه السلام درستم
 ز الک جد اعلی سیدر افرا سیاب ایله محاربه ایدوب
 قتل اولی بر وایتده او تو زیل و بر وایتده الهی
 بیل پادشاه اولی و بعضی مورخین یاندده پادشاهی
 مسلم دکلدر و اینداناها مرده ذکر اولی **مع التاء**
کانت کانتی دن فعل ماضی در دوندی و چوردی
 مفاصله در **بیت** غنا را پیچید و بر کاتب سب میاید

بگردار آذر کسب **وله** هی تان کشکین نواز آورم •
 چنین کانتی ز دلم قضا بر سرم • یعنی ایزد قضا و قدر
 همچنین بر سرم گردانید **کزیت** ضم کاف ایله و کسر زایله
 و میگردن اخذ اولی خراج در **بیت** کزیتش بداد و نشانی
 هم • بنسبی دل نیکو امان هم • کسر کاف و سکون زایله
 لغتد موعده جزیه در تبه که سعد بورد **بیت** اگر نه رهی
 خلقت زهر مارش باد • که هر که میخورد او کزیت مستی
کنک در هفت فتح کاف اول و سکون نون و کسر کاف
 نمانی و دال و سکون زای فارسی و ضم کاف و سکون و
 و خا و محجه ایله بیت المقدس شهریدر **بیت** بختکی رسید
 سر جنگجوی • به بیت المقدس نهادند که در پہلوی
 چون سخن رانند • ہی کنک در هفتش خوانند •
کنک بهشت نورانی زمین ده دار الملک افرا سیاب
 بهشت کنک و بنورنه که ذکر اولی **کرفت** کرفتی دن
 ماضی در معروض مواخذ و جرم مفاصله ده اسم مصدر

مع الجیم

کرا کنج ضم کاف و سکون را و نون ایله خوارزم
 جرجا مقربیدر **کنج** کسر کاف ایله باشی و نون سرشته
 مفاصله در احمی مفاصله ده کلور **مع الحاء**
کساح به تکلف بر بسته جرات ایله جسور مفاصله

مع الدال

کرد ضم ایله شجاع و پہلوی مفاصله در **بیت** ہی گفت
 صومر کرد سوار • ز خویسان شاهی چنین نامدار •

کردند ضم کاف و فتح زایله مضرت و الم معانسه در
 بیت و زانجا بیا مد سور میر منده همی بود ز سازیم
 مع التذال المعجزة
 ک ریضم ایله کساریدن دن ماضی در نوشیدن
 و ایچمک معانسه در انجمن باده ایله و غم ایله استیلا
 اولنور بیت کهی می کسارید که چنگ شاک تو کفنی که مارو
 نیزنگ شاک کاند ضم ایله کاندین دن فعل مستفعل طین
 ایلمک معانسه بیت کمانده که از تیغ او در جهان
 بلورید یکسر کمان و کمان کمانه ضم ایله بر پهلوان تورنیر
 بیت میان تنگ باکو به زین بدوخت سپه را بکمان
 بر دل بسوخت کرد باد کسار ایله قصر غنایلید که عویده
 زو به دینور بیت در افتاد ناکه در و کرد باد برود
 کز بر پشت او کیتبا کسند معنوی دینور بیت تو در جنگ
 باخ فرس رانده همی جوز بر کسند افشاندده ستوا
 بو مضمونی آلوب تصرف اندیز انورین بوزر بیت خصم را
 در کسند کردل قرار همچو بر کسند قرار کوز باد سعد دخی
 بوزر بیت بر تو نیکان نیکو دهر که بنیادین بدست بیت
 تا اهل را چون کردگان بر کسند است شاک کلو جمله
 ایو استیلا ایدوب مدح رسوله صلی الله علیه وسلم ابرار
 ایله ننه که خطاب طریقی ایله بوزر بیت بکسلی کر شسته حفظ
 از ثبوت نباتات جوخ و انجم را مثل بر جوز و کسند میر
 طوار درت باغی ایله صرامی معانسه ده کلو رسته که
 میر خسرو بوزر بیت زهت ساختن رختن فلک کام بیک

کسند رسیدم بر نهم بام قلا ما نخی دخی بوزر بیت بیک
 آهوسیرت ملک برون جست از کسند نه فلک مع الزار
 ک کسار ضم ایله بر مبارز توراندر اسفند یار آنی اسیر
 ایدوب رویین در شهرینه مفتوحان بولند کسند که آنی
 دلیل ملو قدر واروب اول شهر فتح ایدوب راجب
 شای قتل ایله و ایکی همینه لربن اسردن خلاص ایلدی
 بیت بدینا که کوبیده می کسار تن خویش خوار مایه
 کبر آتش پرست در درع و خفان معانسه ده کلو
 بیت بکی کبر پوشید زال دلیر بجنگ اندر آمد بکروا
 کازر ضم زایله به آغ و بجبر که عویده قصار دینور
 بیت بدو در کازر بسی بر شمد و زان پس بغرنکی
 سپرد کور اوج معنای وار در بر قبر ثانی لیا اشکی در
 بیت بنجیر کور و بی دست برده از ان کونه کچند خود
 و شمرده ثالث عشر و نشاط معانسه در کور یا ایله
 دیو رسته که رودکی بوزر بیت کور کنیم و باده کیشم و بوم
 شاده بوسه دیم بر دلبا پور و شاک کچ بار خسرو پرویز
 خواجه ثانی سکه بر لیشک اسیمد بیت در انکه بدنام او
 کچ بار نذیده چنان دیده روز کار و چه تسمیه بود
 بر طول فار قزینی فوجیه و بروب چهار زنی بر اینک
 صغره یو کلدوب اوستنی دیبا ایله او رندر مینا خسته و
 کلد کده طور کلو و ترک بر اقدر ند کلو که او رد یلر رنل
 آرمو خسرو پرویز بولج مشاده ایلیجک دبدر البته
 بر حکمت وارد در صغوک طور دخی بری قاز دبلر دفا

اسکندر دین بردینه بولندر درلود و او ده لر واری
 جمله سی تحف و تفریق ایلد مستحون ایبرری کوش ایلد
 طولو ایلد و بری زرین انبان لایله مملو ایدی و بری
 قورت و قیل و دوه و انواع و حوش و طیور و شکاری
 جمله نفیس جواهر ایلد مضع بولندر خضر و اول دینه
 آلوب اسمنی کنج بار و کنج کا و اندیک کدانی عجیب الخیوش
 الفارسیه مطرب پرویز بارید او نوز الحندن برلنگ
 اسمیدر که حال بسته دینور نظامی بویر بیت چو کنج کاو
 کردی نوا سنج بر افشاندی زمین هم کا و دهم کنج
کشته ختم ایلد پیران سپهسالار افراسیاب منکوشید
 جیره نام قرنی سیاوش منکوشه سی ایله بیت چو پیران زرد
 سیاوش رفت بنزدیک کشته تازید تفت **کسار**
 ختم ایلد کسار بدین دن فعل امر و وصف در نوشتیدن
 و ایچمک مغاسنه انجوع باده ایلد و غم ایلد استعلا و انوار
بیت بکینی مرا خود همیست و لبس چه انده کسار
 و چه فریاد رس **کنجور** خزینه دار مغاسنه در بیت کنجور
 خود جامه نو بخت **بآب** اندر آمد سروتین بخت

مع الزار المعجمه

کراز ختم ایلد سکر مغاسی وارد در بری ارکک طوکوز
 آرزو دیشی وارد در خوک دیشی طوکوز در که آرزوی بوتر
 کاس مطلقا طوکوز در کرک ارکک کرک دیشی بیت
 چون سرپیل و مویش دراز دهن پرزدند از مارا
 میر خضر و دخی بویر بیت خوک که دندان کرازی نمود

طعم سک شد ز کراز چه سود نمانی آلات و سلاح
 بی باک اولان شجاع و دلاورد در اندن منقول **بیت**
 شه بر سر سنا بچنگ کراز کرفتار شد با چهل رزم ساز
 نمانی کیوکان اولاد دندن بر نادر پهلوان در **بیت**
 در فتن کرازست و بیکر کراز که هرگاه سپهر اندر آرد
 رابع بر سوکه بیل در که ایکی طرفنده اولاد در حلقه
 بر ایپ کچورب هر طرفه ذل بر کسه ایپی طو توب یا کو
 با غلیوب آنکه بری سوکر خامس حارتن صا در
 استمه در اکثر قریبه چین ولادنده اولور سا دل
 انخی طار بر بعضی بر داقدر که مسافر لایله اولور انی
 غلاف ایلد قولقنور شمس فخری بواج معنای نظم ایلد
بیت چنان ز معدلت راستی گرفت زمین که برزگر
 ننگد بعد ازین زمین بکراز ز تاب آتش خست چنان
 شدت حسوده که از حارت بچاره شد اسیر کراز
 هر آن کراز که لب به بر لبش بنهد شود زلال خضر
 آب در دمان کراز سابع خوامیلد مغاسنه انیم
 و کراز بدین دن امر و صفدر ننه که انوری بویر **بیت**
 ساحت غزرا نیست کنار بخرام عرصه عمر ترا نیست
 کراخی بکراز نامر جو بان جو ماغیدر رار ممله برینه
 و او ایلد ده مردیدر شمس فخری بویر بیت بستور و
 عوسن ظفر ز کرد فتن بکوب تارک اعدا ملک بکراز
 کوز ختم ایلد معوض و قوز در جوز معتیدر و کاف
 منحنی ارقه مغاسنه در ننه که ذکر اولنگد مثال کشته

در درایلهی ختم ایله اولدوغنه تناید سنایه بیور بیت
 تو چو بادام و پیسته رخ مفروزه کابجه کیندنگ نوار
 کوز **کنک** در کسره دال ایله حدود تو کسانده سیاه
 با اتد که شهر در بیت جهانجوی جون کنک در را بریدین
 سوز آب دیده رختن نابدید **کود** در کیکاوس سیاه
 بر نامدار پهلواندر کشتاد او غلی و کیو پدید رختن
 زیاده نامدار او غولتری و ارایه ولایت صفایان
 آنک اقطاعی ایله بیت جهان آفرین تا چو آفریده سوا
 چو کوز در زنا مدید و سلاطین اشکانیه دن کوز
 این بلکس این اشخ در که فریز این کیکاوس نشین
 یهودی در حضرت یحیی این زکریا علیه السلام اتقانی
 آلدی او تو زیل پادشاه اولد **کوز** کاف نازدی
 فارسی در علی و زن حموز بر پهلوان توراندر که پیران
 و یسریه امداد ایچون کلدی **کار** صندر و مقراض در
 و در کسبک بر آلت در بیت ازیں پس هم کینه بازیم
 مهرخت دشمن بکار آوریم **وله** سر دشمن پادشاه
 بکاره بریده چنان کین سران کرازه و طوزانی خوش
 دیکلن انجدر مغاسنه ده کلور که صید آندخ اور کوب
 دامه و در بیت درفش کرازست و بیکر کرازه که نر
 سپهر اندر آرد بکاره و دندان ایله اصرم و اکسایله
 و چو الدز ایله صحنی مغاسنه ده کلور ملائی روم
 بیت تیر بدم بانس کوار شیر سازه که دلم سستی
 کوفت از زخم کاز **کیشور** افرا سیاب نور برادر

سیاوش قلعه باغشا ولدی بو سبب ایله رستم و قلی
 صو تو کوب آخر الامر کندی و برادر افرا سیاب
 طغرل شمشیر اولدی **کوز** در ختم کاف و با ایله زک
 و عیار و طرار و مکار مغاسنه در جریز مویدر بیت
 جوان و توانا و کربز بدم به پیری در کتوز چو بان
 شدم کزار نون و ذراع مغاسنه در ایگول اغاجی
 مغاسنه ده کلور رستمک او ق که اسفندیار کوز
 اور و بکلا اندر بوندن ایله بیت بدین کز بود
 هوش اسفندیار تو این چوب اضار مایه مدا
 چنان مغاسنه ده کلور و کتیز دن فعل امر دخی کلور
 اصرم مغاسنه **مع الشین**
 کیس بر عورت اسیدر بیت یکی خانه آراست و خازین
 در و شد بشاد کل اندام کین کیتو و صاب مغاسنه ده کلور
 نه که اسد بودر بیت سر کیس در بای چنه کشک و غم یون
 به باد غنچه فشان **کنج** و **وس** خسرو پر و بزرگ خرابن نامه
 بر سیدر بیت تختین زیناد کنج و **وس** رجب و زبر
 و از روم و روس **مع الشین المعجمه**
 کوش ایکی معناسی و اردر تر قولا قدر موکین دخی
 اشک انمشدر نه که این **کوز** بیور رستم با اصلم الکوش
 نلک ضامنه جمع انوف و صلم الکوش کوش دشمن
 حفظ معنی ایچون اصفا ایلمک مغاسنه در بیت کنوز هر چه
 کفتم ترا کوش داره سخنها خوجم در آغوش دار **وله** تو پیش
 سیاوش رد رو بهوش نکر ما چه فرماید آن دار کوش مجازا

مطلقا حفظ معکونه کور بیت در اندم که اسب افکنی
 بوش دار سیلج و هم آورد در کوش دار کوش کنای
 کردن اعلام معکونه در تنه که والهی بپور بیت بر فلک
 ناله افخ دوش کنای میگردد چرخ را از غم کوش کنای
 بن کوش کسر نوخ ایله طاعت و انقیاد معکونه در تنه که
 سعور بپور بیت اندر طلبت بجای بگویم و انگاه ضرورت
 از بن کوش معنای نانی هر ایک او در دخی کوش معکونه
 مسعود سعور بپور بیت کوش روزگار متکین خال
 کوش بریط بکیر و نیک بجای کوش فتح ایله خوب و لغو معکونه
 کاف غریبه دخی و بیدر بیت همانکه برآمد یکی باد خوش
 ببرد آبر و روی هوا کرد کوش مع الغین المعجبه
 کریم اصله کوز در غین زاده بدلدر بیت بدل در ز تو
 کریم بدی بن جان و دل را در غم بدی

مع الفاء

کراف ضم ایله جراف معزیدر عبث و بهوده معکونه
 کرک سوزده ولسو نه که بوبتیده در بیت بگویم خراب
 از کراف زبان زو بکستایم از بهر که کرک فعلده
 نه که او کلام جمده بپور بیت پای رفتن نبود درستم
 ورنه مخ بر کراف نشستم و اندازه نرد تخمین نرد معکونه
 کور نه که سنای بپور بیت روز و شب بمسطر انصاف
 تسو بیت داده نه بهرج و کراف قاسم کونا باد دخی بپور
 بیت زپرواز شا هینشانه بیکراف نهان کشته سیم مخ
 در کوه قاف کراف دخی لغت در تنه که نظامی بپور بیت

بنازاده باید سخن کسریه کراف سخن را بنا شد سینه

مع الکاف

کرک کسریله مصغر کرد و خیمه مخصوص پادشاه معکونه
 کور تنه که نظامی بپور بیت ز کرد کهار دوراد و بسته
 و خور سید چشم از نور بسته درین کرد که نشسته خست
 دران کرد که فناده شور شیرین مع الکاف الفاء
 کاورنگ سکون و اولیه فیدو کرد زید که آنکه ضحاک هلاک
 ایله بیت دمان پیش ضحاک رفتی بیک زدر پیش
 کرزه کاو رنگ اول کوز صوغری با نسی شکسته ایلی
 بیت نه کرد آنهم بدست تو بر بدان کین کشد کرزه
 کاو سر چهره سی دخی اول چهره ده ایله بیت سرش
 بدین کرزه کاو چهره بگویم نه بختایش آرم نه مهر اصلی
 بوا بد که فیدو طفل اکی و الکه ضحاک جور ندن
 خوف ایدوب فیدو بر بسته ده صفدی جو بانکر ایله اولو
 آنک بر صوغری و ارا بد که آنک سلک ایله کجوری
 ضحاک اول کاوی هلاک ایله فیدون دخی اول کاوک
 کله سی شکسته بر کرز ایله و آنک ایله ضحاک هلاک ایلی
 کنگ فتح کاف و سکون نو نیکه بش معکونه و ارد در بی
 نوزان زمین ده سیاوش بنا اند که شهر در بیت جو بون
 بکنک اندر کوسند درازه بدیدار کاوستن آمد نیاز
 نانی ترک شانده بر تاجه اسمیدر نالت اقصای هنده
 بر نرد خسر وانی بوا یکی معنای نظم ایله بیت ناهون بهار
 کنگ شد از کوی تو چاه دو چشم خسر وانی دور و دکنک شد

آب جویوه مفاسنه در غنای بویور بیت همانم سپاه
اندر آمد بتنگ سپه بچو دریا و دریا چو کنگ **خاس**
اغوجاج و غم مفاسنه در تنه که تنه فخری بویور بیت
اگر جلال تو ارجح متکا سازد ز بار قدر تو در خط
محو افتد کنگ **مع اللام**

کیل کسر الیه بر طایفه معروفه در جمعی کیلاندر و لا یتکثر
دخی کیل و کیلا دینور معر به جیل و جیلاندر ایوب
آند و اولور ای سپهر کیلی دینور بیت سپهر کیلی پیش
اندر و همی از جگر شایخ بچو شید خون بهادر و سجاج
مفاسنه ده کلور بیت و راکفت همور تو کیل نیست
همانده دست تو پیل نیست **ول** همایه یلویارس و کوچ

و بلوچ **ز کیلا جکی و کوه سروج** **مع المیم**
کا و دم صغر تو بر دخی شکسته تو جدن اولور بوردی که
عبدیه بوی و غیر دینور بیت سپیده جوز دنا رفته
غم خودش آمد از ناله کا و دم کرم ضم الیه خن و
اندوه و انقباض قلب در بیت ز چنگال شیر است
غم دریده بر و دل پر از داغ و کرم **ول** سر اسیر

همه کرد کرده بسی کرم و بیمار لشکر بخورد **مع النون**
کن فتح کاف و سکون شین مع الیه کاف عریله ده
بسیار و فراوان مفاسنه در بیت اگر کنش کرد در تنگ
بنو و بنام جهاندار شاه فتح شین دخی لغت در بیت کنون
تا بیا مد ز جنگ پیش از از کنش و رزمگاه کنش
کسر شین دخی لغت در بیت بنزدیکی رود که سنگش کنش

ز نایه بید اندر و همی کردون فلک و فکلی در که عجب
دخی دینور بیت یکی نوز کردون چوبین بساخت
یکد اندر شین تیغ و روپین بسا **کرازان** ضم الیه کرازان
صیغه بمالغ در خال مفاسنه بیت کرازان کرازان
نه آگاه ازین که بیزن نهادست بر بوزین **کرین**
ضم الیه کریده و منتخب مفاسنه در کوبند دخی نا خود در
بیت سپهر پیاده ده و دوزار **کرین** کرد شاه در
کارزار **کلان** جمع کل در شد و ذال الف و نون الیه جمع
اولند **بیت** بنالدهی بلبل از شاخ سرو و در آج زبیر
باندرو که **وکان** کاف تانی دخی فار سیدر طو تو وین
مفاسنه در بیت مراجع و دل زیر فرمان تست **روانم**
هیئت کروکالتست **یا لکر** و دخی دینور کرد و بید
لنظنه اسم مصدر در اینتمق و اطمینان مفاسنه
کران علی وزن جوز بادشهرک دیباد بر نیم ناجیدر جوا
ایله طوقمند دیوانده آصیلور تخت اوزرینه اولور
ایمانا باشنه **کیر بیت** بیا و بخت کران چو بنشت شاه
به پیش ایستاده بسی داد خواه **کوزن** فتح کاف و و
و سکون زاب و عریله کا و کوبیدر که ز کیده صغی کیکی دخی
ایقل دینور بیت شکارش یکد در کوزنان بدر بر شیر
با کوزن تنایدی **کرکان** ضم الیه جمع کرک و بر مشهور شهر
جوا معتبر و قبل بر بیا **اسمیدر بیت** ز کرک بیا مد
سوی راه پشت پر آژنگ رخساره و دل درشت
کرا بید کسر الیه قصد و آژنگ الیه مفاسنه در بیت

همی بر کرایه سپاه ترا • همان تخت و کج و پناه ترا •
 و چور مک و دوند مک معانسه ده کلور **بیت** عنان
 بر کرایه و آمد چو شیر • باورد که رفت کرد دلیله • و تجربه
 و امتحان ایلمک معانسه ده کلور **بیت** یکی بشمیر زد
 برد و نسیم • دودستش ترا زود و بد و کور سیم • کرایه
 هر چند جست و بسود • بیک جوز یکسو گرانتر نبود •
 وصاله منق و میل ایلمک معانسه ده کلور **کرویدن**
 کسر کاف و فتح را ایلد ایانمنی و تصدیق معانسه ده **بیت**
 تو خواهی که هر کس که این بشنود • بدین چوب گفتار تو
 بگردد **وله** تواز پهلوی خویش بشنیده • کفایت را ایست
 بگوید **کرایه** فتح کاف و زار و خیل ضراحت و زار
 ایرشدر مک معانسه در **بیت** هر کار رو پیشه کن رستی
 چو آبی که نگوایدت کاستی **وله** چو سودا به او را فریفته
 کرد • تو گفتی که زهر کز اینده کرد **کاشتن** دوند مک
 و چور مک معانسه در **بیت** بخانه نهانش همید اشم •
 از و پشت هر کز زبر کاشتم **کستن** ضم کاف و کسین
 ایلد او ز مک و قور منق معانسه در **بیت** پس آشتکا
 بر خروست • که رخ سر ز تشنه بخوام کست **کسار**
 ضم ایلد نون ایلمک و بچمک معانسه در همین تراب
 و غم ایلد مستعد آبا ایلد و غیری ایلد مستعد و کلا
بیت کنون می کساریم نایم شب • بیاد بزرگ کشتیم
 لب **وله** می خسروانی بجام بلور کسارنده را داد
 و زور **کران** کسر ایلد بهای و عالی معانسه در ثقیل و غر

معانسه ده کلور **بیت** بر آورد کز کران را بگفت •
 سپه ماند از و در شکفت **کرکین** ضم ایلد رستم او تن
 بر سپه سالار را بر ایندر میلاد **بیت** سمیدر **بیت**
 بیازید کرکین میلاد دست • بدان راه رفتن مبارزا
بیت کل زربون ضم کاف و سکون لام ایلد و تسدیر
 را ایلد تو را ز زمین ده بر جای سمیدر که کنارنده آلتو
 رنگنده چچکر تنک ایلد بواسم ایلد مستی اولند **بیت**
 درفشش گرفته بچنگ اندر **وله** بشو مالک آب کل زربون

مع الواد

کا و صغر معانسه اسم جنس در ارکله و دیشی ۲ ایلد
 و وحشه و صوغریه اطلاق اولنور نمیز و قصد اولنور
 کا و زو کا و ماده کا و دشتی و کا و میش و دینور و دیو
 طفل ایکن سودی ایلد پرورده اولد و غی کا و صوغری
 ایدر **بیت** یکی کا و کشت نام پرمایه بوده ز کا و **وله** و را
 بر زین پایه بود • و منازل شمس دغ دغی بر برج در
 برج نور معانسه **بیت** چو خورشید سر بر زدا ز برج کا و
 زما مون بر آمد خورش چکا و • و کا و شکنده بر صراحی
 معانسه ده کلور تنه که سلمان بوی **بیت** می اندر کا و ز
 چون زهره در ثوره فتح چون انجم سیاره در دور **کوه**
 فتح ایلد چو قور و مخاک معانسه در کیو کسر ایلد کوه درز
 صفایان او غلیدر و رستمک دامادیدر و بین اندون
 حاصل اولد مهور دلیله چنگیزی دارد در کجندی مالک
 تو را زمین ده والده سیکه قاچوب کیکا و کتوردی

بیت بدو گفت کاخ پور کو در ز کیوه که خوانند شامان
 و را کیونیه ز کو در زیا بر همه هنرست از ایران سپه
 بر دو بهره سرست **مع الهاء**
گاه درت مفاسد دارد در بر زمان ایله مکار اسنده
 ظرف مشر که رتانی تخت و مشند مفاسد در بیت
 از بهر تو شاه راه بماند افسر و گنج و هم گاه راه
 قوی مجید پوت سید که اچنده کومش و التون ایدو
 غل و غشند پاک ایدر **بیت** چنانم ترا نیک اندیشه
 که سیم بهره بر آید ز گاه رایع لغت در بابا رده
 فلک مفاسد در خاقان بیور **بیت** شمیر اوست گاه
 ظفر زان بچرخ گوید کالایات لغش تو هم بسری
 یعنی ممد و حک شمیری قطب ظفر در که فتح و نصرت
 آنک قلیچنه دارد در و ظفر چه خطاب ایدر که بکا
 متابه و مسکو بود قدر آلا سنگ بنات لغشک نده که
 بنات لغش قطب ایله دایر در بند خمد و حک شمیر
 دایرم **کرانده** خواننده مفاسد در گرازیل دیون
 اسم فاعل در بنجتر و صالمن مفاسد **بیت** کرانده
 از پیش و رهبر ز پس جهنده رمان و کرانده سن
 که کاهدن محقق در بو بنده تخت مفاسد در **بیت**
 ترا دشمن آمد بکه بر نشست یکی کرزه کاو بکر بد
 کوازه فتح کاف و زار فارسی ایله طعنه و استهزا
 مفاسد در **بیت** کوازه بسی با شدت با فوس
 نه درد فشی نه کوپال و کوس **وله** ز بام سید کوه غره

نجاست همی مغز کیوازه کوازه بکاست کوازه تاسر
 دخی لغت رسته که شمس فخری بیور **بیت** کند طبع او
 بحر اسر ز نش زنده جود او در معاد کوازه **کرکینه**
 فتح کاف ایله او یوزلو دیکم که او یوز علتی در **بیت**
 تو مازندر را بکس نشتری که کرکینه سک به زمانندی
 کورابه ضم ایله جورق بر در که ایرافن صوب کی کورنور
 سراب مفاسد **بیت** بکورا به اندر نه اند روی
 همی آمواسیم و پوی بوی کوراب تاسر دخی لغت
 تته که میر خضر و بیور **بیت** فزیت کمر از جور و ستم
 که چاه کور از کوراب کم نیست **کله** فتح کاف و تسدید
 و تخفیف لام ایله سوری و قطع مفاسد در **بیت**
 از اسبان بهر جا که بودش یله بطوس سپهد سپرد
 آنکله **کرده** ضم ایله بوش بو کر نه بکا مفاسد
 کرده بو کر که در **بیت** چنانم زدیوان کرده کاهش
 که از خشک جنگی برون شد سنا **کرده** حذف الف
 اول معنایه در **بیت** بکر دم بوزمود تا بهجین
 بستند بر که که بند کین کوینده سویلی و خواننده
 مفاسد در تجازا **کله** مفاسد ده کلو **بیت** اگر
 شاه فرمان دهد بنده که بکشایم از بند کوینده راه
 کوازه ضم ایله بر پهلوان ایراند **بیت** ز تخم کوازه صد
 و پنج کرده نکبایم او را هم او را سپرد **کرزه** ضم ایله
 اوج مفاسد دارد در تری کرزه مفاسد در که قدیمه
 نوع سلاحداری جومنی بانه **بیت**

همی برخوئید چون پیل مست • یکی کوزه کاو پیکر بیت
 نمائی بیوک ایلا ندر که باستی یغیر میر خسر و بیور بیت
 تری صهباست آن کاسه که دارد آسم • تری حلو است
 آن کفچه که دارد کوزه مار • ثالث آلت رجل قضیب
 مفاسد و رتبه که بیسی بیور بیت که سیر شد ز من
 بنا در خوشست • زیرا که ندارم از صنم کوزه مست
 کونه ایکی معناسی وارد در تری لون و رنگ در بیت
 همان کونه آب را نیزه دید • پرستنده را دیدگان خیره
 لون وجه و بستره دین اطلاق اولو رتبه که نظای بیور
 بیت مباد ایچکس را دیده بر راه • که کونه زرد کرد
 عمر کوتاه • نمائی بدید قوتی مفاسد در کذا فی اداة
 کر مابه فتح ایله ایلیجه و حتام مفاسد در بیت و زانجا
 ابا چاکر و یار چند • بکر مابه شد باقی در و مند کمانه
 ضم ایله کمان و ظن مفاسد در بیت تو دل را بجز شادمان
 مداره ر و از را بند کمانه مدار **مع الیاء**
کیای گیاه و بنت مفاسد در حذف آخر دخی جایز
بیت برستان بر اسبان جنگی بگا • چو اکاه اسبان برو
 بس کیای کرامی بالکسر و قبل بالضم غریز و محترم مفاسد
 لفظ عوی و کلدر بیت کشف شاه مارا کرامی کند • بدین
 خواهش امر و ز نامی کند کوانچی ضم ایله بود فی غریز
 و محترم مفاسد در چغنائی یغیر بیت بدرگاه شاهیست
 میانچی منم • که در شهر را کوانچی منم کودی ضم ایله
 و تبا عتدر آفرنده کی یا مصدریه در بیت چو بر گشت

بشون بگفت • که کودی و مردی نشاید نهفت کسی
 ضم ایله دفع ایدوب یوللق و باسند صاف منی مفاسد
 اسم مصدر در آفرندن لام حذف اولمندر بیت کسی کودی
 و خود بر راه ایستاده • سپاه و سپهبد بدین کار شاد کوی
 طویدر که چو کاه ایله اولور بیت چو میدا سراید نابودی
 بدینا سپارید یکوست کوی **باب اللام مع الیاء**
له اسب رابع سلاطین کیایان در این ارون داین کیایین
 این کیقباد در کینجروک اولاد اولامغه سلطنتی حال
 حیاستده اکا ویرد کیقباد و ارنجه بابا گارنادر و پاد
 اولامغه خلقه پادشاه اوکمه غریب کلدی بیت همی هر که
 در شکفتی باند • که له اسب شاه بایست خواند • یوز کیمی
 بیل سلطنت حکمران و غلی کشا سبه نفولین ایدو
 بلخه عباد ایچون اقامت ایله پادشاه توران زمین
 ار جاسب بلخه ایلغار ایدوب له اسبی قتل ایدوب توران
 اسیر ایله **مع التاء**
لخت اوج مفاسد وارد در تری بر نوع چو ماقدر با منی
 در ایله قاپلو اولوب دشر وارد در خودی و زری
 پاره پاره ایدر نمائی پاره مفاسد در بیت برین ندر
 کشته چون کوه سخت • سر تیغ ایلا کند کوه سخت
 لخته پاره لختش مفاسد در خسر کوانچی بیور بیت یا زنده
 کونم اوزانکه در سخت • از تنگ دلی جام کند لخته و با
 ثالث برزواندک مفاسد در بیت دیر خود مندر ایش
 خواند • وزان جاره و جنگ لختی براند **وله** که ای

مع الحار

لَاخ سَنَكْلَاخ و دِلَوْلَاخ دینور یعنی اول بر که آند سَنَك
چون اول و دیو چون اول
لَاخ فَنَحْ لَام و کاف فارسی ایله دیکه معناسنه در که ایام
ایله اول و مقدر لَح فَنَح لَام ایله دخی بو معنایه در تیره که شمس
فخری بوزر بیت کر که کشد راروی از انجم و افلاک بر هم

مع الزار

طارم افلاک بیک لَح
لَاخ کی در میر مجازا هر سَنَك اغوغنه ده اطلاق و لَو
خا نغاه و تکیه معناسنه ده کلور آو و جام جمده بوزر
بیت هر یک آواره در فکنده بهر جسته از کو دکانیا
بهر که در لَنَكی کتا دخی آنکه چون او نژاد هیچ سخی
سده و لغمت و تریب و قند سر گذشت و سماع و صحت
و بند و ل در لَنَك نهاده باز فراخ کرده ریش در از را
بد و شاخ با قودن بیک صحنه لَنَك وید کوری اکا منسوب

مع التین

لَاخ کچ دمان معناسنه در بیت ز لوسین دمانس سخن
راست راز و دشمن مرا اکهی ده نهان مع التین
لَاخ ایکی معناسی و ارد در بر بندن کلور بوضع
قزل بویه صمغدر لَك دخی دینور و کبی برا و تک صمغدر
و بر قولده اول نبات اوزرینه یاغ آنکه ابریشم و هشتم
و غیره قزل بویانور و قلیج و بچی دسسته سی آنکه حکم
اولو بیت همی گفت و بچیده برخشک خاک ز خونش
خاک هم نك لاک نمانه کنه در که اچسده دقین عجیب اولو

و تیا به غسل اولنور و بچی طاسنور بستیاقی طعمه بوزر
بیت مالمتم داوند در لاک فلک سَنَكس از سر خوانم
ملک لاک بشت قبلو باغده در لَك فتح ایله بودخی ایکی معناسنه
وارد در بر حق معناسنه در بیت چوبینی تو خسر و بشو
از سپاه لکی راز خود دور کن نزد شاه بونده ضم
لام دخی لغتدر نه که شمس فخری بوزر بیت کی ز بندگی طَل
حق سدر مایوس اگر بودی آن کو ریخت ایله و لَك
سعاد و شرف بندگی حضرت او خشک کسی که باید از بار
بک و لَك فتح بار فارسی ایله رغالون و بیهز لَك معناسنه
نه که شمس فخری بوزر بیت جهل چو خاک در شست و صده
چو آنکو بد عقلش بهمت یک و لَك و یک تقدیم
لام ایله ایکی معناسی و ارد در بری متاع البیت معناسنه
نه که لطیفی بوزر بیت خواهی که بر آید افتخارت منع
و یک مکن ز جارت نمانه بیک بوزر یک و بوی
معناسنه در نه که رودکی بوزر بیت ار لک ارنار خواهی
و لغت کرد در گاه او مکن لَك و یک عسجد دخی بوزر
عسجد نام او تو نیز میر جگنی خیره کرد او لَك و یک
نمانه لاک دین محققدر مذکور قزل بویه معناسنه در سَنَك
عوامده ضم لام ایله مشهور در شمس فخری بوزر بیت نهان
نحت ستهی تاج فخر بر تارک ز فو مقدم این زبده نجوم
فلک هزار سال بمانا دطل تو که شود بجار تو منگن
چو پای تیغ از لَك کاف فارسی ایله بند و ریخ
معناسنه در خاقان بوزر بیت بانظم و اثر خاطر خاقان

طبع کشاجم از درک باشد. با سنبلی که آهوی چین خانه
عطر بلنگ مشک چه سکه باشد **لنگ** ضم لام و سکون نون
و فتح باء عربیة بر سقا اسعید که بهرام کوراکال بر نام بود
مالی ویرود **لنگ** کسر لام و سکون نون و کاف فارسی که
ساق و بالدر معناسند در **بیت** یکی مادیات نیز بگذشت
برش چون بر شیر و کوناه **لنگ**
لال دلستر و اکلم معناسند در تونج مشهور جوهر قیمتی
معناسند ده کلور لعل آنک معرب در عنقریب بوز **بیت**
دولب چونار کفیده دورک سوس سرخ. دورخ
چونار شکفته دورک **لال**
لالم فتح لامین ایله مالا مال معناسند در **بیت** نه از شکرا
کسی کم شدست. نه این کشور از خون **لالم** شدست

مع النون

لاون فتح و او ایله توران زمین ده بر مکان اسعید رطون
ایله افراسیاب میزند بر عظیم جنگ او که گودرز که اکثر
اولاد آند قتل اولند و آکا جنگ پیش دخی دیورنه که
ذکر اولند **بیت** بلاون مرادیده روز جنگ. باورد و مانع
هنری بچنگ **کوسیدون** یلد قلنق و اطهار بحر ایلمک معناسند
بیت بلوسید و اندر زمین اوتاد. بدان چا بلوسی
دل کیوتاد **لکن** معروض و بر نوح شمعداندر که اسفلی نوایر
کنند **بیت** شمن بود همراه با همتن. پرستار کی چند
و شمع و لکن. و منتقل و آتشده. معناسند ده کلور
نه که شمس فخری بیور **بیت** مخالفش بسبب و روزگسته

و سوزان. چو شمع باشد بر پاش بندگسته کن. چهار
بزنجیر حادثان کشان. همیشه سینه پر آتش بود بجای

مع الراء

لا به یلوار مع و خضوع معناسند **لا به** دن اسم مصدر
بیت چو دانست رستم که **لا به** بکار. نیاید هم پیش
اسفندیار **لنج** فتح لام ایله صالفتش و خرامید معناسند
اسم مصدر در **لنج** ده شرح اولند **بیت** بیاید نیز
نه **لنج** دار. دو کیسوف و هشته کل در کنار **لتره** فتح
و سکون نون فرشت ایله پارچه و پاره معناسند **بیت**
بدولتره کرد آن زره را بفتح. زره شمشیر همی جست راه
کوب **لانه** بوه و آشیاء معناسند در کاهل و بکار معناسند
کلورنه که شمس فخری بیور **بیت** سزدار نام او بنگ

مع الیاء

لای دردی و تغل معناسند در و قره بالجم معناسند
کلور که عریده حما دیور آوج معناسی دخی و ارد
بری قات معناسند نیابده یک لایه دولایه دیور
کمال اسمعیل بیور **بیت** زار زوی لغار نوم دم چشم
همی بدرد بر خویش هفت لایه ده. نانی و اله دید کلور
و لطیف قماش معناسند ده کلورنه که اسفونکی بیور **بیت**
بیراهنی که دانست زلا شیب. از اینجک حادثه کرک درید
بوکالاد دخی دیور آخر ذال ایله نه که کمال اسمعیل بیور
ن و اندام با سمین و سمن. بس لطیفست در غلا لایه
معرب دخی بولفظ ایله در نه که ابن العارض بیور **بیت**

اربت لطافت علی نشر الصبا وابت ترافقه المتتمصل
 دیوار قورینه دخی لاد دیور که عیدیه مدماک دیور
 بنکاذ اساس و تمل معناسه در فالاد دیور بیت
 لاد بر بنای محکم نه که نگه دار لاد بنکاذ ست . ثالث
 لایک امر و وصف لایک ایت اور مک در مجازا مالایه
 و هرزه سولیک معناسه در تاج بها دیور بیت چند باشی
 چون بنیره هرزه لای . همچون در پرده و آهسته لای
باب المیم مع الالف
 مانا مانستن دن ما خود در مقام ظن و تخمین ده بگز معناسه
 عیدیه فعل مستقبل الیه تغییر و لنوب یسه دیور بها
 دیور فرق بود که مانا تحقیقه و بیدر نفس خور دیور بیت
 از قاف تا بقاف ما مور حکم کرده مانا که کرد و اید
 نزدیک سندها مانا ماناک زیاده کاف الیه ده لغت نه که
 خاتمانه دیور بیت رنگ سیه لاله ماناک . اندر دل شتر
 کیوم **مغوا** ضم غین مع الیه پراف قال در بیت در گونه
 سدا کارشای و تخت . حرام غوا گشت پیدار تخت . ثانی
 حسن و حیده مرد و دیور نه که غنچه دیور بیت لبخت
 فیر و زرا خنده . مانیز مرد و ای فوخته . و مطلق قاله
 شکون دیور ضم تین و کاف فارسی الیه قال المیم
 معناسه ده کلور که طپور و حیوانانک آواز ندن و نرد
 اخذ اول نور عیدیه بوکا زج و دیور که شاپور دیور بیت
 آزرده جور و زکارم . آزرده جون می شکون نیست
رابعی دل لذت می ز جام خون میکرد . ناکامی خویش

شکون میکرد . یک لحظه خلاصش ز گرفتار نیست . کرد
 کد اردن جنون میکرد **مع الباء**
مهراب پادشاه کابل در که قوز زال منکوحه سید بیت
 بر گرفت مهراب کابل خدا . سور خانه زال زابل خدا
مع الحاء المهملة
میرج خراج ایاالتی لفظ عیدیه لطیفه و خوراطه معناسه
 بیت کسانه بد و گفت کوبت سیلج . نه بینم همی خرفسون
مع الحاء الموحدة
مخ ضم الیه آخر کم در که سرکش طواره او ریلور و کله
 یواس او لور بیت مخی بر سر سب سرکش نهاده جهان
 بست کرد و یاده و فتح میم الیه مخیدن دن فعل امر در پاشی
 و دیر نمک معناسه در نه که شاه ناصر خسر و دیور
 بیت دانش آموز و چونان به پس میر مخ . نوچو
 دانا ستوی آنکه و گران بر تو مخند **مخ** اکسر و قازق
 معناسه در بیت ز فعل نوندان پولاد مخ . زمین
 ز جنبش بر افتاد مخ . و آنچه در هم و دینار سکه سی
 معناسه ده کلور بیت از ان پس دگر کرد مخ و دم
 همان مخ دینار و هر بیش کم **مع الدال**
مرد د کسر دال و فتح کاف فارسی الیه توارری میکرد
 مبارز و شجاع کتایه در بیت بدان دزد و رون بد
 یکی مرد کرده که سالارشان بود با دار و بود مردم
 یکی میم فتحی الیه هر جانبدن ریزا و هر طرفه آقا
 دیکدر ریتل ریتل معناسه بیت با فسون یکی طشت

بر آب کرده فرو ریخت بر تارکش مردم و مند ادا تو صید
 اسباب اجناسه لاحق اولور عریده ذو مغاسنه در نیاز
 و حاجت کبی یار مند اصلی یار مند ذوا عانه مغاسنه
بیت که اکنون که زده بود یار مند بکرو و بیالیت
 چوخ بلند کشتند ذوزرع و ارض ذات زراعت مغاسنه
بیت هم اندر دوش کشتند و کیاست درخت برو مند
 و هم آسیاست **مستند** ضم میم و سکون تا ایله متاوی
 و ذو شکایه مغاسنه در **بیت** چه جو به ازین تیره خاک
 نرشد که هم باز گرداندت **مستند** مست ضم میم ایله
 شکایه و ظلام مغاسنه در **بیت** که اسدر بیور **بیت**
 کز و مرک را کشت چنگال مست شد از دست او
 پیش یزدان **بیت** ضروره ستوده زیاده یا ایله مستی
 دخی دیور نه که لبیبی بیور **بیت** باده خور و مستی کن
 چکنی از غم زیراک بود مستی بهتر ز غم مستی

مع الذال المعجزة

مرور و خراسانده بر ارمق کنارنده بر مشهور شهر
بیت سورت لمان آمد و مرور و جگ پر شد از ناله
 نار و رود و قرو تا جگ بود دخی خراسانده بر عظیم شهر
 ایکسنگ مابینده مسافت قری فرسخد رگی مرو و جگ
 اندر اعظم خراسان قدرت کرسی شهر لری دارد بری
 بلخ و بری هرا و بری نیسا و بری مرو و تا جگ در
 و بوسر پادشاه ایک بوئی اسکندر ذوالقنین بنا
 ایلر اوله نسبت اولجی مرور و مرور دخی دیور

ز ایلر و مرو و تا جگانه نسبت اولجی اگر منسوب
 ایلر و دیور و اگر غیر ایلر ایلر و دیور کذا
 فی و قیات الا علیک لای خلک **مرداد** ضم میم ایلر و دیور
 قدیمده خامس شهر سنده در و تاریخ جلالیده وسط شهر
 صیدر تموز مغاسنه **بیت** زمر و اد کام توایر و اد
 همیشه تراخت آباد باده و هر ایک بدیخی یومنه دخی مرو
 و دیور مشهور و سید بیور **بیت** زمر و اد فروده و اد
 که جگانه بطبع باز جگ **مستند** دخی فعل با صیدر
 و صار لک مغاسنه **بیت** چو مست از دخی سوار و دبد
 برهنه باندام او در **مستند** ضم میم و فتح با و عریله
 و انشد و عالم و فاضل مغاسنه در اصلده مجوده
 اولور انشد و در که مسائلی مشکله به جواب و برو
 اندر نقل و روایت اولنه مجتهد کبی **بیت** چرخ و کشت
 آن موید پیش رو که هر کنگر و دکن کشته نو

مع الزار

مامار دوه بولاری مامار مغاسنه **بیت** بر فشد و فدا
 بیشت کینند و مامار انتر **بیت** مهر لیس مغاسنه
 وار در تر آفتاب مغاسنه در نمان بر آشکده سمیدر
بیت چو آذر کشت و چو خاوه و مهر و ذور و چو بهر
 و ناهید و مهر نالت شفقت و محبت در رابع قری
 قدیمده سابع شهر سنده در و تاریخ جلالیده اول شهر
 خنیزر **بیت** مهر و آذر خجسته بواد در هر بدر و تو
 بسته بواد مهر بانی خریف فصلنده ملبوس اولانیا

اصله مهر آبان در پنج کوزه که در هر کوزه یک مهر در که خلیفای
 آید و در هر یک از این کوزه خلیفای آید و در هر یک از این کوزه
 محبت معنای اول و دوم و سوم و چهارم و اول و دوم و سوم
 طریقی که بود در بیت سعدی در هر کوزه یک مهر در که
 از تو بکس نیافته . سلمان دخی بود در بیت از مهر تو درید
 قمر مهر بانی کان جامه از آشفته انوار معلومت . خانی
 در آید از آشفته بومیدر متعوض سعدی بود در بیت روزگار
 و ماه مهر و جشن توخ مهرگان . مهر یونان ارنگار مهر چهر مهرگان
 مهرگان دخی اول بوم مذکور که سمیدر مهر که مهر جاندر
 اول کونده فرید و ضحاک که ظفر بولوب کوه دما و نده
 حبس آتش سی واقع اولین فرس جا بلشته اول کونه
 و ما بعد نده اولایش کونه دخی بیام اندیکه آشفته
 کونه رام روز و یکمکه مستورید و عیدیه مهر جانگیر
 و بنور کوزه کتاب التعمیم فی صناعة التخییم لایه الرجا
 البیر و مهر آید کانه دن مرکبدر کانه نسبت معطه افاده
 ایدر بر ادات نشیندر خدا یگانگی حساب و شمار
 مفاسده در بیت یکی در آید آرا بسیار مهر . ز دیار و
 و کلاه و کمر مرغار فتح میم و سکون غیب الیه اول و دوم
 جای و چینی اول لفظ عربی و فارسی مرکبدر مرغ و بید
 قاموسه دیشدر که المریخ الروضة او الکثیره البت
 کاملرغنه بیت چوپین آیدت کار یار توام . بکاه و
 مرغار توام مغر کسر میم الیه لفظ سعدی بود تولفه آشفته
 نده در که باش تولفه دن آزرده اول و دوم و یک و یک و یک

تولفه و خود معنای ده کلور بیت پرند آور افکنند اندر
 برش . یکی مغر کسر و بر سرش منوچهر سابع سلاطین
 پیستاد و یاندر بر تولفه ایرجک قری او غلیدر نیدی
 اسمی میشخور در و بر تولفه فرید و او غلینک و غلید
 بو قول الیه میشخور فرید و او غلی اول و دوم و یک و یک
 بادشاه اول و دوم و در ضم میم الیه فرید الیه و در فرج مرکبدر
 اجوت الیه ایست و خدمت آیدن کسه در خدمتکار و
 تابع کبی بیت ز تو تنبل و جادوی دور کشت . روا
 بر دیو فر دور کشت مع الزام المعجزة
 مرغ فتح میم الیه هر چه ملکندر که عیدیه تخوم دینور
 بیت هم کابلش و در یار بند . بد و داد تا مرز در
 سند اصل مفاسد تارله و اکلتش بر در بیت در
 بسیار با کشت و ورز . ندیدست مردم از انگونه
 و ضم میم الیه سوراخ کون مفاسد در جمله حیوانات
 استعمال اول و دوم و آوری بود در بیت مرغ ترا و در
 مردی . زان مرد بتور سیده در ده . ملای روم یکی
 بود در بیت چند کوبد ز غمهای کزستان . بر سر مرزا
 و مرزستان مع التین
 یکس مداح و محاسب مفاسد در بیت نشانه نهادند
 بر اسپرین . سیاوش نکرد ایچ با کس یکس .
 مع التین المعجزة
 منقش فتح میم و کسر نوز الیه علوت و طبع مفاسد
 بیت چنین دانه که زدن یکی دهنس چنینست و زدن

برکردن نقش **ول** بیا موخت فرهنگ و ستر نقش
 بیا مد ز آزار او سز نش **مولش** اسم مصدر در اکلنه
 و لیت مفاسنه در مولید مصدر در اکلنه و لیت
 مفاسنه **بیت** بدو گفت کاموس کاین را نیست
 بدین مولش اندر و پای نیست **هر نوش** استفهام
 او غلبه در رستم برادر زواره آن قتل ایگد **بیت**
 ز نو ساز کرد و از مهر نوش **بیتون** بیا بدوش
 باخوش **میش** قویون در که عبیده ضا دیور کرک
 اهلی اولو کرک وحشی اولو بوبیده و حشید **بیت**
 بدین چشمه جابلو میش نیست **میش** غم دشمن
 خویش نیست **مع الفین المعجمه**
مرغ مرغ میم ایله هندستانده بر شهر در **بیت** ز قنوج
 و از دیر و مرغ و گاو برقتد چون باد لشکر زجالی
 و عبیده اولو بر در روضه مفاسنه تنه که مرغاره
 طرح اولندر استر بوزر **بیت** زمین رو اچرخ چون
 پر جرخ **بیت** پر آواز را مشکرا ز مرغ مرغ **بیت** و ضم میم ایله
 قوشدر آفتاب و کولش مفاسنه ده کلور و بوختی
 غنیدر نظامی بوزر **بیت** نو دمی صبح را شب افروز
 روز را مرغ و مرغ را روز **مرغ** ضم ایله مجوس
 و آتش پرست در **بیت** چو شب رفت و بردست
 پستی گرفت **بیت** هوا چون مرغ آتش پرستی گرفت
 و فتح ایله ایکی مفاسنه وارد در یکی چو نور بر در که غنمی
 اولو و صویله ایلیه مفاسنه و تری نظام و یکی

شیدر بو معنی ماغدن محققدر ملار دوم بوزر **بیت**
 کو بختد هم میخ دم باغ **بیت** نورنگ واته اعلم بالبلاغ
 ماغ قره بانق دید کوری صوقوسیدر که صو بختد طرا بانق
 طو تر استر بوزر **بیت** بهر سو یکی آیدان چون کلاب
 شنا ور شده ماغ بوزر **بیت** و کخت چغنا بیده
 مذکور در که ماغ بر کبوتر مفاسنه در که با سنی و قویون
 و فاکر نیک اوچی بر رنگ اولو اگر سیاه و اگر آبی
 اگر سیاه اولور سه سیاه مرغ دیور و اگر آبی سه
 سفید ماغ دیور هر نه رنگ اولور سه اکلنه استعمال
 اولور میر علی نیر سبزه سیاره ده صفت سبزه کولش
 طولمنق و صفزه و بشدر **بیت** چون که خورشید صند
 ماغی **بیت** او چوب اچتی قانات تولون زاغی **بیت** تولون
 بر دخی طولمنق مفاسنه در آ و کولش طولمنق
میغ بولت و ابر مفاسنه در **بیت** فروغ سر نیزه
 و تیر و میغ **بیت** بنابد چنان چو شماره ز میغ

مع الفاء

مطر ضم میم و فتح را ایله لفظ بیدر اول
 فاس در که کنار رر یکی سابرینه مخالف اول **بیت**
 چو خورشید از آن چادر لار زورد **بیت** یکی مطر فخر کرد
 و بیای زرد **مع الکاف**

مردک ضم میم و سکون زا و فارسی ایله نوشید
 پدر قباد عصر نده ادعا و نبوت انمش بر کس در
 جمله استیا با صدر و میس قباد نبوتنه تصدیق ایله

اتباعه خلقی جبر الیدی نویسنده آن جمله انبای علی
 قتل الیگه **مغاک** فتح میم الیه چوقور معناسه در **میتل**
 سیاوش که از یزدان پاک. چنین باره کشید از **مغاک**
چرک فتح میم و جیم فار و سکون را و کاف فارسی الیه
 احوالش اینش در که سحره دینور **بیت** مغای میچ آدمی
چرک. چنین گفت مارون در روز مرگ **مع اللام**
مول مولیدن دغ فعل امر در اکلمک و ابطاء معناه
بیت نمشن بدو گفت ایدر محمول. پروتا زیا تا بر زه
 طول. و اسم مصدر دغی کلور در نکه معناسه **بیت**
 جو با بهلول گفتی این داستان. مکن مول و باز آر اندر
 و آویناس و معنوی معناسه ده اسم کلور ملار و
 یور **بیت** آن زنی میخواست تا با مول خود. بر زنده
 شوی کول خود **مول** ضم الیه باده و تراب در **میل**
 ثلث و سحر لفظ عید **بیت** نکه کرد کچنر و از **بیت** ال
 بدید آن سپه رارده بر دو **میل**. و قار سیده سر **بیت**
 معناسه مشهور در میر خسر و ابکی معناده یور **بیت**
 شدیم آرزو مند خاک سیاه. بیک **میل** سر نه یک **میل**

مع المیم

مام والده و مادر معناسه در **بیت** تو ایرانیان زانما
 و پدر بهی و زخت و زکچ و کهر **میم** فختین الیه تو
 زمین ده بر طاع اسجیدر کچنر و برادری فردا اولنگو
 قلعه سینگ مقابله سنده در اول قلعه نکه اسمی **کلک**
بیت نکه که سوی کلمات و جرم برانیم و منزل کشیم

وله بالا چو طوس از میم بگریه شد آن کوه بریم
 نابید **مع النول**
ماندن و ماندن اوج معناسی وار در تور لغت خوا
 قومین و نهال معناسه در **بیت** بیازر و از بهر تو
 شاه را. بماند افسر و کچ و هم گاه را **وله** ستون **بیت**
 روی در یابی چین. بدو مانم این مرز تور از زمین
 و لغت غیر خراسانده قاطن معناسه در شاف بگرنگ
 و مشابهت معناسه در مانستن دغی بو معناسه در
 ثالث او یونده و لجهده مغلوب اولن معناسه در
 ستایه یور **بیت** با منی خود زوقنا باخته بسیا
 صد دست فزون مانده و یک دست نبرده. **شمس** دغی
 دغی یور **بیت** خود سطرنج دانش باخت با شاه
 دلی حال تخمین دست مانید **مان** مصدر مذکور
 فعل امر در بو بنده قال معناسه در **بیت** یکی ترک
 نام او بارگاه. می فتنه را گفت بیدارگاه و آوین
 معناسه ده اسم دغی کلور خانما معناسه گاه یا کلز
 خان دینور نکه ذکر اولنگ و گاه یا کلز مان دینور
بیت که خرم بوا میهن و مان تو. بکینی پراکنده فرمان
 و گاه یکبیس جمع ایدوب خان و مانا و خانمان دینور
بیت ترا خان و مان باید اباد زه. دل دوستان را
 بتو ساد زه و بعضی مان اسباب خانه معناسه در
 و میسدر و ضمیر متکلم مع الفیر معناسه ده کلور حالت **بیت**
 بر فعلک معنوی اولن اعتبار الیه **بیت** که او داد ما در

دستگاه. سنایتی مراور که بنمود راه. و حالت جو
 براسمه مضایقه اولی اعتبار ایله استی بیورر بیت
 ره نیک برکشته تخم ماست. خود کشته و توشه کار راه است
مولی اکلتک و ابطار معناسنه در بیت کر از خاک
 اندر آیه باب. بس به زمولید ایدر شتاب **دل** بمویم
 تا نزد خسر و شوند. بدرگاه اولشکر نو شوند **موبین**
 بجار و غلم معناسنه در **مولیا** مصدر مذکور و صیغه
 مبالغه در **بیت** بسندوش پوشیده رو باخ او. پراز خو
 دل خورد مولیا او **مرزبا** مرز ایله بان دهنر کبدر سرحد
 بکار کبیدر که حافظ ثغرا اعداد و صفو صغلا بیجی در
میزبان قونق صاحبی در مضایقه معناسنه میز ایله بان
 مرکبدر میز قونق و مهیا معناسنه در ته که شمس شرقی
 بیورر **بیت** مکارم نعت یار میزبان کرم. بخوان بود تو ضا
 و سنا بان میز. و میزیدن فعل امر و مخی کلور میزیدن
 ایشاک و بول امک معناسنه در ته که خسر و بیورر
بیت هر که اجمت یار مشد بود. کولجو مرده راز خاک
 انگیز. یا بگردار بر سر شیر. چیره کرد و بکوشش اندر
میس کسر میم ایله اداة الفضلاده پس و فرزند و
 خویش و جای قوم و زاد و بوم یعنی مسقط راس
 اولی شهر معناسنه مذکور در **بیت** زهر یکی بازگم بوده
 بر انداختم میهن و دوده را **دل** اگر دورم از میهن
 و جار خویش. مرا یار یار زهر کار میهن. و خوش خو
 و مسکه یعنی تره باغی معناسنه مذکور در **ماهیان**

جمع ماه در سالیان که الف و نون ایله شذوذ و اجمع
 اولستدر **بیت** برآمد برین برهمنی **هیا**. برنجی نیستند
لیا **یکدن** امک معناسنه در که بریده مقص و بیورر **بیت**
 بمنظار از ان خستکی خون یکد. و زوشت پیکان
 به بیرو کسید **مزدین** بودنی امک و صورتی معناسنه
بیت که می خار پوشد بجای حیر. مرز کوشش هنگام
سیر کران چس و ماچس و لایتنک او ته طرفدن
 بر شهر در که تختگاه پادشاهیدر و اول ولایت می
 نیز در کسرتون و زار عربله **بیت** زمین کوه تا کوه
 لشکر گرفت. همه نیز و کران سپه در گرفت.

مع الواء

مینو کسر میم و ضم نون ایله ایکی معناسی دارد در **بیت**
 بهشت و جنت در **بیت** چو مینو بیار شهر مرا.
 میای و مکویج جون و چرا. مانع صرجه معناسنه در
 ته که نظامی بیورر **بیت** زبرد جزوار مینو بین.
 در قهای زرد در عهای بین. بوکا مینا دخی دینور که
 شاعر دیمتدر **بیت** دیده انصا چو بیاستود. در سحر
 که چه مینا شود. مینا اول لاجورد معناسنه ده
 قوی مجید کوشش یوزنده نقش ایدر لکاسو اولی
 مشهور در **مشکو** فتح میم و ضم کاف ایله پادشاه لک
 خاص اوده سی و خلوتخانه سی معناسنه در **بیت** او را
 کنم از پدر خواستار. چو زید بمشکوی آن نگاره و خسر
 پرویز که بر مشهور کوشیدر اصلده بتخانه معناسنه در

مسعود سعد بویور بیت بسته پیشتر کرد و بیکر و لور
 بیت مشکور و لیت کا کتا **میلاد** و بر سپه سالار را بر بند
 بیت ز خویشاں میلاد و صد نامدار دلیر و سرفراز در
 اصل معنای شاکر و مفاکند در میلاد و هشتاگردانه
 مفاکند در تنه که ابو الحظیر بویور **بیت** شیر گردون
 ز پیشکش کاوست • استاد ز دانش میلادوست •

مع الیاء

ماه اوج مفاسی دارد در تری سبعة سنه در
 یکدزد سمار و نیاده در بدیسه بویتده مذکور **بیت**
 کواکب و تیر و نامید را اول • جو خورشید و بهرام
 و برجیس و کیوم • اسامی عربیسی دخی بوزن بیت
 بویتده مجموع **بیت** قمرست و عطار و وزهره •
 شمس و مریخ و مشتری و زحل • ماه سمار دنیا فلکند
 اولور و عطار و یکینچی سمار فلکند اولور و ثولین
 تا زحل و یکینچی سمار فلکند اولور و زحل فلکند
 مافوق فلک ثوابند حرکت انحر و اکا فلک البروج
 و منطقه البروج دخی و بنور و فلک ثوابتک مافوق
 فلک الافلاک در که فلک اعظم و فلک اطلس دخی بنور
 آنده هیچ بلدز بو قدر اتوری افلاک تسعه به و نجوم
 سبعة به انشراح شمدر **بیت** پارس ساری قدر ثوابت
 نه فلک چار طبع و هفت اختر • فارسیده ماهک سمری
 دخی مانگ در و غیر مشهور در سکون نون و آخری کا
 فارسی ایله در تنه که شاعر و پیشتر **بیت** تا بد پیش مهر روی

مانگ • که از شش دانگ حسن اوست یک دانگ •
 و بر سبیل استعاره سنجاع باشند بعضی دگر می نشند در
 کومشند یا آلتونند یا با قودن اولور **بیت** ستر ماه زری
 و توغش بنفش • بزر بافته بر نیان در فتن • بوکامان
 دخی دینور تنه که خاقانی بویور **بیت** جام صدف ده چنان
 کوهر زیر بحر • ماهچه زر کند بر تن ماهی درم • تان
 عریده شهر دیدگاری مفاکند در که سنه نک اون یکی
 حصه سندن بر حصه در و بو حصه لک هر بر بسی او تونز
 کوندر و مخصوص اسطری وارد در اول کتابده از دست
 ستر حنده ذکر اولند اول حصص کرک سنه قمریه اول
 تنه که عریده محرم و صفر و ربیع ذی الحجه به دگ بویله
 کرک سنه شمسیه اول و حساب رومی که فصوله
 متعلق در سنه شمسیه فوسده ایکی و جمله در بری
 اصطلاح فرس جا لیت در که تاریخ قدیمی دیک ایله معرود
 ابتدای جمیع زمانند در سنه شمسیه بی ضبط
 ایچون بیللی اولن ایکی حصه طوبت هر بر بسی او تونز کون
 طومغه او چویر التمن کون اولوری و ابان اینک
 آخنده بش کون فرید ایدوب او چویر التمن بش کون
 اولک و هر آیده بوزن کوی بیلک دگ بر ربیع بوم دخی
 اعتبار ایدوب بر آیی زیاده ایندیلر و اول آیه بهر
 ایله ستمی ایدوب اولندن آخیره دگ بر ام ایندیلر
 سنه اول اوج آرا اولور ایدو عیدلری و قانونلری
 مختل اولما مشهور کبیسه اعتبار محسوب بوزن مخصوص ایله

وضع اولندی و تبری اصطلاح فرس اسلامی در که
سلطان جلال الدوله ملک سلجوقی عصره متوفین
ذکر اولیای آئینی کبیره اعتباریه فروردین آئینک اولی
نوروز کونته طوتوب درت فصلک هر برینه اوج
آی تعین اندیک و بواسطه تاریخ جنگ و تاریخ ملکی
دخی دینور و تاریخ رومی و هندی اسکندر ابن قلیقوس
اکا تاریخ هر یک دخی دینور فصل ربيع آئینی آذار
و نینگ و ایارد در فصل صیف آئینی جوزا و تموز
و آب در فصل خریف اسماری ایلول و تشرین الاول
و تشرین الثاني و فصل شتا اسماری کانون الاول
و کانون الثاني و شباط در جموعی بوبیتده مذکور
بیت آذر و نینگ ایارست و خیزان و تموز آب
و ایلول و دو تشرین و دو کانون و شباط **مغناث**
هر ایک اوز ایکنجی گویند مسعود و سعید و رجب **بیت** ماه روز
بروی خوب جو ماه **باده** لعل مشکوی بجواه **میشه**
فتح میم و کسر یارب و زار فارسی ایله بایرینه نون
ایله ده و دیدر افرا سیاب قزیدر که **میشه** عاشق و
بیرنه آنک خلوتخانه سنده طوتوب یدی ییل بر قوی
حبس اندیک رستم باز کان شکسته نور از **میشه** و آب
میشه اعانتی ایله **میشه** قویلیک اخراج ایدوب **میشه**
میشه ایله قاجیلر **بیت** **میشه** منم دخت افرا سیاب
غیده رخ را بجواب آفتاب **میشه** کسر میم و سکون ایله
اولو و محترم مغناثه در **میشه** فتح میم و نایر رسمی ایله

اداة نخی در نه مغناثه **بیت** بتور شمارم همه نامش
که نه نامشان باد و نه کامش **مویه** ختم میم و نایر رسمی
اسم مصدر در بکار و کریمه مغناثه موبین مصدر در
بیت برار همه مویه آغاز کرد **مویه** بر کسید از جگر پاک
مهره مهر و او کور غه کموی مغناثه ده کلور که بویو
قویرو غه و ارنجه یل او زنه سنده حلقه حلقه کمو کلور
هر برینه فارسیده مهره و عربیده فقره و مجموعه
فقره و بیات مجتمعه صلبت یور **بیت** ترانیک دان
بنام و کهر **میشه** زنه پشت و از مهره یک بدر **وله** بر دیر میا
بلاشان کرد **میشه** مهره پشت بشکست خود **وله** و زرد بویو
مهره دینور و زارک اسمی کجین در و کوس چالچی
بر آله دخی که باشه مهره کبی بومریدر دینور **بیت**
بر دهره در جام بر پشت ییل و زو بر سداوار تا چند
وله بر دهره بر پشت ییل **بیت** **میشه** سینه نیک کین کسید
از نیام **میشه** کسر میم و زار فارسی ایله **میشه** و کوز کرکی
مغناثه در **بیت** **میشه** سینه **میشه** کردند و بر آب
زبان بر کشادند بر آفتاب **وله** **میشه** کردند بر
دزم **میشه** فرو خوابند و زو **میشه** دم **وله** کنه کار کرد بود
مهراب بود **میشه** پراز خون دل و **میشه** بر آب بود **وله**
ورادید نو در فرو رخت آب **میشه** از ان **میشه** سیر نادیده
وله **میشه** و یسه ناپیتن افرا سیاب **میشه** زرد و پسر **میشه**
ورخ بر آب **میشه** فتح میم و راز **میشه** ایله حساب و شمار
مغناثه در **بیت** یکی ترک بد نام و کرکسار **میشه** کدشته

روزگار **مع الیاء**
میانجی فارسی و ترکی مرکب بر لفظ رواسطه معنای
بیت ترا از دو کیتی برآورده اند بچندین میانجی
 پرورده اند و حاصل معنای ده کلو **بیت**
 زچین است تا ما و را الهی بر که چون میانجیست اندک
مای هندستانه بر ستم در که جمله ایلی جاد و ساحر در
بیت هم کابل و دهر و مای و هند و اهل میانجی
 بدریای سند **مانی** بر مشهور نقاش اسفند که اذ غار
 نبوت ایلدر و صنعتی معجزه ایلد و خلق زندگه
 دعوت اندر ملوک ساسانیان بهرام ابن هرمز
 ابن شاپور ابن اردشیر با یک جلد یوزندن اکا
 و اتباعه تعظیم و کریم اتوی تاکه اکا اعتماد قلوب
 جمله سی ظاهر اولدیلر بر کون علمای جمع ایدوب
 آنک زندگه و الحادنه ثابت اندکون صکله توبه
 عرض اولنوب قبول اتما مکه درین یوزوب
 صلا ایلد طولدروب اصدیلر و اتباعی فرخ اولم
 الی آخر هم هلاک ایلدیلر اصلا فریبندن نام و نشا
 قالمی و دیر که چینی ده فدی می موجود در می
 افعال ثلاثیه مخصوص بر اداة در امر و نهیه و فعل
 اولورسه تا کیدا فاده ایدر و ماضی به داخل اولور
 حکایت حال ماضی اولور و مستقبله داخل اولور
 حالیت افاده ایدر بوندن غیر نفی ایلد فصل آخر
 الی نادرا نته که بوجیده مفعول ایلد فصل اول

۱۵۹
بیت که می خاربوشد بجا حریر و مزد کوشش هنگام
 پستان شیر **مرده ری** ضم میم و کسر را را غیر ایلد
 میراث و ترک میت در **بیت** رفت و جفا **مرده ری** مانند
 از و نکر تا که اماند از و آبرو و مقام فموده زکیده
 ارته قالمی و ارته قالمی معنای ده کلو **بیت**
 برین **مرده** در تخت تاشه نشی **تراشد** سر از جنگ
 جستن تهر **وله** چه اسبی توای بدرک **مرده ری**
 کجا بردی آن شاه هر کشتی **اکثر** **مرده** **ریک** وینور
 نته که طلای روم بورد **بیت** از خراج ارجع آری زر
 چوریک **آخ** آن از تو بماند **مرده** **ریک** **وله** میل تو
 سور مغیلاست و **ریک** **ما** چه کل چینی زخار **مرده** **ریک**
 عریبه این احتجاج شمرنده جوق و اقدور جمله دن
 بر دو ستنه صراحی کوندروب باده طلب اندکوه
 صراحی مکسور اولوب خدمتکار الی بوش کلکوه
 دیدی **شعر** سمعتم قط شومی و کیف قد صار فی فنی
 عادر سولی بغیر شی **وا** کسر **مرد** **ریک** متنی **وله** **ایضاً**
 فاذا شئت ان تناطح فاطرح **رهنگ** **مرد** **ریک** **بین**
 الیهون و تقدم فمن تأخر منا **کبشه** قد موه
 للسکین **مهر** **کانه** مهر کانه لفظه منسوب بر مهر کافوس
 قهریده مهر مایک او **التنجی** کونیدر معرب مهر جان
 اول کونده فرید و ضحاک ناپاکه ظفر بولوب کوه
 دماونده حبس **تمکله** اول کونه و ما بعد نده **ولا**
 بش کونه دخی برام اندیلر **التنجی** کونه رام روز ایلد

تسمیه تدبیر و تعبیده مهر جان کبر و دیور و فی المصباح
 المهر جان هو الیوم السادس عشر من مهر ماه و کان یوافق
 اول الثنای عند اهل الکلیسته ثم تقدم حتی بقی
 فی الخریف و ذلک عند زول الشمس اول المیزان عید
 اولد و غنہ باؤ حکیم از رتے ویمسدر بیت مهر کان
 نو در آمد بس مبارک مهرگان فال سعد آورد و روز
 فرخ و بخت جوانه انور دخی بویور بیت فرخنده و
 مبارک و میمون و سعد باده نوروز و مهرگان و بهار
 و خزان تو مهرگان اول عید منسوب اول نشه
 بیت بلند آتش مهرگان بساخت که نقش زچرخ
 که اخت و خسر و روز مطرب اول بار بر اختراع
 اند که او نور لحنک بر رسید رخنه حال بسته و دیور نظر
 بویور بیت چونو کرد در نوای مهرگان بیدی بوش
 خلق از مهرگان و تاریخ جلایده مهرگان مهرگان
 اول مغله مهرگان کبی فصل خریف ابتدا سده مخصوصه
 اصلا تخلص اثر خریف فصله ده اطلاق اول نور که
 انوری بویور بیت شاخ عمر تو در بهار وجود سال
 و م سبز و مهرگان معدوم ظهیر فاریاب دخی بویور
 بیت اربار نامه حسن تو آ کرده آسب مهرگان
 باکل و کلتن سترای بدن بریسه دخی ویمسدر شعر
 احب مهر جان فیه سرور الملوک ذوی التناو
 و بابا المصیر الی اوان تفتح فیه ابواب السماء

باب النول مع الالف

نوا بن معناسی وارد در بری سپاه و عسکر معناسی
 بیت چنان چون باید بساز نوا مکرترین ازین
 نای رهن و طولو معناسی در بیت بر رخ فستی بر نوا
 که باشند ز کفایت بر تو کو اوله امیران و انکس که بود
 از نوا بیار است مهر یکی را جدا ثالث لغت و نوا
 و انتظام حال معناسی در بیت باید فرستاد اندر نوا
 و کرند شود کار مایه نوا یعنی به انتظام و نوا اول
 رهن معناسی در اول کنون چون جها کرم در سخن
 بکیر دهمی رزم لشکر نوا معروف دخی بویور بیت
 آن رفتن و آمدن کجا شد کار بر نوا چه به نوا سید
 رابع لغاتند بر نغمه امید رنغمه صفایان که اصوات
 بر رسید رایکی نوعی وارد در بری نوا و بری حسینی در
 و مطلق نغمه و آهنگ معناسی ده کلور خاتمن بر نوع
 ساز اسبیدر حال بواله مترو که رخو آبه حافظ بویور
 بیت نامطرب از متون منت آگهی دهند قول و
 غزل بساز نوا میفرست لغت نوا فتح نوا و ضم غین
 معجم الیه ایکی معناسی وارد در بری مجوسده بر خدیو
 بیت بایزد که مارا لغت سا کرد که چشم بی مجورستم
 ندید تو تک اصلی لغت سا که رسته که ابونسکور بویور
 بیت سخن کور کشتی سلیمان کرد لغت سا که بود
 مسلمانان کوده نای او کوزک فورر بوقیدر که او دیو
 کبی با قزل عید جلد دیور بیت جوهر بیت و نشت
 ندید ز سر ما لغت سا و خارا کزید نیا فتح نوا غلبه جوده

مغاسنه در والد طرفندن و والده طرفندن **بیت**
 بنیره که جنگ آورد بانیا هم از ابلهی باشد و کیمیا
نوشا ضم نو نیله نوشتن دندر که استماع و اشتک
 مغاسنه صیغه مبالغه در **بیت** هر کار کوشا باید شدن
 بدالش نوشتا باید شدن **مع الباء**
ناب حرف و خالص مغاسنه در **بیت** هم شب می تا
 خوردن شاد استایش کنایه برسته کتبا **نشیب** بهبوط
 وانش مغاسنه مقابل فرار در **نشیب** قورق و خوف
 مغاسنه در **مع التاء**

نخت اول و ابتدا مغاسنه در **نشاخت** فعل شنید
 قوندگد و او تورنگ و دگری مغاسنه در **بیت** همی
 تخت فروزه **نخت** همی تاج را کوه اندر **نشاخت**
 نشستن در ماضی و اسم مصدر در او تورق مغاسنه
 و دو شام مغاسنه ده کلور قالیچه و کلیم کبی **نشتی**
 یا نسبت ایله ده کلور **بیت** نشستی نو آورد بر پین
 یکی جام می خواست اندر شتاب می آورد با میکس
 نو **نشت** نو آیین و یارای نو و آقامت مغاسنه
 کلور **بیت** نشست اندر فرزان کرده بود که کندز
 فرید و آورده بود **نفت** نفتی در ماضی و اسم مصدر
 کر ملک و پنهان اتمک مغاسنه که تو و پوشیده مغاسنه
 کلور **بیت** بر مادر آمد پرسید و گفت که بکسار بر رخ نه
 از **نفت** و حرم و سرای مغاسنه ده کلور علاقه طلب
بیت کتوف دختران تو جفت و بند بآرام اندر **نفت** و بند

171
نشیب کسر نو نیله چمدک مغاسنه در که طرفنی ایله کسره
 طو مقدر نشکجیدن در اسم مصدر در بوبیده صفتی
 مغاسنه در **بیت** بر چون گرفتس یل نامداره **نشیب**
 اندام او شد فکار **مع الحاء المعجمة**
ناج فتح جیم ایله مع و باله و نجون در و نیزه کوچک
 مغاسنه ده کلور و زو پین کی اوجی چنل بر چه در
بیت ز نیر و کمان و زبر کستو زکوپال و از ناج
 هند و **ناج** فتح ایله بش مغاسنه و ارد در بری صر و
 مغاسنه در **بیت** کشیدند بر هفت و سنگ **ناج** فزون
 بود مردم ز مور و ملخ **ناج** زلیوچه و قالیچه در که
 او یوزینه دو شکر **بیت** خوا میله کپک بینی **ناج** نو کوی
 ز دیبا فکندست **ناج** **ناج** کشید از بر کوه بر رفت **ناج**
 سر پرده و خیمها کشت **ناج** ثالث علم و سنجاق و رطله
 بویاجی و رنگ رزایی در که رنگارنگ زلر او ز رینه
 سر لر و باد خریک اندک الوان مختلفه کور نور **بیت**
 بجنید لشکر جو مور و ملخ **ناج** که تا بکه بر کشیدند **ناج**
 یعنی طاعت طاعت الوان مختلفه سنجاق و رطله بویا
 ایچنه بکر که در لودر لوز او ز رینه سر لیش اوله رابع
 تار ریشما و حور و کتان علی مغاسنه در خامس و
 و سبط مغاسنه در نه که شاعر دیندر **بیت**
 از خنشی مدار طبع در چها گرم **ناج** نام دیو باشد و شب
 تیرکی دغم **مع الدال** نوند

یورغم طوار معنای در آتة مخصوص و کدر بیت سمنه
نوشش بهر اندکرم بر و بر همی آفرین خواند کرم **وله**
نخستین گرفتم به دشت و کوه که از ناخشن شد تو دم
ستوه **وله** چو او را بین میانه را بیند ابا او بیا بشو
نوند **وله** مجازا اولاق و قاصد معنای ده کدر بیت
نوند فرستادن نزدیک زال بدو گفت رو بجاو بشو
و ایران زمین ده بر طغدر که آتشکده بر زمین او زنده
اید **بیت** بجایه کجا نام او بد نوند بدو اندر و
بلند کجا آذر نیز بر زمین کنون بدو انجا فروزد همی
نونده نیز فهم و ادراک معنای در نشه که یوسف عرو
بور **بیت** بشناس که مردیت او بدانش تو تنگ
و خرد دارد و نونده **بیت** جنگ و حرب معنای در
فرام ز پیش پد رسد جو کرد به پیر و زور کار نبرد
نورد آلتی مغلس وارد در تری جنگ معنای در اصلی
نبرد در نمانه چوله تک بزی طوقه و از زین و شمشیر
انچدر عتیده او حد بر بور **بیت** از نورد سخن نسجی
چند و زر صد کاه فضل ز سنجی چند ثالث قماش طوبی
معنای در که طوقه قدق صکر بو کلمش و طی اولمش
اوله نه نظامی بور **بیت** نورد ملوکانه پیش از شما
شتر بار ز زین پیش از هزار قماشه مخصوص و کدر بر
نشه که بو کلمش اوله اکا دیور طومار مکتوب کبی نشه که
نظامی بور **بیت** از نمانه آفاق کرد ندیم
کاریده در یک نورد **وله** در انبار آکنده خورده نمانه

نمانه در خزینة نورد نمانه میر خسر دخی بور **بیت** زان
ولوله چون دخی بیا سود بکشد نورد نمانه راز و
رایع طرز و اسلوب معنای در معنای نمانه دخی نمانه
نشه که عتیده منوال لفظی بولید در نشه که نظامی بور **بیت**
سخن میرفتش از هر نورد چنانکه کاید زهر کرم و سر
وله هر شینگی گران نورد دست و بخیر بر صلاح مرد
خامس لایق و مناسب معنای در بود دخی آتد نمانه
نشه که نظامی بور **بیت** اولم خواه نهاد و خورد آورد
خود منی خوب در نورد آورد تو معنای آلا معنای اول
جمله سی نورد دیکد نمانه خورد در نورد و در یک دخی
اتنگ معنای در کرک حسته اوله نشه که ذکر اوله کرک
معنای اوله طای مگا کبی که قطع مسافدن عبارتند از
الفرجک بویشده احد **بیت** چو کشتار و بر و داغ کا کما
نشه زمین نورد و در و تخم نیکنامی کار و سعدیک بویشده
وصف **بیت** رخ و چند سیاح صحرا نورد بر قند قاصد
بدرگاه مرد نمانه بود دخی جنگ و حرب معنای در
النمى حذف ایدوب نورد دخی دیور نشه که ذکر اوله
نورد مود بر او بوند و انج او زدی معنای ده
قار سیده نشه درخت دخی دیور **بیت** ز خاک که خون
سیاوش بخورد بابر اندر آمد یکی سبز نورد نگاریده
بر بر کجا چهر او همی بور مشک آمد از مهر او بدز نشه
بسان بهار از بدی پر شکر سو کو ارا بدی **بیت** سیاه
قانه ریخته اوله کرده بر تاز ویشل بلند درخت پیدا

اولد بر پرا فدی سیاوش چهره سی مصور ایله و مشک رایحه
 کبی رایحه سی و ارایه قش فصلنده پرا فدی صولیب و بار
 فصلنده اولدوغی کبی سبز و شاداب ایله مصیبت زده
 عباد نکاهی ایله **زرد** پریشان و متغیر احوال معناسه در
 کرک خن و اندوه اولسونته که بوبیتده در **بیت** بکونش
 دل را بمن درمبند مستو جا و دانه زمر کم زنند کرک
 غضب و او یکلنک ایله اولسونته که بوبیتده در **بیت**
 فرودش چنین باسخ آورد باز که نذر نذر نذر
 کرک آلتقن و پستلک ایله اولسونته که بوبیتده در **بیت**
 چه جوی ازی تیره خاک زنند که هم باز گردانند

مع الال المعجزة

نژاد زار فارسی ایله اصل نسب معناسه در **بیت** زخم
 فرید و از کیتباده فروزنده تر زین نباشد نژاد نژاده
 بار نسبت ایله اصیل معناسه در **بیت** که شاعر و بیکسدر **بیت**
 فیله نژاده که هر یکی کرک کند بسختی سم سنگ خاره
 شزار **نایمید** انا می دخی دیور سبده ستاره دل
 بریلور در سمار ناله ده اولور زهره معناسه **بیت**
 زهرام و نایمید و کیوا و تخت چه چاره کنم چون **بیت**
 بخت و قیصر روم و زنگ اسمیدر که کشتا سب منگوه
 و اسفند بار و الده سیدر و لغی کتا یوندر **بیت**
 پس آن نامور دختر قیصره که نایمید بد نام آن دختر
 زهره نک فارسیده ایکی اسمی دخی وارد بر **بیت**
 ع و زن می بخت و بری بلیفت در کسر با بر ع و ضم لام

ایله نوید مرده و بشارت معناسه در **بیت** بجزی که
 و ادر دلم را نوید همی باز خواهد نویدم امید و
 نویدن دخی اسم مصدر و فعل ماضی دخی کلور نویدن یکی
 اولون جدت معناسه و تواله ویرمک معناسه و اضطراب
 و نوحه اتمک و لرزیدن و حرکت اتمک معناسه در اضطراب
 و نوحه اتمک معناسه **بیت** بیور **بیت** زرد دل آتش
 بدالتا نوید که از نالاش بیچکس لغوید و حرکت
 و لرزیدن معناسه شاه ناصر خسرو بیور **بیت** بهمان
 سر و کز بس کستی می نوید کنگر باز چون می خوشی
 باج بهاد دخی بیور **بیت** چو در دشت ایجا هر سود و
 دل نیر از بیت او نود نوید صفت مستبده دخی کلور
 مضطرب و لرز معناسه ته که نفس فخر بیور **بیت**
 لب ولی تو باد از خرخی خندا تن عدو تو باد از عینا
 چونال نوید و تواله معناسه ده اسم کلور ته که میر
 بیور **بیت** زو ضعیفا را امید و زو فقیرا را نوید
 زو کیرا را عطا و زو بیتا را مثال **نفرید** لغزیدن
 فعل ماضی و طعن ایله معناسه لغزیدن بونف
 ما خود در **بیت** بیارید خون زنگه شاورا بنوید
 بر بوم ما ما و را **دل** هر انگس که بد پیش در کار تو
 بنوید بر جا بد خواه تو **نهاد** اصل و بنیاد بدن در که
 ترکیب و بنیه و بنیور جیلی و خلقی معناسه و نهادن
 فعل ماضی و اسم مصدر ده کلور وضع معناسه **نهاد**
 مستی و معیت و تالو معناسه در **بیت** نوید

مع الزا

نام آج و کرسنه معانسه در بیت خوشتران نامار و ما چون
 جواز که کسک اندر آید و ده و ناستا معانسه ده کلو کسک
 طعام بامش اوله بیت نهادند خوان و بخندید شاه که نامار بودی
 به ناماراه و له چنین کرد هر چند سالار بود که بدگر سخت
 و نامار بود به نامار صفالین دیدگری از طعام مدر که افکار
 اولنور نامار لفظه منسوب در حذف الیه نه که شمس فخری
 بیورر بیت بعالم از عهدی بود نامار و زخوان شاه بر دکن
 نهامار به نامار لفظه منسوب و کدر زیر نهامار نقصا و کسک
 معانسه اسم مصدر در نه که شمس فخری بیورر بیت خدای
 هر چند ماه دانش فضل و خوشخص عالم فاضل گرفته است
 و نهامار بدن دن امر و اسم مصدر دخی کلو نهامار بید فخری
 و رسید معانسه در نه که شمس فخری بیورر بیت رخ مرغ از
 از چیت کوی مکر از انتقام نهامار بدستور کشاکش
 بر او زریک او غلبه در بیت پس ازاده دستور پور زری
 به پیش افکنده اسب چون زده شیر نیر او غل او غلبه نیر
 معانسه بیت نیر و پسر دهنم لشکری شده نامار
 هر کسوی نهامار فتح نو نیله بسیار معانسه در بیت چوین
 دانشت کو دل بداد به افسانه اش کشت نهامار شده
 و بوک و عظیم معانسه ده کلو رنه که رودکی بیورر
 بیت کندی نهامار بر برده بلند نه ستونش از بر و نه
 بند نخ شکار و او معانسه در بیت چو سیراب شد ساز
 بخیر کرده کمر بست و ز کسش پراز تیر کرد و نور ختم نون

نام سلاطین پیشدادیان در و طوس به سالار پدید این
 منوچهر این پیشخور این فرید و ندر پد رند صکر بدی
 پادشاه او کلو افراسیاب الیه جوق محاربه الیه آخر
 الامر افراسیاب آن قتل الیه بیت و را دید نو در زو
 آب از ان میتره سیر نا دیده خواب نامبر و نامدار
 و مشهور معانسه در بیت که آمد سوار سوی همیرو
 بگرد اندر نش نامبر دار چند نکونسا ر باشد استغفر
 معانسه بیت نکونسا کشتی بجایه دراز که هرگز ازو
 بر نیایه فراز نو بهار بلخه بر آتشکده اسمیدر که انواع
 ریب و آرایش الیه مزین و مجوس قبله گاهی ایدی
 بیت بیلج کزین شد بدان نو بهار که آتش پرستان
 بدان روزگار مران خانه را داشتند چنان که مکر
 نامار ز نامار بهار دخی دیورنه که نظامی بیورر بیت
 بهار و لغوز در بلج بود کزان سرخ کل را دمان تلخ بود
 بر پیکرانی در و چون نکار صتم خانهایه جو خرم بهار
 درو بیش از اندازنه دینار و کج نهاده بهر گوشه دست
 رنج زده موبدش نقل زری برآ شده نام آن آذر
 آفر گشتب بهار که درت معانسه دخی وارد در بری
 فضل ریح معانسه و تری بر تخانه اسمیدر نه که خوار
 مفاتیح العلوم ده و بیشتر بهار بیت اضنام الهند و الفخا
 بیت اضنام الصین و البند هو الصنم الاکبر الذی یجوز
 و یسمون کل صنم بد استمس فخری الیه معانسه بیورر
 بیت رسید موسم نور و ز کز نسیم بهار شود بساتین
 آراسته بسان بهار نالت بر جزیره اسمیدر راج برضا

چنگد که اکا کا و چشم دخی دینور و عید مشهور در
نوش آذر بود دخی بر آتشکده اسبید **ریت** بدادار زر
و دین بهی . بنو شاذر و آذر قوتی . و آسفند یار او غلی
اسبید رستم برادر زواره آنی قلی **ایلا بیت** ز نوت
کرد و از مهر نوش . بستون بیامد برستی باخوش

مع الزار

نماز معزو و تعظیم مفاکند ده کلور **ریت** چو نزد یکم
فراز آمدند . پیاده برسم نماز آمدند . اصلده ایکی قات
بو کلوب تعظیم **ایمکدر بیت** چو نزد یکم کچهر و آمد فراز .
بر و آفرین کرد و بردش نماز . نماز پاک و طاهر معزا
نه که کمال اسمعیل یور **ریت** ابر از آب دیده وقت بحر
جامه شاخ را نماز کرد و **نیمروز** رستم زالک باغ جید مکتب
ز اول **نوش** دخی دینور **ریت** چو آگاه شد لشکر نیمروز .
که آمد سپهبد ارکشی فوز . یا قوت حموی مع **ایلا بیت**
و بمسدر که نیمروز سحجان و لایتنک و نواحی سنگ
اسبید روجه شمیم بود که فرس علی سبیل المبالغه
زعم ایدر که اول ولایت نصف دنیا مقدار بدر
و در آمد و مدخلی روی زمین ده اولانم متوجه
نصفه مقادوم و برابر بود بمبالغه به باغ شیخ سعد
بو بنیده یور **ریت** و رجز ابی فدا از مملکت . که سینه
خسب ملک نیمروز . پادشاه نیمروزی تخصیص بالذکر اندکی
نکته سی ظاهر اولور یعنی بویله مملکت پادشاه اولان
که صنعتی اولیوب مملکتون جدا اولوب غریبه
و شهر به سر و سالک و زار و پریان او که مقرر در

و آویله و ظهر و قشند دخی نیمروز دینور نه که سعد یور **ریت**
طالمی را خفته دیدم نیمروز . کفتم این قشند است خواستی
مرد به **نخیز** فتح نون و کسر خار مع **ایلا بیت** پوصو و کین
مفاکند در **ریت** چو رستم و را دید ز نیکو نه نیز . اشتفت
ز انشا که یور از **نخیز** . یور بونده اسب مفاکند در
نوش ضم **ایلا** هنوز دن مختصر در **ریت** سپهر که پشت مرا
کرد کوز . نشد پست و کرد **ایلا** بجایست **نوش** نماز زار
فارسی **ایلا** جام انجیدر که عید صبور دینور **ریت**
دران مرزینی درختان نماز . زمینش همه لاله زار
و زار . **نوش** و او **ایلا** دخی لغت رسته که شمس **نوش** یور **ریت**
ز آب دولت او سر فراز همچو سرو . بیاغ فطرت سر سبز با
همچو **نوش**

مع التین

نوش ضم **ایلا** انور چوره سیدر **مع التین المجهه**
نوش ضم غین مع **ایلا** صوبه طالمی غوطه مفاکند
ریت دران آب **نوش** کردن رستا . که یک مرد بالا
آب راست **نیا بیت** کسر نون و یا و حطی **ایلا** حمد و ثناء
جلیل مفاکند در **ریت** تمنن بزد استایش گرفت .
جها آفرین را **نیا بیت** گرفت **وله** به پیروزی اندر **نیا بیت**
کنیم . جها آفرین استایش کنیم . و عباد و پرستش معانده
کلور **ریت** **نیا بیت** کنا بد بدان کوسار . به پیش
جها نوار پروردگار . و آضرع و یلوار مع مفاکند
کلور **ریت** **نیا بیت** نمود چون بندگان . به پیش کزین
شاه نو خندکان **نوش** فتح نون و ضم کافی **نوش** **ایلا**

نکوهیدن در اسم مصدر در ذم و عیب بملک معنایست
از آن پس نکوهش نیایم ز کس. مکافات بد جز بد نیست
نوش ضم نون و یا حقیقی اید فعل امر در ایست و در کله
و یکدیگر بنویسند در مصدر و در بیت فرستاده در گفت
نیکو نوش. بگو آنچه بشنیدی از تیر بهوش **نوش** بال
و غسل در بیت مرا چون تواند رزم آمد بکوش. هم
ز هر کینیم شد پاک نوش. و لذت معنایست ده کلور بیت
سه روز اندرین خان فرخ شاد بخت. می نوش خور و زخم
آزاد باش. اصل معنای بود در ترک تیرت اوله کرک
عسل و شکر اوله سابر طنلو له اطلاق اولفرو
نوشیدن در امر و اسم مصدر دخی کلور ایچک معنای
وزیر کیلا بوزر بیت علمست چون جیات ابد ایچس
بکوش. از چشمه آبی خود آب چیا نوش.

مع الفین المعجزة

نوغ ضم نون و نشت قیچانه قریب بر موضع در

مع الفاء

نوف ضم نون و یقود که طاعده و حمامه عکس
عبره صد معنایست نوقیدن مصدر در بیت
ز زخم تیر زین و بایک بله. ز که نون باز آمد در زما

مع الکاف

ناک اداة تکلف و انصاف در غمناک کبی و جگر خسته
ایله مسک مغشوش معنایست ده کلور تیره که عید از زما
بیورر بیت چه ز از طیان نزدیک تو چای سخنان

چه مشک خالص پیش دماغ خشک چه ناک **ناوک**
اوق معنایست مستعمل در یکی مرتبه مجاز ایله در زما
ناوک اصلی اول اوق که نسته در که ایچدن اوق
ناو ایله کاف تصغیر در کبدر ناو ناویدن دین ناخود
ناو یکر نسته قاق و بوش و مجوف ایلمکد تجوز
ایدوب ایچنده که اوق اطلاق اولندر جوده مطلقا
اوق معنایست استلک اولندر **نوک** فتح نونیه ضم
لغته در نسته تک سورا و چند دینور بیت کنون
خوردنت نوک زوین بود. ننت را کفن چنگلین

مع الکاف الفاء

نارنگ نارنج و ترنج در بیت چو نارنگ سدر و ریشه
زاه بخن. بدو گفت رای ددر اهر من نیملک کمر نون و فتح
لام ایله فریان و کمانده معنایست در که بای طر فیدر بیت
کما زاره کرد و آمد بجنگ. بنفکند از خویشتن نیملک
فرخی دخی بوزر بیت برور کار زار خصم و روز نام و
فلک در گردن او یزد شفا و نیملک نوه شفا و سکا و فی
لغته ز کس و تیر دلم معنایست در شمس فرخی بو کلمه
غلط ایدوب کمان معنایست در دیوب بوبی نظم ایله
بیت بیک تیر پای فلک شل کند. اگر بر کساید بکین نیملک
نیرنگ جله و مکر معنایست در نیرنج دخی دینور بیت
تومر دیرکی و زو آرزما. بسه چاره دای و نیرنگ
ورای. سحر و فتنه معنایست ده کلور علم نیرنجات که
علم سحر و سیمادری بوندن ناخود در بیت بدو گفت

نیرنگ ساز منوز. نکر دومی پشت شوخیت کوز. حکیم
ارزق دخی بوزر بیت جوارق فندق سیمین در این
ریزود برار دازل فیروزه شکل سیمین رنگ. مستعد است
که بر خورده مهره های رخام. بختها بر بلورین همبکند نیرنگ

مع اللم

نال نالید زدن فعل امر در ایکی معنای دخی وارور
برای قلم ایچند کی تل در اتوری بوزر بیت جمله تونک
کرد و صده موقت چنا. پهلوی خصما جوتال یک بدر
در شکست. نالت بر نوع صکار و انچه فامشدر کایچی
طلو لواله فرخی بوزر بیت از لب جوی عذو نور آمد
ز نخست. زان سبب کاسته وزرد و نوان آمد نال
نهال فتح نویلگی دکلمش تازه فداخ در آرام و اکسرا
معناست ده کلور نهال و نهالچه اکا منسوب بر بستر و دو
و سایر دو شجک نهه معناست که او زرنده شرا
اول نور نهال دخی که کینگاه صیاد در اکا منسوب بر صیاد
استراحت ایچون ایچنده کلور تا صید آن کور و
اورکیه بیت منم رستم زایلی بوزر زال. نه نهکام
خوابست و جای نهال و نه نه مرده را خاک باشند
نهال. تو از گشتن فرخ بدینا منال و نه و اچو کشید
از تن نهال. ز دورم تو کو یی که چندین منال.
نیال کسر نون و یا و حطی الیه حال جانده اولان
ولی عهد معناست در ترک جمله رئیس لر نهه اولور
کرک پادشاه کرک دهقان که دانی شرح الجانی علی

العقبی
نیشم نیشمین و آسبانه مرغ معناست در بیت
پس آنکه چنین گفت با پور سام. که ابرو بدین نیشم کنان
وله یکی مرغ دارد بر بیان کنان. نیشم بام این
بود آه. بسلام و له نیشم تو فرخنده کاه منست. دو پرتو
فر کلاه منست و له برور نیشمی جو جوخ بلند. زهر سو
بر بسته راه کردند **نیرم** رستمک بدرنگ جدید رنگ
معناست بیت چنین داد پاسخ که مرغ رستم. زد ستان
و از سام و از نیرم
مع التون
نهدن کسر نویلگی نهال و قوم معناست در آنست
کردن و غم خوردن معناست ده کلور نهه که سجد بوزر
بیت آنرا که بجای نشت مردم گرمی. غدرش نه اکند
بعمری ستمی **ناسودن** اصله نیا سود در قرار و حشا
اتما مکر یا حذف اولفتد **ریت** بامور شکوگی
ساختن. سب و روز ناسودن از ناخن **ناوید**
و او ایله بخور و چه یا غمخ در و بر نهه بی جوت
و قاون انمکر رفتن و خوامید معناست ده کلور
نهه که سوزنی بوزر بیت فخانه چو ساخت با قلم کاوید
از بس هوش شعر بسر ناوید. تا و ایندن متعبدی
نوبدن درت معنای وار در بری یکی و جدید
و بر نالیه و زار کردن و بری جنبیدن و حرکت کردن
و لرزیدن و بری اکلمک و انحنای معناست در **نواک**
بو مصدر دن صیغه مبالغه در نال معناست **بیت**

با در چنین گفت مرد جوان که از غم چنین چند بستی نوان
وله ز تبار برین هم بهتران ز درگاه با کیورفته نوان
وله هم بشت و آبهای روان بهر جا در آج و قمر نوان
 و جنیان و لرزا معناسند **بیت** سواران توران بگردارید
 نوان گشته و ز بوم و برنا امید و خیمه و منجی معناسند
بیت سب و روز در پیش یزدان پاک نوان بودم و دل
 سده چاک چاک **وله** یکی بنده بودم رخ اورا نوان نه جنگی
 سوار و نه پهلوان **نون** سحر معناسند کنون دین مختصر
بیت و لای از سرگاه آفت که سازی یکی چاره بر
نازیدن نازیدن و فریاد یکدیگر رشک ایلمک معناسند
 کلور که ز کیده کون ملک و عریده بخیطه دینور **بیت**
 یکی جشن کردند کز خج و ماه سواره بنایید بر شکار
نوزیدن نوزیدن ایلمک یعنی لغت و سبب انگ **بیت**
 جو آمد بدیدار آخ شارنگ بنوید بر جا آن کین سنگ
نوا این نوا این آیین دین مرگ بر طرز و اسلوب در
 بدیع و طرز جدید معناسند **بیت** زبانی دگر کون بهر گوشه
 در فتنی نوا این بر و نوت و **نیشم** آشیان و مطلق او تو
 مکان در **بیت** نیشم که شاه آمد سرود و زانجا سوئی
 لشکر زد **نیش** کسر نونیکه نارنج رو میده ثانی شهر
 فصل رسید و قار سیده بک و مخالف سوز معناسند
 نه که ابوشکور بیور **بیت** رخ انگاه سوکنه نیش خورم
 کزین ملک رخت بر آورم **بیت** نونک اصلی اینست در نه که
 شمس خری بیور **بیت** نه در جودش بود هرگز نون

نه در قولش بود هرگز اینسان **نکو** **بیت** فتح نون وضع
 کات عریله مذمت و عیب انگ معناسند در **نوش**
 ضمیم ایند کلمک یعنی اصفا معناسند در **نوفید**
 ضم ایند بنقولنمون یعنی طاعت صد اکلمک و چکلمک و
 اوتلمک معناسند در **بیت** بنوفید کیتی جوشگر برانده بر
 اندر لور و سنایه مانند **نشاختن** نشان دادن و انج و ملک
 و مثله معناسند در **نواختن** او خشامح و ساز چالمن
 معناسند در **نیاکان** کات فارسی ایلمه جمع نیاد دده
 وجد معناسند در **نک** که آخری الف اوله یا ما
 رسمی اوله حالت جمعه و تصغیر و الحاق یاده **کات**
 فارسی فرید اول نور و بوکا کات توصل دینور نیاکان
 و بندکان و بندکی و دبستکی **بیت** ز شهر نیاکان
 و از شهر خویش یکی نازه اندیشه افکنند پیش
نوش ضم نون و کسر و او ایلمه بارمن و کتابت
نوش فتح و او و نون ایلمه بوکمک و دورمک و چپ
 وطن ایلمک معناسند در راهده و غیر راهده استغفار
 اول نور **بیت** یکی مرغ بریا بنومود کرم نوشته بدو
 نام کرم **وله** سه اسب کرانمایه کردنوزین که می بر
 روی زمین **نظامی** دخی بیور **بیت** و هم نهی پارس
 ره نوشت و هم ز درش دست نهی بارگشت **ضم** و او
 دخی لغت نه که بو بنیده در **بیت** و لیکن سرخجام گشته
 شود **نکونا** مش اندر نوشته شود **کسر** و او دخی
 لغت نه که سحر بیور **بیت** اگر خشم گیر و بگردار زنت

چو باز آمدی ماجرا در نوشت **وله** کسی را که درج
طمع در نوشت. نباید یکس عید و خادم نوشت.

مع الواء

نا و قطره و طمله در نا و دان اولو قدر که بغور صوفی
اندخ افرا و بدین دن نا خود در **بیت** با بد که تنگی
بد اندر جها. شده خستک خاک و کیارا دمان.
نیامد همی زاسمانا و نم. همی بر کشیدند تا بادم
بر قیاج معناسی دخی وارد در بری چوبک بست یعنی
او کو رنجه که عید صلب دینور و بری در کرم خنجر
که ایچنده بغدا اولوب اندخ یاب یاب در کرمه
ایز نه که سنایه یورر **بیت** هست بسیار خواره
همچون کاوه. معده چون آسبا کلو چون ناوه.
بری صو در کرمی تک اولو خنجر که آنون صوبوب
در کرم و زنه که عطار یورر **بیت** در کرم طغیله
دست و پا. آب میبردش بنا و آسبا نو فتح
قطره معناسه نا و دن مخفند **بیت** مخفیات چون
در کلمه نوشت. ترا هوش بردست کجسته دست
و نویدن فعل امر دخی کلور بونده تا لیدن
معناسه در **بیت** کتوف زود پیرایه بکشا و رو.
به پیش بر پس برار بنوه و جدید و بیکی معناسه
کلور بونده ضم نون دخی لغتد رنه که ملا جامی
بیت ز زیر ناف تا بالای زانو. نکویم هیچ
کهنه یا نو **نیر** و فتح نون و ضم را ایلد قوت و زور

مفاسنه در **بیت** بفرزند گفت این جوان چو است. بفر
خویش این کمانه چو **نیر** کسر ایلد بهادر و شجیع معناسه در
بیت مهین زنان بانوی کیو بوده که دخت کرین رستم
نیو بود

مع الهاء

ناوه نا و لفظنه منسوب در نا و لک معناسه در و هر جها که
ایچی او یولمش و مجوف اوله اطلاق اولنور اولون
و نکته کی بالچی طاسیا جی تنکته به دخی اطلاق اولنور
کمال اسمعیل یورر **بیت** زحل زهر ترف ناوه از شکل
هلا. بساخت تاکه بر و کل بزد بان آرد **وله** بوده
از شکل هلا لیس دوش کردو ناوه کش. و افتابش
روز و شب اندر کل اندایه بام. بتم معناسی دخی
وارد در بری او کو رنجه و صلب معناسه در تانک در کرم
صند و غیدر که اندخ بغدا یاب یاب در کرمه ایتر
ناوک معناسه در که ایچنده اوق آیلور رایع کهنه
چو شغ معناسه در خامس بر مگا اسمیدر **نیر**
فتح نون و با ایلد نیر لفظنه منسوب اولاننده در
نیر جنگ در نه که ذکر اولنور کرک بهادر و شجیع و سو
نه که بو ابیانه در **بیت** نیرده جواو در جها سر سیر
بایرک و تو لیم نه بند دکر **وله** و زیر نیرده سر از
بخوانده می آورد و را مشکر از بخواند **وله** بشیوه
بودش نیرده پسر ز شیراز جنگی بر آورده سر کرک
جنگ لک و نیایه اوله نه که بو بنیده در **بیت** بیارید
کفتا سیاه مره. نیرده قبا و کلاه مره. بغی خفتا جنگ

و خود آهین **نایره** زار فارسی ایله اکس بالدری دگر
 بوغملی اولوب اوزرینه یایون بر واکا متسابه لانه
 دخی اطلاق اولور جولمه ماسوره سی کی و اربق
 لوله سی و صولوکه کی که حالا موصول دینور **نهر**
 فتح نون و باور بیلک هر نشه نک مغشوشی که حالت
 اصلیه سی اوزرینه اولیه **نهر** معرید مغشوش
 کومش و آلتون کی **بیت** چنانم ترانیک اندیشه
 خواه که سیم نهره بر آید زگاه **ناسره** مثله سره
 و خالص مغشوشه در و نالغی اچوند **نواده** فتح
 ایله بر سپهسالار ایدر **بیت** زرخم نواده خود
 و پنج سوار جنگ و کیمیا کنج مغشوشی
 اوغول و قزاولا دیدر **نهر** بودخی اوغول
 و قزاولا دیدر بو بیده قز اوغلی در **بیت** نهره که
 جنگ آورد باینا هم از ایللی با و کیمیا **ناله** فتح ایله
 پوصو و کین گاه در که اچنده دشمن با صیدا در **نهر**
بیت بدشمن کنون رو خوان نموده ناله بسایم شیکیر
 زود امیر مغزی دخی بویر **بیت** غزال آید
 بدامش اگر نیروشن باند در ناله **نستوه** قور و کربز
 و جنگده و محاصره عاجز اولین کسه در **نستوه** ایله
 نون نافیله دغ مرکب در **نستوه** عاجز مغشوشه در **بیت**
 کجا جار بازور **نستوه** بود با فستق و قنبل بر آکوه بود
 بازور بر سحاره و جاد و سمید **نوشته** فتح نون و و
 ایله دورلش و مطوی مغشوشه در ضم و ایله دهفت

نه که مصدر ده شرح اولندی **بیت** ولیکن سر انجام کشته
 شود نگو نامش اندر نوشته شود **نوشته** ضم نونیه شاد
 و ختم و خوش حال مغشوشه در نوشته دخی دینور نه که
 ذکر اولندی **بیت** همی آفرین خواند بر شهر یاره که نوشته بود
 تا بود روزگار **وله** که نوشته زرای شاه تا جاد و
 هر کس دست کش بر **وله** و آنچه مغشوشه نونیه دون
 اسم مصدر دخی کلور کریم و خنده کبی **بیت** بجای که زهر
 اکندر و زکار از و خیره نوشته مکن خواستاره مقام
 د عاده ماکولاته و مشرو بانه نون مغشوشه ده
 کلور که عیده هینقا مر یا دینور **بیت** می و هر چه خورد
 ترا نوشته باد روان ترار استی نوشته باد **وله** هر آن کی
 با تو خورم نوشته کشت روان خود مندر نوشته کشت
 قوس و قز مغشوشه ده کلور **بیت** زبان و کلور
 هر گوشه در فستی نوایین بر و نوشته **نوشته** سیم
 ایله بودخی قوس قز حد که یعنور کونکرنده اولور
بیت ز بار و از برت و از نوشته شاه یکی چو کر زد
 در میان دواره شمس خرنی دخی بویر **بیت** بد کاهی
 کیوم با هم قدر ندارد در درش امکا بوسه کرا
 یار آرخ باشد که روز کند شبیه در کاهش **نوشته**
 نمونه مغشوشه زشت و پاشت مغشوشه ده کلور نه که
 شمس خرنی بویر **بیت** ار خسر و کر بخت شد غلدر
 با حسن نور رایت خورشید شد نمونه امیر مغزی
 بویر **بیت** کتاب و کلک هم کاتب نمونه شود چو کلک

بنکار و صیغهای کتاب **نشد** کسر نون و سکون شین معجمه
و فتح کاف و بیله بشمعی و سراج بقیس و رک آنکه دری
بیت بنشکرده برید او را کلو. تغور چنین کار باد تغور

مع الیاء

نای درت معنایی دارد در بر نور در که جنگه چلر
بیت بغزید کوس و بغزید نای. تو کفخی که عالم بر آمد جای
تو جدن اولفند گاه نای روین دیورنه که بوینده در
بیت بو نمود بار خشت رازین کشند. دم اندردم نارو
کشند. و گاه روینده نای دیورنه که ماتنی بویر **بیت**
خو سیدن کوس و روینده نای. در آورد بغداد یازار جای
کره نای نشدید را و ما بخصیصیه ایله عجمه و ترک محض
برایری بویرید را بنسید صاغر او لور مختصری اسفند یاز
بیت بر آمد خو سیدن کره کما. دم نای سرغین و هند
درک. تسکین را دخی لغدرنه که میر خسر و بویر **بیت**
آنکه کند کوش کر آوای او. نایب کر نای بود نای او
نای ترکی خطا و ختن ترکله بنسوب بر بوچق ارتون
مقدار بر نوع بویرید و دو دک کبی دلکری وارد و
بر قاندر بویری کبی ایکی اوج قات دکدر باشی
دوه باشه کبی منخند آوازی دنیایه و لوله یه ویر که
نظای بویر **بیت** چاه آمد از نار ترکی خورش. که از نای
ترک را آورد جوش. نای نایه بوغاز و حلقوم معکسه
وله ایضا نای ترکی بر آورده تور. بیاز و ترکا
بر آورده زور. معنای نای دو دک در که عبیده فرما

دیور بو نک الغم حذف ایدوب نه در لر معنای کلک
النی حذف اولنم **بیت** می و بر بط و نار و نه سانشند
دل از بود نیها پر دختند. یاسه حذف اولنوب نای
دیورنه که کمال اسمعیل بویر **بیت** یکی بر کشیده که
از تن جو جنگ. یکی کعب سوراخ کرده چونا. نار نم
ایله وصف اولنوب نار نم دیورنه که آواز جوی ایله
اوله شعر عرب جا بلینده توصیف ایله استعما لغدر
نه که اعشی دیمنده شعر و النای نرم و بر بطا و کچه
والصنح یکی شجوه از یو صفا. و مولدین لغت
قیاسا یاسنی همزه یه قلب ایدوب نای دیمنده نه که
ابن المعتر بویر شعر ایی التورع فر قلب بهیم الی
ساق بهیج حسن العود و النار. بعضیله دخی دمنده
بیت نای اتری الصبح بخفی فی دجنه. کاتما هو سقطة
بین احشایه. و الطیر فی عذبات الدوح ساجده. تطایق
الکحی بین العود و النار. سر نایه ترکیده تحریف
صورته دید کلری ساز در سر ایله نای دخی مرکب در سر
فرج و دو کون و عیش و عشرت معکسه اوله سور
مخفقد النی حذف ایدوب سر نه دخی دیورنه
انبان طولم بویر و سیدر که طولومی او فورب و دک
ایله چلر حکیم شفا یه بویر **بیت** حالوت که کیک
پسته در کوچه و بازار. میبخت باهنک نه انبان
بکجارت. کیک و پسته تعلید صاجی مهر که کبر لک
او بویدر که بر سازک آهنگنه اصولو توب پیره لیکت

ار ابروی جمله اسبابین صویر و بین و پیرهن اولدو
 کسه یه تعلید ایدردوک اگرچه لفظ ترکیب ر شعر فارسیده
 واقع نسته که پیره دیمتد ر بیت دلم از عشق همچو دوک
 شده . ناله ام از غمش ددوک شده . معنای ثالث
 که تلیک معنای در که بوغاز کجای یوزیدر عریده حلقه
 دیو که موضع تنفس و منفذ شراب و طعام در تن
 یورر بیت نای و چنگی که کربکان دارند . موتی را خود
 بر قص نکذارند . و صراحی بوغازینه ده بطریق الماشابه
 اطلاق اولنورته که عمر خیام یورر بیت در نای قینه
 غفل می چه خوشست . و این زار غود و ناله است
 چه خوشست . تنگنای طار بوغاز در نحو زاید و ب
 منفذ و تنگ موضع اطلاق اولنورته که کمال تعبیل
 یورر بیت به تنگنای دو چشمش در لک و جادوی مست
 همیشه بر دل استیلا رخ کین دارد . عرق تیرازی
 یورر بیت بحیرتم که چه صنعت بکار برد که در تنگنا
 جفا وضع این بنا معمار . معمار رابع هند اطرافنده
 بر قلعه اسیمد مسعود سعد آمده مجوس ایدی نه که کشید
 بیت نالم ز دل چو نای فر اندر حصار نای . پس کمر
 همت مخ زین بلند کجا زسی ملوک فرسک طبعه ناله است
 اشکانیان در درت پادشاه اسیمد بری زسی این
 بلاس این بهرام این شاپور این اشک این اشکان
 این دارا در اول درت پیل پادشاه اولدو گمانه زسی
 این کودر ز این بلاس این اشخ در که فریزر این

لک

یکاوس نسلند در یکرمی پیل پادشاه اولدی ثالث
 زسی این زسی مذکور در اونی پیل پادشاه اولدو رابع
 زسی این اردو این زسی مذکور در و آخر ملوک
 طوایف در اردشیر بابکا جنگنده قتل اولدو او نوزیر
 پیل پادشاه اولدو و طبعه را ابو سنند که سا سانی در
 بر پادشاه اسیمد زسی این بهرام این بهرام این بهرام
 این هر فر این شاپور این اردشیر بابکا در طوقریل
 پادشاه اولدو **نوی** ضم نویله مازنه لک و جدت معنای
 نو جدید در ضم نو ایله لغت اولدو غی ذکر اولندی
 و آخونده کی یا مصدر تیه در بیت دل رستم از در
 نجست . میاز از کینه بنوی بهست **نیمدی** نو میدی
 لفظندن محققه ریاس معنای بیت ز تنشان
 بنیدر بر در و . بکیر دبدانم خدار چله نهاله فتح
 نویله دو شنجک نشه دو شک و بستر کبی نهاله
 مصغیر نهال لفظنه منسوب در نهال راحت و
 آرام معنای در نه که ذکر اولندی **بیت** همه کینه را
 چشم روشن کیند . نهاله ز خفتان و جوش کیند **و**
 اگر شاه یال و کوزر دشت . نهاله ز خاکست و این
 زخست . ملاروم دخی یورر بیت جامه مار و زتاب
 آفتاب . سب نهاله و لحاف از ماهتاب .

باب الواو مع الالف

والا بلند معنای در که مقدار ده نه که بوینده
بیت سرکوه والا کزید و . بزر آرمست فر بزر کز

کرک همته اوله نه که بوبیده در بیت اسیرند کشتن نه والا
 بود. نشست آجایی که بالا بود و افعال و مصادر
 اولنده تحسین لفظ همچون مزید اولنور و اگر دو اخور
 کبی فادخی دینور فایله نه که ملار روم بوبر بیت
 اعتماد زن بران کوچی باره این زمانه خانه نامداو
 و آچون و کشاده مغاسنه ده کلور نه که آصفی بوبر
 بیت مغاسنه کشاده در فیض و بسته در فیاض
 که باد و ایه در نامی فیض بر فیاض و جمیع اطعمه یخی
 اطلاق اولنور اسم چند غوره و اکبی با و ابا دخی
 دینور معرب باج در ستای بوبر بیت کت نزهت
 همی آید بصوای قناعت شو که انجایانغ در باغست و
 خوان در خول و وادروا و را اکا وانی دیکدر و را
 محفدر و ای اشارت غایب یله ضمیر غایب بنیده نه که
 بیت نو کرد و راستم داستان و کونه خور بود در

مع الباء

و رب اگر و محرف معنانه در بیت توانی بروکا
 بسن فریب که نادانم راست بیند و رب

مع الجیم

در تاج فتح و او سکون را به ممله و تاج فرشت ایل
 آفتاب پرست بر گیاه در که صوده بر و پیراقلی
 کوفت سمته دوز نیلوفر دخی دینور بیت چو در تاج
 کردش در ایدر زود بهر سو بر آید از کاه دود
 و رنج قدر قیمت و غوت و حمت معنانه در رنج

دخی دینور نه که ذکر اولنور بیت از و یا فتح لاجرم
 و رنج و فو بند و رنج ویرا از ان حد و فرغ الذال المجه
 و رازاد را و اولی ممله در پادشاه استغجاب در فرمای
 امداد همچون کلوب رستم او غلی فرامر زانی قتل ایل
 استغجاب حدود ترکستانده بر عظیم شهر و کشتا بیت
 و رازاد شاه سپیجاب بود که بالشکر و کنج و با آب بود
 و رز و دما و رازالنهر اقلیمید که تونم زمین دینور
 بیت اگر بیلوا ندانی زبانه و رز و درام و رازالنهر
 از ر و دخی دینور نه که شمس فخری بوبر بیت یکموی
 مباد از سر و کم که جهازا آن مور به از جمله سم قند و
 از اردو

مع الزا

ویر کسر و او ایله خاطر و قوت حافظه معنانه در بیت
 پیر سید نامش ز فرخ بجهیر بد و کفت نامش ندارم بوبر
 نیز ویر کوزل قوت حافظه سی اولان کسه در نه که ذکر
 اولندی ویرا سید حافظه معنانه وصف ترکیبی در
 ویر ایله آردن مر کبیر ابو العباس بوبر بیت یکی مر ویرا
 باید نخست که گوید بنویسنده مارا درست و هر
 فتح و او سکون فایله تونم زمین ده بر و لاند بیت
 کشتانی و چینی و ویری سپاه و کز کونه جوش و کز کونه

مع الزا المجه

و رز اصل بر ز و کشت و زرع معنانه بیت در خنای
 بسیار با کشت و و رز ندیده بیت مردم از انکونه جز
 ویر کسر و او و زار فارسی ایله محض خالص معنانه

غیر نشسته ایله مخلوط اولیه **بیت** سرش ویز کفنی که سندا
 شدست. برو باز ویش پیل وندا شدست. یعنی
 باستی محض و صرف سندا در **مع التین**
واس بسیار و کثیر معنایه در **بیت** مار پنج پیوسته
 و اس آمده است. حراری رفتن بکاس آمده است.
 و بعضی را تا عدد وینس چقل و مقل و اوقن و نک
 قبیلند در **مع التین المعجزة**
ورشیش سلاطین هند ویز بپادشاه اسمیدر **بیت**
 بچسند ناراج و رشیش با کج گرفتند کشیش را.
وش حرف تشبیه در مشبه به آخریه لاحق اولور
 و ترکستانده بر شهر اسمیدر **مع الکاف**
ویک کسر ایله از یکجفت معنایه در **بیت** سخن گفتن
 نکر و دارنیک. نکر و دکن باجه است و یک اسد
 وخی بویر **بیت** پیشما نکر و دکن از کارنیک. نکر و
 زنیکی چه چیز است ویک. اما شمس فخری و ارمغان
 دیوب بوبینی نظم ایله **بیت** کر زرنک شکایتی
 بنزد شاه. پاسخ زرجخ نشود الا که ویک ویک.
 و فتح و او ایله وای سنی دیکدر عریده ویک
 معنایه شتر که لطیفی بویر **بیت** ایا در پی دیره
 پولیا جو پیک. اگر وانگروی تراویل ویک.

مع اللام
ویل فتح ایله لفظ بیدر وای معنایه و کسر ایله
 فارسیدر وقت بولون و مراد او زره مظفر المون

معنایه اسم مصدر در تبه که سخن فخر بویر **بیت**
 او جو خور شد و خصم خون ذره است. ذره و مهر خون
 بیابد ویل **مع المیم**
وام بویج و قرض معنایه در در نک معنایه و کلو
 الحن و کب اشک او لنور فام کبی کلانم و کل و ام
مع النون
درستان فتح و او و کسر ایله امت و اتباع معنایه
بیت و ستین بسوی شستان خویش. بر خور
 و درستان خویش. و بر و ایله و فستان خویش
 نه که ذکر اولور **وارون** بخش و بر کشته کا معنایه
بیت چه خبر بویر سجون و جیون تو. و زین لشکر
 دارون تو ویزه **کان** جمع ویزه در محض و صرف معنایه
 که یک جشن اولر مجازا صد افتده متخض و مخلص اولر
 که معنایه ده کلو **بیت** سپهر اجین صفت کشید
 با. تو با ویزه کان سوی در یا برک **وله بطوس**
 سپهر سپهر و سپاه. خود ویزه کان یا ز کرد ویزه
وله بومودیا نو و آمد بر پیش. ایا ویزه کان ویزه
 خویش. بواج بیتده خواص و مغیرین معنایه در
مع اللام
ویزه محض و صرف معنایه در که بر شنی آخ ایله قاری
 اولر و محتاج اولر **بیت** یا بوبیت جیش واحد تک
 وینور و مخصوصه و علی الخصوص معنایه ده کلو **بیت**
 کنون که ویزه یار میند. بدل بر سر و ویند

اول تو دانی که من دوستدار توام. هر یک و بدو ده
 یار توام. **دوم** جهان ویزه کردم ز تبار ما. بسی شهر کردم
 بسی بار ما. **سوم** مازین سخن ویزه اندوه داشت.
 که بیدار دل با وی و ندرست. و زار و غریب و لوح
 لخت فکله در نیت که بوییده در بیت. **چهارم** از بدو ویزه
 داشتی. بر زم اندر ویزه او داشتی. **پنجم** بسیار
 او اسباب فلان پیران پدریدر بیت ز کردار آمد
 درفش سپاه. **ششم** سپه دار و لیس. **هفتم** سپاه و لش
 اصل بیت در افور که معنای بیت بکاره ز ترکا
 چنان بگذاشت. **هشتم** که بوم ز شیران و لیس گذاشت.
نهم و ارونه مخوس و ستوم و بدیخت معنای در بیت
 جو رسم بگفتار او بگرم. **دهم** تن اندر کف دیو وارو
 دید. **یازدهم** با بر اندر آموذ هر سو غریب. **بیستم** شب تار
 و ارونه دیو. **سی و یکم** و مقلوب معنای ده کلور
سی و دو نیز یک خواهر فرامید زود. **سی و سه** که ایجا که کار
 و ارونه بود. **سی و چهار** که گفت که بر سر از تو سخن.
سی و پنج و ارونه را درین کی و یکم فتح و او ایلی
 و بی دوان و یکدیگر بیت فرود آمد از تخت و یکم
 زمان بر سر و کوش و ابرو گمان. **سی و ششم** بیالار آمد جهاد
 مرد. **سی و هفتم** و شان یکی و یکم کرد و بر نام اصلی
 بر نام در عین کتب معنای که مکتوب از فرستاده
 یازدهم بیت چو زان نام و نام بر خوانند. **سی و هشتم** نهجها
 نفوس بر افشانند. **سی و نهم** مع الیاء

و شش تشدید شین ایله منقش بر در زکسانده و ش
 شهریه منسوب در بیت ز زر کرده قبضه و و صد تیغ
 جو و شش بر آب داده پرند. **اول** جهان است از بیت
 هند. **بیستم** که باشد جو و شش پرند. **اصل** تخفیف ایله
 نه که نظامی بیورر بیت ز رنگین علمها و بیابان روم.
 و شش پوست کشته همه مرز و بوم.
باب الهاء **مع الالف**
هائا بگو معنای در مقام ظن ده استعما اول نورش
 ناخود در بیت نهادند خوان و بخندید شاه. **که تا مار کوی**
 هائا براه هر آفتاب و تشدید را به جمله ایلی یکی معنای
 دارد در بر سرس و آواز معنای در بیت نه آواز مرغ
 و نه برای دود زمانه ز با بسته از نیک و بد. **اول**
 ز برای اسب و آواز کوس. **همی** آسمان بر زمین داد بوس
دوم ز برای درندگان چنگ دیو. **سده** سست چشم
 کیهان خدیو. **و بری** آنک مرصع ابری و رختی معنای
 سیند بند و لجام کبی بیت پذیره شدند تن سران سر سبز
 زمین پر ز بود و برای زر. **اول** نوندی بر زین برای
 فروزا بدیدار و زیب و فر هلا فتح ما ایله کلاه حث
 و خدیو در ز کیده ما وینور بیت هلا تیغ و کوبالها
بر کشیده سپرهای چینی بسر بر کشید **مع الباء**
هزار اسب معرو و خواهر زنگ قرینده طرف غریب
 بر کوچک شهر در مارنج دولت شاهیده مذکور در که
 سلطان سخر کندی طرفند خوار زمره حاکم اولی اسنر

او زرنه عاصی اولیجی عساکر بشمار ایلد تو جایدوب
 هزار اسب قلعه سنی محاصره اندکده انور بوز باجی
 نظم ایدوب بعضی اوق او زرنه یازوب قلعه اندی
 ریاضی ارشاه جهل ملک جهل حسب تراست و زدوب
 و اقبال جهل کسب تراست و اوردنیک جمله هزار اسب
 بکیر و فردا خوارزم و صد هزار اسب تراست و رشید
 و طواط و دخی قلعه بچند بوجینی روانه ایلد بیت
 که خشم تو ارشاه بود درستم کرد و یک فرزند هزار اسب تو

مع التاء

هر هفت دوزن و آرایش و زیور معفانه در اصله
 جماعت نساجند کلریدی نشسته در مجموعی بود در خفا
 و سه کلکونه سفیداج زرک غاکیه سرمه اما زرک کلکونه
 و رفیدر هفت در هفت دخی دینور نه که خاقانی بود
 بیت شش با نوزی پیر کرده هر هفت عالم ز تو دیده
 هفت در هفت و تو کانه ده دخی دینور ختم نون و فتح
 دال ایلد کزانی جمع الفوس هفت ده دخی دینور هفت
 دخی دینور نه که مهر خسر و پورر بیت هفت و نهش کرده
 جوماه تمام جلوه دهم در نظر خاص و عام

مع الجیم

بج لاشی معفانه در بعضی و اندک معفانه ده کلکونه
 بیت اگر بج سنا بسته بیند بکجه بیارد و مانا ندارد
 برنج خاقانی دخی پورر بیت اگر بج کسبه کستی سوی
 آنجا ستر و جهان بینم

مانند اصل هم مانند مشابه معفانه در مانسقی دن
 تا خود در بیت ز کار آزموده گرفته هماه بیت
 اندر جهل هر فرد سوار ساد شده اول مستر بلد زیدر
 و هر ایک او لکی یو میدر بیت بیستم درین رزمیکه پنج
 روز و ششم روز هر مزد کینی فوزر بهر مند کسر با و
 فتح میم ایلد سرحد ولایت نیمه و زر که رسم ولایت
 و برجای اسبیدر بیت جهل بخوی بگذشت بر بهر مند
 جوان سرفراز سر و بلند مند فتح با و سکون نون ایلد
 هستند معفانه یعنی و ارلردر بیت کشاده بریش
 شود رازم بهر نیک و بد مند انبارم بهیم دخی
 دینور فحش ایلد بیستم معفانه بی دخی دینور
 فتح با و کسر با ایلد بیست معفانه نه که سوزنی بودر
 بیت خانان ساز اگر بی مردم و جو مرغی بکن
 نشیمن خولیس و هست با ایلد است دن مرکبدر
 هشتمند هوشمند مقلوبیدر بیت ز نخج که کشتی دین
 روز کاره ترا و ادانی هشتمند بارها و در جنگده
 عدل و هما اولد کسه در که عریده قرن دینور کسر
 قاف ایلد هم ایلد آوردن مرکبدر آورد جنگ معفانه
 نه که ذکر اولد بیت خروشی بر آورد کای شیر مرد
 ها و ردت آمد بدشت نبرد مع التال المعجیه
 بهر کسر با و فتح با و عریله مجوده پیشوا معفانه
 که آنشکده خدمنده اولوب بیننده قاضی و فضل
 حکومت ایدر بیت و را بهر بد بود هشتمند مرد ز باشت

هشیوار ضم ما و کسر شین ایله هشیار و عاقل معنائه در
بیت هشیوار و از تخمه کیوگا که از درد و سختی نگرود
زکان **هزیر** فتح ما و کسر زار فارسی ابله پسندیده و نیکو
معنائه در بیت **بشاه** جهان گفت زردشت پیر که در دنیا
این نباشد **هزیر** و له تراپند خ هیچ نامد **هزیر** و خیز
و راز سر خویش گیر **هجر** کو در ز صفا مانے او غلیدر و کیو
برادریدر اصلی **هزیر** در زار فارسی حیمه تبدیل اولندی
بیت نکه کرد کو در زار پشت اوی که دارد ز کردار پرخا
جوی کرامی **پسر** نهر نره **هجر** بهشت پدر بود با تیغ
و تیر **هور** لغت چلویده آفتاب معنائه در **بیت** چو
از باختر بر زو تیغ **هور** زکان شبه مهر بر آرد بلور
شبه قره بو بچقدر کیجه استعاره اولمشدر نته که
بلور کوندزه مستعار در **هور** سناره اولوح اعتبار
ایله بخت و طالع معنائه ده کلور نته که سناره و خضر
بو معنایه کلور **بیت** زبیرن فزون بود هراک بزور
هنر عیب کرد چو بر گشت **هور** مع الزار **المجیه**
هر فر ایکی معناسی وارد در بری مشتری بلد زیدر اصلی
هر فرد در نته که ذکر اولندی **بیت** هر فر بود پاک فرما
پرستش بفرما و ادارا **وله** هم با سناسه فرستادن
چونا هید و هر فر در خست شدن نانه هر ایک بوم و

اسمیدر بیت هر سال نو هر فروردین که بنور و دواز
روی زمین و هر سال نو هر فروردین بر آسودن
از رنج تن دل زکین و ملوک ساسانیه دخت پادشاه
اسمیدر یکی هر فرابین شاپور ابن اردشیر با بکاندر
ایکی پیل پادشاه اولگ نامنه هر فرابین زسی این بهرام
این بهرام این بهرام این هر فر مذکور در طغوزیل پادشاه
اولگ نامنه هر فرابین یزدگرد این بهرام کوردر بریل
پادشاه اولگ رابع هر فرابین نوشیرواندر و بونگر
استری بود راون ایکی پیل پادشاه اولگ **مهر بنور**
مختصر در بیت خبر دارد ازین بآیین مهر بران سه هفته
نماندست جز **منازل** اصله انباز در ماه مهره دخت بدادر
شریک و اورتق معانسه **ماثر** زاو فارسی ایله کشته
و دنگ دنگ معانسه در بیت چه میترسی از رستم
چو اثار بانی نو در کارزار **مع الشین**
هراس بلک معانسه در هر اسیدن اسمدر بلک معانسه
بیت بیزدان هر انگس که شد ناسپاس بدلتش اندر
زهر و هراس **مع الشین المبحه**
هوش اوج معناسی وار در تبر اوک در که عقل خلعتی
عبیده اندن یمنیز ایله بقبیر اولنور انگله خبر شدن
و نفع ضرر دوق اولنور هوشمند و هوشیار بونو
مرگیدروا و حذف اولنوب هوش دخی دینور **بیت**
برآمده و گیر و دار و کیش نه با اسباب و نه بامد
هوش نامنه روح و جان معانسه در بیت بسا برار

برارند هوش تو از خون بکش دست و چنبرین مگوشت
وله که اید ز رستم برارند هوش نه آواز یار و شنیدن
 نه گوشت نه لاش لغت پهلورده موت و هلاک معاشنه
بیت بدین گز بود هوش اسفند یار تو این چوب را
 خوار مایه مدار **وله** و را هوش در زابلت بود
 بدست تنم پور دستان بود **مع الکاف**
هیاک فتح ما و بار عز بلیه میان سرو باش و پیدر
بیت یکی گز زدم در بر هیاک کز اسب اندر آمد مدام
 بخاک **هراک** فتح ما و ز او فارسی ایله کیکاوسک بر باغچ
 که طول ایله رضی بر فرسنگ ایله کوشه شده بر سر
 و ارایک و او حیور باغبان خدمت ایدر گاه اولور
 که اعیان دولتی ایله اول باغچه بریل قامت ایدر
بیت نشست تو باز بر گاه در مغاک بهست از بهشت
 و نشست **هراک** **مع الکاف الفار**
مفتورنگ بنات النفس کبر معاشنه در **هنگ** در
 معناسی وارد بر معاشنه در که طاعنه اولور و سنا
 کینخسور و فتح کبر اولوب بر دوع طاعنه بر غارده پنه
 اولور هوم زاهد اول غارده آن طوب کینخسور و سلیم
 ایله **بیت** همی بود چندی **هنگ** اندر و ز کرده پیش
 و دل پر زخون و ز کیمی یکی غار کیندر است چه داشت
 کاه **هنگ** جار **هنگ** ثانی اغلق و لنگر معاشنه در
 زور قوت ایله تغییر ایله عبد الرزاق بیور **بیت**
 نبات خرم او **هنگ** از قضا یافت نفاذ عزم او **هنگ**

از قدر بود **وله** جویم رایش قوت **هنگ** زمینی می نهند
 عزم نیزش سرعت طبع زمانه میدهد **هنگ** حجاز او قارون
 معاشنه ده کلور نه که ملار روم بیور **بیت** **هنگ** منم سر
هنگ بشکنم **هنگ** بامش نام و شکست بشکنم **هنگ** لاش
 هوش و ادک معاشنه در نه که شمس فخری بیور **بیت**
 اگر بخواد تدبیر او بخاصیت ازین سپس نکند باده
 هیچ ازالت **هنگ** **هنگ** رابع ادب معاشنه در نه که
 لطیفی بیور **بیت** تعظیم پدر کن از فرنگست **هنگ** کاهنگ
 خلاف ترک **هنگ** **هنگ** ثانی **هنگ** ملک پیشداد
 این سیاهک این کیومرث در هوشمند و عادل اول
 هوشنگ ایله شمشیر اولند و غایت معدلتند پیشدا
 ایله طلق اولور و ما بعدنده اول سلاطین الکاف
 اولنوب پیشدا ایله دینک و علم حکنده چا و دلا خود
هنگ تالیفی در قوی یل پادشاهان ایله شهر سوس
 و شهر بابل **هنگ** بنا سیدرو ابتدا سلاحی و دگر پیدا
 ایله و ماج شاهی باشته وضع ایله بود در حضرت
 ادریس عصر نه ارکس اولور **مع اللام**
هنگ قرار و رشت معاشنه در اصل نهال در نه که ذکر
 اولندر **بیت** دلش کشت رآتش مهر زال و زود و در
 خورد و آرام و مال **وله** **هنگ** کیو بیدار دل هفت سال
 بتور ازین بودی خواب و مال **هنگ** فتح ما ایله قورق
 نشنه در مال معاشنه مبالغه مصدر فاعله اطلاق
 لفظ عبیدر بونده مصدر در **بیت** ز چنگ و پرو باز و

بگردد بران مول کو پال او **مال** نظیر و همتا معنایست
بیت از و بستنی نیز هر سال باز، چر ادا باید بهمان
 باز **مال** اصل **مال** در الف حذف اولتشد **بیت** چنین
 را رینده می پوزال که با تخی فریزری را **مال** همد
 شریک و اناز معنایست در تکه که خسر و بیور **بیت** آتش
 و این باد در خاک و در آب هر چار موافق نه بلیجا
 و نه **مال**

مع الیم

هوم ضم الیه نسل فرید و ندن بر پار سادر که افوایش
 بر دغ طاغنده طوند **بیت** کجی نام آن نامور هوم بود
 بس سال دور از و هوم بود **مع التون**
مان حرف تنبیه و تاکید در البته معنایست همین
 و ادات تحریک و تحریر **بیت** چو بسند ز اول
 این گفتگوی بجم گفت همین چاره خویش جوی **هون**
 بر مبارز تو را نذر پیران سپه سالار برادریدر کیو و علی
 بیز آن قتل ایگه **بیت** زبیرن فزون بود هو با بر
 هنر عیب کرد و چو بر گشت هو **زمان** هر زمانه
بیت نبودی بکینی چنین کهترم که هرگاه بد و پیل و شیر
 اشکرم **مال** و **مال** بر روز میند که کیکاوس آنده اسیر
 او که رستم کلوب خلاص ایگه **بیت** به پیش اندر
 شاه **مال** و **مال** بهر کسور در سپاهی کر **هفتخوان**
 بلخند روین در شهرینه اولگیدی منزله اصلی بود
 کشتاب اصطخره آتشکده لر بنا ایدوب زند خوا
 مستغول ایکن پادشاه تو را از زمین ارجا سب طرا

خاسانی خالی اولد و غن غنیمت عدا ایدوب ایغاری
 بلخه کلوب لهر اسبی قتل ایگه و کشتاب تو لرین
 ایدوب روین دزده جس ایگه اسفند یار همیشه
 خلاص ایگه چون بلخه کلد کده جنگده اسیر اندو کی کرک
 تو را ایند سوال ایگه که بلخند روین دزده ند کلو
 مسافدر اوج یولی وارد در دیو جواب و یلدوری
 ایکی آیلوق یولدر و بری اوج آیلوق در و بری یولی
 مرحله در اما بونک هر مرحله سنده بر محذور وارد
 سلوک طریق ممکن دکلدر بری قورت و برار صلا
 و بری از ده و بری جاد و غورت و بری سیمین
 و بری بر نینه قدر بر قدر و بری اولوز فرسنگ
 که آنده اصلا صوبولنر اسفند یار بو طریقی اختیار
 ایدوب و بو آفتوری هلاک ایدوب تاجر قیافتده
 اول شهری پدر کونده وارگه وار جاسب شای
 قتل ایدوب همیشه لرین خلاص ایگه و بوکا انتخون
 دید کلر نیک وجه تسمیسی بود که اسفند یار بویدی
 مرحله نک هر برین قطع ایدوب فوند قد خوان
 عیش و عشرت و دوشوب باده خوشکوار نوش ایدی
 و کرکسار دن احوال طریقی سوال ایدرد و بویدی
 مرحله مخوف و محل خطر اولمغه ترسخوان دخی
بیت در گفت کوازد در ترسخوان سپه برد و شد برده
همدا موافق و متابع معنایست در **بیت** کراید و
 باشد همدا **مال** برستم فرستم یکی دالست **همد**

دخی دیورته که حافظ بویور **بیت** کی دهد دست
 این غرض یارب که همه ستا شوند. خاطر مجموع ما
 زلف پریشان شما **همید** و همچنین و بوجلیں معاشه
بیت سخن هر دو در بدیشان بکوی. وزیشان همید و
 سخن بازجوی. اصلی هم آید و ندر یا لکرا آید و دخی
 دیورته که ذکر اولندی **همکان** فتح ما و سکون مین
 هم و جمیع معاشه در **هیون** فتح ما و ضم یا و خطی
 ایله بیوک دوه در که بسیرک دخی دیورته **بیت** بدستور
 فرمود ما ساروم. هیون آرد از دست صدکار و
 هیونان بهیزم کشیدن شدند. هم نامدار آید کشیدند
 بصدکار و اشتر سرخ مو. همی بهیزم آورد بر خا
 جوی. بوکرک و دونده دوه به دخی اطلاق و انور
 قاصد اکا بنوب سرعت ایله خبر کو توره **بیت** سخنها
 زهر کونه ساختند. هیون نکا و ربر و ناخند مجازا
 قاصده دخی هیون دیورته که الاغ و نوندا صیده
 قاصد بندو که آذر مجازا قاصده دخی اطلاق
بیت هیون دلا و ربر زال سام. باید فرستاد و
 پیام **همسیرکان** بری بریله سوداچند در عوده می
 اطلاق و انور اخوت معاشه اصله دگوره دخی
 شامدر اخوت و اخویه صادق در نه که بویتند اخوه
 معاشه در **بیت** که اینند همسیرکان پدر. نزد کرجوا
 ازیشان گذر **مع الباء**
کامراه بولداس و رفیق معاشه در اصلی همه در

الف فرید و انمشدر **بیت** سک و کرک و همسایه و بار
 بدندن همه ساله بویور **همانده** نظیر و همی معاشه
 مانند و مانند کبی **بیت** و را گفت همزور تو گیل
 همانده دست تو پیل نیست **ختم** ما و سکون
 خار مجله ایله هوخن دن اسم مفعول و محققدر
 هوخن هوخن دخی دیورته و بویور آرد و معاشه
 ختم زما محض طنائی چو طمس جوانی کنا بندر **بیت**
 سنویم چو شیران ختم زماره که باشد پر ختم روز شکار
 و له بگردان تیران روز شکاره بران باد پایا ختم زما
 کشیده زمار دخی دیورته که ذکر اولند **هر وانه**
 عقوبت و اشکجه در هر وانه گاه اشکجه اند کلر بر در
بیت بفرمود کین را بهروانه که. برند و کشندش هم
 ایچانه. اصله هر وانه بیمارستان و دار الشفا معاشه
 نه که شمس فری بویور **بیت** هست دیوانه حکم کی شام
 تارندن بسوی هر وانه **هرینه** فتح ما و کسر زار و
 خرج و مصرفت و نفقه معاشه در **بیت** هرینه باندا
 کین کین. دل از بیستی کین به رنج کین. و اندازه
 و مقدره معاشه ده کلور **بیت** بکر به زره باز
 کرد انمش. سخن با هرینه بر افشامش **مع الباء**
همای طیر معوفدر و اسفند یار همسیره می اسفیدر
بیت همای خرمند و به آفریده که باد هوا رویش
 ندید. و سابع ملوک کیا نیا همای نیت همی این
 اسفند یار در همی سالک او غلندن رنجیده و محضو

اولوب و همار کنندن دارا به حامل اولمغله سلطنتی
 هکایه وصیت ایلدی حکم وصیت ایلد پد رندن هکیره
 پادشاه اولدی وضع حمل ایدیک حب سلطنت
 کندیه غالب اولوب اوغلنی بر صندوقه قویونیه
 بر اقدیر بر کار اول صندوقه آلوب اوغلانک آستینه
 دارا بیلدی هکای اولوز ایکی بیلدن صکله دارا
 بولوب پادشاهلغی اگا تسلیم ایلدنته که شرح اولند

باب الباء مع الالف

یغما تاراج و غارتدرو ترکسانده بو شهر سمیدر
 امیر مغزی بوزر بیت زهی ساره خوبان خلق یغما
 بد لری دل مارا همیکنند یغما
 یوب ضم ایلد نفیس و کرانها دو شاه قالد کچه
 کبی با بر بیکم ویدرنته که ذکر اولندی مع التاء
 یکدست برکوه و بد دفعه دیکدر دست بو مغنا
 سله که شرح اولندی بیت جو میدا سر آید بتابید
 بدیشان سپارید یکدست کوی بونده کور چوکان

مع الجیم

یوغ آغ بضم قدر که عبیده کا بوس دینور بار
 بر بیلد دفعی مرویدرنته که شرح اولندی مع الدال
 یزد کرد ضم کاف فارسی ایلد ملوک ساسانیندن
 درت پادشاه سمیدر بوی یزد کرد این بهرام این
 شاپور ذوالاکتا قدر بریل پادشاه اولدر نمان
 یزد کرد بزه کار در که این شاپور ذوالاکتا قدر

یکم ییچن بیل پادشاه اولدی ظالم و ستمکار
 فرس اگا بزه کار و عرب یزد کرد الایتم دیدر
 نالت یزد کرد این بهرام کور در او سکزیل پاد
 اولدر آغ آخر سلاطین فرس در یزد کرد این شهریار
 این پرویز این هرز این نوشیر و اندر یکم بیل
 پادشاه اولدی عساکر اسلام آن قتل اندر

مع الدال المعجی

یار د یارستن دغ فعل مستقبلد یارستن قدرت
 و کوچ بنمک مغناسته در بیت نایدنکه کرد آسان
 بدوی که یار د شدن پیش او جنگجوی یازد
 یازیدن دغ فعل مستقبلد یازیدن کشید و دراز
 کردن مغناسته در بیت بچیز کسان دست یازد کسی
 که فرنگ برهوش نباشد بیسه و اوچمک و میل

مع الزاء

یکسر بر او خور دن و دفعه دیکدر مع الزاء المعجی
 یاز یازیدن دغ فعل امر در میل ایلد دیکدر بیت
 کتوخ از کدشته مکی بیج یازد سور آشتی یازد کیفیا
 بیاسا چندر هم بد مکتوب سور مدی یازد و باز
 بهوش یازیدن ایام ایلد اوچمک و آدمین
 مغناسته کلور یاز بوندن مأخوذ اسمر آدم
 که فارسیده کام و عبیده خطوه دینور سرخ
 و بطح الخطوه به تند یاز و دیر یاز دینور بیت
 نشست از بر باره تند یاز بهیرفت باک و بیسه رزم

اول بایوان شاهی سبب دیر یازد بخواب اندرون بود
 بار نواز **یوز** معشوق پارس دید کلری برینجی حیوانند
 عریده هندوینور و یوزیندن فعل امر و وصف
 دخی کلور یوزین طلب اتمک و اتمک مفاسد در
بیت زهر طلا بیکلی کینه توزه فرستاده بالشکر رزم
مع الفین المعجزة
یالغ او کوز بونیوزندن قوح در که آنکه شراب
 بار عریله دخی مروید زنه که ذکر اولند **یوغ**
 بویندر قور که او کوزک بوینه قوتوب جفت سور
 و قلیکه و عریه دخی قوتور **بیت** و راید که پیش
 تو گویم دروغ دروغ اندر آرد سرخ یوغ
مع اللام
یال بولیون و کردن مفاسد در جمله حیوانانک بوینه
 اطلاق اولنور **بیت** سپید چو بشید گفتار زال
 بر افراخت کوش و فو و برد یال **اول** عتار پاکت
 اسبان نهد بر انسان که آید خورید و دهید
 و بولیون دبینه دخی اطلاق اولنور که او موزه
 ملا صدق **بیت** خود و کیو و کودر و جندر **بیت**
 نهادند بر یال کر زکر **اول** و آنک بوینه اوله قلوه
 دخی اطلاق اولنور **بیت** سر زخیل بر این درین
 دم و یال ستور انرا بریدند و آل و حبله معشوقه
 کلور **بیت** و کر جنگ او را نذر تو پای **بیت** سازیم
 و یکی خوب رای **بیت** چرخ زره باز گردانمش سخن

با نرینه بر افراشتش **اول** و قول و باز و مفاسد ده
 بو معنی بار عریله دخی مروید زنه که ذکر اولند **بیت**
 بده سال کو دک بر افراخت یال **اول** بر شاه کابل فرست
 زال **اول** پیر و زدن بر آهد د یال **اول** شد اندر جهان
 سر سبز **بیت** **اول** تیغ قول قنت صاحبی اولری **بیت**
 فتح ایله پهلوان و شجاع مفاسد در **بیت** سپید آشت
 از گفت او **اول** بند بند بهرام بل جفت او **اول** و ران کرده
 و مطلق العنان مفاسد ده کلور **مع التون**
یزدان را دیکچی و خالق مفاسد در و ایزد و
 الوجود و عبادت ساز و اوله معبود حضرت علم
 عریده لفظه اتمک **بیت** تر ایاک یزدان چا آفرید
 که مهر آورد در که روز نو دید **اول** مانع نقاش منم
 یزدان خالق خیره مخصوص و اهرم خالق شتره مخصوص
 شاعر مذهبه تصریح اتمک **بیت** کر آن دو عارض
 مشکین ز فضل یزدانست **اول** ز فضل اهر منست آن
 و وزلف چو کاه زده **اول** بدین دلیل همی مانور در
 کند که خیر هست یزدان و شتر اهر من **مع الهاء**
یاره درت مفاسد و ارد در بری ایا رچ دید کلری
 دار و در ایا ر دخی دینور نانی قار لیره بلا زک
 مفاسد در و رجاله قول باغی و قول جاق در **بیت**
 با طوی کچنر و کو سوار **اول** یار **اول** کیو کو سوار
 ثالث جزات مفاسد در یار دخی دینور نیک
 هستی دیندر **بیت** جز زهره که از زهره که بوسد پا

جز یاره که یاره که بوسه دستش • رابع رشوت معاش
 بومعنی یار فارسی ایله دخی مرد و بد رخصتی بیورر بیت
 هر آنجا که یاره شد از درد دل • شود استوار ز روز
 بر دل یاف و یاره ایکی معنایست و ارد در تری نیا و پیغ
 سوز در بیت کفوف آمد ارشاه کرکین ز راه • زبان پر زیا
 روا پر گناه • تا ن کم شده مضایع اولس معنایست در بیت
 زمانه می بود بایافته هوش • بران خاک بنشست و کشتا
 کوش • خواجه حافظ دخی بیورر بیت زبان مور آصف
 در از گشت و روت • که خواجه خاتم جم یاره کرد و باز
 بخت پنج مصروف در روز معنایست و طولو معنایست
 کلور که کوکدن یا غریب ز باران و از پنجه و باد سر
 جهان گشت چون دیو در روی مردیکه • وجد و متفرد
 معنایست در بیت شکارش یک در کو زمان بدی •
 بر شیر با کر ز تنها بدی یو به ضم یا و فتح بار و جلیه
 و بر عکس حرفین دخی مرد و بد رخت که ذکر اولندی
 آرزو مندلق و استیای معنایست در بیت
 ز بس یو به کاندردل شاه بوده • دیر فرام زرا
 خواند زود یله فتح ایله سالمه و رما کرده و مطلق
 العینا معنایست در بیت بیاورد چو بان بیدار کله
 نماز ایچ بردشت اسب یله • لا ایضا که کین کین
 با سب و کله • نشاید چنین خوار کردن یله •
 کزینم ز کیننی یکی پیغله • کتم هر چه دارم بر پستان یله
 مع الیاء

یاری موقوف و ایکی فردا تن قاریلیر معنایست ده
 کلور که قاریلیر بری برینه یار سولیر رودکی بیورر
 بیت چه نیکو سخن گفت یاری یاری • که تا کی کتم
 از زبان دل و خواری • شمس خیز دخی بیورر
 بیت اگر چه خصم بودند از و فاقش • دم یاری
 ز ند یار یاری • اما بر کسه نک قاریلیر بری
 برینه و شنی سولیر فتح و او و سکون سین مهمله و
 کسر نو نیله عربیده اول قاریلیر بر برینه ضربه سولیر
 نه که عجب بیورر بیت دوستانم هم مانده
 و سنی شده اند • هم زانست که باغنه درم ماندو
 زر • بنای دخی بو معنایست در فتح بار و جلیه و سکون
 نوزمانه و جیم و جلیه نه که شمس خیز بیورر بیت
 بقا سازد با خصم شیخ ابواسحاق • بدان صفت که
 سازد بنای پیش بنای یک خدا • معبود بحق و
 خدا بر شریک و بی نظیر معنایست در بو لفظ شهنشاه
 جو قدر بیت به پیروزی داد کو یک خدای •
 سر جا و دان اندر آرم زبای •
 تم و لله الحمد علی بر الفیقر
 محمد شعبان زاده